

رۆژانی گولپهنگ و شانۆی سار

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران ئەهمه‌د هه‌یب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

پۇتانی گولپهنگ و شانۆی سالار

ئەحمەد سالار

ناوی كىتیب: پۇتانی گولپهنگ و شانۆی سالار
نووسىنى: ئەحمەد سالار
بلاوكراوہى ئاراس- ژماره: ۲۷۲
دەرھیتانی ھونەرىی ناوہوہ و بەرگ: ئاراس ئەكرەم
پیت لیتدان: نساړ عەبدوللا
ھەلەگى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل
سەرپەرشتىيارى كارى چاپخانه چاپ: ئاورەحمانى حاجى مەحمود
چاپى بەكەم، ھەولپىر- ۲۰۰۴
لە كىتیبخانەى بەرپۆتەبەراپەتیبى گشتیبى پۇشنىبىرى و ھونەر لە ھەولپىر ژمارە (۸۸) ى سالى
۲۰۰۴ ى دراوہتتى

هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار

حه‌مید ریبوار - سلیمانی

کەس نەکوژی لەوهدا نییە کە هونهرمه‌ندی گه‌وره مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار یه‌کیکە لە پێشەنگانی شانۆی کوردی و لە پیزی هه‌ره پێشەوه‌یه و خاوه‌نی به‌هره‌ی که‌لتووورییه و له‌هه‌ر هه‌موویاندا ده‌ستی کارامه‌یی دیاره. وه‌کو نووسه‌ر، نووسینه‌کانی چ توژینه‌وه بیت یاخود ده‌قی شانۆیی چالاکانه کاریگه‌ری خۆی له‌مه‌ر چه‌سپاندنی چه‌مکه نوێکانی شانۆی کوردی جیه‌یتشتوو، وه‌کو شاعیریش، چامه و هه‌لبه‌سته‌کانی گه‌رچی به‌که‌می ده‌یانخاته روو هیچی له‌ شاعیرانی دیکه که‌متر نییە. خۆ ئه‌وه له‌ بواره هونه‌رییه‌کانی شانۆدا زۆر له‌وه گه‌وره‌تره پیناسه بکریته و وه‌کو پێشتریش گوتم رابه‌ره، بۆ نمونه له‌ ده‌ره‌یناندا چه‌ندین شاکاری وه‌کو (نالی و خه‌وئیکی ئه‌رخه‌وانی) و (کاتی هه‌لۆ به‌رز ئه‌فری) و (جزیری وانه‌ی ئه‌وین ده‌لیته‌وه) و... زۆری دیکه‌ی خستووته‌سه‌ر کرده‌ی داهینانه‌کانی دیکه و به‌یزاوئیکی هونه‌رییه‌کانی پێشکه‌وتوو مه‌رحه‌کانی شانۆی تیاپاندا دا‌بین کردوو و دۆخێکی نوێی بۆ ئه‌کته‌ر و جه‌ماوه‌ری بینه‌ران هێناوه‌ته‌گۆرێ، که له‌وه‌و پێش کاری وایان به‌خۆیانوه نه‌بینیوه. شانۆی ئاهه‌نگسازێ به‌شیوه‌یه‌کی فراوان هێنایه‌ ناو نمایشه‌کانی شانۆی کوردیییه‌وه. مامۆستا ئه‌حمه‌د به‌عه‌شقیکی که‌م وینه‌وه شه‌یدای که‌له‌پووهره، به‌تایه‌تی ئه‌ده‌ب و میژووی نه‌ته‌وه‌بێمان و به‌پێی به‌هاکانی نوێخوازی له‌گه‌ڵ رووداوه‌کانی سه‌رده‌مدا ده‌بان سازینیته‌. سیفه‌تی ئه‌نانیه‌ت له‌ودا و نه، خود تێده‌په‌رینیته‌ و ده‌جیته‌ ناو په‌ی بردنه‌کانی هه‌ست و هزه‌وه، که یه‌کیکە له‌ بنه‌ماکانی به‌کاره‌ینانی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی.

مامۆستا ئه‌حمه‌د وه‌کو ئه‌کته‌ریش ده‌زانیت چۆن بیزویت... هه‌نگاو به‌هه‌نگاو گه‌شه ده‌کات، تا ده‌گاته واده‌ی داهینان، کەس نییە نمانیسه به‌تام و به‌پێره‌کانی له‌ (پالۆ) و (پیسکه‌ی ته‌رپیر) و (جه‌نابی موفه‌تیش) و (پینج که‌س له‌ ئوتیلیکدا) و (چرا) و... ئه‌وانی دیکه‌دا له‌ یاد به‌جیت، ده‌چیتته‌ ناخی که‌سایه‌تییه‌کانه‌وه و... خۆی له‌بیر ده‌جیت. له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا به‌چه‌ند ئامرازێکی ساده و ساکاری سینۆگرافیاوه خۆی داده‌مه‌زرینیته‌ و زۆر راشکاوانه چه‌مکه‌کانی ده‌خاته روو، ده‌یه‌ویت هه‌ر به‌وه ساده و ساکارییه‌وه یجیتته‌ ناو باه‌ته‌وه و به‌وه ساده‌بێیه‌ش وه‌رگر بۆ لای خۆی رابکێشیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌شه ده‌بینی هه‌نگاوه‌کانی زۆر هێمنانه‌یه و له‌هه‌مان کاتدا ژیرانه‌یه. که‌ره‌سه‌کانی چه‌نده ساده و

ساکارن ئه‌وه‌نده‌ش چوست و چالاکن وشیارانه مملاتیکیان ده‌گه‌یه‌نیته‌ شوینی شیاو و گونجاوی خۆی. ئه‌مه‌ش یه‌کیکە له‌ کارلیکه هه‌ره دیاره‌کانی هونه‌ری راسته‌قینه و ره‌سه‌نی هه‌لقوڵای ناو کۆمه‌ل.

ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌حمه‌د قۆناخه‌کانی شانۆی ئاسایی ته‌قلیدی دیبیت، ئه‌وا له‌ سایه‌ی ئه‌وه ئه‌زموون وه‌رگرتنه‌دا خۆی له‌ کرده‌یه‌کی درامی نوێدا دۆزیه‌وه، ئه‌ویش شانۆی ئاهه‌نگیبه‌ر و پێکهاته‌ی فه‌لسه‌فی خۆی له‌ پێکهاته‌ی که‌لتوووری (هزری - هونه‌ری) دا له‌م شوینه‌دا له‌م رێبازهدا ده‌بینیت، ئه‌وجا ده‌یکاته دیارییه‌کی جوان و قه‌شه‌نگ پێشکه‌ش به‌بینه‌رانی ده‌کات. سه‌رچاوه سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌زمونه‌کانی که‌له‌پووهر و زمانه... رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه، ئه‌مانه‌ش له‌لای ئه‌وه له‌گه‌ڵ پڕۆقه و تاقیکردنه‌وه‌کانی رۆژانه‌دا گه‌شه ده‌کەن، بۆیه ده‌بێ دارشته‌کانیشی له‌ته‌ک ده‌ستکه‌وته‌کانی گیانی سه‌رده‌مدا بگۆنجینیته‌ و ره‌هه‌نده ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی و هزرییه‌کانی تیاپاندا ره‌چاو بکات.

ئه‌گه‌ر جارێ مامۆستا ئه‌حمه‌د له‌ گێرانه‌وه‌ی (شیرین و فه‌ره‌اد و یوسف و زوله‌یخا و هه‌میشه به‌هار و مه‌می ئالان... تد) له‌ حوجره و به‌رده‌م مزگه‌وته‌کان و له‌ قاوه‌خانه‌کاندا تێپه‌ری نه‌ده‌کرد، ئه‌وا ئه‌م له‌ فه‌زایه‌کی هونه‌ریانه‌ی به‌رفراوانی هاوچه‌رخدا ئه‌مانه‌ی به‌رحه‌سته کرد و ره‌هه‌ندیکی درامیانه‌ی پێبه‌خشی، ئه‌ویش وه‌کو ده‌ستپێشکه‌رییه‌ک بۆ دۆزینه‌وه‌ی ناسنامه‌ی شانۆی کوردی.

مامۆستا ئه‌حمه‌د هه‌میشه له‌ناو کپۆکی رووداوه‌کاندا، کاره‌ساته میژوویییه‌کان و نووشستییه نه‌ته‌وه‌بێیه‌کانی له‌بیره... ویرانکردن... گرتن... ده‌ربه‌ده‌ری... ئاواره‌یی... راگوازتن... گۆرینی ئارای نه‌ته‌وه‌یی... ئه‌نفال... جینۆساید، تا ده‌گاته کیشه‌کانی ناو کۆمه‌ل، ئه‌مانه هه‌رده‌م له‌ زه‌بنیداوه و له‌ ناخیدا ده‌ژین و راده‌میتنی چۆن گوازیشتیان لێ بکات، هه‌ر به‌وه‌وه ناوه‌ستی به‌بینه‌ر بلێ کاکه تیبگه ئه‌مه‌یه واقیعی رووداوه‌کان... نه‌خیر هه‌ر ئه‌مه نییە... وه‌ره به‌شداری بکه له‌ چه‌شنی موعاناته‌کان و بریاری راسته‌قینه‌ی خۆت بده بۆ هه‌لئوتیست وه‌رگرتن... ئه‌م ئارایه رته‌ت بکه‌ره‌وه... قایل مه‌به.

به‌م شیوه‌یه مامۆستا ئه‌حمه‌د کارلیکردنه‌کانی له‌گه‌ڵ باره مروییه‌کان و ژینگه و ده‌رووبه‌ری ئاده‌میزادی کورد ده‌بیتته ئه‌رکیکی گزنگ له‌لای بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بۆته‌یه‌کی (تیۆری - پراکتیکی) هونه‌ریانه‌دا جێبه‌جێیان بکات، ئه‌مه‌یه ته‌قلالی هونه‌رمه‌ندیکی به‌ئه‌مه‌ک، کاتیکی بیه‌وئ به‌ئامراز و چه‌مکه‌کان و ئه‌فراندنه‌کانی خۆی و ناسنامه‌ی خۆی و میله‌ته‌که‌ی له‌لایه‌که‌وه و هونه‌ره‌که‌ی له‌لایه‌کی دییه‌وه بدۆزیتته‌وه.

رۆژانى گۆل رەنگ

هاوینى ۱۹۹۹ دەۆك

- له گۆقارى (پامان) ژماره (۴۳) ۵ى كانوونى دووهم ۲۰۰۰ بىلاوكراوه تەوه.
- له گۆقارى (گولان العربى) ژماره (۵۸) ۵ى سالى (۵) - ۳۱ى نازارى سالى ۲۰۰۱ له لايەن جەلال زەنگابادىيەوه كراوه بە عەرەبى و بىلاوكراوه تەوه.
- له رۆژانى ۱۰-۱۱-۱۲/۵/۲۰۰۰ لەسەر شانۆى ھۆلى رۆشنىبىرى ھەولېر، لە لايەن بەشى شانۆى پەيمانگەى ھونەرە جوانە كانى ھەولېرەوه لە دەرھىتەنى ھونەر مەند ژىلوان تاهير پيشكەش كراوه.
- لە لايەن ھونەر مەند يونس ھەمە كاكەوه سىنارىۆى بۆ نووسراوه، بە ئومىدى پيشكەش كردنى لە تەلەفزيون و بە شىوہى زنجيرە درامى.

بەشى يەكەم

شانۆيىيەكان:

- رۆژانى گۆل رەنگ
- كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف.
- ئەو رۆژەى ماسى بوو بە گورگ.

رۆژانی گۆل ږهنگ

کهسانی دراماکه

هه باس: وهستا باشییه
زینۆ: هاوسه ری (هه باس) ه
ږهنجۆ: باپییرهیه - ږهنجۆی گهنج - ږهنجۆی کورږهزا
سهردار: مییری زاخۆیه
نازه نین: هاوسه ری سهرداری زاخۆیه
مییری سامانا: مییره
ئه حمه د: هاوولاتی و پاسه وان بووه
هه باس: هاوولاتییه
مه مۆ: سه رهک پاسه وانانی پرده
حه سه نی تارژهن: تارژهنه
عه بدی شیره قان: هاوولاتییه
ږه مه زان: چایچییه
بابی ږهنجۆ: بابی باپییره ږهنجۆیه
خازی: دلخوازی ږهنجۆیه
یاوهر: یاوهری مییری سامانایه
شهریف: هاوولاتییه
محۆ: هاوولاتییه
نه نه مینا: (نه نکى وهستا باشی) یه
مندال: هه باس به مندالی
حه پسه: دایکی (هه باس) ه
عه بدال: گزیره
غه ریب: نه ناسه
له گه ل: دهستودایه ری سهردار و مییر. جهنگاوهران.
هاوولاتیان: هه مه جۆر
چه ند مندالیک، چه ند که سییک

سترانی سه ره تا

له که زیه ی لوولی داستاندا
گۆلی به رۆکی ستراندا
چرای ئه قینی هه لکرا
ږۆشن، ږۆشن
هه تاو له تاویا داگیرسا
خۆزگه و حه زیکى وای ږوان:
بلند، بالا، هه ور ئاسا
مرگیتینی وهرزی باران بوو
نه ورۆزی پر نوقلانه بوو
هه بوو نه بوو...
دهروو تهنگ بوو، ژیان لهنگ بوو
ئاس، ته ماوی و تاریک بوو
ناحه ز نیازی به دی و ابوو
سپیده یان تالان بکا
بزه ی خهونی جوانیان زړاند
ئاواتی گۆل ږهنگیان ژاکاند
حه زیان تۆراند
رۆژانی تووش
له شی گرانی ده کشاند
تاره زوو بو خنکاندن بوو
له گۆمی لیل و مه نگدا بوو
ژیر قورسایى سهنگ و بهرد بوو
نان، له قورگی نه هه نگدا بوو

هه چوار دهور

له گشت لایه

دهمی گورگی هاری برسی

چاوی و اشه ی ناگری سوور

ببناوی دوور و نزیك بوو

له ناو جهرگه ی شهوی تاردا

له وپه پری تالیتی تی تالدا

پرووناکی چاوی هه لهیتنا

شیله ی شیرینی داچورا

ههورازی سه ختی هه لکشاند

ههنگای شوین شوینی دنا

په رینه وه پردی دهو بیست

بیری پرد چاوی هه لیتنا

پرد به خولیا یه کی و ابوو

هه مووانی له سنگی خو ی نابوو

پرد سترانی گهر متر کرد

پرد داستانی شیرینتر کرد

هه بوو نه بوو

رؤژگاری بوو

ژیان جوان بوو...

بالا بهرز و که له گهت بوو

هیتنده ی بالا خوژگه کان بوو

هه بوو نه بوو...

ببناوی ۱

(نبوه شهوه)

(قولله ی پاسه وانانی پردی شاره)

مه مۆ: په نا به خوا، چ شهویکی تاریکه و چ زربانیتی ترسناکه، خوابه نه مشه و شهویکه

له شهوه هره توش و ناخوشه کان، ده لیتی نیستا نا تاویکی تر دنیا ژیره و زه بهر

ده بی، وا پروا دار به سهر بهرد و پهردووه نامیتنی، کاولکه ره یه... چاکتره

پاسه وانه کان له یه که وه نزیك بن و دهنگیان به یه کتردا بگات... (بانگ دهکات)

بابو، هؤو بابو براکه ی بابم کوپوه چوویت؟... گفه گفی ره شه با و لووره لووری گورگ

تیکه ل بوون... (ده سله میته وه)

ها... تویت... پاسه وانانی؟... قسه بکه... که س نییه... وا ریشم سپی کرد و شهوی وا

سامناکم نه دیوه بابو... بو دهنگت نییه؟ مه مۆم، لیره وه له لای قولله ی چه پی

پرده که وه م... بو دهنگیان نییه!... مه مۆ... مستو... بابو... برایموک... تو بلتی نه و بی

غیره تانه له ترسان هه له اتن و منیان به ته نیا چی هیشتی؟!

هر نه مشه و به سه لامه تی رۆژم لی بیته وه، ئیتر تو به، هزار و یهک تو به... پی او

شیت و شبر ده بی،... هر تر به یه ک دی. دل م بهرده بیته وه، هر نه وه یه خوا

نامکوژی... نه مه کی به! زه لام قسه بکه بیللا ده تکوژم، قسه بکه، کی ی؟ وه ک

سه گ ده تتو پیتنم ده تکم به قوربانی گولله یه ک... زه لام گولله م سوار کردووه...

نه بزویی... هه له ات... نه ما... نه مه چیه!؟ لووره لووره که زیادی کرد... کوره به خوا

به ره و ئیره دی... نه ها نه وه تارمایی، یه ک و دوو... له هه موو لایه که وه... ئیوه...

وه... ده... دیون... درنجن... خپون... ده عبایینه... گه لو هاوار... هاوار... هؤو فریام

که ون...

(تاریک بوون)

(دیوانی سەرداری زاخۆیه)

هەباس: بەلێ گەورەم، ئەو بەسەرھاتی ئەو پردهیە کە بەندە وەستایەتی، قوربان ئەوێ من لەوادی بەیانەو تا خۆرتاوابوون دەیکەم، شەو دەپووخێ، تێیدا ماوم، سەر دەهێنم و سەر دەبەم سەر لە نەهینی ئەم کارە دەرناکەم... چی لە سەرداری نازیمان نەهینی بێ، بەپێزتان تاوێ لەمەوبەر بەگوێ خۆتان لە زاری مەمۆی سەرەک پاسەوانانەو بەستتان... پاسەوانەکان بەمەری خراب، گەلێک خراب چوون، بەرۆژی روون و پێنە دەکەن و قسە دەبزرکێن. گەورەم. باسی شتی تۆقێنەر و سەرسوڕهێنەر دەکەن... شتی...

سەردار: شتی! شتی! وەک چی؟ وەک ئەوێ کە کەوتۆتە سەرزاری خەلکی، گوایه لوورە لووری گەلە گورگان دێ و تاریک دەبێ و چا و چا نابینێ... هەرەها دەلێن لەپەر دەستیکی گەورە زەبەلاح، رەش وەک قیر، لە پایە یەرد دەنەوێ و هەرەسی پێ دینی... بەلای پاسەوانەکانەو دەستی ئەجندە و دێو و درنجە... تەواو نیگەرانی کردووم، خۆم دەچم، شەویەک لەو دۆزخە دەبەمەسەر، بەلکە پە ی بەنەهینی ئەم تەلیسم و جادوو بەرم...

هەباس: سەردارم، تەنیا، مەبەستی بەندە ئەو بوو... خوانەخواستە نەک و ابزانرێ کەمتەرخەمی لەمنەوێ... قوربان فرمانتان، چۆن بفرمۆن ئاوا دەکەم، سوورم لەسەر بریاری بەردەوامبوون.

سەردار: ئافەزین هەباسی وەستا باشی، تێمەش هەروا لە ئێوێ کارامە رادەپەرمووین.

ئەوێ پێشتر لە ولاتی (سامانا) ئەنجامت داو و ئەو گشت شاکارانە ی کردوون گەواهی لێهاتوویی و سەر راستی... دلنیام کاریکی جوان دەکەیت، ئەمە دواکاریشت نابێ، وەستای نازیز نازایەتی راستەقینە لە بەردەوامبووندا. خوا پشتیوان بێ.

هەباس: تا ئێو سەردارمان بن، خوا یاری، بەسەر گشت تەنگانە بەکدا رەت دەبین...

سەردار: هەمیشەش تەنگانە بەری کورتە، گەلێک بەقسەکانت گەشبینم، خوا نیگادارت

بێ، ئیستاش برۆ سەردانی داروفا بکە، تا چ پتووستییەکت هەیه جێبەجێی بکات، ناگادارم کردوو... ها وەستا دەلێم سەهینی هەرکە دەستت لە کار هەلگرت سەردانم بکە، دەمەو ئیوارە با زۆر درەنگ نەبێ، چونکە پاشان کاریکی گرنگ هەیه...

هەباس: گەورەم پاش زەردەپەر... تاچی ئیواری. گەورەم چ فرمانیکی تەرتان نییە؟

سەردار: خوا ناگادارتان بێ. (وەستا دەروا)

هەر شتی بێ، بەلایە، کوێرەوهرییه، هەر نەهاتی و وەیشوومەیهک بێ، تازە هاتۆتە پێش و دەبێ شانی بەدەینه بەر... هەرچۆنی بێ دەبێ ئەم تەلیسمە بەتال و پووجەل بکرتێتەو.

واچاکە بەزوتترین کات ئەنجوومەنی ریش چەرمووان بانگێشت بکەم، ئەمە بوێتە درم و پەتا و تەشەنە ی کردوو، بەرەستی دەوێ، بەرەنگار بوونەوێ دەوێ، تا بەزویی هەمووان بەدەنگییەو نەچین، فریا ناکەوین و ئەوسا خراب گرفتار دەبین، کابرا واتەنی دەستیگمان دەکەوێتە ئەولا... باپیرانی دنیا دیدە دەم لە باسەو بەدەن و چارەسەریک بدۆزنەو، باپیرانمان گەلێک چەرمەسەری و دەردووبەلایان دیو، ئەو ئەزمونانە گەنجینە ی گرانەهای ئیمەن... ئەمێرۆ پتووست مان پتیا، راتەگبیری ئەنجوومەن پتووستە، بەلکو بێ ئەنجوومەن هەر مەحاله، جارێ دەیان وت، کار بەراوتەگبیر، ئیمەش هەر دەلێن، دوو عەقل لە عەقلێ گەورەترە. (خانم دێ)

نازەنین خانم: سەردارەکەم بۆ بەتەنیا؟ خوانەخواستە هیچ شتیکی نیگەرانی نەکردووی؟ کەمێک بێ تاقت دیتێتە بەرچاوم.

سەردار: ئەو کارەساتە ی رۆژ بەرۆژ سەختتر دەبێ.

نازەنین خانم: کار نییە خوا چاکی نەکات، هێندە بییری لێ مەکەرەو.

سەردار: ناتوانم، چۆن بییری لێ نەکەمەو. ئەمە لوه دەچی ناگر بەریتتە خەرمانی جووتیارێک و لە بری کوژاندنەو سەرخەویکی بۆ بشکێنێ... وەک ئەو وایە، هەر بەتەواوێ، ناگر لە کۆشک و سەرام بەرێ و جگەرگۆشەکانم لەناو شالوادابن و ئارام بگرم... نا، نا، خانمە شیرینەکەم، نازەنینم، هێندە ی خەمی هەمووان خەم لە سینەمدا پەنگی خواردۆتەو، دەبێ هەرواش بێ.

نازەنین خانم: سەردارەکەم، وەنەبێ ئەو خەمە منیشی نەگرتیتتەو، هەمان هەستی تۆم

هه‌یه، به‌لام ده‌مه‌وئ هه‌ینده ئازاری پیتوه نه‌خۆی، که‌میک باری شانت سووک که، به‌خۆزایی نه‌یان وتوو «دل ئاوینه‌یه بو دل».

سه‌ردار: هه‌موو کاتی؟

بینه‌راوی ۳

(ئێواریه‌یه تاریکی کردوو)

(قاوه‌خانه‌یه)

ئه‌حمه‌د: ئه‌ری کاک رهمه‌زان بۆچی چراکه پیناکه‌یت؟ تاریکی کردوو...

هه‌یاس: دیاره ده‌یه‌وئ بیزاربین و قاوه‌خانه‌که‌ی بۆ چۆل که‌ین برواته‌وه مالتی.

ئه‌حمه‌د: باشه بۆ ئهم ئێواره‌یه! رهمه‌زان راست بلتی په‌له‌ته.

هه‌یاس: شه‌وی چهند شه‌مه‌یه؟ (پینده‌که‌نن)

رهمه‌زان: باوکم مه‌یکه‌ن به‌هه‌را، ئه‌وا چراکه‌تان بۆ داده‌گیرسینم، مه‌مده‌نه به‌ر

تانه‌وته‌شه‌ر... به‌لام بايزانن، سبه‌ینی شه‌و هه‌ینییه...

ئه‌حمه‌د: هه‌یاس هه‌وال چیه‌ی؟

هه‌یاس: ئه‌وه‌نده ده‌لیم حه‌سه‌نی تارزه‌نیش مه‌یلی تارزه‌ندنی نه‌ماوه.

رهمه‌زان: باسی حه‌سه‌نی تارزه‌ن ده‌که‌ن... ئه‌وه ئه‌گه‌ر مردبج و له‌حه‌وت سالانیش راست

بووبیتته‌وه، په‌رۆیه‌کی سووری به‌لادا به‌رن، به‌خۆی و تاره‌که‌یه‌وه قیت ده‌بیتته‌وه...

ئای که‌ چاوباشقاله و دلی ته‌ره!

ئه‌حمه‌د: بۆ ئه‌و خه‌م ناخوا!!

هه‌یاس: ده‌وه‌للا له‌م ئاواره‌دا که‌س هه‌ینده‌ی ئهم خه‌مخۆر و مامه‌خه‌مه نییه.

رهمه‌زان: خه‌م مه‌خۆن ها‌کا په‌یدا‌بوو ئاهه‌نگ گه‌رم بکات، ئه‌گه‌ر زۆر مه‌راق‌تانه ئه‌وا

به‌دوا‌یدا ده‌چم...

ئه‌حمه‌د: نا با‌به‌ لیتی گه‌ری... تۆ... ئه‌گه‌ر چای تازه‌ت لێناوه‌ ریزی چای عه‌نا‌بیمان بۆ

بیتته‌وه...

هه‌یاس: بۆمن مه‌هیتنه، مالت به‌قور نه‌گیرئ خۆ مه‌شکه‌ تاونا‌ده‌ین.

ئه‌حمه‌د: هه‌یاس، ئه‌ری ئه‌وه کێ بوو به‌په‌له‌ لێه‌وه‌ رابورد؟

هه‌یاس: که‌س نه‌بوو... دیاره چاوت ره‌شکه‌وپیتشه‌که ده‌کات، چاوه‌کانیشته‌ کزبوون، پیری و هه‌زارویه‌ک عه‌یب.

رهمه‌زان: (چایان بۆ داده‌نی) فه‌رموون.

هه‌یاس: من نه‌م وت ناخۆمه‌وه، لای به‌ره.

رهمه‌زان: باوکم به‌خوا که‌سمان هۆشمان لای خۆمان نه‌ماوه. ئه‌وه من وا ئه‌وه‌ش مام

ئه‌حمه‌د و واده‌زانی شه‌وانی لای پرده‌که‌یه، چاوی ره‌شکه‌وپیتشه‌که ده‌کات و

تارمایی به‌به‌رچاویدا دیت و ده‌روا...

ئه‌حمه‌د: جا باوکم ئه‌گه‌ر قسه‌ی راستتان ده‌وی، وایه، بیللاهی له‌ تا‌قی نیوه‌پرۆدا له

ئاسمان بروانم هه‌ر گه‌واله هه‌وریکم لێ ده‌بیتته‌ گه‌له‌گورگی، ئه‌وه‌ی رووی داوه

گالتیه‌ی پیناکری... هه‌ر خۆزگه‌مان به‌جاری جارن، رۆیی و نایه‌ته‌وه... نه‌به‌خوا، ئه‌و

عه‌یامه‌ کامه‌ دز و جه‌رده‌ی چاوقایی جه‌ریه‌زه‌ بوو نه‌یده‌وتیرا روو له‌م شار و هه‌واره

بکات...

رهمه‌زان: ئه‌وه‌ گوزه‌شت... به‌حال ها‌واری له‌ یه‌کیکه‌وه هه‌ستایه هه‌مووان راست ده‌بوونه‌وه

و به‌هانایه‌وه ده‌چوون... شار شامی شه‌ریف بوو، به‌نیوه‌شه‌وی ئه‌نگوسته‌چا و باره

لیسه‌ی زیت به‌مندالاندا گه‌ره‌کا و گه‌ره‌ک بنا‌ردایه، بێ خه‌م بووی، کێ حه‌دی

هه‌بوو چاوی تی بریایه، خاوه‌خواسته‌ ده‌ستی بۆ به‌ردایه.

ئه‌حمه‌د: گورگ به‌گورگایه‌تی خۆی له‌م ده‌قه‌ره ده‌سله‌مییه‌وه.

هه‌یاس: باشه گوناحی کتیه‌ی؟

ئه‌حمه‌د: له‌ من ده‌پرسی؟...

هه‌میشه‌ به‌لای ئیمه‌ به‌ده‌ره‌وه بۆمان ها‌توو و له‌ناو خۆماندا ته‌شه‌نه‌ی کردوو.

هه‌یاس: خاله ئه‌حمه‌د، باشه تۆ له‌ با‌پیره ره‌نجۆوه زۆر نزیک، وایانم تۆشی له‌ هه‌مووان

له‌ لا با‌شتر و خۆشه‌ویستتره... ئه‌ری سه‌باره‌ت به‌م نه‌گبه‌تییه هه‌یج ده‌مت

پیکردۆته‌وه؟

ئه‌حمه‌د: له‌م رۆژانه‌دا سه‌ردانی‌کم کرد... به‌سته‌زمانه له‌ وه‌ته‌ی خازی خانی ها‌وسه‌ری

به‌شوینی حه‌ق گه‌ییوه، ته‌واو پیتوه‌ی دیاره، زۆر بێ نازه... هه‌ر له‌ دووره‌وه

به‌کوکه‌که‌مدا ناسیمیه‌وه ها‌واری لیکردم.

ببیراوی ٤

(پاش نیوه پوویه)

(هه یوانی مائی بابیره ره نجوویه)

ره نجو: ئای ئەحمەدی برام چەندم پێ وتی لەم جگەرە کیشانە بکەو، کەوتووینتە سالەو، تۆ هەر بەحسابی گەنجیتی لێدەخوری... فەرموو ئەو کۆکە کۆکە یە خوشە؟... واپروا ئەو شتی تریش... ئی، بە...

ئەحمەد: خالە گیان جاری سەلامو عەلەیکم، ئەوسا چیم پێ دەلێتی بیلتی.

ره نجو: وەعەلەیکە لەسەلام، یاخوا بەخێر بێن، ئەحمەد گیان ئەو چوار رۆژە دیار نیت، بەخوا لە دلتی خۆمدا گلەبیم لێکردی. وتم، خواپە وەرە بەناشوگری نەبێ، ئەحمەدم هەبوو دلم پیتی دەکرایەو ئەویش خەریکە لێم تەریک دەبێ.

ئەحمەد: خالە گیان بەقوربانت بێ، ئەمێ من کێم لە تۆ ئازیزتر هەبێ.

ره نجو: ئەرێ ئەحمەد هەوالتی پردهکە ی شار لەچیدا یە؟ رۆژ بەرۆژ شتی سەبیرم بەرگویی دەکەوی... نازانم تا چەندی راستە چەندە ی هەلبەستراو... نازانی بروا بەکێ و بەکامە بکە ی... بەلام لە هەموو حالەتیکدا، دەلێم ئەم کارە لە خۆرا نەبوو، ئەم ماستە موویەکی تێدا یە، ئەما موو، قەدیمە دەبانوت، هەموو دەردی دەردەدار کەنەفت ناکا و دەردیش هۆکاری خۆی هەبێ، چارەسەریش هەر لە هۆکارەو دەببێتەو... ئەمە پێشینیان رەحمەت لە گۆریان؛ تۆ چی دەلێتی؟

ئەحمەد: جەنابت باش دەزانی ماوێهە کە کارەکەم گۆتێراو تەو، شێرۆی کورم لەو پاسەوانانە ی پردهکە یە سەرەتا بروام پێ نەدەکرد... لەگەڵ حەسەنی تارزەندا گرەومان لەسەر راستی و ناراستیی ئەو شتە کرد، ئەو هەبوو لە سەرەتاو هێچ دیار نەبوو، وتم، ئادە ی کاکە حەسەن بەقوربانی تار و تارزەندنت بێ، حەسەنیش دلتی نەشکاندم، تار سەمای بەرۆحی هەمووان دەکرد، ئەو نەمان خوشبوو تا تار لە ژەندندا بوو، لەوودوا رەشەبا هەلتی کرد، چرا خامۆش بوو، شەو بوو شەوی تاریکی حەقاییەت، کور ئەو کورە بوو سەری دەرکات و دەربازبێ... کە دوورکەوتینەو حەسەن وتی ئەحمەد لە تارەکەم بروانە. کە پروانیم ژێهەکانی نەما بوو... دزرا بوو!

ره نجو: ئەحمەد ئەو بێ مەبەست نەبوو... دەلێن تارمایی رقی لە مۆسیقا دەبێتەو... لیتی دەترسی...

ئەحمەد: جا خوانەکا حەسەن ئەو ببیسی، ئەگینا دەبێتە پاشای جنۆکەکان. (پێدەکەن)... باشە خالە ره نجو کاتی خۆی شتی لەم جۆرە پروی داو؟

ره نجو: بەلتی گەلێک شت، بەلام بەم تەرحە نەبوو، لە ببیرمە وەک ئەمرۆبێ... هەرەتی لاوتتیم بوو، هیتشتا بەتەواوی سمیلم بۆر نەکردبوو... لە نیوێشەویکی پایزدا، بابی خوالێخۆشبووم، وەک دلتی خەبەری دا بێ، بانگی لێکردم و لە خەو رای پەراندم...

ببیراوی ٥

(نیوێشەو)

(سەربانە، چیخ گێرراو)

بابی ره نجو: ره نجو... بابەکە ی بابم ره نجو... هەستە کورم، خێرا ماینەکە بەرەو سەبیرتیکی مەرەزەکە ی خوار چەمە خوربکە.

ره نجو: خێرە بابە گیان... بەم نیوێشەو... چی بوو؟

بابی ره نجو: کورەکەم دلم ختوورە یەکی کردوو... نەبادا رەو بەراز بەشفرە مەرەزەکە مان بۆ بکێلتن و رەنج بەخەسار بێن.

ره نجو: ئەوا دەچم...

بابی ره نجو: تەنەگە شینکەکە هەلگرە و بزانه چی فیشەکیش لە تاقەکە دا یە لە رەختەکە ی کە... کورم وربابە... نەلێتی شەو، شەو قەلای مێردە...

ره نجو: ئەمشەو هەر لەوێ دەمێنمەو، سپێدە ئاوی مەرەزەکە ش دەدم.

بابی ره نجو: ناکورەکەم کە دلتیا بوو ی بگەرێرەو... دلم لەلات دەبێ... ئاودانی مەرەزە و مەزراش ئەو هەر وەک هەموو رۆژی کە بانگی بەیانی فەرموو پێکەو دەچین... دەبرۆ لە ئەمانی خوادابی...

ره نجو: ئەگەر خواکردی و شتیک بوو، ئەوا بۆ ئاگاداری دوو فیشەک دەتەقینم...

بابی ره نجو: گەلێک چاکە، ئافەرین... مادام وای لێهات، ئەگەر خوانەخواستە بارەکە ئالۆزبوو دەرەقەت نەهاتی ئەو دوو فیشەک بەدوای یەکتربدا بەحەواو بێ.

رهنجۆ: بهسەر چاوه... خواحافیز.
بابی رهنجۆ: خوا ئاگادارت بی.

بیراوی ۶

(سهرهتای شهوه)

(بانیزهیهکی کۆشکه)

سهردار: چیبیه، نازهنینهکهه له ئهستیره و مانگ دهروانی؟

نازهنین: لهوه جوانتر ههیه... که مندال بووم شهوانی هاوین، تاچاوم دهچوه خهوه سهرنجی ئهستیرهکانم ددها، ئهوا ئهگهر ههوه بهری بگرتنایه، ههوهکانیش وینهی سهیر سهیریان لی دهردهچوو... ئینجا تا ههوه ئهستیرهکانی بهجی دههیشت، ئهوا من له دلی خۆمدا دهههژارد... بزائم کهی دهروا... شهویکیان توومهز ئهمنهدهم بژاردوه بهدهم خهویشهوه ههریهک و دووم بوو...

سهردار: بۆ نایهی ههریهکهمان له لایهکهوه دهست بههژاردن بکهین... کهمیک میشکمان بهوهوه خهریک دهبی، تاوی دلتهنگیمان نامینتی...

نازهنین: له کامهوه دهست پێ بکهین؟

سهردار: له توه... له کهژالترینهوه، له که لاویژهوه، ئهستیرهگهشه.

نازهنین: شکور خهریکه پهستییهکه بهرت ددها.

سهردار: خانمکهه، پروا بکه لیت ناشارمهوه، باسی ئهه دیو و ئهژدیها و تارمایی... نازانم چی ناوبینیم... کارتیکی ئهوتوی پیکردووم، هههچهنده نهم ویستوهوه دهی خهه، بهلام پروات بی، که گویم له شنهبا دهبی پهردهکان دههینتی و دهبات، بی ئهوهی ههستی پێ بکهه دهسله میمهوه، ههست بهله پیتی هیندهی بنمیچی ئهه کۆشکه دهکهه که دهیوهی بهسهرمدا بیته پینتی... له دلی خۆمدا دهلیم، کهی من زانیومه ترس چیبیه و بهری بهکوویه... با لهوانه گه پین. ئادهی نازهنین خان، بزائم بهبی ئهوهی له ئاسمان پروانی شوینی ههوتهوانه و کاکیشان و کاروانکوژهم بۆ دهستیشان بکهی.

نازهنین: ههوتهوانه؟ ئهوهی ریکی دهستم بهلای شانی راستمدا ئهوهیه کلکهی کیشاوه، ئهوهش کاکیشان ئهوه کاروان...

سهردار: ئهی ئهستیرهی تارمایییهکان؟

نازهنین: تاریکه و کویریوتهوه... ههه زوو بۆ بنی زهریا کشاوه... ئارامت بی، ئهوهش نامینتی و بهتال دهبیتهوه.

سهردار: بهقوربانتم کهی که جومگهی شکا و ههلبهستان و له ئهستوگرتنیش بهفریای نهگهیشت، باشه دهبی ئهنجومگهران چی بلین!؟

نازهنین: دهبی ئهنجومگهران بلین... ئهوه ئهستیرهگهشه ورشهدهی له که ناروهوه چاوه بۆ بهیان دهگپتی، ئهوه بهختی نگینته و ئهوه ئهستیرهیهی قوچکهی ئاسمانیش ئهوه بهلای رۆژههلاتدا گوڤهی کیشاوه ئهوه نیشانهی فهر و هاته... باشه بۆ ناییری ئهنجومگهران ئامادههین.

سهردار: دروسته، ئادهی با ئهنجومگهران ئامادههین.

بیراوی ۷

(بهیانیه)

(بههییوانی مائی بابی رهنجۆ)

بابی رهنجۆ: سوپاس بۆ خوا... سوپاس بۆ خوا... ئهی باشه کورهکهه چیمان بریاردا؟ بۆ وات کرد، بهلام مادامهکی خوا بهسهلامهتی توی دایهوه دهستم، قهیناکه. خوا رهحمی کردوه. باشه کورم، تا نهگهیشتیته کن مههزه ههستت پینتهکرد؟

رهنجۆ: ههه له ژوو دوو ئاوانهکهی چههه بهخورهوه، گویم له دهنگی بهراز بوو... فیشهکم سوارکرد، له قهههوالهی شینکهوه چاوم بهههزار چاوه کردبوو، جاری بهپهله ماینه بۆم بهلاوهنا، پههیزم لی گرت، بهکهه فیشهکم گدا، رهوه بهراز ههیرشی بۆ هینام. کار له ده و دوازهدها نهبوو، نهخیر فریای سوارکردنی فیشهکی دووهه نهکهوتم، گهیشتنه ئاستم، ههه ئهوهندهم پیکرا خۆم گه یانده سهه لقی شاتوهکه، ماینه بۆهشم دهنگ دا، نهخیر سفیران له بنی دارشاتوو گیرد کردبوو، پاش ئهوهی بهفیشهک وهلاوه کهوتنهوه، دیاربوو خه لکی گه رهکی خواروو گوپیان له تهقه و ههراکه بوو بوو... کاتیکم زانی بهسهرما دابارین ئهشههه و برای تهنگانه بوون.

بابی رهنجۆ: کورم ههه ئهقله و له خهساری، ئهوه بۆ جاری تر ههه له دوورهوه گوئی قولاغ و وریابه، له شهویکی وادا بۆ سهههچۆپی گرتنم نه ناردهبووی، تفهنگ و میانت پین بوو

باشه خهساره بیان دابوو؟

پهنجو: نه گول و نه شکارته، بستیان به قهرز نه دابوو، له م سهره وه بو ئه و سهریان کیتلابوو.

بابی پهنجو: کورم خوا که ریمه، خوا کلاوی بو به پروو کردوو.

پهنجو: ماینه بو زو هاته وه؟ هاته وه؟

بابی پهنجو: ئه وه تا له ته ویله که دایه و تاوئ له مهبه بهر نالیکم له بهر دانا.

پهنجو: ماندووم، دهمه وی سهرخه وی بشکینم.

بابی پهنجو: ههر کاتی له خه وه ههستی، وهره بولام، دهچمه سهر مهزراکه، جاری خه وی

خیرت بی... به دو عا...

ببینراوی ۸

(رؤژه)

(هه یوانی مائی باییره پهنجویه)

ئه حمه د: یاخوا به خیریبیته وه بهس نه بوو ره وه به راز نه یکوشتی، شفره ی یه کانه یه ک ورگی

نه دریت، خوا به و رژه ی نه کردایه، ئه وسا ئیمه خالو پهنجویه کی ترمان له کوئ

بیتنایه... چیه خاله دهنگت نایه... بو ئه وق بووی؟! خوانه خواسته نیگه رانم

نه کردوی؟

پهنجو: ئه حمه دی ویرانه مال، وروژاندم، زامی کوئم هاته وه سوئ... رژهانی جوانیم وه بیر

هاته وه،... ئای له وده مه ی پهنجویه کی قیتوقوزبووم!... ته مه ن سهر بو پیری

داده نه وینئ و به للام ئاره زووه کانی گهنجیتی ههر هه لده کشین... په نا به خوا خاموش

نابئ...

ئه حمه د: خاله گیان، ئا له م قسانه ت بو خالوژنه خازتی ره حمه تی ده کرد.

پهنجو: یه ک حه سره ت له دل مه دایه، ئه ویش ئه وه بوو، ده بوو مه رگی من پیش مه رگی

که وی... تا ئه م دل ه ی رهنجو لئ بدات ئه وه خازئ له گه ل ههر لیدانیکیدا بانگیتکم

دهکات منیش ده لیم گیان، کاتیکیش له لیدان که وت، ئه وا خازئ خانم به ده ستی و

ملائی پی رۆحیانه ته که وه بو لای خوا که مان هه لده کشی... ئه وا رۆژیکیان دهمه و

زه رده په ر بوو...

ببینراوی ۹

(زه رده په ره)

(سه ره ریگای کانیه)

پهنجو: ده رۆی... به جیم دیتی؟ کات به به ریه وه ماوه... هیشتا زووه... نارامت بی.

خازئ: لاو، تا سبه ینی له لات بم، ههر ده لیتی زووه... ده لیتی وه خته که ده چه قی...

(پیده که نی)... تاوئیکي تر کیزان له کانی ده گه رینه وه...

پهنجو: باشه گوناھی ئیمه چیه؟

خازئ: دلخوازی یه کترین... ده رۆم... خواهافیز.

پهنجو: خازئ گوله... سبه ی چاوه پروانتم...

خازئ: ئه گه ر... ئه...

پهنجو: ئه گه ر و مه گه ری پی ناوی... چاوه پروانم... ئی...

خازئ: باشه کی ده لئ...

پهنجو: کهس نالی... ئیتر ناتوانم زمانم گیره و گوناکا... (خازئ ده پروات)

ئای خازتی خانومان... خازتی نوقلانه ی شادی... خازتی خه رمانی رهنج و ئاواتی من... خوا

ئاگادارت بی... له چاوی به د به دووری... نازانم هه رکه ناوی خازئ ده به م، ئه م

دنیایه گه وه و گرانه ناکاته نه ک تا قه پرشنگیکی چاوه پهنجو کوژه کانی، بگره

برژانگیکی؛ تا سبه ینی ئه م کاته، کورپه نه وه لالا تا ده مرم، بوئی گول بوئی هه ناسه ی

ناروا ههر له که لله مدایه... ده ماغی که یل کردووم... کچی خازئ که ی بی سهر

له سهر سه رینی که یین... به چریه له سبه ینیوه بدوئین، ئای چی له سینه مدایه!...

به قه ده ر دوو دنیای تر له خۆزگه و له خۆزگه... های به ختت نه سووتی.

ببیراوی ۱۰

(رۆژه)

(بهر هه‌یوانی مائی رهنجۆ)

رهنجۆ: چ ئەقینتی بوو... ناگر له پیره‌دار به‌رنه‌بی...

ئه‌حمه‌د: ئای له‌و خه‌یال و خه‌یال بردنه‌وه‌یه... خاله‌ کویتوه‌ چووی... خو تو باسی ره‌وه به‌رازت ده‌کرد...

رهنجۆ: که باسی خازی هاته‌ ناو باسانه‌وه، چ باسی له‌ ئارادا نامینتی... هه‌ر ئه‌و باسه.

ئه‌حمه‌د: باشه‌ خالۆ گیان، گریمان بو ئه‌و ته‌مه‌نه‌ گه‌رایته‌وه، نازانم تو ته‌مه‌نی چی و چی پێ ده‌لێتی؟ ئەشق، گه‌نجیتتی، هه‌یزوگور...؟

رهنجۆ: سالانی خازی... سالانی فیریونی ئەشق... ئیتر.

ئه‌حمه‌د: ئه‌وه وتمان سالانی خازی و نه‌وجه‌وانی...

رهنجۆ: ئی فهرموو...

ئه‌حمه‌د: به‌لام له‌م رۆژه‌دان... ئیستا که گه‌نجن؟

رهنجۆ: خۆزگه‌ به‌خۆزگه‌ی ئه‌و خوايه... ئە‌للا... ئی... ئی چیم ده‌کرد؟

ئه‌حمه‌د: ئه‌وه کاره‌ساتی پرد رووخانه و رۆژ رۆژی جهره‌زه‌یه...

رهنجۆ: له‌گه‌ل خازیدا؟

ببیراوی ۱۱

(زه‌رده‌په‌ره)

(سه‌ر مه‌زرایه، ژبیر سابات)

رهنجۆ: خازی! ئه‌وه تۆی؟ مه‌لول دبیته به‌رچاوم... کچی بلتی... ئارام نه‌ما دلتم ته‌قی.

خازی: لاو، گه‌لیک چا و قاییم کردووه پیم به‌جهرگی خۆمدا ناوه و هاتووم... ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌لینم پێ دابووی... رهنجۆ به‌لین گه‌وره و گرانه.

رهنجۆ: ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر منه، ئه‌وا خۆم به‌قوریانی ساتیکی خوشی تو ده‌که‌م. ئه‌گه‌ر که‌سی، کاری، هه‌ریه‌کی پێ، دلگران و دلته‌نگی کردووی، ئه‌وا به‌و خوايه‌ی له‌و به‌رزایی

ئاسمانه‌وه ئاگای لیمانه، دنیای لی ده‌که‌مه‌ چه‌رمه‌ چۆله‌که... قور به‌سه‌ری، کچی به‌گژ قولله‌ی قافا ده‌چم... خازی گیان، رهنجۆم.

خازی: ئه‌وه تو چی ده‌لێتی... دیاره بی ئاگای.

رهنجۆ: کچی وا خه‌ریکه‌ میشکم ده‌ته‌قی و خۆین له‌ ته‌وقی سه‌رمه‌وه فیچقه ده‌کات... له چی بی ئاگام؟

خازی: ئه‌و پرد رووخانه... سه‌ره‌رای ئه‌م هه‌موو کلتۆلی و برسیتیییه‌ی که له‌و گه‌مارۆ و ئابلوقه‌ نه‌فره‌تییه‌ی دوژمنانه‌وه که‌وتۆته‌وه.

ببیراوی ۱۲

(ده‌مه و نیوه‌رۆیه)

(کۆشکی سه‌رداری زاخۆیه)

نازه‌نین: ئەمشه‌ویش هه‌ر بیدار بووی؟

سه‌ردار: وا بروا گه‌لیکی به‌به‌ره‌وه ماوه، ئافه‌رت چۆن بیدار نابم، له‌ وه‌ته‌ی دوژمنانمان ئه‌م ئابلوقه‌ شوومه‌یان داوین، چی نه‌هاتییه سه‌ری کردۆته سه‌رمان، برسیتی، نه‌بوونی، ده‌ردوبه‌لا... هیوامان به‌و پرده‌یه که ده‌روویه‌کی ئابلوقه‌ شکینمان بو بکاته‌وه، به‌براکانمان و به‌کیلگه‌ و مه‌زرا و پاوانه‌کانمان بگه‌یه‌نی... ئه‌وه‌ش ئه‌و ئەفسوون و هه‌زارویه‌ک جادووه.

نازه‌نین: گوايه له‌ کۆنیشدا، هه‌ر له‌ هه‌مان شویندا، پرد کراوه و به‌هه‌مان مه‌ره‌چووه.

سه‌ردار: ده‌بێ، راسته، دوژمن هه‌ر دوژمنه و ناگۆری و نه‌گۆراوه ته‌نیا سه‌رده‌مه‌که گۆراوه... گریمان ئه‌وه له‌ویدا نه‌یکه‌ین له‌کویدا بیکه‌ین؟ ئه‌وه ته‌نیا ده‌روویه‌که که بو‌مان مابیتته‌وه، رووباره‌که و او ده‌روا... تۆی؟ عه‌بدالی گزیر وه‌ره چیت پیتیه؟

گزیر: گه‌وره‌م پز و سلوم له‌ خزمه‌تساندايه... هه‌باسی وه‌ستا باشی، وه‌ستا پرده‌که، به‌ریتزان فه‌رمانتان دابوو بیتته‌ دیارتان، چاوه‌روانی فه‌رمانتانه.

سه‌ردار: ئی هه‌باسی به‌دبه‌خت... گه‌لیکم له‌سه‌ر بیستووه، ئه‌مه له‌ شه‌ره‌که‌ی زه‌مانی بابی ره‌حمه‌تیمدا به‌یه‌خسیر گیرا و پاشان که ده‌ست ره‌نگینیییه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و ناوبانگی مه‌مله‌که‌ت و مه‌مله‌که‌ت چوو، ئای کۆشک و ته‌لاری قه‌شه‌نگی دروست

کردووه!! گزیر به پرتزه وه بیهیننه دهر باز... ئیمه یهک هه باس وهستا باشیمان
هه یه...

نازه نین: ریگه بفرموون، منیش بیچم به لای کارمه وه. (دهروا)

سهردار: (هه باس دپته ژووری) فرموو... به خیری بی سهرچاو.

هه باس: سلاو له سهرداری سهرورمان. فرمانتان دابوو به خزمه تتان شادیم، به شه ره فیتی
گه وره داناوه.

سهردار: به پرتزان شایسته ی پرتز و گشت شاناز بیه کن، پرسیار یکم هه یه، به مه زنده تان و
به پیتی شاره زایستان، چ که موکور بیهک له خومانه وه، له که ره سه وه له وانه ی کارت
له گه لدا ده که ن نیسه؟ به لام به ره وهام به وه دست به کار به، هه باس. هه باس-ی
جه زیری نه وه ی ئیستا ده بکه ی گه لیک جودایه له وه ی بۆ نه و میره ت کرد و پاداشتی
چاکه ی به خراپه دایته وه...

هه باس: گه وره، سهرگوزشته ی تال، گه لیک تالم له گه لیدا هه یه، یه که م جار که ناردی
به دوامدا.

ببیراوی ۱۳

(رۆژه)

(دیوانی میری سامانا)

میر: هه باس، دهست به کار به، هه ره له رۆژه... ئاو بوهستی تو نه وهستی، گه لیک مه بهسته،
من وهک میری سامانا، ده مه وی یادگار یکی جوان، یادگار یک کار یکی گرنگم
پیتیه تی، به زووترین کات نه نجامی بده ی... باش لیم ده گه ی...

هه باس: به لئی میری گه وره، له خزمه تدام، فرمانته.

میر: پردیکم لیت ده وی ده گمه ن و دانسقه... له هیچ قورنه یه کی نه م دنیا یه گه وره یه له
شیتوه ی نه بی و نه ببیرا بی.

هه باس: خوا یاری بی، به دللی جه نابتان ده بی.

میر: کاری خۆت نه نجام بده و له ئیستا وه خه لاتتی خۆت خه لال کردووه... پاداشتی که
پیشتر به کهس نه درابی.

هه باس: گه وره م فرموو بووتان ههوت تا قی بی؟

میر: به لئی ههوت، ههوت تا قی بلند، هینده بلند گشت شاره که چاویان لیتوه ی بی.
ده زانی بۆ؟

هه باس: بۆ نه وه ی چاویان له جوانی بی...

میر: نا، بۆ نه وه ی که سهر پیتی که ریگم سزای خنکاندن دا، هه موو خه لکی چاویان لیتوه ی
بی و چاوترسین بن. (قاقا لی ده دات)

ببیراوی ۱۴

(عه سر)

(کۆشکی سهرداری زاخۆیه)

نازه نین: پرد بۆ چاوترساندن... به لام و تتان، پردی ههوت تا قی له وهستا ده ویست، بۆچی
ههوت؟

سهردار: نه وه من بۆت لیک ده ده مه وه... هه همیشه، هه روا بووه، داگیر کهر ببیرو بۆچونی
داگیر که راهه کی هه ره که گشت سامانیک، تالان کردووه نه وه ببیرو که ی پیشینانمان
بووه، نه وه ههوت و اتای خۆی هه یه، بۆ نمونه، هه فته، ههوت رۆژه، ههوت وانه ی
ئاسمان، یه زدانی مه زن به ههوت رۆژ دنیا ی دروست کرد، ههوت هات و
کامل بونه، ئاکام و نگینه...

نازه نین: نه مه شت ببیرچوو، ههوت هه ی پاش مندالبون، ههوت کورته بالا، ههوت شیرینی
سپی رهنگی شه وی خه نه به ندان...

سهردار: ئافه رین... له گه ل نه وانه شدا نه ژدیهای ههوت سهر و ههوت چاو... ئیتر تا خوا
هه زیکا... ئینجا به تازیزی خۆم بلیم، نه وه بوو میری ولاتی سامانا، چرکه به چرکه
کاتی ده بژارد... تا نه و رۆژه ی پرد ته و او بوو...

ببیراوی ۱۵

(رۆژه)

(ناهننگی پرد کردنهوه)

مبیر: ته‌ها ته‌ها، هه‌للا، هه‌للا... ته‌واو به‌دلمه، نه‌وه‌یه من گه‌ره‌کم بوو...

یاوه‌ر: سه‌د ماشه‌للا... کارتیکی نایابه، ئافه‌رین هه‌باس، وه‌ستا باشی...

مبیر: هه‌باس، ده‌ستخۆش، خه‌لاتی خۆت خه‌لال کرد...

یاوه‌ر: به‌لام ده‌بی هه‌ر به‌بی وینه‌یی بمبیتته‌وه... نه‌وه گرنه‌گه...

مبیر: مه‌به‌ستت له‌ چببیه؟

یاوه‌ر: بۆ که‌سی تری دروست نه‌کات...

مبیر: راسته، ده‌بی وابی... وه‌ستا وه‌ره‌ پبیشه‌وه...

هه‌باس: گه‌وره‌م لبتان پبیرۆزی... پبیرۆزی، به‌خۆشی و به‌ختیاربتان... له‌ خوام داوا‌یه‌ مایه‌ی

پبیت و فه‌ر و ئاسووده‌یی بی، قوربان چه‌نده‌م له‌ توانادا بووه و بگره‌ زیاتر له‌ وزه‌ی

خۆم کردووه و نواندوووه.

مبیر: وه‌ستای کارامه... له‌مه‌ودوا ده‌روازه‌ی کۆشک بۆ ئبوه‌ی هونه‌رمه‌ند له‌سه‌ر پشته و

کراوه‌یه، هه‌ر کاتج بته‌وئ... پاشان خۆشم ده‌نبیرم به‌دواتدا... نه‌مه له‌و کارانه‌یه

وه‌چه به‌وه‌چته‌ ده‌توانی شانازی پببوه‌ بکه‌ن.

هه‌باس: گه‌وره‌یی جه‌نابتانه... هه‌مووی بۆ به‌رزبیتیبی جه‌نابتان ده‌گه‌ریتته‌وه. گه‌وره‌م هه‌ر

وه‌ستایه‌ک له‌و رۆژه‌وه‌ی مه‌چه‌کی خۆشه‌ی کار ده‌بی به‌ناواتی شا‌کاربکه‌وه‌یه،

خه‌لکی په‌نجه‌ی شانازی بۆ رابکیشن و بلتین نه‌مه کاری فلانه وه‌ستایه... نه‌وا

به‌نده‌ش هه‌باسی جه‌زیری له‌ سایه‌ی نه‌وا و شکۆداربته‌وه، نه‌وه ده‌رفه‌ته‌ زبیرنه‌ی

به‌رکه‌وت... ئبیدی تا مردن به‌گوشادببیه‌وه رۆژانم به‌سه‌ر ده‌بم.

مبیر: پبیرۆزی، له‌ خۆمان و له‌ دۆستان... یاوه‌ر با بکرتبته‌ شایب و لۆغان...

ببیراوی ۱۶

(ئبواره‌یه)

(جیگا ژوانه)

ره‌نجۆ: شه‌ویتیکی تارونووته‌ک بوو، ده‌بجوور، نه‌ما ده‌بجوور، چاو چاوی نه‌ده‌بببب...

له‌لایه‌که‌وه تاربکیببه‌که‌م پبته‌ په‌سه‌ند بوو، چونکه‌ سایه‌م دیار نه‌بوو، له‌لایه‌کی تره‌وه

خراب، گه‌لیتک خراب، چونکه‌ هه‌ره‌ببچم نه‌ده‌بببب... ئای سله‌مببمه‌وه! وای

راچله‌کبم! کاتج رۆژ بووه‌وه، گالتهم به‌خۆم ده‌هات.

خازی: وا نه‌لتی، بۆ گالتته‌ت به‌خۆت ده‌هات؟

ره‌نجۆ: کچج هه‌رشته‌ی ده‌هاته به‌رده‌مم و ده‌ستم به‌ری ده‌که‌وت، خبیرا ده‌مدایه به‌ر شیببیه‌ی

خه‌نجه‌ر... ئای چل و لقی دارودره‌ختم دا‌پاچبببو!... نه‌وه‌نده‌ باسی تارما‌ببببب

کردبوو له‌ من بووبوو به‌راست.

خازی: لاوۆ به‌قسه‌کانتدا دیاره ترساوی... چاکبش ترساوی... ده‌لتی چی قورقوشتم

به‌سه‌ردا بتوینمه‌وه... ده‌زانی ره‌سمی چی ده‌رده‌چج؟

ره‌نجۆ: مه‌گه‌ر چاوه‌کانی تو ده‌رچج... که‌ هه‌رگبزه‌ی به‌ناخبان نابم... کچج شت هه‌یه‌ من

لبی بترسم... ره‌نجۆو ترسان! هه‌یه‌ لبتی بترسم.

خازی: به‌لئ هه‌یه و خۆشت باش ده‌زانی.

ره‌نجۆ: ده‌بی کج بی!

خازی: عه‌بدی شیره‌وان، عه‌بدی بابم، ده‌نا بۆ ناویری ببببته‌ خوازببببب؟ ها، ده‌ی، وانبببیه،

نه‌گه‌ر وانبببیه قسه‌ بکه‌.

ره‌نجۆ: چاوه‌روانی ساغکردنه‌وه‌ی حاسلاتم... ده‌شمه‌وئ به‌ده‌ستت به‌تال نه‌چمه‌ خزمه‌تی

بابت... خراپه‌م نه‌کردوو، تو بلتی بابی تو‌شمان لی ببببته‌ میری سامانا و به‌مه‌ره‌ی

هه‌باسی جه‌زیری وه‌ستا باشببمان به‌ری... (پبببده‌که‌نئ) به‌لتین بی، وه‌ک وتم،

نه‌وسا به‌دلتیکی پر له‌ هیواوه ببببمه‌ خزمه‌تی... هه‌ر نه‌وه‌نده‌ نبببیه؟ مه‌رح.

بیراوی ۱۷

(نیوه‌رۆیه)

(مالی «هه‌باس»ه)

هه‌باس: زۆرم لا سه‌یره ئەوا دوو هه‌فته رابورد و کهچی میری سامانا نه‌ینارد به‌دوامدا! تۆ بلتی میریکی گه‌وره و گران چاوی له پاداستی هه‌ژاریکی ماندووی وه‌ک من بریبی! چار چییه؟ تاکه‌ی چاوه‌روانی، کێ ده‌لێ هه‌ر بیریشی ناچیته‌وه، سه‌ره‌خۆ، خۆم به‌کوژشکدا بکه‌م؟ ئا، ئەوه نه‌بوو له‌ تاهه‌نگی ته‌واو بوونی پرده‌دا فه‌رمووی... ئەوه‌ش نابێ... کێ ده‌لێ، سه‌ره‌رای چاکه‌م تووشی جورتم و گوڵمه‌زی نابم، خۆ پاسه‌وانانی کوژشک، له‌ هه‌موو شتی بچن له‌ مرۆف ناچن... وه‌ک سه‌گی هار وانه... زینۆ: پیاوه‌که هه‌ینده مه‌یکه‌ره غایله و مه‌راق... تۆ کاری خۆت کردووه، کاره‌که‌ت له‌ به‌رچاوه، هی ئەوه نییه له‌ بیر میر بچیته‌وه، ئەوه خه‌لکی ده‌لێن، به‌م پرۆژگاره خه‌لکی له‌ملاو له‌ولاوه دین و ده‌چنه ته‌ماشای پرد... ده‌نگی داوه‌ته‌وه... میر خۆی پیوه‌ باده‌دا، یاوه‌ر ده‌ست و دائیره‌ی خۆیانی پیوه‌ هه‌لده‌کیش، هه‌ر میر که ده‌نگوباسی پرد ده‌بیسیتیته‌وه خه‌ریکه شامه‌رگ بێ و گه‌ز گه‌ز بالا ده‌کا. هه‌باسی مه‌یکه‌ره مه‌راق...

هه‌باس: له‌ به‌ر قسه‌که‌ی تۆ وا ئەمرۆش چاوه‌روان ده‌بم، نه‌خه‌یر تا دووسبه‌ی، بزانه‌م بانگم ده‌کا، ئەگه‌ر نه‌بوو ئەوا هه‌رچۆنێ بێ، پێ به‌جه‌رگی خۆمدا ده‌نیم و ده‌چم، کورد ده‌لێ سیروان لیشت نه‌ده‌م هه‌ر ده‌مه‌ی، ده‌وه‌للا بردنه‌که چاکتره... چاوه‌روانی له هه‌موو شتی ناخۆشتره... شیریه‌نجه‌یه‌کی له‌ سه‌رخۆیه... زینۆ، ئاخ‌ر چۆن له‌ پیستی خۆم نه‌یه‌مه‌ده‌ری له‌ له‌ پی هه‌ردوو ده‌ستم برۆانه رهنگی به‌ردی گرتووه... هه‌رخۆم ده‌زانم چه‌نده ماندووبووم و چیم کردووه. کچی لیم مه‌گره... ناهه‌قم نییه...

زینۆ: من نالیم له‌ حه‌قی خۆت گه‌رێ، به‌لام ده‌لیم نارامت بێ، چی ده‌که‌ی ده‌سه‌لات چییه، ئەوه وای لیتهات!

هه‌باس: کچی زینۆ، کاتی له‌ گوزه‌رانی خۆم ده‌روانم و سه‌یری ده‌ست و مه‌چه‌کم ده‌که‌م، هه‌ست به‌به‌ش خوراوی خۆم ده‌که‌م، هه‌ست ده‌که‌م به‌ زۆر چه‌شنه بیانوو، زۆر جو‌ر په‌لپ، سه‌دان ته‌گه‌ره... ژیانم لێ تال ده‌کات... ئەم مه‌چه‌کانه‌ی تۆ ده‌یانینی سه‌دان کوژشک و ته‌لاری پێ بنیادنرا و، تاق و گومه‌زی بالا بالای سه‌رسوره‌یه‌نەر، زۆر

چه‌شنه بنمیچی رازاوه به‌نه‌خش و نیگار. دیواری ناوتنه‌به‌ند، په‌نجه‌ره‌ی بلوورین... دیوه‌خان و که‌له‌گی و عرووسی، دالان... ئەگه‌ر نیمه‌ خشتیکم له‌ جیگای خۆیدا دانه‌نابێ، ئەگه‌ر هه‌له‌ی ته‌رازووم کردبێ، ئەوا هه‌ر ده‌ په‌نجه‌م بېرته‌وه... ئای له‌ ژیر ئاره‌قه‌ی ره‌ش و شینی له‌م ناوچه‌وانه‌وه، چه‌نده خاوپیداوان شه‌وانه‌یان گوڵ ره‌نگی ئاره‌زووی راباردن کردووه!! ئەمه‌ منیشم هه‌قی کاری خۆمه، خه‌ریکه له‌ بیربان بچیته‌وه، به‌لام من چۆنم بېر ده‌چیته‌وه، له‌و دنیاش سه‌ره‌رزکه‌مه‌وه، هه‌ر ده‌لیم هه‌قه‌که‌م.

زینۆ: پیاوه‌که خراب بېر ده‌که‌یته‌وه... ئەوه‌ی تۆ ده‌یلینی واده‌ی نه‌هاتووه هه‌سته ده‌ست و ده‌موچاویکی بۆ بشۆ... وه‌ره خوا دوو پاروونانی داوه، ده‌یخۆین و شوکرانه‌ی خوا ده‌که‌ین.

هه‌باس: چیمان هه‌یه؟

زینۆ: له‌ په‌ ساوه‌ر.

هه‌باس: ره‌حه‌ت له‌ بابت. زینۆ گیان دڵ له‌ دڵ نه‌ده‌یت میر هه‌ر بانگ ده‌کات.

بیراوی ۱۸

(شه‌و)

(کوژشکی سه‌رداری زاخۆیه)

سه‌ردار: سه‌به‌ینی هه‌باسی وه‌ستا باشی بانگ ده‌که‌م... یان خۆم ده‌چم سه‌ردانی ده‌که‌م.

نازه‌نین: کاریکی چاکه، ئەم‌شه‌و نیازی چیت هه‌یه... له‌وه ده‌چی سه‌ردانی شوینیک بکه‌ی؟

سه‌ردار: به‌لێ نیازی چۆنه‌ ده‌ره‌وه‌یه‌کم هه‌یه، به‌دلی خۆم، نازاد، نازاد.

نازه‌نین: به‌ته‌نیا به‌بی من؟

سه‌ردار: ده‌بی به‌ته‌نیا بم، ئەمجاره‌یان ناکرێ.

نازه‌نین: به‌ته‌نیا! شتی وا چۆن ده‌بی، دوژمنت که‌مه، ئەوه له‌ چوار ده‌وره‌هه‌ پیلان له‌ دوای پیلان لێ ده‌کن، نه‌ء، به‌خوا نارۆی.

سه‌ردار: خافه‌ خاسه‌که‌م، ئەم کاره‌ وا پیویست ده‌کات.

نازه نین: بۆ وا پیتیست دهکات؟

سهردار: وهک ئاگادارم دوژمنان به ئابلوقه وه نه وه ستاون و سهرگه رمی له شکر کیتشین...
ئه مشه و خۆم دهگۆرم وهک په زهوانیکی کهژنشین، گوايه بۆ سوو راغی دۆشاو به گه نم
هاتوو مه ته شار.

نازه نین: ئه ی ئه گه ر ناسیانیته وه؟

سهردار: ئه وه یان گرفت نییه، ئاسانه خۆ نامخۆن... ئیتر کاتی هاتوو ده چم خۆم دهگۆرم...

نازه نین: ئی پاشان، کوپوه دهچی؟ یه کهم جار دهچیته کوئی؟

سهردار: بچمه کوئی؟... خانی گه وره... نا... ئه وی پتر خه لکی ده ره وه ی لییه... باشتترین
شوین قاوه خانه که ی په مه زانه شه له، ئه وه ی به خه یالیشته نا یه له وی باس ده کری...
ئه وانه ی مشتته ری ئه م قاوه خانه یه ن، ئه وانه ن ده م له هه موو باسیکه وه ده دن...
قاوه خانه که هیتد پرووناک نییه و جگه له وه ی به هۆی ئه وه وه ی سێ چوار کۆله گه ی
ئه ستووری تیدایه ئه گه ر یه کێ بیه وی نه بیئرئ نابیئرئ... په نایه ک ده گرم و وه نه وز
ده ده م وه ک ماندووی ریگا بم، کزۆله لیی داده نیشم، باشتترین شوینه، کانگه ی
ده نگوباسه.

نازه نین: ئه ی ئه گه ر قسه ی ناشیری نیان به سهردار ی زاخۆ وت.

سهردار: من بۆ ئه وه ده چم با گویم له ناته واوی بی، گویم له هه ست و راده ی وره ی ئه و
خه لکه بی، ده نا بۆچی ده چم... نازه نین، سه یری من که، باش بیه ی نه ره بهر چاوت...
ئه وا له گوشه تاریکه که وه گویم هه لخستوو.

ببیراوی ۱۹

(شه وه)

(قاوه خانه ی په مه زانه)

(حه سه نه ی تارژهن گه رمی کردوو)

حه سه ن: (له پر ده ست له تارژهن هه لده گری) وه نه بی دلم خۆشبی، به لام داخی دلم
به تارژهن ده که به با ده ده م، کوپینه من و ئه م تاره بووینه ته هاوخه م، باشتترین
هاورپمه... په مه زان چایه کی کهم په نگ و بزانه دوا هه وال چیه؟

په مه زان: چایه که به سه رچاو... منی به سه ته زمان و هه وال کوجا مه رحه با!

حه سه ن: نا... نا... وانیه ده ی قسه بکه خۆمانین.

په مه زان: ده لێن سهردارمان جی به خۆی ناگری.

شه ریف: بوختانی بۆ مه که، شوینی گه رم و نه رمی هه یه... شه و و رۆژ خزاوه ته...

ئه حمه د: له خوا بترسن... له و قسانه گه رپن، ئه و له و میرانه نییه.

شه ریف: ئه م سهرداره ی ئیمه ده سه لاتی به سه ر خانمه که یدا نییه، ئیتر شه ری حه و ت

مه مله که تانی چۆن پێ ده کری...

ئه حمه د: تاره که بۆ ده نگه ی نه ما، کاکه حه سه ن زرنگه ی بی... به قوربانه لێده.

شه ریف: مالت به قور نه گیری... که ی کاتی تاره... به زاتی خوا یه کێ نه زانی، ده لێ نه با یان

دیوه و نه باران... ئه وا دوژمنان خۆیان ته یار ده کن و له شکر و چه ک ئاماده کن و

جبه خانه ده خه ن، ئیمه ش له لایه که وه برسیتی چاومان ده ردپنی و له لایه کی تره وه

به ده نگه ی تار خه م ده ره ویتین... له هه مووشی ناخۆشتر، ئه و گو به ند و گولمه زه ی ئه م

پرده شو مه، که هه ر نابج به پرد، بۆ ئه م عاله مه ی ناوه ته وه.

حه سه ن: ده زانی زۆرت پتیبه و که می ده ره ده خه ی... باشه براله، بۆ نابج به پرد؟ باشه جه نابت

ده زانی، ئه و پرده بۆ دروست ده کری؟ پرد مانای چی؟... ده زانی بۆ نابج به پرد، و اتا

دوژمنان زۆره و ده بی هه موومان به ره نگاریان بین، ده زانی بۆ برسیتییه؟ چونکه

زۆری وه ک تۆ عبیره تی له نه هاتیبیه کان وه رنه گرت و تا نه هاهمه تیبی گه وره ی به دوا دا

هات... که تۆ سهردارمان باش ناسی، تفهنگ به تاریکییه وه مه نی.

ئه حمه د: حه سه ن لیبی گه ری، هیتده سه ری خۆتی پتیبه مه یه شینه.

حه سه ن: ئه گه ر بمانه وی کاره که هیتده قورس و گران نییه، به لام له پاله وه به قسه ی زل

شانی بده یه بهر، ئه وا پشت و ئه ژنۆ پتیکه وه ده شکین...

ئه حمه د: من ئه وه نده ده لیم، له کاتی وادا تا زوو بکه ویته خۆ که مه... تا بمیتیته وه هه زار

کون و که له به ری له و ته رحه ی تیده که وی... ئابلوقه به هیتتر ده بی و خۆ راگری رارا و

لاواز ده بی.

محۆ: ئه وه ش بلتی سهر کرده ی چاکی ده وی.

ئه حمه د: سه ری باش زمانکه ری سهر که و تنه، سهر داری ئیمه بی خه وشه، به لام نالیم هه موو

دهستودا بیره باشن، نهوه لالا ئه و بوختانه یان بو ناکه م (پیده که نهی)، تیبیدایه هه رکه باره که ئالوز بوو، کهوته دهر بازکردنی زیروپاره، هه ندیکیان، هه وئی شوین خوشکردنیانه بو کاتی هه لهاتن.

محو: ئه وه مایه ی نه گبه تی و به لاکه یه برا خاسه که م، پیتویست ناکا که س گیل کات، به سه ری تو هه موویان گوپاون، ئه مه دهر دی غه پابوونه، دهر دی پروا پینه بوونه ده شبینی له سه ر کت ده که وئ و چ کلؤلانی باجه که ی دهن و تازار و سزای به ده مه وه ده چیتن، برا که م هه ر به ردیکی له سه ردانیین چاکتره، ئیمه ومانانی ده ستکورت و هه ژاریش باجه که ی به سه ر و گیان و شه رف و که رامه تمان ده دهن.

ئه حمه د: بیرت نه چی، هه روا بووه، هه یه زیخه و هه یه له گه ل تاوه که دا پرا ده بووری... مانه وه بو زیخه که یه... ئه وه منم، تو ی ئه وه ئه وانه ی بی شیو سه ر ده نینه وه... ئه وانه ی ژیانیان نه فره تی له مائی دنیا کردووه... به لام حه ز ده که م گه شبین بن... حه سه ن گیان بژنه. (حسه ن ده ست به تار ژهن دن ده کات)

بیراوی ۲۰

(رۆژه)

(دیوانی میری سامانیه)

یاوه ر: به لئی گه وره م، هه ر ئه وده که جه نابتان بو ی چون، گه لیک راسته، ئه وه ی ده یان وت، زۆر له راستییه وه دوور بوو، گه لیک دوور... قوربان ئه وه ته نیا بو شوینه ونی بوو، سه یروسه مه ره که ش له وه دایه، به هه موو عه قلیانه وه، ده یانه وئ ئه و یارییه له گه ل ئیمه دا بکه ن!

میر: گوايه ده ستیان به کیتلگه و پاوان و له وه رگا کانیاندا ناکه وئ! گوايه (پرد) ده رووه! پرد ئابلوقه شکینه (پیده که نهی) ده میتکه ئه و باوکه یان مرد و کو تایی پی هات، ساردوسر وه ک مار و میرووی ژیر شه خته ی که وتووی چله ی زستان.

یاوه ر: ده یانه وئ گره له کت به رنه وه...

میر: له شه بتان...

یاوه ر: ئه سه غفه لالا گه وره م.

میر: نه، ئه وه ی نیازی یاری بردنه وه، بی، ده بی وریایی، زرنگ بی، ئه ژدیهای حه وت

سه ر و هه زارویه ک چاوبی، ده بی شه یسانی کوری شه یتان بی. ئه مه زۆرانه و پاشقول و فرسه ت لی هیتانه، ئه ی هه ش به سه رینه، هه زار فاکیان به فیکیکمان، یاوه ر.

یاوه ر: به لئی میرم.

میر: ئه و حساباته ی ئاگادارم کردی، کردت؟ دۆستانمان کاری خو یان کردووه؟

یاوه ر: گه وره م زۆر به چاک، بپاره ئه و ریگایه شیان لی بگرنه وه.

میر: زۆر چاکه... پردی بو یه کگرتنه وه ی کوردان بی هه ر شایسته ی رمانه به سه ر سه ری خو یاندا.

یاوه ر: هه رواش ده بی. گه وره م دۆسته هه ره دووره ده سه ته کانیشمان هه ر پیتیان وایه، دلنیا به قوربان داشمان سواره و تیرمان نیچیر نه نگیه.

میر: که وای لی هات که وان شاردنه وه ی پی ناوی، یاوه ری تازیز، با راویژکاران ریکه ون، تا زووبی که مه، به وردی، درشت و وردیان بو پروون که نه وه، ئه م جو ره کارانه ده ستو بردی ده وئ... ده زانی چی ده لیم.

یاوه ر: گه وره م چاک حالیم، هه رچه کیشمان له و باره یه وه پی گه ییوه، یان مه زنده مان کردووه، ئاماده یه و له گه ل خو یاندا ده بیهن.

میر: تو ش له گه لیا ندا بچو، بچو، وام پی باشه.

یاوه ر: فه رمانتانه.

میر: هه ی له حالی پرد و بابی پرد! ده یانه وئ ئیمپراتوریه ت پیکه وه بنین، نه هه نگ تا گچکه بی دهره قی دیت، که گه وره بوو، ده می هه لئووشینی گه وره ده بی، ئه وسا ئارامی له گه رووی نه هه نگی هه لئووشین ده بی... خوا به وروژ و سه عاته نه کات.

بیراوی ۲۱

(عه سر)

(مائی عه بدی شییره قان سه رسه کو یه)

عه بدی: به لئی مه رج... من بپارم داوه کچی خو م به که سیک ده ده م بتوانی مه رجه که م نه نجام بدات.

رهنجۆ: قوربان جهنابتان من چاک دهناسن، باو باپیریشم، بهئیوه نه ناس نین، نه گهر نه نگییهک، ناته و او بییهک، نه گهر که سیک رۆژی له رۆژان، وتبیتی، بهری چاوت کلی پتویهیه...

عهبدی: کورم چاکت دهناسم و چاکیش دهزانم چهنده بی خوش و لیها توی، له وانهی له سه بهردی رهق ژبانیان دابین دهکن... بهلام و ایزانم قسه که می منیش خراپ نییه. رهنجۆ: مه رجیک له توانای کوری خۆتدا بی، مه رجیک به ریزتان پیمدا رابیه رموون، قوربان نامادهم و به سه رهچاو.

عهبدی: خازی وهره کچه کهم، با نهویش ناگاداری، نه بادا واهرنه چن... کچه کهم وهره شهرم مه که... وهره ژووری، تۆش ناگاداری مه رجکه به، نه مه مه رجکه کهم.

بیراوی ۲۲

(پاش نیوه رۆیه)

(کۆشکی میری سامانیه)

میر: ئا نهو یه، ئافهرین یاوهر، له کاتی ئاهنگی ته و او بوونی پرده کهدا، له واتای پشت وشه کانت گهیشتم، چاکم خۆتنده وه... ههر نهو مه بهسته بوو.

یاوهر: به لئی میرم، مادام پرده که پردیکی نه و نه گرنکه، با ههر به بی وینه بی بمینیتته وه، هه باس وه ستایه، ههر که سی کاریکی پی بسپیری نهو جیبه جیتی دهکات، نه وه ئیش و پیشه که یه تی... بۆیه دلنیام ههر نه بی نهو زاخۆ له په نامانه وه، نه وه جهزیره بۆتان... نه وه... جگه له وهی نهو پرده له کاتی تهنگانه و لیقه و ماندا کاری خۆی دهنوینی... زۆر گرنکه، نه وه به ستنه وه و توندو تۆتکردنی کوردانه.

میر: باشه بۆ نه یکوژین، کئی پیتی دهزانی، یه کیتی لئ راده سپیری له په نایه که وه ساردی بکاته وه... ئاسانه... ئا با سه رهک پاسه وانانی کۆشک ناماده بی.

یاوهر: قوربان، شتیکی ترم به خه یالدا هات، رهنگه گونجاوتر بیت.

میر: ئادهی بزائم؟ چیت به خه یالدا هاتوه؟

یاوهر: بیخه ره به ندیخانه وه، به تۆمه تی نه وهی گوایه خۆی درکاندوو یه تی و دانی پیداناوه که نهییتی رووخانی پرد دهزانی، گوایه، زۆر شت.

میر: چۆن، وهک چی؟!؟

یاوهر: بلتین چوارم بهردی ناوهندی پایهی ناوهندی پرده که ی بهو نیازه دایناوه که ههر کاتی بیهوی به له قانی فلانه بهردی دهرووخی.

میر: پاشان خۆمان به باشی چاره سه ره مان کردوو لهو دارووخاندنه رزگارکراوه... نه وسا به سزای خۆی دهگات.

یاوهر: قوربان، میرم، نه وده مه فه ره مان بده قۆلی راستی له بندا بیرنه وه.

میر: چاکه، به لام بۆ هه ردوو دهستی نه بی.

یاوهر: به تاکه قۆلیکه وه و قۆله که شی، قۆلی چه پ بی نهو قور به سه رهیدا ده کری، جاریکی تر نابینی بهردی له سه ره بهردی دان، ئیدی به که لکی هیچ نایه، وهک په که که وه، مه گهر به سوال و سه دهقه بژی، نه وکاته ش ههر چاوی له دهستی میری گه وره مانه وه ده بی.

میر: ههر ئیستا نه مه فه ره مانم به سه رهک پاسه وانان بگه یه نه و به زووترین کات، ههر به په له، جیبه جیتی بکات.

بیراوی ۲۳

(شه وه)

(ژووره کهی مائی «هه باس» ه)

هه باس: تاقی یه کهم ته و او، دووهم بلتدر سییه م بلتدر، چوارم تاقی ناوه راسته له هه مووان به هیتر، به رزتر... حهوت تاق... حهوت جار مردن حهوت جار زیندوو بوونه وه... گیانم ده ره چوو... پاداشته کهم... برینه وهی قۆلی راستم بوو... کاشکی بهر له دروستکردنی نهو پرده بیرایه ته وه... هه ردوو قۆلم... سه رم له لاشه م جیا کرایه ته وه و نهو کارم نه نجام نه دایه... (چاو له بنمیچه که ده بری) یه کیتک، دووان، سیان، چوار... نهی لهو سه ره وه، دوو، دوو، چوار چوار نه خیر نابژیتری... ئای که بنمیچیکی په رپووته... ههر داریکی نه گهر تاقیک بی، ههر نیوانی تاق و تاقی پینج ههنگاوی، حهوت جارن سی، دهکاته بیست و یهک، که واته پرده که چهند دریز ده بی؟... لیسه وه... تا... به سه... به سه نامه وی... میرم، هاتومه ته به رده مت یان بکوژه، یان قۆله کهم، یان پرده که دهرووخیتم... ره نجی رۆزانی ته مه نم

بزر کردووه، تالانتان کردووه، تو پردهکه، بو زهق زهق سهیرم دهکیت و نوتقت لیتوه نایه بلتی نا... یان، نا، تو بو لیم زیزبووی؟... ناههقت ناگرم... وا دهرۆم بهرپیگای خومهوه، ریگام دووره، دووره، هه ناپریتهوه! میر، قۆلهکهه، هه مائی بابت ویران بی،... میر، گالتهم لهگه لدا کردی... ئه وه قۆلهکه مه... ئه ها، ده توانم، نه ک پردی ههوت تاقان، پردی ههفتا تاقان بکهه...

بروانه و شیت مه به... ئه ها له په نهجه کانه وه گزنگی خۆر په خشان ده بی... شیله ی جوانی و جاویدانی لیتوه ده چۆری... من هه باسه که ی جاری جارام... که میتک دلم پره، دلم ته نگه... نا... نا... ههسته وه، هیتشتا به بهریه وه ماوه، ده چم و پرده که له بان شانم ده نیم دهیفرینم، هه لئی ده گرم، وه ک کیژۆله ی هه ز و به ختی جه وانیم... شاره وشار، چیا به چیا مه مله که تانی دنیا ته ی ده کهه... نایه لم ژیرپای ئه وانه بکه وئ... له گه لیدا ده چمه وه جه زیره ی بوتان... ئه وسا به دل بو رۆژانی تالیم ده گرم... (ورده ورده گۆرانی ده لئ):

«لۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆ»

مامۆ هه ورا دیارین ئه و رۆ رۆژی میرانه

خۆرینی گا و نه جارانه

ته قینی سۆل و بسمارانه

برقینی کۆسه میسر بیانه

ویله ویلی دلو نژادیانه و عه وی شان

ده نکى شنگینی داری داره مانه

لۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆ»

بیینراوی ۲۴

(به یانییه)

(ناو مه زرایه، ژوانه)

خازئ: ئه رى ره نجۆ، خو تو به و مه رجه ی باهم بوى دانای، له دلوه قایل بووی، ناشی بیرت گۆرییی، ناشی پاشگه ز و په شیمان بوویته وه؟ خو من ده زانم تو له وانه نیت...

ره نجۆ: ره نجۆ و پاشگه زبوونه وه، ره نجۆ و په شیمان بوونه وه، هه رگیز ئه وه له تو رانه ده په رموو، کچی گونا هت نه کرد، ئه و چیا ی جودییه پیروژه له چیا به تیبی خو ی بکه وئ، ئه من هه رگیز له گه تیبی خو م ناکه وم... ده بو له هه مووان باشتر دلخوازی خو ت بناسیا یه، گولئ، خازئ خان، وا نییه؟

خازئ: ئه وه ی منی خستۆته گومان و دلله راوکیته ساردیی بی ده نگیبه که ته... ده لیم، باشه خوا یه له مه ناخۆشتر و ئالۆزتر ده بی؟ ده لیم، له م باره خراپتر ده بی، له مه زیاتر برسیتی و دهر د و به لا و کویره وه ری!؟

ره نجۆ: به قوربان، بروا ناکه م که سه ی هه بی هینده ی من به دل و گیان خه مخۆری ئه م رۆژه بووی، بوته ته نیا خه م و خولیا م... هه ز ده که م بزانی و نیگه ران مه به، کار یکی ئه وتۆی له سه ر بییر و هۆشم کردووه، خه ربکه تو شم له بییر ده باته وه... شه و نییه تا سپیده، به دوای ئه و مه سه له یه وه نه بم، له و ناوه خول ده خو م و خو م له بو سه دا ده نیمه وه، له سه نگه ردا، له سه ر ریگادا... به لام وا خه ربکه سه ری گلۆله ئالۆزه که م چنگ ده که وئ... هه ستم به شتی سه بیر سه بیر کردووه. له کاتی خویدا، که ئه وه نده ی نه ماوه، راستیت بو دهر ده که وئ... خازئ، سات به سات مه به سته که م له لا شیرینتر و مه زنتر ده بی... له بری هه ست به مه ترسی و ماندوو بوون... وام لی هاتووه هه ست به خو شی ده که م... چیژی لی وه رده گرم، ئولفه تیبکی سه یرم پیوه گرتووه.

خازئ: خوابکا وابی، ئه ی من چیم ده وئ، ده لئ کویره چیت ده وئ، ده لئ دوو چاوی ساغ... جا ئه مه ئینشه لالا که ی ده بی؟

ره نجۆ: ها کا خاله عه بدی شیره قانی بابت ناوچه وانى ماچ کردم.

بیینراوی ۲۹

(به یانییه)

(مائی «هه باس» ه)

زینۆ: خیره ئینشالالا... خیره ئینشالالا خیره! ئه وه چۆنه ئه م به یانییه وا زوو هه ستاوی... تو ماوه یه که تا چی شته نگا ویش هه ر له سه ر گازهره ی پشت لیبی که وتووی... پیا وه که، چی پرووی داوه؟ شکور ره نگ و رووش خو ش دیاره، به ته واوی کراویته وه.

هه باس: ئه مشه و هه ر به و مه راقه وه سه رم کرده سه ر سه رین... له به یانییه وه ژانیتی خراپ

بیراوی ۲۶

(پۆژه)

(دیوانی میره)

میر: ئادهی هه باس، دیمانته به خیر، باشی باش...

هه باس: له سایه ی خوا و سه ری ئیوه وه، تابلتی باشم.

میر: ده بی چیت له هه گبه نابی، چ نه ئینییه که! بۆ ده بی ته نیا خۆم بزاتم.

هه باس: گه وره م وا پیتویست ده کات.

میر: چی واپیتویست ده کات، ئادهی قسه بکه، با بزاتم... کهس نایه ته ژوو ره وه.

هه باس: گه وره م نه ئینییه کی، تابلتی نه ئینی، ناهه قمان نییه ته گه ر سل بکه ینه وه و خۆمان

بپارتیزین، به تایه ت له م رۆژگار ه دا که نه ئینی گرتی به هره یه و به خته.

میر: چاکه، هه باس پیتویست به در ئیژه پیدان ناکات... وه ره ناو مه به سته که وه... به بی

شیره و بیره و لیره و له وی، راسته و خۆ بدوی. هه زم له پینچه به ده وه ره نییه... ئیستا

تیگه یستم ده ته وی شتیکم پی بلتی جگه له خۆم کهس گوتی لی نه بی... ده ی...

هه باس: گه وره م میری میران نه ئینی تا نه ئینی که وتوه، نه ئینی هه یه به تالبوونه وه ی له

ئاشکرابوونی دایه و کویره وه ری گه وره ی له دوایه.

میر: ئی دیاره، هه ر شتی ئاشکرابو له نه ئینیته ده ره چتی، ئه وسای پی ناوتری نه ئینی.

هه باس: ئه و بنه ماله یه ی ئیمه بروامان به دلّ خه به ردان هه یه، قوربان به سه رم هاتوه و

راست ده رچوه، نه ک جار ئی ده یان جار، هه ر که سه و جو ره شتیکی به میراتی بۆ

ماوه ته وه، له ده ولته له سه روه ت و سامان، له زیره کی، له ده به نگی... ئیمه ش

پیشبینی...

میر: ئی... پاشان.

هه باس: میران، کهس له و خوایه زیاتر ده یزانی ئه م هه واره به مه نزلگه م ده بی؟ منیک له

جه زیره و چاره نووس لیره، به لام له خه وندا پیتیان وتم... ئه و رۆژه ش که ئه م قۆله م

له ده ست دا، ده مه و به یان بوو به ناگا هاتم و رووم له زینۆ کرد، وتم له سبه ینیوه

هه باسی یه ک قۆلم... زانیم کام قۆلمه... که منیک مات بووم پاشان وتم ته گه ر واش

گرتبوومی... ژان، ئه ما ژان، ئه مسه ریم ده کرد و ئه وسه ریم ده کرد گه لیک په ند و

هه مه جو ره سه رگوزه شته یه، هه قایه ته چیا یییه کان... هه ر به ته وا وه تی خۆم و

ئه شکه نجه و نازاری خۆم بیر چوو بووه وه... په یتا په یتا، ئه وم بیر ده که وه ته وه که

پیشینان، باوای پیرانمان، و تبه ویان هه ر شته و له قه واره ی خۆی، له ره نگی خۆی،

له ده نگی خۆی، به واده ی خۆی... نه ئینی پرد، هونه ری پرد، وه ک ئه وان ده یانوت

ته نیا له بنیادی پرد دایه. هه ر شته ش مان و نه مانی له گه ل دروستبوونی خۆی

دایه...

زینۆ: بسمیلا، ئه وه پیا وه که ئه م جو ره قسانه چیه، ده یان بزړکینی؟! با کهس گوتی لی

نه بی، قوربه سه رم ئه وسای به شیتیش ناوت ده بن، تو که ی له م قسانه ت کردوه؟!؟

کهس گوتی لی نه بی.

هه باس: نه مده زانی، به زۆر، هه ر به زۆری زۆره ملی ملی رۆژگار که م، به ده به ختییه که م گرت

و رۆژگار که ش فیری کردم... کچی ئه وان ه ی پیشینان و توویانه... من ئه مرۆ وردیان

ده که مه وه... کچی زینۆ... ئه مشه و له خه ویک قورسدا، خه ست خه ستدا بووم.

زینۆ: خه وونت نه دی بی؟ خو با وه تو شه و نییه خه ون نه بینی، به تایه ته تی به قۆله برا وه که ته وه

که چاک بۆته وه.

هه باس: زینۆ، ئه وه ی مرۆف بی، ده بی خه ون ببینی.

زینۆ: هه موو شه وی؟ به رۆژ و به شه و...

هه باس: زینۆ، من خه ون نه بینم، کی ده بی خه ون ببینی؟ خه ونی گول گولی...

زینۆ: باشه، باوای، ئی خه ونه که ی ئه مشه و ت چی بوو؟

هه باس: تا ویکی تر ده چه کو شک و به میری میرانم ده لیم.

زینۆ: تو... تو بۆ کو شک! تو بۆ لای میر!

هه باس: به لئی من، ئه ی بۆ نا؟

زینۆ: پیا وه که بۆ خاتری خوا، تو جار ئی باش بیی لی بکه ره وه.

هه باس: زۆر چاک بیرم لی کردۆته وه، زۆر دل نیام، له و په ری هۆشمه ندیدام، هه ر چۆن ده زانم

ئه مه قۆله برا وه که مه و، ئه مه ی چه پیش نه برا وه... زینۆ، ده چم، پیی ده لیم، ئه ی

میری میران...

دهرچو ئه وه گوناھى كهسى تيدا نيبه، قهدهر واى نووسيوه... واى ويستوه.

مير: ئهى ئه م دواپتزانينهت چيبه؟

ههباس: سه بارهت به پرده كه يه... گوره م ئيستاستا يهك رۆشنى ده مژبيني، ئه ويش پرده... پرد به خۆم، به گيانى خۆم ده زانم... ئه وهى به شه و چهند جار ئى له خهون به ناگاي هينامه وه هه ر دوو باره بوونه وهى ئه مه بوو: كهوت كاسه شيرى كهوت بزنه ردهش، كه تاريكى كرد و كهس به دهره وه نه ما، ئه و جا به سه ر سه رى پرده دا بپرتيئى و ئه و شه وهش تا سپيئده، نه پاسه وان، نه هيج كهسى به دياريبه وه نه بى، ته نيا ئه وه نديه و سه روه رى و شكۆدارى بۆ ميري ميرانى مهن.

مير: ئه دى ئه گه ر وا دهر نه چوو... ئه دى ئه گه ر رۆژى له رۆژان به پيچه وانه وه كهوت وه؟

ههباس: ئه وه قۆله كهى ترم... ئه وه سه رم... خوينم هه لاللى جه لادتان بى... گوره م ناحه ز زۆرن... گوره م بۆ خۆتان نازانى چهندن و له ملا و له ولا چۆن شيرو تيرتان لى ده سوون...

خوا پشتيو انتان بى... خوا بيانگرى خراب چاويان تيپرى بوون.

مير: باشه، تۆ فرموو... ههباس رۆژتيك دى به بى ئه وهى پيى بزاني هه قى هه موويت بۆ ده كه مه وه... جار ئى كه ميك پيويستم به تاوتو كردنى ئه و شته هه يه... برۆ به خيبريچى... بلين ئيتر كهس نه يهت... ته نيا رهيحانى پييريئم بۆ بانگ بكن... كهوت كاسه شيرى كهوت بزنه ردهش... كهوت سپى كهوتى ردهش... ته نيا مه گه ر به رهيحان پييريئى ته ليسم شكين هه للى. ئه مه مان دوو بوونى زۆرى ده وى... ئه مه هه روا، به ئاسانى هه لئا يهت و ليك نادرته وه... نابى كه سيش پى بزاني، ئه مه گرفتته ئالۆزه كه يه، رهيحانى پييريئم كه هات، باسى ههباس و مه باس ناكه م، هه مووشى پى ناليم، ده ليم دويني شه و، ده مه و به يان خه ويكى سه يرم ديوه، كهوت كاسه ي ليوان ليو شيريان دا يه ده ستم... زۆر چاكه... ئه وسا رهيحانى پييريئيش ده كه ويته رمل هه لدان و شهش و بيش كردن و ليكدانه وهى... هه رهيحانى پييريئم جيما ن پيى ده لىيى؟! ئه مه يان گرنگه.

بينراوى ۲۷

(دهمه و ئيواره يه)

(مالي «ههباس» ه)

زينۆ: پيت ده ليم، هه ي مالمويران، هه ي ههش به سه رم، تۆ ئه مهت چۆن پى ده كرى؟ كوره پيا وه كه چيت به خۆت كرد... كاريكى وات نه كردوه چاره بكرى... بلنى نه گبهت. تۆ به ته نيا قۆليكه وه چيت پى ده كرى!

ههباس: كاتى چهند و چۆن و زۆر وتن نيبه، ئه وهى به دوو قۆل دروست ده كرى، به يهك قۆل ده روو خيئى. ئافرهت له نيوانى دروست كردن و رووخاندنا، ته نيا كاته، كات و ئه وهى به ساليك بنيادى ده نيى به رۆژى ويرانى ده كهى... تۆ جار ئى ته نيا ئه و شتانه ي زۆر پيويسته... ئا له و خورجه ي بنى. خيتراكه ئه وه نده كاتمان به ده سته وه نيبه... ئه و پيى و تيشه و قوئنگانه م بۆ له و خورجه ي تر بكه... يهك سه عاتى تر، ها واره قووچى زۆزاني، ديت به دواتدا و دهر يازت ده كات، له ئيستاهه، تا ده گه ينه شويني خۆمان، تۆ ناوت سارايه، نهك زينۆ، به ناوى خيترانه كهى ها واره قووچه وه، تۆ ناساغى بۆ سه ر كه كيمي زۆزانت ده بن... ئه و به رمالهش له كۆلت نى...

زينۆ: ئهى تۆ؟ چۆن به جيت بيلم؟ مال خه راب!

ههباس: له من مه ترسه، هيج دلت له لام نه بى، هه ر كۆشكى ميرم به جيهيشت، خه مى ئه سپيكم خوار دووه بۆ ئه وكاته ي كاره كه م مه يسه ر كرد، ئه سپه ديژه، هه ر ئه وه نيبه بالى نه بى... كوره كوترهش ئه سپى واى به ژير خۆبه وه نه بيبنيه، دل له دل نه ده يت... له چا و ترووكانى كدا داروبه ردى به سه ربه كدا ده روو خيئم... هه ر ئه وه نده چوارم پا يه م له ق كرد، ئيتر هيجى به سه ر هيجه وه ناميني... ئه وا ده رۆم... هه ر چهند ها وار تيشووى پى ده بى... ئه و ئه مه كارو پيشه يه تى، ريشى له هه لبه زودابه زدا سپى كردوه... به لام تۆ هه ر پراسكه يهك نان و په نير، ئه و باسووقه ي كه ما ومانه... ئيتر پشت به و خوا يه... زينۆخان، نا ببه خشه ساراخان خوا حافيز...

زينۆ: ئه و خوا يه ي به هاناي ليقه و ما وانه وه يه به هاناته وه بى و چا وى خۆشه ويستى و نه وا و به زه يى ليته وه بى (دلى پر ده بى و فرميسك ده رپيى).

ههباس: ئه وه ده گرگيت! كچى ئه مشه و گرپى به ختمان ده كرتيه وه، شه وى به يهك شه وه بوونه.

زینۆ: هه باس نازانم تابلێتی دلم تهنگه...

هه باس: هه ر تاویکه، هه ر ئه وهندهی سه رپشتی ئیستره که که وتی ئه و دلته نگیه به بای ریگاوه نامینی، نامینی... ئادهی سه یری هه باسی جوانبووه و هی خۆت بکه... هه ر به یادی رۆژانی جوانی (پیده که نی) به لاگه ردانی بالات بم...
زینۆ: (بزه ده یگری) خوانه کات.

ببیراوی ۲۸

(شه وه)

(شوین پرده که ی زاخویه)

رهنجۆ: خاله هه باس له و شه وه و هی هاتوویته ئه م هه واره پشوو به کت نه داوه، بۆ خاتری خوا، تۆ ماندووی له سه بای صالحانه وه تا ئیواره شان و قۆلت کوتاوه... بچۆره وه مالتی و پشوو به ک بده...

هه باس: کاکه برا ماندوونیم، بۆ له ئیوه زیاترم، ئه و کاته م پشوو دان و هه وانه وه یه، که له نزیکه وه چاوم له پرده که یه.

مه مۆ: با به ماندووی چی، ماشه لای لی بی به و قۆلنگه وه هه ر ده لیبی خانی له پ زیرینه... ئه ری کوپینه، با به نۆزه و چانی بوو بده یین و سه رخه و ئی بشکینین... ماوه یه که بۆ نه گبه تی، زۆریه شمان تووشی شه و کویری هاتووین.

بابۆ: ئه وه بوویه چی ده وه ن و داره لیته ده بیته تارمایی... (دهنگی ره شه با)

رهنجۆ: ئه و دووباره ره شه با به شوومه که هه لی کرده وه... کوپینه هه ریبه که شوینی خۆی بگری، ئه و منیش ده چمه شوینی خۆم، با ئاگامان له یه کتری... کوپینه ئه و شه و شه وی کوپی ئازا و جه ریبه یه... ده ست مه پارێزن، شه ویکه و ئه مشه و.

هه باس: رهنجۆ، تۆ له کوئی ده بی.

رهنجۆ: له پال گاشه به ردی داوینی پرده که

هه باس: منیش سه ر پرده که یان لی ده گرم.

رهنجۆ: مه مۆ، بابۆ، قوتکه ی پشت یا له که چۆل نه کن.

بابۆ: ئه ی قۆلله که ؟

رهنجۆ: سه ره ک پاسه وانانی پرده، خه لکی بۆ داناوه... ئیوه هه قتان به سه ریبه وه نه بی. هه ر که سه و ئه وه ی پیتی سپی تراوه.

بابۆ: رهنجۆ، تۆ له بن پرده که گه ری بۆ من، تۆ سه ر قۆلله که وه، تا به باشی ئاگاداری هه مووان بی... تکات لی ده که م... تا یزانم بۆ، بۆته کونه خیتو... من ده چم.

رهنجۆ: مادام هینده له سه ری سووری... باشه...

مه مۆ: هۆو... هۆو... ئه ری ئه وه چیه ؟

هه باس: ئه وه، منم... (پیده که نی)... نه مردم بووم به ئه جندهش... (ماوه یه ک ببیده نگی)، (لووره ی گورگ و دهنگه دهنگ و هه را له گه ل ره شه با و تاریک بووندا)

ببیراوی ۲۹

(پاش نیوه رۆیه)

(باخچه ی کۆشکی سه رداره)

نازه نین: نه ت وت ئه و نامه یه چی تیدا بوو؟

سه ردار: ده یانه و ئی ئه و به ری پریش ناو تابلۆقه نین، به لام هه روا به ئاسانی بۆیان ناچیتته سه ر.

نازه نین: له خزمانی ئه و به ره وه بوو؟

سه ردار: به لێ له وانه وه بوو... ئای ئه م پرده بۆته تانه ی سه رچاوی گه لیک. ده بی ده رفه تیک، هه لیک له بار ببینی نه وه، ئیمه ش ده بی که لینی گه وره تر، لیکتر ازانی زیاتر، شپرزه بوون، شه که تکردن، ده بی کاری خۆمان بکه یین، ده بی وایان لی بکه یین نه په رزێنه سه ر ئیمه، ئه وه ی سوورژنیکت پیندا بکات، ده بی ته وریکی لی بده ی، ئه مه سوننه تی شه ره، یاسا به یاسا، گورزی به سه د گورز...

نازه نین: به لام ئه وان گه لیک له ئیمه زۆتر و به توانا ترن، ناکری...

سه ردار: هه ر به هیزی ئه وانه ده بیته مایه ی به هیزیمان... ئه و به ریش که وتونه ته خۆ... ئه وده مه ی ئاگر خۆش ده بی، ئه وده مه واده ی سووتانی داری گه وره یه... ئه وده مه لابه لادا ده که وئ... تا ئاگری کووره ش باش جۆش و تاو نه سینتی، ناگاته تینی ناسن نه رمکردن...

سەردار: شتییک ههیه له هه مووی گرنگتر، ئەوه له نامه کە ی ئەو تازیزانه دا، به چاکێ
ئامازە ی بۆ کراوه... دەزانی ئەو شتە چییە؟... ئەو شتە، ئەوه یه، خوانە کە رده
شکستی بیتین، تەفروتونا دەبین. زۆر درەنگ خۆمان دەگرینه وه، یان هەر خۆمان
ناگرینه وه. ئیتمه ئەو شەرە دەکەین، بەلام ئەوان بەدل و گیانیکی جیاواز، هەر زۆر
دوو لهو بۆچوونە ی ئیتمه، ئەوان وادینە پیشه وه، ئەمه... (ئامازە دەکات) باییت،
فەرمو، دلمان له ئاستی یه کتری پاکه، ئەم به یانییه وتم دەنیرم به دوا ی باپیهر
ره نجوی خۆماندا، یاخوا به خیری بی کاریکی یه کجار گرنگم پیتته، به خیری بی.

بیراوی ۳۰

(رۆژه)

(کۆشکی میری سامانا)

میر: ئەمه کۆتیا پیتیان زانی! خۆ هیشتا هیچ به هیچ نه بووه! چۆن پیتی زانرا؟! هه ی هیچ و
پوچینه، هه ی بووده له یه، هه ی هیچ له بار دانه بووینه، هه ی... باشه من چی به و
گه وره گه ورانه بلیم! ئەو پاشایانه هه ی پۆزش هینانه وه و پاسا و دانه وه نین. باشه،
باشه، ئەو زانیمان، ئەوه ی چاندمان هەر به ساوایی و سه وزه یی هه لپرووسکا و
له وسه ره وه مایه پوچ ده رچووین، ئەری وه لالا قازانج سه ری مایه ی خوار... شه رم
مه کەن، له شه رما نه ماوه، بلتین چووین بۆ سمیل ریشمان دانا، هەر ریش! بلتین
پرچ، برۆ، برژانگ... کار له سه رزه نشتدا نه ماوه، هەر ده بی هه ندی به په ندکه م،
به لام کین ئەو هه ندانه، ئەوانه ی به دوور و نزیک گرتوونیه ته وه، ئیتر ئەم پریشکه
به زۆر که سدا پرژاوه... ئای له شار به ده ر کراوان! وای له و خۆل و دۆبه سه ردا کردنه و
به سواری که ره شه لیکه وه و به پشتا و پشت!... ئە ی به زموره زمه مان بۆ منداله ورتکه
سازکرد!... ئەوه چاوه روانی چین؟ ئاده ی وەر ن به شه سق بیانکه نه ده ره وه
(ده ستودا یه ره که ی شپزه ده بن).

بیراوی ۳۱

(زه رده په ره)

(ده ری شاره، سه ردار و یاوه رانی)

سەردار: یاخوا به خیری بیتته وه، هەر زار به مژده بی، برایان ئەمه ی برا کافان بۆ یان کردووین،
گالته نییه، گه لیک مه زنه، ئەوه بوو من ده مو یست و خولیام بوو. جه ننگ
په رشوبلا و کردنه وه یه ریگا لیگرتنه وه یه، په نابردنه بۆ گشت کاری که نوشوستی
به رامبه ره که ی تیدا بی. گرفت و گیچهل نانه وه، شپزه کردن و سه رلیشتیواندن.

باپیهره رنجۆ: وهک جه نابتان فەر مووتان، ئەو دوو سنوور لیگرتنه، به تاییه تی له و
قولانه وه، ئەوه مایه ی هیتز لی برینیانه، قوربان به وه پشتیان نه شکن، به هیچ شتی
ناشکن، جه رگبیه.

ئه حمه د: به راستی برای ته نگانه بوون، چاک هاتوونه ته ده ست و به و په ری زیره کانه ش
کاریان کردووه.

سەردار: خالە ئەحمەد، ئەمه وهک ئەوه یه، دوو دهستی پۆلایینی خنکیته ریان له بین
نرابت. باش بوو به سه ر نوقلانه دا هاتن. باپیهره رنجۆ برا کافان، مه به ستم بوو، له م
شوینته به دیدارتان بگه م، بۆ ئەوه ی هه ندی مشتومر هه یه، له مه ر
به ره نگار بوونه وه که، تا له گه لئاندا بیکه م، ئیوه نوینه رانی له شکری گه وره ی گه لن،
هەر به توانای ئیوه ش سه رکه وتن به ده ست دینین. برایان، ته وای نه خشه کافان وهک
چۆن دانراوه، ئاوا ئەنجام ده درین، بی که م و زیاد و شوینی خۆیدا، ته نیا ئەوه ندە
هه یه، هۆی ئەو گۆر انکاری بیانه وه، ئەو ده ستانه که بریار بوو هه فته ی ئاینده
به په رنه وه، ده بی، وهک له نامه که دا هاتووه هەر ئەمشه و، په نا به خوا به په رنه وه،
سه بی نی ئەوانیش ده په رنه وه هەر به گه یشتنتان ئاگادار مان بکه نه وه.

باپیهره رنجۆ: ئە ی ئیتمه، ئەمشه و به ری ناکه وین؟

سەردار: باپیهره گیان، وا به چاک زانرا دوا ی خه ین، ده بوو، شوین و کاته که بگۆرین.

ئه حمه د: جه نابتان هەر له سه ر رایه که ی خۆتانن، ئەوه ی سه باره ت به پیهر و مندال و
په ککه و تووان؟

سەردار: به هیمه تی برایان که ره سه و گشت پیتدا ویستییه کیان بۆ دا بین کراوه، شوین له

ئەشكەوتە گەورەى ئەودىو چىا نامادەيە . باشتەرە با كەس لە خەمى مال و مندال و ئەوانەدا نەبى و تەنيا بىرى لەلای بەرەنگار بوونەو كە بى . ھەمووانىش سەرپىشك و نازادن ، ئەو تا دەيان كىرژمان ھەريەكە ، خانزادىكە و شىر و پلنگ سەليان لى دەكەنەو .

پىرەكانىشمان سەد ماشەللا ، ئەو باپىرە رەنجۆ ئاسايانە خوا تەمەنيان درىژكا و بىينە بۆمان ، ھەر يەكەيان سەرمەشقى سەدان كاوەى ئاسنگەرە .

بىنراوى ۳۲

(پاش نيوەپۆيە)

(ديوانى ميري سامانا)

مير: ئەو تەليسمە ، لەو تەليسمانە نىيە كە ھەروا بەئاسانى بەتال بىتەو ، مەگەر ئەستىرە و خۆر و مانگ رىگا بزر بكن... ئەودەمەى خۆر لە رۆژتاواو لىمان ھەلپى ، ئەى ئافەرىن ژىر و بلىمەتان ، سەدجار ئافەرىن ئەى جادووگەرانى چل مەملەكەتان ، ئەمەتان لەكوپو ھىنا ، چۆن دەرکتان بەم گەنجىنە بەم گەنجىنە گرانبەھايە كرد ، بەھق گەنجىنەيە ، ئەوانە گرانترىن و بەورشەترىن دوو و گەوھەرى تاجى نىگىنى مەزنترىن شاھانى سەر تەختى بەخت و ھات و دەسەلاتن... تۆش ئافەرىن ميرزاي ياوەر وەك دانى مار ، وريا... ئەو نەخشەكىشانە... تۆسەيركە بەو ھەموو نەيانتوانى رىگا چارەيەكى ماقوول و مسۆگەر بىينىنەو... ھا ؟ ياوەر ، لەو دەچى ، شتىكت لە دلدا بى و بتەوى بىلپى ؟ چىيە بىلپى ، ھىچ رووى داو ؟ ھىچ بوو ؟

ياوەر: ھەرچەند ھەرگىز حەزم نەكردووە جگە لە نوقلانە و مزگىنى ، چ ھەوالپىكى تر بەھنىمە خزمەتى ميري ميران... بەلام ، دەلپى چى ! ھىندى جار چارت ناچار دەبى .

مير: زوو بىلپى ، ئەم ھەوالە جەرگەرە چىيە !

ياوەر: تاوى لەمەو بەر ھەوالپىكى ناو زاخزيان پىگەياندم .

مير: دەلپى چى ؟

ياوەر: پىرە شەو كاتى (بابۆى محەتەور ، دەست بەكار دەبى ، ھەباس) ى قۆلبىراو پىدەزانى و ئەوسا (رەنجۆى) سەرەرۆ ئاگادار دەكا دەگەنە سەرى . لەو دەدا دەبى ھەرس بەپايەى پرد بىنى و خىرا دەستگىرى دەكەن ، گوايە ، وەك ئەوان دەلپىن ،

سەرى گۆلەيەكى تەواو ئالۆزى ئىمەى داوئە دەستيان... وەك دەلپىن ، دانى بەھەموو شتىكدا ناو... كەو لە تارمايى و شۆين حەشارگە و ئەوانەى ترىشمان .

مير: خوا ئەوانەى ترمان بگرى ، دەبوو ھەر ئەوانە دەستبەجى بىيانكوشتايە بەدانپىداناندا نەكەوتايە ، ئەوا ئەو كاتە بەو ئاشكراردنە نەدەگەيشت... ترسم لەوانى ترىشە .

ياوەر: ھىچ گومانى تىدا نىيە .

بىنراوى ۳۳

(بەيانىيە)

(مائى ھەباس - زاخۆيە)

زىنۆ: پىاوەكە شكور پرووت خۆشە ! ھەر ھى ئەو ھى بەسر پىرە شەو ؟

ھەباس: ئەى ئەو كەم بوو ؟ ئەو تەليسمىكى بەتال كەردووە ، بەلام چۆن تەليسمى... مەگەر ئەمە ، ھەقەوھسىتان بى ، جەرگى ميري پرى بى...

زىنۆ: جا تۆ بلىپى بەو پىشتى بشكى و بىرپىتەو ، ئەم شەرە لە بەرۆكى ئەم خەلكە بىتەو .

ھەباس: بەو شەر ناپىتەو ، بەلام شەرەكە راستە رىگات دەگرى... زىنۆ ، ئەمە ھەروەك ئەو وايە ، كاتى بنىادنانى تەلارىكى گەورەم لە دەست دەگرت ، ھەر ئەو نەندەم ناخۆش بوو ، تا ئەم گەياندە سەر رىزى لە ئاستى تەختى بەرزبوونەو ، ئىستىر رىز بەدواى رىزدا جىگاي خۆى دەگرت...

زىنۆ: پاك و پىس دەرەكەوت... بەلام جنۆكەكان...

ھەباس: زىنۆ ، باسى جنۆكەت كرد... ئەو دوايى بۆت دەگىر مەو... باسى گورگەكان . ئەرى چايەكە دەم نەبوو... ئەگەر بووبوو ، ئەوا لە تە كولىرەيەكىشم لەگەلدا بۆ بىنە... ئەو

مندال بووم شەوانە نەنە ميانم... رەحمەت لە گۆرى .

زىنۆ: بوو... ئەوا دەيھىنم... بەلام تۆش قسەكەت لە بىرپى...

ھەباس: جنۆكە ؟ يان...

بیراوی ۳۴

(شهوه)

(بهر ناگردانی شهوانه‌ی هه‌باسه بچکۆله‌یه)

مندال: جنۆکه... نه‌نه مینا... وتت جنۆکه چوو بووه سه‌ر هه‌وره بانه‌که‌یان؟

نه‌نه مینا: کامه... کوا جنۆکه...؟ جنۆکه‌ی چی! هه‌باسه گیان که‌ی باسی جنۆکه و هه‌وره بانم کردووه... کورپه‌که‌م، بابی بابه‌که‌م، هه‌باس، جنۆکه نیسه، ئەوانه جنۆکه‌ی حه‌قايه‌تن.

مندال: ئە‌ی نه‌بوو هاوین که له‌سه‌ریان ده‌خه‌وتین، شه‌وی ره‌شه‌باکه، ده‌نگی فیکه و زیکه زیک له‌ چیه‌که‌وه ده‌هات... وتم نه‌نه، ئە‌وه ده‌نگی چیه! که‌چی تو وتت (لا‌سایه‌ی نه‌نه‌ی ده‌کاته‌وه) به‌شاقه هه‌باشه بخه‌وه ئە‌وه ده‌نگی جنۆکه‌یه.

نه‌نه مینا: هه‌ی پیتنه‌گه‌ی، ئە‌وه لا‌ساییشم ده‌که‌یته‌وه... کورپه‌که‌م بۆیه وتم جنۆکه‌یه بۆ ئە‌وه‌ی بخه‌وی...

مندال: ئە‌مه‌جاره‌ش که باسی پێگره زله‌ تازاکه‌ت کرد، هه‌ر وتت.

نه‌نه مینا: بابه گیان، ئە‌وه وتم که ره‌شو چوار په‌ل قه‌وییان له‌ چوخمه‌که‌ی خوار ماله‌ی شیرۆ به‌گه‌وه دایه‌به‌ر شیه‌ی خه‌نجهر و کوشتیان، خه‌لکی تا ماوه‌یه‌ک نه‌یانده‌وێرا به‌و چوخمه‌دا رابوورن، سام گرتبوونی... وه‌ک ژێر چوخمه‌که بووبیتته ماله‌ی جنۆکه، کورپه‌که‌م ئاوام وت.

مندال: باوکیشم ده‌بوت که مندال بووم، رۆژیک پوره‌ عه‌واش چی پێ ده‌لێن ئە‌وه‌ی ده‌لێن مندال ده‌خنکینێ؟

نه‌نه مینا: شه‌وه، شه‌وه، وتیان به‌ده‌رزی گرتبووی.

مندال: چۆن به‌ده‌رزی؟

نه‌نه مینا: یه‌عنی نیسه، ئە‌گینا ئە‌جنده به‌ده‌رزییه‌ک بگیری ده‌بێ چی له‌ باردا‌بێ، ئە‌وه‌ش ده‌رودراوسی بۆیان هه‌لبه‌ستبوو، هه‌زار ره‌حمه‌ت له‌ گۆری عه‌واشی خێر نه‌دیو.

مندال: ئە‌ی باشه، نه‌نه گیان.

حه‌پسه: (ده‌نگ له‌ هه‌بوانه‌وه دی) ئە‌ری هه‌باس، ناگری قودره‌ت نه‌پرایه‌وه، مێشکی

سه‌ری ئە‌و نه‌نکه به‌سته‌زمانه‌ت برد، ئە‌ری نه‌پرایه‌وه... ده‌خوا بکا هه‌بێ، بازه‌نده‌قت بچی.

نه‌نه مینا: حه‌پسه که‌چه‌که‌م لێی گه‌ری، منداله و پرسیار ده‌کات.

حه‌پسه: ئە‌وه منداله یا مه‌لابه‌زین، ئە‌وه ئە‌گه‌ر به‌ده‌مه‌یدا نه‌ده‌یت نایه‌ریتته‌وه.

نه‌نه مینا: کورپه‌که‌م حه‌قايه‌ت جیا‌یه و ئە‌وه‌ی هه‌یه جیا‌یه، ئە‌وه بۆ خو‌شی ده‌لێن، گوا‌یه...

حه‌پسه: دایه گیان لێی گه‌ری، خو‌ت به‌چیه‌وه ماندوو ده‌که‌ی.

مندال: به‌جنۆکه‌وه، ئە‌ی بۆ، به‌حه‌مه شیتیان ده‌وت، جنۆکه ده‌ستی لێ وه‌شان‌دوووه؟

حه‌پسه: ده‌لێم سه‌ر شووتی نه‌یه‌ریتته‌وه، سه‌ری زمانه‌ت داغ ده‌که‌م. له‌م نێره بیده‌وشیه‌ گه‌ری ناخه‌ر بلێ تو‌به‌ک هیشته‌ و هک سه‌رت له‌ هیلکه نه‌جووقاوه هه‌قی ئە‌م شتانه‌ت چیه‌؟ نه‌سه‌لکه پیازی نه‌قنجکی سیر.

نه‌نه مینا: بابۆ هه‌باس گیان، ئە‌وه هه‌ر بۆ حه‌قايه‌ته، بۆ خو‌شیه‌یه؟

مندال: نه‌نه گیان بیده‌نگ ده‌بم، حه‌قايه‌تی پرده‌که به‌چی گه‌یشت نه‌نه‌گیان به‌ساقه‌ت بم.

نه‌نه مینا: کوره هه‌زار جار من به‌ساقه‌ت بم، پرده‌که، ئە‌و پرده‌ی هه‌ر ده‌یان‌کرد و ده‌رووخا... ئینجا منداله عاقله‌کان دل‌تان له‌لای دایه‌یه‌ی خو‌تان بێ... هه‌بوو نه‌بوو که‌س له‌ خوا گه‌وره‌تر نه‌بوو، له‌ پێغه‌مبه‌ر خو‌شه‌ویستتر نه‌بوو له‌ وه‌ستا باشی وه‌ستاتر نه‌بوو... له‌م حه‌قايه‌ته‌ش شیرینتر نه‌بوو... ده‌لێن: شه‌وانه وه‌ستا به‌مه‌راقی پرده‌وه سه‌ری ده‌نایه‌وه، شه‌وی خه‌ونیککی ئە‌وتۆی بی‌نی له‌ خه‌و رای په‌راند، تازای ئە‌ندامی وه‌ک شو‌رهبی ده‌له‌رزی.

حه‌پسه: دایه‌گیان، له‌ ده‌ورت گه‌ریم ته‌واوی مه‌که منیش حه‌زده‌که‌م گویم لێ بێ، ئە‌وا له‌ حاجه‌ت شتن بوومه‌وه.

بیراوی ۳۵

(تاریک و ڤوونه)

(سه‌ر پرده)

هه‌باس: ده‌بێ ئە‌و خه‌ونه به‌ چ ئە‌نجامی بگات... من نه‌زم کردووه... تازه پاشگه‌ز نا‌مه‌وه... پاشگه‌زی‌بوونه‌وه، واته‌ سه‌رینه‌وه‌ی بوونم، هه‌موو ئە‌وانه‌ی بنیادم نا‌ون... نه‌ک هه‌ر

خۆم... قیروسیا له خۆم... ئەو بنیاده هی هه مووانه هه مووانی پتوه پابه نده... تازه له وه ده رجوه... ئەوا له دووره وه به کیتک... وا به یاله که دا سه رکه وت... سه گیککی له پیشه وه یه... ئەری وه لالا بۆ ره به، ئەوا ده رکه وت، ده لالییه... خوابه سه گه که پیش ده که وئ، بۆ ئەوهی ئەو بیته قوربانی... ئەوه ده لال که وته پیشی... نه که ی... نا... خوا هاوار، خوا هاوار ئەو زوو ده گات... هه نگاوه کانی گورج کرده وه... ئەی ئەو نانه م به ژه هری ماری... ئای له م گیرۆ ده بوونه... دژاره... دژاره... سه خته سه خته... خوابه زۆر ئاساییه و گه لیک لام ئاسانه، ئەگه ر گیانی خۆم به خشم، به لام ئەو نه بوو که نازداره م!؟ قور به سه ر خه زانه که ماندا ده که م... ئەی ئەگه ر وانه بوو... ئەوا قور به سه ری خۆمان و هه موواندا... ده لال بۆ پیش که وتی؟... خوا هاوار... بۆ؟ ... بۆ؟ کچه که م گه لیک سه خته ئای له کلۆلی و به ده به ختی.

ببیراوی ۳۶

(شه وه)

(به ر ناگه رانه که ی مائی هه باسی بچکۆ له یه)

حه پسه: دایه گیان وا نه لئیی... (ده لال) بان له دوو تووی پایه بلنده که دا هه لبه ست... توخوا دایه گیان؟

نه نه مینا: کچه که م حه پسه، خۆ به ده ست من نییه، ئەوه حه قایه ته که وا ده لئ، ئەم حه قایه ته هی عه یامی ئیمه نییه، عه یامی کۆن، هه ر کۆن سه دان سال، بگره چه ند هه زار سالی له مه وه به... ئاده ی حه پسه با ئه یکت پیدایه ته وه، بچۆره هه یوانه که هه وایه کت لئ بدا و له و سه ره شه وه کاسه یه ئای گۆزه سووره که م بۆ بیته... کچه که م ده م وشکه.

هه باس: نه نه جنۆکه کوشتی؟

نه نه مینا: نا رۆ له گیان جنۆکه نه بوو... به رۆژی رووناک.

هه باس: باشه توخوا نه نه بۆ جنۆکه له شه ودا په یدا ده بی؟

نه نه مینا: ئەی باشه بۆ له رۆژدا په یدا نابێ؟

هه باس: بۆ؟

نه نه مینا: چونکه... نییه... نییه... نییه... ئەو جنۆکانه نییه، نین.

حه پسه: دایه گیان خۆ ته واوت نه کردوه... فه رموو ئەو کاسه یه م لئ وه ربه گره ئاوه که ت به خۆره وه.

نه نه مینا: خۆش بی کچه که م... دانیشه... له دوو تووی پایه که دا چاوی لیک نا و مرد، قۆلی راستی به بازنی، شۆره شۆری بوو — له و که ژانه گه رابوه وه ته ماعی کرده بازن و له قۆلی کرده وه... بازنه ی له ده ست به ربوه وه... به عه مری خوا، بازنه بوو به دار هه نجیری، واده ی خۆی هات و هه نجیر چی هه نجیر! چه ندی گرتبوو! چوار هینده ی گه لای دار هه نجیره که... هه ره که ئەمه نده، شیرین له هه نگوینی چیا شیرینتر، که پایز داها ت خه زان و گه لاپه زان ده ره قی نه هاتن یه ک گه لای نه وه ری، ئیدی گه لیک پیرو زتر بوو... بۆ خه لکه که ده رکه وت، هه ر ئافره تیککی نه زۆک، یه ک هه نجیری لئ بخوار دایه و ناوی ده لالی له دلدا بوایه، خوا کۆر به یه کی جوانی پئ ره وا ده بینی. هه باس که بووی به پیاو و ژنت هینا، له و هه نجیره به ژنه که ت بده، رۆ له یه کی چاکتان ده بی، ئای کۆر به که م بیرت نه چی، ئەو رۆژه هه ر دئ! ئای له و رۆژه! کۆر به که م هه نجیری ئەو دار هه نجیره ی من ده بلتیم ده ست هه موو که سی ناکه وئ، ئەوه ش کۆری خۆی هه یه، گالته ت به م قسه و وه سیه ته ی نه نه مینا نه به ت، نه نه مینا له گیرفانی که واکه یه وه ده ری نه هینا وه، ده بینی، هه ر وه رزه که دادئ، وه رزی پاش خۆیت پیده لئ، سه رما گه رمات پیده لئ، خه زان، وه رزی گولان.

ببیراوی ۳۷

(ئیاو ره یه)

(سه ر پرده)

هه باس: (دوور ده روانئ) ئەری کۆرینه ئەوه ره نجۆی کۆر ده زای با پیره ره نجۆ نییه؟

حه سه ن: بۆ نییه؟ ئەها سه یرکه ن هه ر به رۆیشتنه که یدا دیاره، گورج گورج به رپیدا دئ، خۆ ماشه لالا با پیره ره نجۆ، له و ته مه نه یدا، هه رکه ری ده کا، ده لئیی تیسکه ی تفه نگه.

هه باس: خۆیه تی، یاله که قه دپه ده کا. خیره وا به م ئیاو ره وه خته یه بۆ ئیره دئ؟

حه سه ن: هۆو ره نجۆکه، هۆو لاوۆ قیتو قۆزه که.

ره نجۆ: هۆو برا خاسه که، کاکۆ حه سه ن. (دئته پیشه وه)

هه‌باس: وەرە، دیارە نوقلانیەکت پییە؟

رەنجۆ: سلاوی خواتان لێ بێ.

هەردووکیان: سلاو، بان چاوان.

هەسەن: چییە رەنجۆ؟ چ ناگری جگەرێ هەلێ گرتووی و بەرەو ئەم هەوارە هێناوی؟

هەباس: کاکە هەسەن جارێ با کورەکە وچانی بدا و کەمپک ماندوویتی دەرچی.

هەسەن: ئەو کورەزای باپیەرە رەنجۆیە ماندوویتی نازانی. ئێ حەوت برا بدوێ. باپیەرە چی

دەلێ؟ چی دەلێ؟ رەنگوڕووی چۆنە، لە مال بوو؟

رەنجۆ: سوپاس بۆ خوا، چەند پۆژتیکە تەواو دلێ خۆشە، بەزاتی خوا تەواو قیت بۆتەو،

روومەتەکانی سوورەسووربانە.

هەباس: ئەو دلێ خۆشبین، واتە هەمووان دلخۆشین.

هەسەن: دەبینم، پەیتا پەیتا خۆی بەگوزەری ئاسنگەرەن و شبرگەرەندا دەکات، پێرێ لە

چەقی بازاردا تووشی بووم، و تەم ئەرێ ئەو بۆچی دەگەرێتی؟ چیت بزرکردوو؟

پێکەنی و دەستی خستە سەرشانم.

ببیراوی ۳۸

(رۆژە)

(چەقی بازارە)

باپیەرە رەنجۆ: هیچم بزر نەکردوو، مەگەر تۆم بزر کردبێ.

هەسەن: منیش ئەوەتەم لە خزمەتدا، ئەو کەواتە بۆوا سەرقالی و بەم شێوەیە خول

دەخۆی؟

باپیەرە رەنجۆ: هەسەنی تارژەن، سەرقالی کۆر گەرمکردن و بەزەمی سەیرانم.

هەسەن: باپیەرە، سەیران! گالتەم لە گەلدا دەکە؟

باپیەرە رەنجۆ: تاری خۆت سازکە و هەقت نەبێ.

هەسەن: سەیرانی چی؟ سەیران بۆ کوێ؟ ئەم حالە و سەیران!

باپیەرە رەنجۆ: ئا، کورێ خۆم، سەیران، سەیرانی چی؟ سەیرانی وەرزی نوێ؟ سەیرانی

جوانان، سەیران بۆ کام کێو بەرزە، ئەو شوینە هەموو ئەم ئاقارانە لێو دیارە،

کورەکەم پۆژی ئەو سەیرانە، رەشەلەکتی بێ سەدان دەهۆلی خۆشی تیدا بکووتری

و دەنگی دەهۆل بەدەهۆلی تردا نەگات.

هەسەن: باپیەرە گیان، پرسیارێکم هەیه.

باپیەرە رەنجۆ: فەرموو، بپرسە.

هەسەن: تايە دەتوانم هەوالی ئەو سەیرانە بەدۆست و یاران بگەیهنم؟

باپیەرە: بەگوێی هەموواندا، بەگوێی عەرد و ئاسماندا.

ببیراوی ۳۹

(ئێوارە)

(سەر پردەکە)

هەسەن: (بەدەم تارژەندنەو ستران دەچرێ)

(گۆرانیبەک دەلیمەو... دەلێ لێ لێ، دەلۆ لۆ لۆ...)

گۆرانیبەک دەچریکینم...

بەرپووی خۆردا...

بەرپووی دەشتی فراوانی بێ سنووردا

بەرپووی ئەو کەژە سەختانە

لە بلندی و سەرکەشیدا، سەریان لەناو هەورا تۆرا

دەلێ لێ لێ، دەلۆ لۆ لۆ...

بەرپووی خۆری نەرۆژدا، دەچمە ئاسۆ

نایەمەو، نایەمەو، نایەمەو

هەتا وەکو، چەپکێ لالە سوری ئال ئال

بۆ پەرچەمی دەزگیڕانی خۆزگی هەمووان نەهینمەو دەلێ لێ لێ، دەلۆ لۆ لۆ...

ئەمەش لەبەر دلێ کاکە رەنجۆی ئاشق.

هەباس: هەر خۆم و تەم، هاتنی رەنجۆ بێ مەبەست نییە، زانییم لە سۆمای چاوەکانیدا،

سوورمه‌ی چاو که ژالنی پرشنگی ددها.

حه‌سه‌ن: ئەوه ئەشقه.

هه‌باس: که‌واته چاوه‌روانی خزمانی ئەوبه‌ری!

په‌نجۆ: به‌لنی وه‌ستا گیان.

حه‌سه‌ن: هه‌والیش تا هه‌والێ که‌وتوو، خزمیش، تا خزم که‌وتوو.

هه‌باس: پیروزیی، به‌جۆش و خۆشبییه‌که‌تدا دیاره، خوا یار بی، به‌م زوانه ده‌مان شیرین ده‌بی.

حه‌سه‌ن: شیرین، له شیرین شیرینتر.

جا وهره، له‌وبه‌ره‌وه بووکی خانومان به‌سه‌ر پشتی ماینه کویتته‌وه و تارای سووری ئاسۆیی سوورمه چنی به‌ره‌نگی خۆری به‌یانییانی سه‌ره‌تای هاوین و چه‌پله‌پیزان و، بووکیان هینا و هاتینه‌وه و پردی ئاشقان گولێ ره‌نگه به‌گشت گولێ دنیا، هه‌ر ئاشقه و گولێ له‌په‌رچه‌می یاره‌که‌ی ددهات.

هه‌باس: ئەوه هه‌سه‌نی تارژه‌نیش...

حه‌سه‌ن: به‌قوربانت بم، ئەوا، به‌خۆی و ده‌ستوپه‌نجه‌ی ژه‌نین و تاره‌وه کلپه‌ی ئاگرێکی به‌شالاوه و، ها، ئیستا نا تاویکی تر، داده‌مرکیتته‌وه، وهره هه‌سه‌نی دل به‌هاری له خۆشیاندا (ده‌ست ددهاته‌وه تاره‌که‌ی) شامه‌رگ نه‌بی.

ببیراوی ٤٠

(شه‌وه)

(له‌سه‌ر ته‌خته به‌ندی نووستن)

نه‌نه مینا: جا رۆله شیرینه‌کانم، منیش هاتمه‌وه و هیچیان نه‌دامی... چه‌پکێ گول و چه‌پکێ نێزگز مه‌رگتان نه‌بینم هه‌رگیزاو هه‌ر...

مندال: ئەوه چییه... نه‌نه گیان، کوا! ته‌واو نه‌بووه. کوپرا!

حه‌پسه: ده‌که‌واته تۆ بۆی ته‌واوکه.

مندال: زۆری مابوو... ئەی ئەوانه چییان لیهات؟

نه‌نه مینا: کامانه کوپه‌که‌م؟

مندال: ئەوانه‌ی کوژران.

نه‌نه مینا: بۆ بکوژرتین؟

مندال: ئەی تۆ نه‌توت، ئەو شه‌وه سه‌ر چیا هه‌ره به‌رزه‌که که‌وتن...

حه‌پسه: چار نییه، هه‌ر ده‌بی بۆی ته‌واو بکه‌ی... دایه‌گیان وتت، ئەوه‌ی ده‌ستی چه‌کی ده‌گرت و نه‌یده‌گرت رووی له‌و شوپینه کردبوو، که‌ دوژمنه‌کانی ئەو گه‌له نیازیان بوو له‌ قۆله‌وه په‌لاماریان به‌دن.

نه‌نه مینا: هه‌مووان به‌یه‌ک ریز، ئەوه سالاری ئاسنگه‌ر، کاکۆی جووتیار، سه‌رداری ولات، پیر و جوان... هه‌ر هه‌مووان کچ و کوپ، که‌ سه‌رداری ولات سه‌رنجی دا، له‌ ناخییه‌وه تاره‌زوویه‌کی جوان سه‌ری هه‌لدا و رووی زاری تیتکردن.

ببیراوی (٤١)

(ئێواریه)

(سه‌رپرده)

حه‌سه‌ن: (تارژه‌ندن به‌رده‌وامه) ئای تارا شاباشی سه‌ری پرده و پردیش په‌لکه‌زێرینه ده‌به‌شیتته‌وه!... ئای له‌و ئاهه‌نگی هه‌موو ره‌نگه! ئەوه هه‌ر تارا، تۆ بگره، سوور سوور، تۆخ تۆخ، کال، په‌مه‌یی، جگه‌ری، شه‌رابی، خه‌نه‌یی، ره‌نگه‌کانی ره‌زانی که‌ژی هه‌واره به‌رزه‌کان... ئال، ئال، تابلێی ئال، وه‌ک، وه‌ک چی؟ وه‌ک ئەم دل‌ه‌ی هه‌سه‌نی ئاشقی تارژه‌ن.

هه‌باس: که‌واته، جواتترین هه‌ورپی به‌په‌لکه‌زێرینه چنراو له‌ ناوچه‌وانی یه‌که‌م کیژۆله ده‌به‌ستری که‌ له‌ واده‌ی خۆیدا بگات.

حه‌سه‌ن: ئای له‌و به‌خت و نگینه! ده‌بی یاری چ خوا پێداویتیک بی؟... ده‌ک ئەو به‌خته نه‌سووتی.

هه‌باس: پیروزیی.

ببئراوى ٤٢

(ئىوارىه)

(سەر چىايه)

(هه مووان ئامادهى بهر ئنگار بوونه وهن)

ئەحمەد: كورپنە سەيرى ھەسەنى تارژەن بکەن، سەيرى كەن چەند دەماغ بەرزە، زەوقەكەى لەو ھەدا نىبە!

باپىرە رەنجۆ: كاكە ھەسۆ، ئەمشەو شەوى چ ئاواز و لاوكىكە؟

ھەسەن تارژەن: باپىرە گىيان، لە ھەسەرەو ھەسۆ لاوكى داستانەكەى قەلاى دىمىم لە سىنەمەدا كلكوھىفەتەى و خەرىكە سەر گەرۆوم كوئى و لە كەللەمەو ھەسۆ بگرئ.

باپىرە رەنجۆ: ھەسۆ گىيان، كاتى ھاتوو، ئەى نەتبىستوو ھەسۆ دوژدە سوارەى مەريوان، ھەر بەتەپلى سوارى دوژدە لەشكرىيان شكاند و ھەلىيان برىن... بزانىن تارەكەى تۆچ دەردىكىيان دەداتەن.

ھەسەن تارژەن: فەرمانتانە، ئەمە من و ئەو ھەسۆ لاوكى داستانەكەى دىمىم: (دەست بەژەندن و ستران وتن دەكات)

گەلى برادەران، ياوەر و ياران.

نە ستران دەمرئ، نە داستانەكان

نە خەون و خۆزگەى دلى دلداران

بالى ئارەزووى مەلانى گىيان

ھەرگىز نامرن، وەكوژيانن دەلى لى لى، دەلو لۆ لۆ...

سەردار: ئاى دەنگت نەرزئ، ھەر خۆشبى، ئەى ھەسەنى شاھنشای تار، براكانم، وابزانم ئبتر وادەى ئەو ھاتوو شۆينى خۆمان بگرين و دامەزرىين، ھەز دەكەم رازىكى دلى خۆمتان بۆ بىركىنم! كاتىك دەبىنم ھەمووان بەپەرۆشەو دەستەوملانى چەكى پرواتان بوون، وەك ئەو دلدارانەى سالىھايە بەئومىدى پىك شادبوونەو دەنالين و لەپرا بەخۆشى ژواندا دەكەون. لىتان ناشارمەو، تا ئەم ئىوارەى ھەر گرفتارى دلەراوكى و جوړە ترسى بووم، بەلام كە ئىستا ئەو پىرە جوانانە دەبىنم چوونەتەو

ھەرپەتى گەنجى وەك باپىرە رەنجۆ و خالە ئەحمەدى گورگ خنكىن و ھەستا شاسوارى پىرە ئاسنگەر، كچ و كور، يار و ياوەرەن، دلخوازان... ھەباسى جەزبرى بەپەك قۆلەو، ئەم برۆا و گىانفەدايىبە ھەم و ترس و دلەراوكى پىكردم بەدلنىايى سەرکەوتن، نۆزەى لاوكە، لاوكى سبەينى بخۆينىتەو، ئەو سبەينىبەى بەمان و نەمانىبەو ھەر ھى ئىمەى. (دەنگى لاوك)

ببئراوى ٤٣

(رۆژە)

(بازارە)

(ھەراوھۆريا و قەلەبالغىبە)

غەرىب: ئەو خەلكە بۆ رۆژوانەتە ئەم چەقى بازارەو! چى بوو؟

كەسىك: چۆن نازانى! كوئىندەرىت؟

غەرىب: غەرىبم بۆ سۆراغى كارىكم ھاتووم.

كەسىكى تر: ئەو چى دەلى؟

كەسىك: دەلى چى رووى داو؟

غەرىب: نازانم لەلایەكەو گويم لە دەنگى تەپلى سوارى و سەرکەوتنە، لەلایەكەو شىن و شەپۆرە.

كەسىكى تر: جەنگاوەرەكان بەدلى خۆش گەراونەتەو.

كەسىك: خەلكىنە، تۆزىكى تر كەژاوە روو لە پرد دەكات.

غەرىب: ئەو تاتەشۆر دەبرى و ئەو دارەمەبەت بەسەر شانەوہە! ئەو...

كەسىكى تر: ھەرگىز ئەم شارە رۆژى وای بەخۆبەو نەدیو.

كەسىك: داخ ناچى بۆ ئەوانەى بەم رۆژە نەگەبشتن، ئاى ھەستا ھەباسى جەزبرى و داخ بۆ رەنجۆى رەنجۆزادەى ئاشق! داخ بۆ ئەو ھەموو رۆلە چاكە!

كەسىكى تر: براكەم داخى ناوئ، ئەوانە بۆ ئەم رۆژە ژيان و بۆ ئەم رۆژەش مردن.

ببیراوی ٤٤

(شهوه)

(سهه ته خته به نديكي خه وتنه)

نه نه مينا: ههه له سهه داواي خو بيان، بزانه نه شوينه ي كه وهسيه تيان كرديوو تييدا
به خاك بسپيررين، نه شوينهش نيواني پايه ي ناوه ندي پرده كه بو، له ويذا،
له ويذا له دوو تويي پايه دا هه لبه ستران.

مندا: نه ي له جنوكه كان نه ده ترسان؟

حه پسه: دا به گيان تبيگه به نه، نه جنوكانه كي بوون و كپوه چوون؟.

نه نه مينا: نه وانه نه مان. نه جنوكانه وهك گورگه دوو پييه كان بوون، نه مانيش جنوكه ي
له وانه ي نه وان توقينه تر بيان بو پيدا كردن.

ببیراوی ٤٥

(به يانيه)

(مالي هه باسه)

(سهه ردار و چند كه سا نيك له سهه رداي زينودان)

سهه ردار: خوشكه شيرينه كه م خاتوو زينو، هه باسي په حمه تي هه له تو نه رويشتوو، له
هه مووان، له من به له گشت كه سي، هه كه سهه ش له ژياندا بو هيتانه دبي
هيوايه ك ده زي، هيو تا هيو كه وتوو، هيواي مه زن و پيرو هه يه، كه هيتانه دبي
نه و هيوايه، هه مان خه لاتي خاوه نه كه ي ده كات.

زينو: گه وروم، هه نه به يانيه دل خه به ري دابو، هيج كاتي هينده به گوشادي
نه مديوو، ده يزاني به كپوي تا واتيكي گه وره ي ته م نه يدا هه لده گه ري.

سهه ردار: هه لگرا و به تاوات گه يشت، گه يشت، نه و پردي تا واته ي هاته دي.

زينو: (ده گري) هه نه به يانيه دياربوو نايه ته وه...

ببیراوی ٤٦

(به يانيه)

(مالي هه باس «ه»)

هه باس: ناهه ت تو زي په له بكه، دره نگه، بو سهه ركار ده چم، بهك دوو نان و سهه لك ي
په نيرم بو له پرياسكه كه بكه... له وه ده چي زور دواكه وتبم، نه وا خو ر له دالانه كه
ده دات...

زينو: ماوه به كه گور جوگول ديته به رچاوم... بي چاوي بي...

هه باس: زينو: نه وه بو چند رويك ده روا، هه ست به شتيكي سهه ر ده كه م... بروا بكه
هه ست به گه نجبو نه وه ده كه م... باكم نييه و وا ده زانم قول به براوه كه م هاتو ته وه
جيگاي خو ي... بازوو، مه چهك، پينج په نجبه ي پته وتر، زور به هيتر خوا ياري
روياني خه م و ته نگانه روي له به سهه رچونه... نه ها له ناسمان بروانه، خو ر، خو ري
ناسمانيش، له روياني پيشوو به تينتره و روياناكتره... له هه تالنيكي دا، له
گزنكيكا هه زارويهك په نگ سهه ما ده كا و گوراني ده لي... زينو خانه كه م هه ست
ده كه م، له و دنيا فراوانه دا كه ساسي، په ستي، نه دار و كلونيكي تي دا نه مابي... له
هه شتي بروانم گول په نگه و خه نده م بو ده كا... نه لالا... له روياني گول په نگ.

زينو: نه ي من چون ده بيني

هه باس: تو له هه موو كيژاني، نه وه ي بووه و نه وه ي هه يه و نه وه ي ده بي شوخوشه نكتر ي...
ده لالتر ي شيرينتر ي.

زينو: هه باس، له گالته ده رچي، نه مرؤ لاوك قسه ده كه ي!؟

هه باس: هه لاوك، كچي له ناخه وه حه زتيكي نو ي سهه ري هه لدا وه... زينو... وه ره پيشه وه
گويت بيته قسه يه كي خوشت بي ده ليتم... مزگينييه... مژده ت بده مي... كوا؟

گويت (گويتي له زاري هه باس نزيك ده كاته وه)

زينو: هه نجيره كه ي ده لال!

هه باس: نه وه هه نجيره هه ره شيرينه ي نه نكم له حه قايه ته كدا باسي ده كرد و هه موو جاري
ده يوت، له وه هه نجيره ي بو په يداكه، روي به كي چاوه شي جواني ده بي... نه م زووانه

ههنجیره که پیده گات، رۆله یه کی زیت و زرنک... هه باسیک سه رله نو، به لام به بی
ئه شکه نجه... هه باسیک زۆر له من دهست رهنگینتر... زینۆ پیروژ بی... هه باسی
به کامی دل به اختیار بی...

زینۆ: هه باسه، به قسه ی تو بی، هه ر له مرۆوه مشووری لانکی بو بخوین.

هه باس: نهک هه ر لانک. لای لایه یهک، باسی خیتو و دیو و درنجی تیدا نه بی: گورگانه
شه ویش نه بی، چونکه باسی گورگی تیدا یه...

زینۆ: ده بی چون لایله یه ک بی!... باس چی بی؟

هه باس: ئه وه ی هه باس و زینۆ و ئه و خه لکه، له تالای رۆژگار هه یاندا، شیله ی
هه نگوینی سه یه یه یان هه یانه وه...

زینۆ: ئه لالا، ئه لالا... هه باسه بچکۆله... بابی با به که م...

هه باس: ئه ی به قوریانی بم (وهک له گه ل کۆریه که یدا بدوی) بژ، بژ، بژ... ئاده ی سه یری با به
بکه... گیان، گیان، ئاده ی بو با به پیکه نه... ماشه لالا، ماشه لالا... ئاده ی زینۆ،
هه باسه که م به ری با پیش ئه وه ی پرۆمه سه ر کاره که م، ته نیا ماچیکه ی بکه م که میک
به کامی دل به دل مییه وه بنوسینم... ئاده ی با به، با به ئوخه ی!...

زینۆ: هه باسه گیان، ده ی تاوی بچۆره لای با به هه باس هه زده کا ماچیکت بکات (دهست
ده بات خورجی که لویه لی کاره که ی ده داته دهست).

هه باس: (به سینگییه وه ی دنوسین و ماچی ده کات) هه باسه، هه باسی، هه باسو هه وت
برامه... ئوخه ی، کاکو گیان، نه مردم و دلّم تاوی خوارده وه، ئای له م رۆژه جوانه!!.

(کۆتایی)

كەسەكان:

ئەحمەد بەگ

گولخونچە

ھيوا

باوەر

پوورە پەنا

مام ئەورەھمان

مارف

ميرزا فەرەج

دادوەر

پارتيزەر

بانگكەرى دادگا

دەمامك پۇشى (۱)

دەمامك پۇشى (۲)

كۆتەلە شانۆيى

كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف

زىستانى ۲۰۰۱ ھەولپىر

– لە گوڭقارى (سىنەما و شانۆ) ژمارە (۹) ى سالى سىيەم، شوياتى (۲۰۰۱) بلاويۆتەوہ.

– لە پۇژانى ۱۲، ۱۳، ۱۴/۶/۲۰۰۱ لەسەر شانۆي گەل لە ھەولپىر نمايش كراوہ.

– لە پۇژانى ۹، ۱۰/۷/۲۰۰۱ لەسەر شانۆي پۇشبيرى لە سليمانى نمايش كراوہ.

– ھونەرماند ئەرسەلان دەرويتش دەرھينەرى بووہ.

– لەلايەن K. TV ئاسمانىيەوہ تۆماركراوہ.

دهنگه‌کان: له‌گه‌ل که‌سانی دی کۆته‌ل گێر

(که‌سه‌کان به‌داهۆل و به‌یداخ و چه‌شنه‌ها ده‌مامکی گه‌وره‌گه‌وره‌ی
په‌نگاو‌په‌نگه‌وه‌ و که‌لوپه‌ل و که‌ره‌سه‌ی جووتیارپه‌یه‌وه‌ و، به‌شین
واوه‌یلاوه‌ دینه‌ سه‌ر شانۆ)

هه‌مووان:

ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ
ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ
عه‌شهرت هاواره... کورگه‌ل هاواره
ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ
شۆره‌ سواره‌که‌ی عیلى جافم رۆ
ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ

کۆته‌ل ساز: خۆش هاتن، بان دیده هاتن، دیمانەتان به‌خپیر. ئیمه‌ ئەندامانی تپیی کۆته‌ل
ساز ئەمانه‌وئ کۆته‌ل بۆ ئازیزی سازکه‌ین، که‌ سالی (۱۹۳۵) له‌ هه‌ره‌تی گه‌نجییا
له‌ که‌ناری رۆوباری سیروان و له‌ داوینی که‌ژی نه‌وه‌پدا شه‌هیدکرا، به‌لئى شاعیری
نیشتمانه‌په‌روه‌ر و ئاواز زرنگ ئەحمه‌د موختار جاف، ئەبێ بپرسن بۆچی ئەم‌رۆ
کۆته‌لی بۆ ساز ئەکه‌ن؟ ئیمه‌ش ده‌سته‌ی کۆته‌ل سازان، ئەمانه‌وئ وه‌رامیکی
دروستی ئەو پرسیاره‌ په‌واپه‌تان بده‌ینه‌وه‌، ده‌سا فه‌رموون کۆته‌له‌.

هه‌مووان: وای وای، وه‌ی وه‌ی، واوه‌یلا...

ده‌نگ: هه‌ی رۆ، هه‌ی رۆ، کوزرا، کوزرا...

مێردمنداڵ: کوزرا، کوزرا! کوزراوه‌که‌ کێیه‌؟!

هه‌مووان:

«دیسان فه‌له‌ک ئەم داخه‌ چبوو نای به‌جگه‌ردا؟

ئەم ئاگره‌ چی بوو له‌ دلئى عالهمی به‌ردا؟

دیسان چیبه‌ ئەم شۆره‌ له‌ناو کوردی جیهاندا

عالهم هه‌موو غه‌رقه‌ له‌ قور و شین و چه‌مه‌ردا»^(۱)

قوتابی: به‌لئى (حسین)ی کورپی (مه‌نسووری هه‌للاج) له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سیپه‌می

کۆچیدا هاتۆته‌ دونیاوه‌ و له‌ هه‌رزه‌کارپه‌یه‌وه‌ رووی له‌ ده‌رووی سۆفیگه‌ری کردووه‌ و
گه‌یشتۆته‌ په‌له‌ی رابه‌ری بالا.

هه‌للاج: دادوه‌ران، برسیتی و نه‌بوونی، رووتی و په‌جالی نبیه‌، گه‌ر هه‌ژاری قه‌ناعه‌تی
له‌گه‌لابێ، ئەو ئەوه‌په‌ری ده‌وله‌مه‌ندییه‌، هه‌رچۆن ده‌وله‌مه‌ندی بێ قه‌ناعه‌ت
سوالکه‌ری و پرسیواپییه‌. هه‌ژاری ئەلئى: رقتان ئەستورکه‌ن.

دادوه‌ر: له‌ من وابوو پاشگه‌ز ئەبیته‌وه‌، به‌لام له‌ پشت و ناواخنی وشه‌کانته‌وه‌ سه‌رپیتچی
جار ئەدات و هاوار ئەکا.

هه‌للاج: ئاشکرایه‌ و هه‌رگیز ناتوانم نکوولی له‌ په‌وا و راستی بکه‌م، ئامۆژگاریتان ئەکه‌م
خۆتان گیل و چه‌واشه‌ مه‌که‌ن، دیاره‌ په‌تا و درمه‌که‌ی سولتانییش ئیوه‌شی
گرتۆته‌وه‌.

دادوه‌ر: چۆن وا به‌بێ بایه‌خانه‌ ناوی سولتان ئەبه‌ی؟ سولتان سیبه‌ری سولتانی خوايه‌
له‌سه‌ر ئەرز.

هه‌للاج: خوا له‌ ئاسمان و له‌ ئەرز هه‌ر خۆی سولتانه‌ پتوبستی به‌و سیبه‌ر و سایه‌یه‌ نبیه‌،
حه‌قیقه‌تی منیش له‌ کیشه‌ی عه‌شقیکی دیرینه‌وه‌یه‌ که‌ ساله‌هايه‌ بۆی ئەسووتیم و
له‌ کووره‌ی کۆرپی ئەو سووتانه‌دا قالد بووم و گه‌یاندمیه‌ په‌له‌ی که‌مالی عه‌شقی خوا،
ئوه‌تا خۆم له‌ بوون و ناخی ئەو ئازیزه‌دا تواندۆته‌وه‌.

دادوه‌ر: به‌سه‌ ئەی خوانه‌ناس، بپیتته‌وه‌.

قوتابی: سالی (۳۰۹)ی کۆچی و له‌ دوایین لیپرسیینه‌وه‌دا، دادگا بریاری مه‌رگی دا.

هه‌للاج: ئەی ئەوانه‌ی په‌وا به‌ناره‌وا ده‌ره‌تین، منم کوره‌که‌ی مه‌نسووری هه‌للاج، ئەوا
به‌سه‌ر تانوپۆی لاشه‌ی که‌ولکراومه‌وه‌ هه‌لئه‌کشیم، بالئى به‌رزفری حه‌ز و خۆزگه‌کانم
سینه‌می بۆ سه‌ر دواتاسمانی ئۆخه‌ی و دلنیایی سه‌رفرازی ده‌بات. ئیوه‌ نه‌تانتوانی
به‌سه‌ر به‌نده‌یه‌کی خاکی و ساکاری هه‌ژاردا زالین، چونکه‌ ئەو به‌سه‌ر ترس و بیما
زال بوو، منم ئەوه‌که‌سه‌ی له‌ نه‌مانیا بوونی چنگ که‌وت، چاک بزانی بلتین و
نه‌لین، تهنه‌ا یه‌ک وینه‌ ئەژی و ئەمینئى ئەویش خوايه‌ و تهنه‌ا خوا.

هه‌مووان: کوزرا... بکوژه‌کان چاویان سووره... بکوژه‌کان گورگی هارن، بکوژه‌کان لیته‌ن
له‌وین، له‌ ناوه‌ه‌ن، له‌ ده‌ره‌ه‌ن... بکوژه‌کان...

(ماوه‌یه‌ک بێ ده‌نگی)

(دهنگی په یتا په یتا لیدانی درگا)

پووره په عنا: خواجه خیریبی، کی بی؟! بهم درهنگ وهختا؟ میوان و هم ناوخته! کاتی
نه وه نیبه، مه گهر... مه گهر... کیبه؟ هاتم واهاتم.

گولځونچه: پووره په عنا، له خوتوه درگا مه کهره وه جارې بازانین کیبه، نه وسا... پووری
کی نه لئی...

پووره په عنا: کچم نه وه خه ریکه درگا که له گرېژنه نه با، نا نه و چرایه م بهرئ...

گولځونچه: ها پووری گیان، به لام...

پووره په عنا: خواجه، چ رږڅگاری تیکه وتووین! وهره نه ویری درگا، درگا بکه یته وه... ئی،
ئی، تو کییت؟

(درگا که نه کاته وه) نه مه توی مارف، کورپه کم ده لم هه زارویه کختوره ی کرد، به خیریبی،
وهره ژووروه.

مارف: پووری گیان، درهنگه، نه بی زو برۆین، تخوا عه ول ناگادارکه، کات به ده میه وه
نه ماوه، پووری گیان، نه بوو زو بمانزانیایه، نه مه زهنگه، زهنگ نه زانی... نه حمه د
به گ، نه حمه د موختار جاف...

پووره په عنا:

نه لئی، ده ک کویریم، که ی، له کوئی؟

(تاریکی)

دهمامک پووشی (۱): دهنگوباس چی بوو؟ خه لکه که چی نه لئین؟ ها! هیچ، هیچ نالئین،
چون چونی باسی لیوه نه کهن.

دهمامک پووشی (۲): هه زارویه ک لیکدانه وه یان هه یه، دوژمنایه تی بووه، یان هه ندیک
په نجه ی گومان بو نه وان رانه کیشن...

دهمامک پووشی (۱): نه وان! کامه؟ کام نه وانه؟ که می به پروونی بدوی، بازانم، نه لئیم
که س، که س به کاری کابرای زانیوه؟

دهمامک پووشی (۲): قوربان هه نه و شه وه ماری کاکه سور خوی گه یاندوته نه و ماله
که ئیوه باستان نه کر، نه وه ی وتتان ناگری بنکایه...

دهمامک پووشی (۱): ئی، بلئی گولځونچه نازه نیبه به ردلانه که ی شاعیر، نه وه ی
گومانی لئ نه بیته راستی و راستی لئ نه بیته گومان. نه وساکه زورچاک نه زانری
کی مرخی لئ خووش کردووه... نه هه ویره ش هه راو زور نه کیشتی و باش
ناکه ویته وه.

دهمامک پووشی (۲): زور ته واوه، فهرمووده تانه.

دهمامک پووشی (۱): هه رکاتی ناگرت کوژاندوه، تا له خاموشی ژبله موی ژیر
خوله میسه که ی دلنیا نه بی لپی مه گهری و وازی لئ مه هینه. به لام به هه رحال گرفت
به په ستاوه ی گرفتگی تر له سه ری. وه ک نه و په له هه ورانه ی لئ دی که له
خه ستیونه وه پیدا ناسک نه بیته وه و به رگه ی شنه بایه کی فینک ناگری و دانه باری.

دهمامک پووشی (۲): گهره م، بلئین و نه لئین، نه وه خه لکه که نه هه ژینئ.

دهمامک پووشی (۱): نه زانی هه ر هه ژاندنه هیدی که ره وه ی خوی هه یه، به لام نه بی،
هه رچیبه ک کراوه نه هیلرئ نامه نووسه که بناسری، بو نه وه ی شوین درچه
گولله که ش نه ناسری، هیچ له وه سل ناکه مه وه کی ملی یاخیبوون و سه رکه شی
نه گری، خوی نه کرد، چی چله ده ون هه یه نه بوو به تفهنگ.

(تاریکی)

نه حمه د موختار:

«له خه و هه لسن، درهنگه میلله تی کورد خه و زه رتانه

هه موو ته تریخی عالم شاهیدی فهزل و هونه رتانه

دهسا تیکوشن، نه ی قهومی نه جیب و بیکه س و مه زلووم

به گورچی قه تعی که نه و ریگه دووره ی وا له به رتانه» (۲)

هه مووان:

«له خه و هه لسن، درهنگه میلله تی کورد خه و زه رتانه

هه موو ته تریخی عالم شاهیدی فهزل و هونه رتانه»

هیاو: نه حمه د موختار جافی شاعیر، له رږژی (۵) ی مانگی رپیبه ندانی سالی (۱۹۳۵)

له گوئی ناوی سیروان و به دهستی نه ناسراویک شه هیدکرا، له خه مخورانی شاعیر

وتوو یانه:

باوهر: له بهر خه بات و بیری نازادبخواز و گیانی نه ته وه بی «له حوکمی عه هدی بائیدا، له لایهن ناپاکانی نه و عه ده وه شه هیدکرا».

قوتابی: (که مالی) ی شاعیر دیوانی نه حمه د موختار جاف سلیمانی، سالی (۱۹۶۰).

باوهر: «به گولله ی تفهنگی دهستیکی پیس له سه ر ئاوی سیروان کوژرا و جوانه مهرگ بو».

قوتابی: سه جادی، میژووی نه ده بی کوردی، لاپه ره (۵۴۵).

باوهر: «له سالی (۱۹۳۵) به ده ست تاوانباریکی ده ست ره شه وه، له نه نجامی گه لی برو بیانووی ناشایسته وه ده ستیژی لیکراوه و ده روازه ی ژبانیان کللی و کولوم داوه».

همموان: ده روازه ی ژبانیان کللی و کولوم داوه.

قوتابی: نه مه ش رای مه حموود زامداره، له ژماره (۱۷) ی گوڤاری روژنبری نوی سالی (۱۹۷۴) دا بلاوکراوه ته وه.

باوهر: جا نه گهر هه ر به ریژی را و زانیارییه کی دی هه یه با بغه رمووی، باسه که مان کراوه یه نه گهر رای تر نییه؟ نه رای هه ش هه یه.

قوتابی: نه وه تا ماموستا ره فیق حیلمی نه فه رمووی: «له سه ر ئاوی سیروان له لایهن دهستیکی نه فامی کورده وه کوژراوه» پیره میزدیش له روژنامه ی (ژین) دا فه رمووی: همموان: (له سه ر ئاواز)

«دوو مه سه ره، یه که م که بخوسره وانی

دوو ه میان خالی رووی نه رده لانی

بووبو به شیعی جوان و نه و جه وان

دریغا فه له ک خسته یه ناو سیروان» (۳)

هیوا: دیاره، ماموستا کوردو به خوړایی نه مابه تی کوشتنی شاعیره ی بو پاپورت نووسین بو ده ستنیشان نه کردووین، به تاییه ت، بینینه وه ی هوکاری سه ره کی له ناو بردنی.

باوهر: باشه، نه وه نده ساله نه حمه د موختار جاف شه هیدکراوه، بو نه بی نه مرؤ هو ی کوشتنه که ی بزاین؟!

هیوا: زور راسته، به لام نه مه ش په یوه ستی جوړه نه گه ریکه، نه گه ری کوشتنه وه ی له مرؤ و له ناینده دا، جاری با له وه گه ریپین، فه رمو و له م سه رچاوه یه بروانه، نه ها نه وه تا له لاپه ره ی (۱۳۴) دا و نالی...

باوهر: دیاره به مه به ستی شوینه ونیسه، نه وه تا نه م لاپه ره یه شی گرتوته وه، باشه ه یج حه رفی بی مه به ستی ده نووسری؟ بیگومان نه خیتر، باشه بو نه م شیره و بیردیه ی بی نه کری؟

هیوا: نه ی که واته نیمه بو کوته ل ساز نه که یین؟ نه م زیندوو کردنه وه یه، نه بیته وه به باشترین سه رچاوه ی باسه که، چونکه شایه ته زیندوو ده کان به لگه زیندوو ده کان نه خه نه وه روو، دوینی له مرؤ دا سه یینی لیوه نه بینری.

باوهر: مه به ست؟ هه نوو که چی بکه یین؟ هه نگاوی یه که مان؟

هیوا: گه رانه وه بو دوسییه ی کوشتنه که، دوسییه ی کیسه و دادگا.

باوهر: نه وه روژ و مانگ و سال...

بانگ گهر: دادگا... دادگا

(همموان هه لده ستان)

دادوهر: برپارمان دا دوسییه ی کیسه ی کوشتنه که ی نه حمه د موختار جاف تا کاتیکی دیاری نه کراو دا بخره یین و کوتایی به دانیشتنه که هات.

هیوا و باوهر: کوته ل به رده وامه، کوته ل به رده وامه له و ده مه وه بو نه م سه رده مه

هیوا: نه و ده مه

همموان: سالی (۱۹۳۵) د

باوهر و هیوا: نه مرؤ که... واته (میژووی روژی نمایشه که نه لین له گه ل ئان و کاتر میتردا)

همموان: نیمه خوینی به ناهه ق روژاوی نه و یاره هه لیگرتووین... خوین... خوین... خوین

قوتابی: زیندانه کان جمه یان هات... هاواریکی گراوی بوو... دیواری ره ق، ره قوته ق و زه به لاح دنیای دیوار، چوار وه رزی سال، دیار و شوین و کات و روژ ژمیتر بوو،

دیوار...

همموان: دیوار، دیوار، دیوار

قوتابی: لەسەر ئەم دیواره بەنێنۆک نووسراوه...
هەمووان: دیواریش گێرایهوه.

هۆمەر: دایکه گیان، چۆن بوو هاتی؟ چۆن گەیشتی؟ دایکه گیان، نازاری زۆرم چیشتووه، ئەشکه نجه نه ماوه نه مەدن، ئەمپۆ بەدرتلی کاره بایی هەردوو ئەژنۆبان کون کردم، دوینتی چاوانیان هەلکۆلیم... سبهینتی سهعات شهشی بهیانی دواهه ناسه و کۆتایی، دایکه چونکه نه رووخواوم، چۆکم نه دا و نه دۆرام، مژدهت بێ به یار بلتی، هۆمەر ئەلێ نه کۆتاییه کهم سه ره تايه خۆی له تهل با، کامه تهر و ئال و جوانه بابیپۆشێ زاواکهی خۆی شه دهی لاره و سواری ئەسپی ئۆخه ی بووه وا له پرتیه...
(دهنگی شایی)

هەمووان: دیوار، دیوار، دیوار...

قوتابی: لەسەر ئەم دیوارهش، دوا په یامی خازنی خانه (دهنگی دههۆل و زورنا تیکه ل به لاوک ئەبێ)

خازنی ئیوه
مه مک پراو
خازنی ئیوه

(بێدهنگی)

(به ره به ره دهنگی نای دێ)

هیوا: وا ئیواره وه ختانه و وادهی سرهوتنی خۆره، به لām خۆر له تاقی ئاسمانی شاره کهی هه له بجه دا، هه ره ئەلێی به لایه کی گه و ره ئالۆدهی تووره بوونیتی ئەوتۆی کردووه، که سه ره و خوار خۆی به سینه و به رۆکی ئاسمانی هه و ته مینه وه هه لۆاسیوه و نابزوی و نقه ی لێوه نایه .

گه واله هه و ره کان هه ره ئەلێی داپیره به کی کۆست که و تووی جه رگان سووتاوه، ئۆقره ناگرن و به هه له پرووزیوه به یه کدا دین و ده چن و ئەمسەر و ئەوسه ری که پکی به مۆو بالامبو ئەکه ن. گلاریانه، له خۆرا نییه، منه ی ره شه هه و الێکی جه رگبیر، کاره ساتیکی ته لیسماوی و چروپ به هه زاران گرده لۆکه ی کلافه ی خه م و گومان... سه یرکه ن، ئەوه تا دهشت و چیا و هه رد و وه رد و سارا و دۆل و دارستان و ده و دن، بوونه ته

تاقه گوئییه کی شلی هه ل خستوی نزیک و دووره هه و الێ، سوڤاخ و سوڤاخ و بێ سه رو شوتینه، شار بیلبیله ی زه قبووی تاکه چاویکی سه رنجی ده رکه و تن و ده رنه که و تنیکه، ترپه ی دلێ هه ره هه مووان، ئەوانه که هیشتا له مندالدانای دایکیانان، هه ره هه موو، سوڤه ی به رد به ئاو که ره ی خونچه گو له کان، بو پرنشگی چاوه که ژاله کانی له یله که ی رازونیازی ئەحمه د ئەژهن.

باوه ی: ئەوه رووباری سیروانه و له نجه ولاره که ی جاری جارانی به یاخیبوونیتی سه ره رۆ و سه ره و ژوو روو نه وه ی سه رکیشانه ی تۆقینه ر گوڤیوه ته وه، که فوکولییه تی، گرکان له زاری شه پۆله کانییه وه شالای گراوی سه ره له ته دا و به بالایی نه و هه ره له ته گه پێ و خه یالی هه لکشانی دوا جار هیه تی و دوا سکا لاکانی جه و و سه ته می سه ره ده می به گویتی دونیادا ئەدا، ئەروا و کتی بێ که می دلێ با ته وه؟ کتی بێ بتوانی داوینگیری هینانه وه سه ر خۆی بێ؟ ئامان، ئامان، سه د ئامان... بریسکه ی چاوی ئەحمه د به گه و پرنشگ ئەدا.

خونچه گو ل: ئەحمه د به گ، ئەحمه د به گ، ئەحمه د به گی جوانه مه رگ، ئەحمه د ده که ی خونچه گو ل.

ئەحمه د به گ: به لێ خانمه خاسه که م، به لێ شیرینه که ی ئەحمه د ی فه رهاد، منم، وه ره سه رنجی چاوه کانم بده،

له نه قشی روو خساره هه لاله یییه که ت پروانه، به یادی جارانه وه پیت ئەلیم: خونچه گو ل له چاوانی منا جوانتری یان له ئاوینه گچکه که ی گیرفانی به ر باخه لێ سوخمه مۆره که ت، چیبیه؟ بو خه مناکی؟

خونچه گو ل: ئەحمه د گیان شین و چه مه ره ی تویه، خه لکه که سه رقالی ته داره ک سازبی کۆته له که تن، ئۆخه ی کوشتنه که ت درۆ ده رچوو، ئەچم چل مۆم له سه ره مه زاری پیر محمه د دائه گیرسینم، کوربه نه زرم کردووه، هه وریه که ی سه رم ئەده م به ده م ئاو هه که ی کانی ناشقانه وه و ماله و مال حه لۆای گو له زه رد ئەبه شه مه وه، مزگینی به خه لکی شار ئەده م، ئەلیم ئەحمه د به گ نه کوژراوه، هه ره ئەمپۆ به چاوی خۆتان ئەیبین.

ئەحمه د به گ: کچی خونچه خان، که می تارامت بێ، راسته منم، به لām بو کۆته له که م هاتومه ته وه... ئەی کۆته لێ من نییه؟

خونچه گو ل: ئەحمه د به گ!

ئەحمەد بەگ: كچى بۆ كۆتەلەكەم ھاتوومەتەو، شۆپىن ھەنگاۋەكانى خوتىنى رۇزاي خۆم
كەوتووم زامەكانم گەواھى زىندووكردەنەوھى كۆتەلەكەمە.

خونچە گۆل: نامىنىتەوھە؟ ئەى دواى كۆتەلەكە...

ئەحمەد بەگ: دواى كۆتەلەكە؟ ئەودەمە...

(نامىنى)

ھەمووان: سەلاۋت لە ديارى پىغەمبەر و خواجه بەخىرى بگىرى.

پوورە رەعنا: خىرە ئىنشاللا خىرە... با كەسپىش پىتى نەزانى، باسى مەكە، مەيگىرەوھە،
بۆيان بگىر خەونىش سەر ئەپىر.

خونچە گۆل: پوورە رەعنا، ئەحمەد بەگ، روومەتەكانى سوورە سووربان بوو، بەلام ئەوھى
لە دلما پۆتە كەسەر، ئەوھو، وىستى قسەكانى تەواو بكات بەلام لە چاۋ و ن
بوو...

ھىوا: پرسىارىك دىتە ئاراۋە...

باوەر: چۆن؟ پرسىارى چى؟ ئادەى.

ھىوا: ھەر ھەموو ئاكامەكانىش لە وەلامى ئەو پرسىارەوھە دىتەدى.

باوەر: ديارە وەرەم لە پرسىارەوھە، مەنتىقىش وا ئەلئى.

ھىوا: پرسىارى: بۆ ئەحمەد بەگ كۆزرا؟ كى ئەحمەد بەگى كوشت بۆ لەو رۆژەدا؟

ھەمووان: بۆ ئەحمەد بەگ كۆزرا؟ كى ئەحمەد بەگى كوشت؟ بۆ لەو رۆژەدا كۆزرا؟

ئەحمەد بەگ:

«جاھىلان بۆ ئىستىفادەى زاتى خۆيان رۆژ و شەو

لەم موھىتە مەنعى عىلم و سەنعەت و عىرفان ئەكەن

روورەشى دونيا و قىامەت، ئەو نەفامانەن كەوا

ھەجوى قەوم و مىللەتى خۆيان بەپارە و نان ئەكەن(۴).

مام ئەورەحمان: سەرم لەم كارە دەرناچى، ھەرچى ئەكەم، سەرئەھىتىم و سەر ئەبەم، بى
سوودە و ھىچى لىن حالى نابم، باشە مىرزا فەرەج، تۆ بۆ ئەمەيان ئەلئى چى و
چۆنى لىن ئەگەى؟

مىرزا فەرەج: ئەوانە سەركىزى دل و رىبان، لەوانە بترسە كە مەنگن، ئەوانەى ئەلئى ناۋلاى
داون، ئا ئەوانەى ھەر ئەلئى ئاگرى بن كان... ئەوانەى سەرىك و ھەزاروبەك
سەوايان ھەيە... ئەوانە... ئىتر.

مام ئەورەحمان: ئەم ئاشووب و ئاشووب نانەوھە شىتىكى تازە نىبە، ھەرنەبى، سالانە
وادەى خەلەو خەرمان ھەلگرتن، كارەسات و گۆبەند و گۆلمەزىكى ئەوتۆيان لەناو
ئەو فەقىر و ھەزارە قورپەسەرەندا ئەنايەو، بەرى رەنجى سەدان جووتىارى
رەشپووت ئەبوو خۆراكى ئەتك و پەنگى خەرمان سووتانى، ئەوھى بەرەنج و
ماندووېونى سال ئەھاتە بەر بەئانى دائەمركايەوھە.

ھىوا: ھەر سەرچاۋەيە بەجۆرئ لە كوشتنەكە ئەدو، بەلام ھىچيان نكولى، نە لە
حەقىقەتى كوشتنەكە و، نە لە رادەى زىنگى و ھۆشبارى كۆزراۋەكە دەكەن.

باوەر: گرنگ ئەوھە شىتى بىكەن بەشتى و، ھەولەكەمان بەفېرۆ نەچى و، بەدەستى بەتال
نەگە رېئىنەوھە.

ھىوا: پەلەت نەبى، جارئ لە كويمانە، بۆ كوئى ئەچى، ھەر ئەبى دەستگىرى كەين، ئىمە
ئەبى ئىتر خەمى پەيداكردى شايەتە زىندووھەكان بدەين، زىندوو بەسەر
سەردەمەكەوھە.

باوەر: كاكە ھىوا گيان، بۆ شايەتى مردووش ھەيە؟!

ھىوا: ھەندى رووداۋ بەبەردەوامى ئەزىن و، رۆژ لەدواى رۆژ زىندووتر دەين و دەئىنەوھە،
ئەوانە نەك ھەر شايەتى زىندووى رۆژگارەكەيانن، بەلكو بەردەوام، پاش خامۆشى
رووداۋەكانىش، بەشەنەبايەكى ياد دەبووئىنەوھە و دەبىنە گەواھى بەئاگاھىنەرەوھە و،
سەلمىنەرى ھەرمانى راستىيەكان، بۆ نمونە... ئەمرو، ئا ئەمرو سالى چەندە؟ چەنى
مانگە؟ چەند شەمووھە؟ ھەينىيە؟

(تارىكى)

(خونچە گۆل بەچرايەكەوھە پەيدا ئەبى)

خونچە گۆل: دەرەكەوت، ديارنەبوو، شەوگار دەرەنگى كرد، ئىدى چار نىبە، بى ھوودەيە،
كات بەبەرييەوھە نەماو، گەر لە ھاتن بوايە، ئەوھە ھەر سەرلەئىوارە دەرئەكەوت،
ئىرە شۆپىن نزرگەكەى جارانىيەتى، دەبى ئەمشەو بەختم يارنەبى،... مۆردانە و

باخی میر و گولان خاموشن، نەسروەبە، نەشنەبە، نەبۆنوبەرامەکەى جارى جارن، (سەرنج ئەدا و چراکە بەرز ئەکاتەو) ئەوەى بەرەو رووم دى، ئەحمەد بەگ نىبە؟ بۆ؟ بۆ ئەو نىبە... ئەحمەد بەگ، منم، گولخونچەم، کورەخاسەکە، ئەوا من لەواى بەیانەو، هەر چاوەچاومە، لابه و وچانتيكى بۆ بەدە... سەيرم ئەکا و، قسە ناکا، خۆتى، يان تارمايىبەکەتە؟! تۆ ئەويت... چى لى هات؟ لە چا و ن بوو! ئەرۆمەو... ئەلیم ئەحمەد بەگم بينى، خۆى بوو... کوتومت، بەلام بۆ نەيدواندم؟ نەينا سيمەو! ئەويک بۆ عەشقى من ئەژيا... ئەويک لە برژانتيكى چاوەکامەو خۆر و مانگ و ئەستيره و ئاسمانى ئەناسى، جارتيكىان لە ريگاي کانى ئاشقان تووشى بووم و ئاوا هاتە بەردەم، وتى:

ئەحمەد بەگ: گولخونچە ئارامت بى، ئەمە ساتەکانى ژوانى شەوى قەدرە، نزاى دل و خەلکيم هەيه مەرۆ و با لە چاوتە نزاكەم گيرابى و بەلكە ئەم سائە بەشەستە باران دلنەوايى خاكي شارەزور بەداتەو.

گولخونچە: ئەحمەد بەگ رازى دلى من و خەلكەكەى خويندەو بارانى پەلە بەدەنگيەو هەت، باران بارى... سامال بوو... دەشتى شارەزور پرچى بەدەم شەباو سەماى ئەکرد...

هەمووان: هۆ خەلكى شار، كۆتەل سازكەن، كۆتەلى شاعيره جوانەمەرگەكەى شارە، كۆتەلى كۆترە بارىكەكەى چالاوچلى باخچەى شارە.

(كۆتەل ساز ئەكرى)

هەمووان: (بەدەستوورى كۆتەل سازى دینه سەر شانۆ)

هەى رۆ... هەى رۆ... هەى رۆ، رۆ رۆمە

ميرزا فەرەج: هەر فيتى ئەوانە بوو باعسى سەرى ئەو جوانەمەرگە

مام ئەورەحمان: ئا ئەوانەش كە پيەكيان لەمبەرە و ئەويتريان لەوبەر، ئەوانەى بوونەتە كەرى ناوچوگە. هەر ئەوانەش لەلای راستى كۆست كەوتوانە و دەواى رەش و قوربان لە شان و بەرۆك ئەدەن.

ميرزا فەرەج: جارانيش كەسانتيك هەبوون، هەر لە دەمەوئيوارەو ديوەخانيان بەچەقەبازى گەرم ئەکرد، لە ئانتيكا لە سەد باسيان ئەدا و، هەر هەموو باسەكانيشيان بۆ سەر

بەك شت ئەبردەو، تەنھا مەبەستييان ئەو گەرانەوئەبە بوو، هەمەچيزە... هەرکە باسى ئەم ولاتەش بەهاتايەتە ناو باسانەو ئەو دەميان ئەبوو بەتەلەى تەقيو.

مام ئەورەحمان: بەسەرى تۆ، بەگياني ئەو جوانەمەرگە، پيتويست بەماندوو بوون و سەريشە ناکات، پيشينان وتوويانە، دار هەلپرە سەگى دز ديارە.

ميرزا فەرەج: دەك رەحمەت لە بابت، ئاگات لى بوو، هەرکە هەوالى كوشتنەكە گەيشت، ئيتر كيتچ كەوتە كەوليان و مارخولانيان پيگەبشت و هەر خەريكى شوينە گۆركى بوون، ئەهاتن و ئەچوون، هەر ئەتگوت رەقاسى سەعاتى چالمەن... هەزاروبەك رەنگيان ئەهينا و ئەبرد، هەر ئەوانيش بوويونە چاوساغى ئەوانى تر، كاتى خۆ هەلى چاكيان بينيەو، لە دلى خۆيانا ئەيان وت، هەلە و خوا يابوئەتى.

مام ئەورەحمان: هەميشە پياوى سەر راست نيچيرى ئەو چاوپنۆكانە بوو، ئا ئەمە كورت و موختەسەرەكەيەتى.

(دەنگى شين و هەراى كۆتەل ديتەو)

هيوا: ئاها... ئا ئەمە خۆيەتى، سالى (١٩٣٥) ه و دۆسيبەى كوشتنەكەيەتى.

باوەر: ئى، چى تر؟

هيوا: ئەو تاش، بەفەرمانتيكى هەرە هەرە بەرز لۆك كراو.

باوەر: ئاى لەو خاوەن بەرزە فەرمانامە، ئەو بەرازانە، هەرکە ئەو كيشەبەيان چۆتەبەر دەست، دەسبەجى لۆكيان کردوو... ئەزانن بۆ؟

هيوا: بەلام هەر دەبى بكرينهو... ئەزانى بۆ؟

(تاريكى)

بانگكەر: دادگا... دادگا

دادوەر: با پارتيزەرى كوزراو كە بفەرمووى.

پارتيزەر: بەرپز سەرۆكى دادگا، بەرپزبە، ئەمە رووداويكى گەليك روون و ئاشكرايە، ئەتوانم بلتيم، بەلگە نەويستە، وابزانم زۆرى خاياند و بەلام هيچ بايەخ و حەقيتىكى پى نەدرا ريگا بفەرموون، بلتيم، جۆرە ليل كردن و ويل كردنيكى تيا دەبينم، ديارە هەر ئەو هەشە كە لەلای خەلكى باسى ئەكرى و بۆتە مايەى وەت و دەتە.

دادوهر: تکایه، له چوارچېټوې ټرکه پې سپېدر او هکته دهرمه چو، تو ته وئ چی بلتی؟
پارټیزه: ټهموئ بلتیم، ههست به دهست تیوهردان ټه کم، دهست تیوهردانیتکی لهو دهسته
دریژانه وهی که ټمدیو و ټهودیو ټه کن، له وانهی...

دادوهر: ټاگات له دهمی خوټ بئ، بزانه چوټی چوټی ډاکوکی ټه کھی، بوټ نیییه،
ټانه و ته شه ره و ټانوت له دادگا بدهی، یان خوانه خواسته، گومان له پاکیتی دادگا
بکهی، باشه جه نابستان به بی هیچ به لگه یه کی زیندوو، چوټ، ټهم جوړه رایانه
دهر ټه بری؟

پارټیزه: گهوره م، سه روکی دادگا، به ټاشکرا ههست به کوټمه ټه ته گهره و کوټپی دروستکراو
ټه کری، یهک له دوا یهک، پټگا له رایبی بوون، ټهم کیتشه یه ټه گری.

دادوهر: کوټسپ و ته گهره!

پارټیزه: به ټی گهوره م سه روکی دادگا، کوټسپ و ته گهره، ته گهره ی به زور دروستکراو.

دادوهر: کامانه؟ ټهمه کیتشه یه کی، گه لیک ټاساییه، کیتشه ی کارایه که، رهنکه گه لیک
گیروگرفتی، له گه ل ټهم و ټهوا بووی، ههرچوټ ناوچه که، ناوچه یه کی عه شایریه و،
روژانه ش که سانیک له سه ر کیتشه ی ټهرز و ټاو ټه کوژرتین. ټیتر له خوټه وه پمل
ټه هاوی و بیتر به لای خه یالی ټالوز و ته ماویا ټه چئ، سه یره زور دور ټه رویت.

پارټیزه: به ریز سه روکی دادگا، هیچ شتیتکم له سه ر خه ون و خه یال بونیاد نه ناوه، ټهوا
کیتشه ی کوژراوه ی من ډاکوکی لئ ټه کم، هیچ په یوه ندی به کیتشه ی عه شایری و
نیزاعی ټهرز و ټاوه وه نیییه، ټهوا مروټه زور لهو مه سه لانه گهوره تر بووه، ټهوا مروټه
خاوه ن کیتشه یه کی گه لیک گهوره بوو، که زوری له خو گرتبوو...

دادوهر: ئی، ئی... کیتشه ی گهوره... ټاستی به رز و دیار...

پارټیزه: به ټی کیتشه ی گهوره و ټاستی به رز و دیار.

دادوهر: به لگت؟

پارټیزه: دیوانه کهی، شیعره کانی.

ټهمه د به گ:

«به سه ر خاگا، ټه گهر نازیش بکه ن، حه قتانه کوردینه

ته ماشای سیبهری ټهم شاخ و کیتوانه ی له سه رتانه
به بی قه دری به سه ریا رامه بوون حورمه تی بگرن
گولاله سووره ی ټهم سارایه خوټناوی جگه رتانه» (۵)
پووره ره عنا: ټا، ټا، ټهوا روژه بوو.

خونچه گول: ناپووری، به ری دوو روژ بوو.

پووره ره عنا: باشه نه ټه بوو بزانه چیییه؟

(تاریکی)

ټهمه د به گ: ټهم نامه یه م لئ بگره.

خونچه گول: ټهمه د به گ، ټهمه بوټمه؟ یان...

ټهمه د به گ: بیخه ره باخه لته وه، چاک هه لیکره، خانمه که م بو توټه.

خونچه گول: چی تیایه؟ باشه بو به ده م پټم نالټی؟

ټهمه د به گ: به ده م؟ نا، پاشان ټه زانیت.

خونچه گول: تیناگه م! نازانم مه به ستت چیییه؟

ټهمه د به گ: خانمه خاسه که، ټهوا نامه یه په یوه ندی به سه فهره که مه وه یه، په یوه ندی
به وانه شه وه یه که بانگیان کردووم.

(تاریکی)

دهمامک پوټی (۱): ټهوا نامه یه! ټای لهو نامه یه!... وای لهو نامه یه!

دهمامک پوټی (۲): دژواره، دژواره، گه لیک، گه لیک دژواره

دهمامک پوټی (۱): نابئ بزانتیت، نابئ بخوټرتیتته وه، نا نا... نابئ.

دهمامک پوټی (۲): دهسته کان ټاشکرا ټه بن و ټه که ونه روو، ټه لټیم قیروسسیا له
ټیستاکه، ټه ی...

(تاریکی)

هیوا: ټهوا نامه یه ی که خونچه گول له باخه لئ نا، ټهوه کللی کردنه وه ی ته لیسمه کانه و،
سه ری گلؤل ټالوزه که یه، ټهوه ټاشکرا که یه ټهوانه شه که له پشت کیتشه وه ن.

باوهر: باشه ئه وه چۆن چنگ ئه كهوى؟ چۆن ههولئى بۆ بهين؟

هيووا: ئه گهر چنگ كهوت، ئه و كاته ده مامكه كان دائه مائى و رووه كان ئه كهونه روو، ناو ئه زرى و ئه وكاته خوى هاوار ئه كا.

باوهر: ئه وهش بزانه، له خوتندنه وه و نه خوتندنه وه شيا، ئه گهرى سيبه م راست ئه بيته وه.

هيووا: كهواته بابچين بيريكي لى بكهينه وه، بزاني چۆن چۆنى ئه توانين ئه و نامه يه به دهست بيتين.

(تاريكى)

بانگكه ر: دادگا، دادگا...

دادوهر: ئاده ي بابزاني، شايه ته كان.

هه مووان: ئه وهر حمان موراد بازه گيرى.

دادوهر: سوئند بخۆ كه راست ئه لئى و جگه له راستى نه بى نايئى.

ئه وهر حمان: سوئند ئه خۆم كه راست ئه لئىم و جگه له راستى نه بى نه لئىم.

دادوهر: له باره ي ئه م كيشه يه وه. چيت ديوه و چى ئه زانى بيلئى.

ئه وهر حمان: روژى كو ته له كه؟

دادوهر: كو ته ل!

ئه وهر حمان: به لئى ئه و كو ته له ي به چاوى خۆمان ديمان.

هه مووان: به چاوى خۆمان ديمان، به گوئى خۆمان بيستمان خۆمان ئاماده يى بووين،

هه مووان، هه ر هه موومان ئاماده بووين، جارن، جارن، ئيستا و ئاينده ش هه ر

ئه حمه د موختار جاف بوو.

ئه حمه د به گ:

«نه و جه وانانى وه تن ته و حيد ئه كه ن ئه م ميلله ته

هه ر له كر ماشان هه تا ورمى و سنه و بو تانه وه

رئىك ئه خه ن وه ضعيه تى وان و جزيره سه ريه سه ر

عه قره و زاخو رئىك ئه به ستن به قه د بو كانه وه

خانه قين و مه نده لى و خاكى كوردستان يه ك به يه ك

وه ك وه ستا ئه دروون به بالائى مه نتيقه ي بابانه وه

ئه مرۆ باوا بى به لام، روژى ئه بى» (٦)

هه مووان: روژى ئه بى، روژى ئه بى...

(كو تايى)

ئه و شيعرانه ي خوازاون:

١- كه مالى

٢- ئه حمه د موختار جاف

٣- پيره ميترد

٤- ئه حمه د موختار جاف

٥- ئه حمه د موختار جاف

٦- ئه حمه د موختار جاف

كەسەكان:

- كامەرانی راوچی
- پرووبار
- كۆچەر
- نیاز
- ھاویرئ
- خالە ھەمە
- داپیرە خونچە
- پاشا
- وەزیر
- ھەقايەتخوان
- دادوەر
- مامۆستا
- بانگكەری دادگا
- مینا
- شەنگە
- قوتابیان، گۆرانیبیژ، موسیقاژەنان، میوانانی دیوہخان.

دیوہخانە شانۆیی

ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ

نووسینی

ئەحمەد سالار

(ھاوینی ۲۰۰۱ دەۆك و ھەولیتیر)

- لە گۆڤاری (شاكار)ی ژمارە (۱۵)ی تشرینی دووہمی (۲۰۰۱)
بلاوكراوہتەوہ.

- لە رۆژانی ۱۵-۱۶-۱۷-۱۸/۲/۲۰۰۲ لە ھۆلى دەزگای شەھید
نمایش كراوہ.

- لە لایەن K. TV ئاسمانیبیوہ بو تەلەفزیۆن تۆماركراوہ.

(هۆل، دیوه خانیتی کورده واریانه ی رازاوه یه به که لویه لی فۆلکلۆری و، به زموره زم و شایی و لوغانه، جمه ی دئی و کۆر گهرمه و، گۆتیه بانه و خوڤشاو نه به شریته وه، پاشان نه بی به یاری شیعر به شیعر)

یه کیچک ئه لئی:

«هه تا حهق ناسره، هه حه قمه مه نزوور

وه کو مه نسوور ئه گه بمکه ن به دارا»

دهنگه کان: ئه لالا، ئه لالا، حه زه ته مه حویبه

یه کیچک: که واته مسته عینم به ئه لف... ئا

هه ردی ئه لئی:

«ئه زانم دل هه یه وه ک مس که ژهنگ دینن به ئاسانی

دلی تو زیری تیزابه و له کویوه ژهنگی هه لهانی»

دهنگه کان: بی... بی... بی...

یه کیچک: ئه وه تا تایه به گی جاف و توویه تی:

«یه ک نه فهس چاکی نه هینا که عبه تینی به خته کم

شه ش دهرم گیراوه، دامووم به دهستی نه رده وه»

هه مووان: هه... هه... هه... هه... هه... هه... هه...

یه کیچک:

«هه موو شهو چاوه ریم به لکو به مه خفی یاری جانی بی

له تاریکی شهوا شوعله ی چرا موشکیل نهانی بی»

هه مووان: بووه وه به بی... بی... بی...

یه کیچک:

«یار دلی خوینین و چاوی پر له گریانی دهوی

ئاری ئاری گول له باغان ئاوی بارانی دهوی»

هه مووان: ئه مجاره ش به بی هاته وه

یه کیچک: ئه مجاره ش هه حه زه ته نالی:

«یادی (کانی دمدم) و سه رچاوه که ی (میگور) دهکا

(به کره جو) ی چاوم که شیوه ی (سه رچناری) گرتوه»

هه مووان: هه... هه... هه... حه ریق

یه کیچک:

«هه رکه سی مایل به پیریکه و ته ریقیکی هه یه

تو به شوعله ی غه م (حه ریق) ی، وا وه جاخت هه لگراند»

هه مووان: (به گۆرانیه وه ئه م دیره شیعه ئه لینه وه)

«دلی بردم به ناز ئه و شوخه شیواندمی غه مزه ی

وه ره چاوت له به زمی دزا و دزیی»

سروودی سه ره تا:

هه بوو. نه بوو...

شاری، شاری

شاری هه بوو

له کلۆلی و به دبه ختیبا

به ناخی زهویا رۆچوو

گرفتار و کۆله وار بوو

شاری، شاری

شاری هه بوو

به لا به بالای برابوو

خه وه دیده ی خه لکی شارا

ته ره و، تو رینراو بوو

زه و تکرارو، زپینرابوو

شاری، شاری

شاری هه بوو...

ته لیسیمیکی ئەفسووناوی
 بالی بەسەریا کیشابوو
 نەخەو مابوو، نەخەون مابوو
 خەو و خەون خەیاڵی بوو
 چاو گلیه ئەکرد
 دەرزى ناژن
 وشک و قەتیس
 مەیلی تەماشای نەمابوو
 شارى، شارى
 گۆلەى جادوو بەهەموان ئەدا
 گینگلی بەهەموان ئەدا
 ئامان، ئامان، دەست بەدامان
 کورپى ئەوی بیکاتەو
 گرەوی بەختى شارەکەى بیاتەو
 شارى، شارى، شارى
 هاوار، هاوار، هاوار

هاورپى: ئەو وەتەن شارىک هەیه، ئەو شارە بەدەست دەردو پەتای خەو زێزانەو ئەنالینى،
 خەو لە چاوی هەموان تۆراو، تەریبە، خەو، خەوتنى ئاسایی نەماو، پەنابەخوا.
 کامەرەن: باشە کاکە هاورپى، کە خەو نەما ئیتر چ جیاوازیبەک لەنیوانى شەو و رۆژا
 ئەمینى؟ باشە ئەو خەلکە قورپەسەرە تا رۆژ ئەبیتەو زیتەى چاویان بى، ئا ئەمە
 چى پى ئەلین و ناوی ئەنین چى؟ ئەزانى شتیکی تریش هەیه، ئەویش ئەو هیه، کە
 خەو نەما، خەون بینین چى لى دى؟ ئای لە کلۆل و کەسانەى کە ئەگەر تەنھا
 جاروبارى بەخەونى دلیان ئاوی ئەخواردو، ئەو ئەو شیان نەما. ئەو بەهەر حال،
 باشە پرسىاریکەم هەیه، ئەلیم ئەو درم و پەتایە پاشا و دەستودا بەهەموانى گرتۆتەو؟
 نا، نا، هەرگەر پرواناکەم هەزار دەردى و غیرەتى خۆ لە قەرەدانى دیوارى زەبەلاح
 و شوورەى بالا و قوللە و کۆشک و سەرای ئەوانەى هەبى، ئەرى کورپەنە، من
 ئەلیم، بەخوا پاشا و...

خالە حەمە: کورپە خاسەکەم، ئاگات لە دەمت بى، دارودیوار گوتی هەیه، خەلکانیک هەر
 فى سەبیل ئەللا، گوتی قولاغى ئەوجۆرە قسەوباسانەن، ئەو بەرادەرەکەت قسەبەکی
 کرد، تۆش وەک نوشتەى قلیچ قەیتان قۆزتەو و دە ئەوئەندەت نایە سەرى.

کامەرەن: خالە حەمە گیان، بەقوربانى ئەو ریشە چەرمووتەم بەم گوتی لەم برا بچوو کەت
 بگرە. ئەو باسى خەو ئەکا و منیش هاتم خەو و خەون بینینم، لە شەو لا برد، هیچم
 بۆ نەمایەو و، پاشان وتیشم پاشا و...

خالە حەمە: کاکى خۆم چیم وت، مەیلێرەو، قوروقەپ، قەپاتی کە، خەفیه هیندەى
 گەلای دارە...

هاورپى: کامەرەن، سەر مەکەرە سەرى خالە حەمە، بەهەزار حال تا دلیان هیناوەتەو جی
 خۆى، قیر و توویەتى جیق.

کامەرەن: نا، نا لە من زیز نابى، ئەرى کورپەنە، جارێکیان بەر لەم پەتای خەوزرانه،
 خەونیکى بەجگار خۆشم بینى، جارێ ئەیان وت، خەونى خیر لە دلای خۆتا راگرە،
 بەلام من رۆژى سەد جارم ئەگێرایەو، لەو گێرانیوە بەدا، هەستم بەچێژیکى لە
 رادەبەدەر خۆشى ئەکرد.

(تاریکی)

پاشا: وەزیر، کوا ئەو گوتی رووتى هیچ و پووچە؟

وەزیر: قوربان، لە خزمەتەم، پاشای زەمان، شاهى شاهان، کەلکی ئەو هەمماو، خۆى
 بەپیتو بۆ ناگیرى، ئەندامیکى ساغى بەجەستەو نەماو.

پاشا: ئەى دەم و زمانى؟ زمانى؟ باشە دانى پیاوانا؟

وەزیر: گەرەم، لەپیشا گەرەکی شایەتى هینابوو و، سویندیشى خوارد، کە ئەک خۆى هەر
 بەتایەفە خەون کوپەر و زرن، باو و باپیر و ئاژدادى خەونیان نەدیو.

پاشا: ئەى پاشان، خۆى و گەرەکە شایەتەکەى؟

وەزیر: هەر هەموویان پاکانەیان کرد و بەلینیان مۆرکرد، کە هەتا هەتایە...

پاشا: خەون نەبین.

وەزیر: هەتا هەتایە.

پاشا: وچه و وچه زاشیان.

وهزیر: گه ورم، و ایزانم زورچاک چاوترستین کران، ماران گازبون، بهسری تو له مه و دوا کس ناویترئ باسی خهون و خهون لیکدانه وهش بکات.

پاشا: نه وهی خه و نامه ی له مالا بگیری، چی خه و نه خراپه کان هه یه پی پی بنویترئ، مه سه لا...

وهزیر: بو بو بو به گا...

پاشا: بخریته ژیر جه نجه ره وه و شه و روژ گپه ی پی بکری. نه گهر بو بو بو به حوشتر، نه وا باره خویی لی بار بکری و گه رمیان و کویتسانی پی ته ی بکری.

وهزیر: نه گهر قازبوو...

پاشا: نه یه لن بقیرینئ و نه یه لن له سهر تاکه قاجی تو قره بگری، نه گهر نیره کهریش بو، نه یه لن هه تا له به هارانیشا بزه ری و بیه...

(دهنگه دهنگه و هه رایه و خه لکه که به یه کدا دین و ده چن)

چارچی: فه رمان، فه رمان، فه رمانی شاهانه

(دهنگی ده هوئل و زورنا)

هه مووان: هپی، هپی، هپی

(تهرمی به ری نه خه ن، هه مووان به کزبیه وه له سهر شپوه ی شیوه ن و واوه یلا نه لینه وه).

فه رمانه، فه رمانه... فا، هپی، ری، میم، نه لف نوون، نوون... وون...

(خاموشی و سره وتن)

کامهران: نه و شه وه، وای له و شه وه، نای له و شه وه، نه و شه وه خه ونم به گوله کتوبله یه کی په مه بی په نگو وه بینی، په مه بی یه کی شه فه قییه وه، حهیرانی بووم، دلتم که وه ته په له په ل و ناوا دهستم بو برد، دهسه جی بوو به کیژه ناوه نجییه، هه ره ژیکه له که ی پاشا و، نه مکرده نامردی و دهسته ملانی بووم، روومه تم نا به روومه تییه وه، ئیتر جهرگی خوتم دا به ته نوورا و، ناگرم تیبه ربوو، بوومه کلتویه ک له حهز و ناره زووی لیتوولیتوی په روشی و به قوریانی بوون، به بی نه وه ی به خوتم بزانه که وتوومه ته به زمی ماچوموچی که وه، هه ره مه پرسه، له و دنیاش چیتزی نه وه هه نگوینه شیله یه له لیتوانم

نابیتته وه، پاشان شل و سرپووم و ناوا له به رده میا به چوکا هاتم و، داوینگیری بووم، نه ویش به چ نازیکه وه دهستیکی گه یانده گه ردنم، هه لیساندمه وه، به جو ره میهر و نه وایه که وه له چاوه کانی روانیم، چ سهیر و چ میهر و چ نه وایه، له کویم هه لته گری و له کویم دانه نی، جهسته له کوئی و گیان و ناره زوو کویتوه فرین، له تاقه پرشنگیکی چاوه کانییه وه، له نانیکا هه زار سال به هه زاران پادشا و ده ورانه وه، گپتری نه خوارد و له چاوان ون نه بوو،... به وپه ری نارامه وه سه رم به سینه و گه ردنییه وه نایه وه و، له وه دا بووم لیتوانم بو ماچیکی تر هه لینه وه، بوو به هه را، چ هه راو هوربایه، پاشا و دهستودایه ره و پیواکوژانی هاتن به سه را، پریم پیاکرد و، نامه قه لان دوشکانم و بوومه زریان و به وری به یان و فرانم و تیم ته قان، نه وه ستام و وچانم بو نه دا، تا گه بیستمه دواترۆیکی کتوی بالی هه لویان شکینه، پروا بکه ن دیو و نه جنه کانی نه و کتو و پشت کتوانه، بوونه ماستی مه بیوو و نقه یان لیتوه نه هات، وتم ئیتر با ئیدی وچانیکی بو بدهم، هه رکه دهستم لیتی شل کرد، دهسه جی بووه کوتریکی بال نه خشینی ئیسک سووک و له شه قه ی بالی دا و له چاوترووکانیکا پشت هه ور و هه لا که وت و ون بوو... ئیتر هه ره نه وه ندهم خوش بوو، له په نا هه ر تاویر و گاشه به ردیکه وه سه دان ده عبا و دیو و درنج و جنۆکه م لی ده رپه ری، زنده قم چوو، له ترسا به ناگا هاتم.

هه مووان: یاخوا به خیریته وه.

(دهنگی گورانی و موسیقا بهرز نه بیتته وه)

خاله حه مه: کورینه میرزا وهسمانی هه قایه تخوان. میرزا به و گوره ی جوانه مه رگی تی چوو، نه و حه قایه ته ی دوینئ شه و خستبوومیه غایله و مهراقیکه وه تا خوا روژی کردۆته وه هه ره له خه یالما بوو و، خواخوام بوو خیرا روژ بیتته وه و بگه رمه سه رت و بزانه نه و که ساسه چی به سه رهات و کویتوه چوو، باشه میرزا گیان تو بلتی نه و خه لکه له و ده ردی بی خه وییه رزگاریان بی؟

حده قایه تخوان: نا نه وه یان، نه وه خوا نه یزانی، ئی باشه خاله حه مه گیان، نه ی نه گه ره وه من مردم، ئیوه هه ره نه بی چاوه ری بن، ئی خو من تا روژی قالویه لا نامیتیم.

هاویری: نه گه ر وا پروا و خوا به و روژه نه کات، نه وه حه قایه ته که هه ره له شوینی خویا، نه چه قی و تا دنیاش دنیایه نه و خه لکه هه ره به بی خه وی نه بیبه نه سه ر.

پروبار: کلتۆلییه کهی ئیمه له وه دایه، میرزا وه سمانی حه قایه تخوانی شاریشمان گیرۆدهی زهین کویری بووه، باشه خو نه چوو بهچی، بۆ ههروا دۆش دامینین، جارێ با دهم و زمانێ تا قی بکهینهوه. مامه میرزا، لهوه نهچی پیریتی کاری خۆی کردبێ و کهسیش لهو ههزارویهک خهوشه بیهههه نای، چونکه نهو بیرتیژییهی جارانت نهما بێ، دیاره نه مهش... بهلام سهده ماشه لالا پیتانهوه دیار نییه و ههر گه نجن.

حه قایه تخوان: که نیشکه خاسه کهم نه زانم چی نه لیبی، خوشم نه زانم، پیریتی بهرۆکی گرتووم په لپ و بیانووم پێ نه گری و تووشی گۆبه ند و گۆلمه زم نهکا، که چه کهم ههر نه مهوی خۆم قیتوقنج بنوینم به لام پیریتی هیچ کات له زلهی گهردن پێ که چکردنی خۆی ناکه وی.

پروبار: (له لاهه) سه رباری نهو حال و زهین کویرییهی ناتوانی وازبینی و ده سه بهرداری حه قایه تخوان بێ. هیز نییه وازی پێ لی بیتی.

(دهنگی ساز و سهنتوور)

حه قایه تخوان: جا کوپینه، لهو ده مه دا، پاشا گرژبوو، بوو به تۆپه له درکه زییه کی دهم په شه با و هاواری لی ههستا و نه رانی.

پاشا: وهزیر، مهزیر، گهزیر بهزبیر... خاوهن کۆشک و سهرا و دیوان، نه مانه بوون پیامو ما قوولان. ههر ئیستا زوو، به بێ وهستان، ئاماده بی نه ستیره وان، با بزانی کام بورجه یه لیمان چۆته که شکه لانی فه لهک و خهریکه که شتی بهخت و شکۆ داریم نوغرو نه کات.

نیاز: (پیتی نه پری) نهو چه بیه نه لیبی چی؟ با به، جارێ کاتی نهو نه هاتوه، پاشای چی و ماشای چی، جارێ ده ورت نه هاتوه، به زاتی خوا، ههر نه لیبی پاشای راسته قینهی خاوهن ده سه لاته، شیت و هار بووه و ترس دایگرتووه و، نه زانی نه ستیره ی روو له لیژییه. با به ترستان نه بێ، مه ترسن، ئیهوی با دهم نه که مه وه چی له سینمه ما پهنگی خوار دۆته وه نه یکه م به... و بیدهم به ناوچه وان... ئی کاکێ خۆم میرزا وه سمان، ئیمه له سه ره نه وه مان نه کردووه، پاشا و ماشای چی! نهو خه لکه گرفتارن، نهو خه لکه گیرۆ ده بوون، نهو خه لکه با جه که ی نه دن، ئادهی، ئیستا، ئاماده بن.

حه قایه تخوان: با به خه لکینه بۆ خواتان بێ، من نهوا هه موو ته مه نم له م به زمه دا به سه ربرد،

که چی ئیستا که نه م هه رزانه خه ریکه سه رم لی تیک نه دن و کاره که م لی ئالۆز نه کن، من حه قایه تخوانم یان ئیهو؟ برا که م ناکرێ هه روا هه رکه سه ی هات و به ئاره زوو ی خۆی سه رمه قولان به حه قایه ته که لی بدات... با به نهوا من بیدهنگ نه بم، وه لالا، چه م له م شه ره شه قه داوه! کوره خو نانم به ساجه وه نه سوو تا وه، خه و له چاویان زراوه نه زراوه به جه هه نه م، خو من بیست و چوار سه عاته خه و نه مباته وه، ئادهی مه جو له گیان دیژله مه یه ک بۆ مامهت، تخوا با که می روون بێ.

(تاریکی)

نیاز: ئادهی وهرن، ئا لیره کۆینه وه،

(له شیهوی راو ته گبیر کردنان، پاشان نه چنه وه شوپنی خو بان)

(مۆسیقایه کی هه ژینده ر)

پروبار: خه لکینه ئیمه وای دانه نین، خه لکی نهو شاره لیقه و ما وه یین و، ههر خو شمان ده بینه وه خه مخوری، واز له حه قایه تخوان نه هیتین، ئیمه خو مان حه قایه ته که ته واو نه که یین، که واته تا که گرفت و کویره وه رییه ک هه مو ومانی گرتۆته وه، ته نه ا چاره ش کۆله دانه و پتر هه ستکردنه به و تا که به لایه ی که هه مو ومانی یه ک خستووه. باشه، به دللتانه، ته وا وه ته واو؟

هه مو وان: زۆر ته وا وه، زۆر ته وا وه...

(هه مو وان له ته ک نه م گۆزانییه دا سه مایه کی تاییه تی نه کن، که را ده ی

کلتۆلییه که ی لیوه نه نوینری)

که شه و دادی...

له گشت مائی، له گشت لایه

له گشت شوینی...

له ناو لانکی کۆر په شدا

مۆته که یه، سه رسنگ نه گری

خه نه جه ریکی بێ ئامانه

شیت و هاری نه بها و یژی

شه ل و کویره و نا پار یزی

که شهو دادی...

ئاگر تکی گورگ که لپه

چاو زهقی هار

به شالای، شار نه پیتکی

بزه و وزه نه نگوئی

بی سلکردن دیت و دهچی

هیچ په نایه نابویری

خهرمانی تازی تاره قه

گولّه سوورکه ی نازه نینان

به شرای داخ نه سووتینی

که شهو دادی...

که شهو دادی...

حه قایه تخوان: قوو قوو... ئەو دەمه که له بابی به بیان بالی به یهک دادا و خویندی ئەو هی
خه بالی ته لیسم شکاندنی له که له نابوو، ئەو هی نیازی سه رکیوانی بالی هه لویان
شکینه له دل نابوو، ئەو هی...

نیاز: قوو قه که له باب بوچی؟ خه لکه که خو بان هه به ناگان نه خه وتوون، ئاده ی رووبار
خان نۆره ی تۆبه، فریا که وه و ته و او که.

رووبار: لهو ده مه دا، که نه ستیره ی کاروان کوژه و کاکیشان له ئاستی تاکه مه داریکا
یه کانگیر نه بن، له یهک ساتدا رووه و روژه لات هه لئه کشین، ته نها و ته نها نه و
تاکه ده رفه ته بواره بو فرینی هه لویان به سه ر ئاسمانی کیوانی بالی هه لویان
شکینه دا، ئا له و کاته شدا ده توانری پی به باری شای دیوانی خودا وهندی ته لیسم و
جادوو بیری و به تال بکرته وه. ئیستاش ده سته ی ئاشقانی گیان له سه ر ده ستان
رووبان له و هه واره پر هه وروه لایه کردوو.

(گۆرانی، گول وه نه وشه ی باخانی...)

وهزیر: شاه ی شاهان، پاشای به شان و شه و که تمان.

پاشا: نا، نا، وانیه، پاشای چی و پانی به رزی چی، نه، نه، نه، نه وانه به پاشای
شه ترینجیشم نازان، ئەو هه ر چوئی بی به لام ئەم به زمه یان خو شه و شایسته ی تیا

رامان و ته وسبردنه وه یه، نه وه لالا هه ر ئەمه مان که م بوو، ده ی وهزیری وهزیران
ته و او یکه.

وهزیر: به زمی ته لیسمی ته لیسم شکینیان هینا وه ته پیشه وه.

پاشا: (لا سایی وهزیر نه کاته وه) به زمی ته لیسم شکینیان هینا وه ته پیشه وه، سه یر چه ند
به ده می خو شه، نه وه لالا به زموره زم و شایی و لوغان، نیازبانه، ترخینه و داندوک و
ته ره ماش... باشه ئەمه چیه و چی پی نه لین، قه له مردار تیه که و گوته که ی مناله
ورته کی پی نه لین...

(هه ردو و کیان به گۆرانییه وه نه یلینه وه)

پاشا و وهزیر: ئەمه چیه و چی پی نه لین، په پکه به کونجی پی نه لین، عه بای نارنجی پی
نه لین، قازانیک شیلینانه، ترخینه و دۆینه لی نه نین، ئەمه چیه و چی پی
نه لین؟

ئاشه به ته نووره ی پی نه لین...

پاشا: (خوی مرچ و مۆن نه کات) باشه، باشه پیم نالی، چ زه بروه ننگ و هه یه تیکمان
بو ته خت و تاجی پر شکۆی پاشایه تیمان هیشته و ته وه، نه وه لالا، ته ختی چی! تاجی
چی! نه خیر به قسه ی زله وهزیرمان بی، به بی ئەو هی به خو مان بزانی، کراوینه ته
که ره سه ی یا پراخ و نه و خه ریکن جوان جوان نه مان پی چنه وه، چینی خۆم و
ته ختوبه ختم، چینی...

وهزیر: دووگ و په راسووی به رخ...

پاشا: چینی چالی چاوت، چینی قوزه لقورت و ژقنه بووت و ژه هری هه لاهیل و، دیاره نه و
خه لکه نیازی...

وهزیر: سه یرانی کانی با و قه شقۆلی و پیری شه و کیلیانه... هه موو...

پاشا: هه ی له م حال و هه ی له م ماله و وه...! به که له ی ئەم که له یه و انابی و ناروا،
نه خیر خۆم ئەچم و با به چاوی خۆم بینم و بزانه نه و زاع چلۆنه.

وهزیر: (له که سایه تیه شانۆبیه که ی دپته ده ری) وه ره کابرا، هپی، له گه ل تۆمه بو کوی
نه چی؟ جار ی ئارامت بی با بزانی حه قایه ته که چۆن چۆنی لی دی و چی روو نه دا
و، نابی بزانی به ره و کوی نه چی؟

نیاز: نا کاکای خۆم، هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌تان کرد، ده‌وربین و انابن، یه‌کسه‌ر بئ چاوه‌سته‌یی و پیتچه‌به‌ده‌وره، یه‌کسه‌ر ده‌سته‌که‌تان خسته‌روو، جارن، ئیوه‌ ئه‌بوو، خۆتان به‌جۆرتیکی تر پیشاندايه، خۆتان به‌خه‌مخۆری به‌لاکه‌ پیشاندايه، هه‌ر به‌درۆ و اتان بنوانايه کۆستی گران‌تان که‌وتوو و خه‌لکه‌ دلن بانا‌یه‌ته‌وه ... ئای هیمه‌تی درۆ، وای له‌ درۆ، نیوه‌ی دنیا له‌سه‌ر درۆ به‌نده و به‌درۆ به‌رتیوه‌ ئه‌چن، کاری سه‌ره‌کی ئیوه‌ومانان درۆ و ده‌له‌سه‌یه، ده‌ست و رووگۆرینه، ده‌مامک با‌زییه... ئه‌وه‌ بۆ جارنکی تر‌تان.

باشه: ئن خۆ درۆش هینده ئاسان نییه، درۆ تا درۆ که‌وتوو، هه‌یه‌ بالدار، شاخدار... ئه‌بئ که‌سانیکی شاره‌زا مه‌شمان پئ بکه‌ن، قسه‌که‌م راست نییه؟

نیاز: ئه‌لنن کئ فیرم کا؟ برۆ مپژوو بخوینه‌روه‌ه سه‌ربوورده‌ی ئه‌وانه‌ی گه‌مه‌ی گۆ و گۆچانیان به‌چاره‌نووسی خه‌لکی ئه‌کرد، به‌کورتیبه‌که‌ی زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری سه‌رۆکه‌کانی ئه‌و ولاتانه‌ی... پۆسپۆرییان له‌ چاوه‌سته‌یی و هه‌لخلیسکان و هه‌لخه‌له‌تان و درۆسازیا هه‌یه.

پاشا: ئه‌ی لای خۆمان که‌س دانه‌نیین؟

وه‌زیر: بیانکه‌ین به‌چی؟

پاشا: چۆن بیانکه‌ین به‌چی! دیاره‌ ئه‌و پله‌یه‌ش هه‌ر بۆ خۆته. مه‌ترسه، که‌س شوینی تو ناگرئ. کورسی، کورسی خۆته، له‌ تو ناقلتر و شه‌یتانترم ده‌ست ناکه‌وئ.

نیاز: باشترین په‌رژینیش و، به‌هه‌بترین شووره‌ش، ئه‌و چوارده‌وره‌یه‌ که‌ به‌گه‌جه‌روگۆچه‌ر و هه‌یج و پووچ و پاشه‌ل گه‌نده‌لان دروست ئه‌کرئ.

پاشا: وه‌زیره‌ فه‌نی، هه‌ر زوو نم و ت؟

(ده‌نگی ساز و سه‌نتور، ده‌مامکی دیوودرنج)

حه‌ق‌ایه‌ت‌خوان: کیتوانی بالی هه‌لتیان شکینه، کیتویکی به‌سامی سه‌ر به‌هه‌رووه‌لا، ئه‌وه‌ سال و دوانزه‌ مانگه، له‌ناو قه‌دیوه‌ له‌ باوه‌شی به‌فر و ته‌مومژ دابه، هه‌ر په‌وه‌زه و دیوتیکی زل و زه‌به‌لاح ئانیشکی له‌سه‌ر داناوه، ئه‌وه‌ دیوه‌ دیزه‌ی چا و ناگره‌اویت، له‌ چه‌قی رینگای هه‌ورازه‌ کورده‌دا، رینگه‌ و غه‌زه‌بی لئ ئه‌بارن و، خوانه‌کا هه‌ست به‌بوونی گیانله‌به‌ریک بکات، ئیتر ئه‌و، له‌ چاوه‌سووره‌ زه‌قه‌که‌ی نیتوان جووته

قۆچه‌که‌ی ته‌پلی سه‌ریه‌وه، گرکان به‌ریا ئه‌بئ و تا چا و برکا به‌قه‌ره‌برووتی ئه‌کات، هه‌رکه‌ نه‌رانی، خوا هاوار، هه‌ر تاوتیره و گاشه‌به‌رده‌ گل ئه‌بیتته‌وه و دونیا رانه‌مالی و خاپووری ئه‌کات، ئه‌وه‌ له‌به‌رده‌می ئه‌شکه‌وته‌ ره‌شه‌ی، باره‌گای ته‌ختی شاهانه‌ی شای دپو و درنجان، حه‌وت جووت دپوی توقتینه‌ر که‌ هه‌ر تاله‌موویه‌کی مه‌چه‌ک و ناوچه‌وانیان هینده‌ی حه‌قده‌ گوریسی مارپیتچ ئه‌بئ و، نینۆکی هه‌ر په‌نجه‌به‌کی چوار ئه‌وه‌نده‌ی گه‌وره‌ترین گاسن ئه‌بئ و هه‌زار هه‌ژدیه‌های حه‌وت سه‌ر ده‌م ئه‌کاته‌وه و له‌ زبانیانه‌وه‌ شالای ناگره و فیچقه‌ی ژه‌هراوی، له‌ چاوترووکانیکا مه‌مله‌که‌تی به‌دار و به‌رد و گیانله‌به‌رانیسه‌وه‌ هه‌له‌لووشن و، له‌ته‌ک هه‌ر هه‌ناسه‌دانه‌وه‌به‌کیانا به‌لپشاو جنۆکه‌ی کورته‌بالای ناوشان پانی به‌ردینی، قاچ مراوی گوئ پان و درپژ و، په‌نجه‌ مقاشی هه‌یرش ئه‌هینن و جووکه‌ جووکیکی ئه‌وتویان لپوه‌دئ. مرۆف که‌رولال و شیت و شبر ئه‌کا. ئه‌وه‌ خۆ پادشای دپوان، ئه‌وه‌ی سه‌رجه‌م شه‌وه‌ ته‌لیسمه‌کانی دونیای له‌بن هه‌نگلايه، بۆ هه‌یز هه‌یه‌ موویه‌ک له‌ جه‌سته‌ی بکاته‌وه، هه‌رکه‌ بپزار بئ، ئه‌وه‌ هه‌ر له‌ شوینی خۆیه‌وه‌ جووله‌یه‌ک ئه‌کا، ئه‌و که‌ژوکیته‌وه‌ له‌ رووه‌و رۆژه‌هه‌لا‌ته‌وه‌ به‌لای رۆژئاوا و هه‌رده‌گه‌یرئ، ئه‌گه‌یرنه‌وه‌ ئه‌لین جارنکیان تووره‌یان کردبوو، فریانه‌که‌وتنبايه و ده‌سته‌ودامه‌نی پارانه‌وه‌ی نه‌بوونايه، نیازی بووبوو، سه‌رمه‌قولات به‌کیتوانی بالی هه‌لتیان شکینه‌ بدات... به‌لئ هه‌ر بۆیه‌ هه‌رکاتئ بیه‌وئ...

(ده‌مامک و ده‌نگه‌ده‌نگ پاشان تاریکی و بیده‌نگی)

هاورن: هه‌رکاتئ واده‌ی به‌کانگیری جووته ئه‌ستیره‌ی مه‌به‌ست دئ، ئه‌وده‌مه‌ هه‌رووه‌ه‌لا به‌ری ئاسمان ئه‌ته‌نی و کاره‌که‌مان لئ ئالۆز ئه‌کات، گه‌ر وا بروا ئه‌وا ئه‌که‌وینه‌وه‌ سالی ئاینده، ئه‌مه‌ش ئاسان نییه و کات و ئارامی ئه‌وئ، گه‌رفته‌که‌ له‌وه‌دايه، هه‌موو شه‌وئ ئه‌و ژوانه ئه‌ستیره‌یه‌ نابئ.

کۆچه‌ر: کاکه‌ هاورن، ئه‌م ده‌سته‌ نه‌وجه‌وانانه‌ی روویان له‌م که‌ژ و کیتوه‌ کردوو، باش بیریان له‌و راستیبه‌ کردۆته‌وه.

هاورن: دلنیام، راست ئه‌فه‌رمووی... ئه‌ری دوا ده‌نگوباسی شار چیه‌ی؟

کۆچه‌ر: به‌مه‌زنده‌ی من، له‌وه‌ ئه‌چن بپه‌ر له‌ ئه‌نجامدانی کارنکی نوئ بکه‌نه‌وه.

هاورن: چۆن؟

کۆچەر: له ههڵسوکەوتی پاشا و دەستەودایەریا، هەندێ شت ئاشکرا بوو.

هاوڕێ: ئاوا... گەرنگ ئەو هیه بگهینه مەبەست، پەنگە بەزۆر ئەزموون و تاقیکردنەوه و دا
رەت بین.

کۆچەر: زۆر راسته، هەر له پێگای تاقیکردنەوهوه پێگای نوێیهکان ئەببینینهوه.

هاوڕێ: تەنها ئەو تاقیکردنەوهیه نەبێ کە خەڵکەکی پێ بکرتتە کێلگە تاقیکردنەوه.
دیاره تاقیکردنەوهش یان گال دینێ یان پەموو، بەلام ئەگەر وانەبوو؟ کۆچەر خان،
خەریکه تاریکی دادی، با تا زوووه روو له حەشارگه که بکهین، هەرکه تاریکی
داهات، ئیتر ئەو رۆژی دێو و درنجانه، پێیان بلتی به قوربانە له یه کدی داپر نەبن.

(تاریکی، بووکه سه ماکه ره ده ده که وێ)

(داپیره خونچه و مناله کانه)

داپیره: منالینه ئەوا ئەمشه ویشمان تهواو، به خوا منیش به بهرمه وه نه ماوه، ئادهی
کچه کهم، خونچه گوله خان مشتێ میوژ و کاکله گوتیز بو ئەو منالانه بینه. ئیتر بو
خوتان ئاقل، ئاقل دانیشن.

شەنگه: داپیره خونچه دوتینێ شهو بوکه له کهی من زۆر ترسابوو، هەر ئەگریا و نه یئه وێرا
چاوی بنوقینێ.

داپیره: بو داده خان؟ بوچی، له چی ترسابوو؟

شەنگه: له دپوه کان، به خوا به خوا بوکه له کهی میناش زنده قی چوو بوو.

مینا: داپیره گیان، زوووو پیم ئەوت، نه ترسی ئەوه راستی نییه، ئەوه حه قایه ته.

شەنگه: وه لالا داپیره راست ناکات، خوشی ترسابوو، باشه داپیره هیچی ترمان بو
ناگتیرته وه؟ دهی تخوا داپیره به خوا هەر ئەبێ بۆمان بگتیرته وه.

داپیره: ده باشه، به لام ئاقل دانیشن و زۆر به باشی گوێ بو داپیره خونچه تان شلکه ن.

(بووکه سه ماکه ره کان هه لته کشینه وه)

نیاز: خەڵکینه دۆم بەدانیشتن مالتی وێرانه، ئەبێ کاریک بکهین. بێ خەوی خەبهرداریی
خواردوووه، هه مووان گپژوو پێژن، و، ئەلێی به سه ره ئەم دونیایه وه نین.

پووبار: قسه هه زاره و دووانی به کاره، به کورتییه کهی چی بکهین، چی نه کهین؟... ئیستا
روو له کوێ بکهین؟

نیاز: ده بی پێگایه کی دی بگرینه بهر.

پووبار: پێگایه کی دی! کام پێگایه و چۆن چۆنی؟

(که له دپوه کان و تارماییان، یا سبیه ریان ده رته که وێ و نامینێ)

پاشا: ئەوه یان ئەزانم، خۆم، هه روای بو ئەچووم.

وه زیر: دیاره زانیویه له بری خۆماندوو کردن به پێگایه کی داخراوه وه، روو له سه د پێگای
تر بکهن، ئەزانێ بو؟ له هەر پێگایه که وه نزیکبوونه وه به هه واری، به جووره
مه به ستی.

پاشا: ئا بهم قسانه ی تۆدا ده رته که وێ. که به ته وای ده ستیان له هه وێی په ی بردن
به نه یینیه کانی کیتوانی بالی هه لۆیان شکینه به رداوه، هیچیان به هیج نه کرد و
هیچیشیان پێ ناکرێ، ئەگەر به رده وام بوونایه، کاتێ به خۆیان ئەزانێ، فلت
ده ستیان له بنی هه مانه که وه ده رته چوو.

وه زیر: پاشای مه زن، چی بێ له به رپێژتان نه یینێ، ئەوه تا ئەمجاره هه قایه تیکێ کۆنی
جاری له جارانیان بیره و تۆته وه،

پاشا: ئەزانێ بو؟ ئەمهش هەر له به رته وه ی ئیمه به باشی کاری خۆمان نه کردوو و،
نه مانتوانیوه له سه ره قایه ته که ی خۆمان به رده وامیان کهین، ئەوه تا ده رکیان
به مه سه له ی دپوودرنجی پشت کیتوانه وه کردوو، زانیویه چیه و کتیه و کتیه له
پشته وه یه و به کتێ کۆتایی پێ دی، ئا ئەمه پوخته ی شته که یه، باشه ئەم
هه قایه ته یان باسی چی ئەکا؟

وه زیر: باسی ماسیگره سه ره بگۆیه نده که یه.

پاشا: باشه ده ورومه وریان دابهش کردوو؟ کتێ کتیه و کتێ...

(چه پله یه ک)

کامه ران: من ئەو ماسیگره م، باوو با پیرانم له گه ل راو کردن و ده ربا و انیدا ژبانیان
به سه برده وه و، منیش له و رۆژه وه ی چاوم کردۆته وه له گه ل شه پۆلی هه لچوو داچوو
تۆر و قولاب و هات و نه هات و چاوه پروانی و جهر به زه ییدا راهاتووم و پتیی گۆش
کراوم.

هاوڕێ: له گه ل خه لکانی شارا، کۆمه ک له کاره که ی راوچی ئەکهین.

کۆچەر: منبیش کۆچەر، که خه جاوی هاوسه‌ری کامه‌رانی راوچیم.
کۆمه‌لیک: ئەوا ئیمه‌ش هه‌ریه‌که‌مان به‌کارێکه‌وه سه‌رقال ئه‌بین.

(چه‌پله‌یه‌ک)

پووبار: چاوهروانی چین، ده‌ست به‌کارین، ئەوه‌تا خه‌لکه‌که‌ خه‌ریکه‌ بیزار ئه‌بن.

راوچی: (سه‌رقالی راوه‌ ماسییه، هه‌مووان له‌ پشتیه‌وه‌ کاری راوکردن و شه‌پۆلی ده‌ریا، به‌رجه‌سته‌ ئه‌که‌ن و گۆرانی ئه‌لین)

کۆرینه‌ فریام که‌ون، گه‌لیک قورس و گرانه، ئەه‌ی چ مه‌زنه‌ ماسییه‌ک به‌تۆره‌که‌وه‌ بووبین!
نه‌هه‌نگه، نه‌هه‌نگ، ئاده‌ی گه‌لۆ هاواره.

(تاریکی)

پووبار: شه‌و داهاات و تاریکی کرد، تاریک، تاریک، ئەنگوسته‌چاو

(واژه‌واژه و خه‌لکه‌که‌ به‌ناو یه‌کا دین و ئه‌چن)

داپی‌ره‌ خونچه: (در به‌خه‌لکه‌که‌ ئه‌دا)

خه‌لکینه‌ هۆو، که‌سه‌کانم هۆو، کۆر و کچه‌کانم، براهینه، ئەمه‌ یه‌که‌م جار نبیه‌ و، یه‌که‌م به‌لا نبیه‌ به‌سه‌رمان هاتیب، گه‌لیکمان دیوه‌ و، هه‌ر جاره‌ به‌جۆر، ئای که‌ کۆیره‌وه‌ری و مالتۆیرانیمان دیوه‌، جارن، پیتشینان، ره‌حه‌مت له‌ گۆریان، ئەیان وت، هه‌ر نه‌ینبیه‌ و له‌ په‌رده‌ی خۆیا، ره‌شی له‌ په‌رده‌ی تاریکی شه‌وایه، سوور له‌ شه‌به‌بخوونی جه‌نگا، نان له‌ گه‌رووی شیر و نه‌هه‌نگا، بچ‌ بارانی له‌ یه‌کانگیری گه‌واله‌ لیک داپراوه‌کانایه، ئەم گه‌رفته‌ی ئیمه‌ش له‌بئه‌وه‌ی ناخی ناخه‌ هه‌ره‌ قووله‌کانایه، ده‌ریاکان، زۆر نه‌یینی و ته‌لیسمی نه‌شکاو له‌ژیر پرچی لوول و په‌رچه‌می شه‌پۆله‌ هیمنی و تووره‌کانایه، ره‌نگه، له‌ مروارییه‌کی ملوانکه‌که‌ری گه‌ردنی په‌ری ده‌ریادا بچ، یان ژیر یال و بالی ئەسپه‌ ده‌ریاییه‌کاندا، خه‌لکینه، با ئەمجاره‌ش روو له‌ که‌ناری خه‌ولیکه‌وتووی ده‌ریا بکه‌ینه‌وه، گه‌لۆ رۆژیکه‌ و ئەمپۆ، ده‌ست له‌ ده‌ست و هیتز له‌ خودا.

(مۆسیقایه‌کی بزوینه‌ری پر جۆشوخرۆش، پاشان هیمنی و، وتنه‌وه‌ی سرووده‌که‌ له‌سه‌ر سرووتیکی شینواز ئایینی و هه‌مووان سه‌مای نزاکاری له‌گه‌لا ئه‌که‌ن)

هه‌مووان:

ده‌ریا جوانه‌که‌ی پیروزه‌یی ره‌نگ
نزا و نزوله‌ی شارته‌ پچ‌ گه‌یی؟
هاتوین کلیلی جادوو مان به‌یتتی
به‌لکه‌ خودایه‌ لاتان ده‌ست که‌وی
ئامین... ئامین... ئا... ئا... مین...

(تیکه‌ل به‌ده‌نگی ده‌ف و زه‌نگ ئه‌بچ)

ئافره‌ت: (به‌سۆزی نزاوه‌ و، ده‌نگی منالانیش تیکه‌لی ئه‌بچ)

باوه‌گورگور، باوه‌گورگور...

هاتوین به‌گور، هاتوین بۆ کۆر...

(سه‌مای ده‌ریا و ده‌یوانان...)

(تاریکی)

هه‌ق‌ایه‌ت‌خوون: یاران، یاره‌ران، دلاوه‌ران، به‌ژن به‌رزان، نه‌وجه‌وانان، جوامی‌ران، روو به‌خالان، شه‌ده‌لاران، چاو که‌ژالان... ئاده‌ی له‌کوی گولا و پۆتین، گولاوه‌که‌ت بپۆتینه، دلان مه‌یلی ده‌ماغ به‌رزی و سه‌یرانه‌که‌ی جارانییه...

هه‌ق‌ایه‌ت‌مان به‌رده‌وامه، ئەوه‌ براده‌رانیش مالتیان ئاوا زوو زوو، بیرم ئەخه‌نه‌وه‌ و پیتیم ئەلینه‌وه، جا عه‌زیزان، پاشا و ده‌ست و دایاره‌ی و هه‌موو که‌سانی ده‌ریا، ته‌نگه‌تاو و شپه‌زه‌بوون، ئەزانن بۆ؟

(مۆسیقای شاهانه)

وه‌زیر: شاه‌ی شاهان، کاتتی خه‌ون بوو به‌راستی، ئەو کاته‌ی له‌نیوان به‌ئاگایی و بچ‌ ئاگاییدا سنوور و سه‌رحه‌د نامینتی ئەوده‌مانه‌ واده‌ی خه‌ون بزواندنه، گروکه‌فی هه‌لشاخینه، هه‌ر خه‌ونه‌ و هه‌لمه‌ت ئه‌با، ئەپرووخینتی، پائه‌مالتی، ویران ئه‌کا، خاپوور ئه‌کا... جا ئەگه‌ر، خوانه‌خواسته، له‌و ره‌شه‌ خه‌ونانه‌ هه‌مووانی له‌خۆ گرت، ئەوا ئەوه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانتی چی ئەقه‌ومی، لافاوکی به‌ریه‌ست پامال هه‌لئه‌سی و، ژوور شووره‌ و کۆشک و سه‌را و قه‌لا ئەکه‌وی و، لیشاوه‌کانی لئ ئەه‌ی بال و... پاشا: چیه‌ وه‌زیره‌فه‌نی، شیعرم بۆ ئەخوینیته‌وه‌؟ تا کار له‌کار نه‌ترازاوه، تا جله‌و

به دهستهوه ماوه، چی بکهین به که لکی ئەم کاتەمان دئ؟

وهزیر: نه هیتلری ئەو خهونه بیینی، که هه مووانی تیادا هاو خهون ئەبن، هاوههست و مهرام ئەبن، نا، نا، با ههر خهوه نه بی، تا خهون بینینیش نه بی، پارایی و دابروونم لییان ئەوی گه ورهه.

پاشا: ههر شتی بکری، یان بیر له ههر شت و ههنگاوئ بکریتهوه ده بی حساب بۆ ئەوه بکری ئەو کاره چهنده له خهزه ته دهسه لاتدا ئە بی.

وهزیر: فه رمانته سهروهه رم. دهسه لات ئەوهیه، خه لکی ئاتاج و چاو له دهستت بن، بههۆو به بی هۆ چاو ترسین کرین، لاواز کرین، تا ههست به مه زنی و زه بروهنگی دهسه لات بکهن. ده بی به رادهیه ک تاج و تهخت و دهسه لات شکۆدار بکری، تا بچیتته ئاستی بایه خه ههره پیروزه کانهوه، به لکو بیته چاوگی پیروزی.

پاشا: به لئ ترازان له بایه خه کانی دی و توانده وه یان له پیروزی بایه خه نو بیه که دا، ئەمه یه کاری ترازان بۆ په یوهست بوون... ئاوا...

وهزیر: گه ورهه، که لیت بروان، به ریتزان هه وایی بروان. کاتی قسه ت بۆ کردن، باسی مه سه له یه بکه که هه رگیز له خه یالیانا نه بووه و، پاشان وه ره سه ر ئالۆزییه کان ئەوانه ی ئەوان به تامی گله یی لپی کردنی بوون و خو یان بۆ نابووه، به پروویاندا به ره وه و بیانکه ره مایه ی که موکو رییه کان ئەوسا به حه قایه ته که ی جاری جارن، عه یامی با پی رانی به هه شتیشیان، هه ره شه و گو ره شه یان لی بکه، ده رفه تی ده مکردنه وه سکالا و نزیک بوونه وه یان نه بی، ئەوه ش کاری ده ستودایه ره و پاسه وانانه.

پاشا: ئا ئەم ده وره یان، پرۆقه یه کی باشی گه ره که. وا ئەچه ناو عه شاماتی گه له وه.

(چه پله ریتزان، فیکه فیک و هه راوه ریا، به سه راهه لدان و به زمی شایه ری...)

وهزیر: ئەی گه لی به شه ره ف و سه ره رز و ئازا و کۆلنه ده ر، گه له که ی شیر پاشای شاه ی شاهان... پیروزی بی، (چه پله ریتزان و با یژی) ئەوا شیر پاشای شیرزاده ی شیر ی شیران، شاه ی شاهان، له کاته گران به ها که ی بۆ دیدنه ی ئیوه ته رخان کرد، تا له نزیکه وه پیتان بگات و (چه پله و هه را و هوریا)

دهنگیک: (ئهنه رینتی)

شیری شیران، شاه ی شاهان
به قوریانت بم به قوریان
نووری چاو و تاجی سه رمان
(چه پله)

وهزیر: شاه ی شاهان، خوری راسته قینه ی ئاسمان.

(پاسه وانان در به خه لکی ئەدهن و هه ندیکیان ئەچه نه قه لان دۆشکانی خه لکه که و مؤرئه بنه وه)
(پاشا ده رئه که وئ)
(مارشی شاهانه)

خه لکه که: (له سه ر مارشی شاهانه)

شیری شیران، شاه ی شاهان... فیق
شیری شیران، شاه ی شاهان... جیق
فیق، فیق، جیق، جیق...

پاشا: به ناوی خوا و خو مه وه... به ناوی خو م و... ئەی رۆله کانم، رۆژی ئەوه هاتووه، هه ر هه موومان، به یه ک دهنگ، به یه ک ریز به رام به ر گرفته هه ره گه وره کان راوه ستین و به گژ ئەوانه دا بچینه وه که هه ره شه له مرۆ و سه بنی و دوو سه ی و سی سه بی و... هه موو ئاینده مان ئەکات، (چه پله و هه را). به دل شه و رۆژ، له گه لتانام، گینگل ئەخۆم، خه می هه موو تانم ناوته سه ر، ئا، له سنگما خر کردۆته وه، ئەی ئەوانه ی (چه پله و هه رایه و له پرا دهنگ نامینتی و جووله به رده وامه) بۆیه ئە بی ئەم سه رده مه نا... نا (دهنگ نامینتی و جووله به رده وامه، پاشان جووله نامینتی و دهنگ ئە بیته میا و میاوی پشیله و هه مه جو ر دهنگی ئاژهل)

(دهنگی شیوه ن، سه گوهر، بیته دهنگی، به کزیی ئاوازی سه روودی «خوایه وه ته ن ئاواکه ی» به رزئه بیته وه)

دهسته یه ک منال: (سه روود ئەلین و ناوه ناوه دهنگی گریانی ژنان دئ)

«خوایه وه ته ن ئاواکه ی، چه ند دلگیر و شیرینه...»

(بیته دهنگی)

«وہ تہن چاوی لیمانہ، دہریکہین لہ تہنگانہ...»

دہستہ یہک ژن و پیاو:

کہ و تووینہ تہ ناو دہورئ

ئاگر لہ دہوران بہریی

لہ پوژئی نیوہ پوڈا

گورگ بہرؤکن نہ گری

شہرہ و ئیتر ہاتووہ

نہ یکہین خوا نہ مانگری

دہستہ یہک منال:

«وہ تہن چاوی لیمانہ، دہریکہین لہ تہنگانہ...»

دہستہ یہک ژن و پیاو:

وہی پو، ہہی پو، پو پومہ، وہی پو پو پو پومہ...

ناہق ہہقی لغا و کرد

ناہہ ژیر باری گیرہ

رہشی نہوانہ زالہ

خور بو چرا عہوالہ

دہستہ یہک منال: «وہ تہن چاوی لیمانہ...»

دہستہ یہک ژن و پیاو: وہی پو، ہہی پو، وہی پو، پو پو پو...

(دہنگہ کان خاوو خلیچک نہین و بہرہ بہرہ نابینری و جوولانہ وہی دہم و شیبوہی

پیشوو بہرہ وامہ... سستی و کپی)

(تاریکی)

نیاز: نہ گہر ہاتوو و ترا...

ہاوری و رووبار: ہہرگیز یہک و یہک دوو ناکات.

نیاز: کہواتہ، کہواتہ...

ہاوری و رووبار: ہہرگیز دوو یہک و یہک نیبہ.

نیاز: بو؟ بابزانین

ہاوری و رووبار: کاتئی ہاوتایی نامینئی، کاتئی پیوہرہ کان ئالوز نہین و ناپیون، کاتئی

شیرازہ کان لہ گریژنہ دہرئہ چن، کاتئی مہزندہ و خہملا ندن کویر نہ بیتہوہ، کاتئی

کات و ن نہیی و، کاتئی و کاتئی و کاتئی خہونہ کان نہ سپرینہوہ و گیانی حہز و

نارہزوو دائہ مرکیتہوہ.

(خالہ حہمہ بہدہنگی گوجانہ کہ یہوہ پیدایا نہیی)

خالہ حہمہ: رووبارخان نہوہ توئی؟ کچہ کہم، نہوہ لہ گہل کیدا قسہت نہ کرد؟

رووبار: خالہ حہمہ ماندوو نہیی، نہوہ خیرہ، وہ لالا قسہم لہ گہل کہ سا نہ نہ کرد، بہ تہ نیام.

دیارہ...

خالہ حہمہ: کچہ کہم، ہیچ نہوہ بی خہوی، ہیئندہی تر لیلایی بہ چاوانما ہیئا، نہوہ و تمان

نہوہ چاو، نہی گوی! باشہ بو باش گویم لہ شت نابئی... نہری نہ لیم، نازانم و ہک

باسی.

رووبار: باسی چی؟

خالہ حہمہ: ہیچ کچم دیارہ گویم زرنگاوہ تہوہ، ہہر نہوہ باسہ یہ، نہ گہر لہ کولانہوہ نالہی

مینہ کونج ہاواری، سہوز و گہلا پانہ کہوہرہ کہی، بکات، لہ گوئی منا شتیکی تر

دہنگ نہ داتہوہ، کچہ کہم ہہموو شتیکمان لہ بیروچوتہوہ راست و چہ پمان لی

چہ واشہ بوہ، نہمہش سہرباری دلہراوکی و پارایی و شیرزہ بوون... کچم ئیتر... پوژ

نیبہ سہد جار دہمارگیر نہیم، خوشم نازانم... نہ لیم باپرؤم چاترہ... خوا...

رووبار: خالہ بہم و ہختہ بو کوئی نہ چی؟

خالہ حہمہ: بو کوئی نہ چم! خوشم نازانم، بہ بی نہوہی بہ خویم بزائم نہ لیمی بہدوای شتیکیا

نہ گہریم بزم کردووہ... تو بلئی بیدوزمہوہ؟

(نہروات و تہقہی گوجانہ کہی دی)

دہستہی منال: (لہسہر ئاوازہ فولکلوریبہ کہ)

منالی گہرہک، سہر بنہ خہرہک

وہرنہ دہری، مانگہ شہوہ

چاوشارکیتیہ و شارمان گرہ

منالی گهرهک، منالی گهرهک
 هپي گر... شار گر...
 قه لا قه لا يه کی بي
 قه لا قه لا دووی بي
 قه لا قه لا سبي بي
 خوټان بگرن واهاتم
 (هاوار نه کهن و بلاوټه بنه وه)

(تاریکی)

رووبار: چی بوو، زورتان پي چوو؟ درهنگ هاتن؟ دهی خیراکهن بابچين به لای
 راوچییه که وه، بابچين به لای نه وانه وهی بو هه لهنانی نه مته له و نه م
 نه شکه نجه يه رنج نه کيشن.
 چند که سيک: مه ته له!

رووبار: پاشان نه زانن چون مه ته ليکی لي دهرته چي، مه ته ليش هه رنه بي هه لبي، هو
 کاکي راوچي، هو کوره عاشقه که ی شار، نه واهاتين، دان به خوټا بگره و دستت
 شل نه بي، هه ر تاريخه و به فرياد ديين، واهاتين... ئيمه، ئيمه،
 دسته يه ک: (نه م گورانبييه له سه ر ناوازه فولکلورييه که ی «له گلته زهرده په رينه وه»،
 نه لپنه وه و به سه ماي وينه ی راوه ماسی و کوټش و ململانبييه سه ره کيبه که
 دنوتين)

هاتين، هاتين، ئيمه هاتين
 گوله هيرزي وهردمان پييه
 دياربي دستيشمان گه زويه
 هاتين، هاتين، ئيمه هاتين
 له گلته زهرده په رينه وه
 بووکمان هپنا و هاتينه وه
 هاتين، هاتين، ئيمه هاتين

(بووکه سه ماکه ره کان و مناله کان و داپيره دهرته که ون)

حه قايه تخوان: (هه نديکی به قسه و هه نديکی به گورانبييه وه نه يليتته وه)

داپيره چه ندي کرد و چه ندي کوټشا
 حه قايه تي نه ما نه يکا
 مناله کانبيش گرؤز بوون
 وازه يتان بيان له لا نه بوو
 هه رچه ند داپيره ماندوو بوو
 چی بکا به ده ست وه چه زاوه
 چاري نه ما نه بي چ بکا
 سه به ته بوو که له ی هپنا
 بوو که سه ماکه ره ی جوان جوان
 هپنا ی و خستيه به ر ده ستيان
 مينا و شه نگه و ناراي بزواند
 نه وسا که وته پيناسينيان
 نه مه کيبه و چ کاره يه
 نه وه کيبه و کام ياره يه
 که وته باسی حالی دهوران
 باسی ده ربا و ده ربا وانان
 باسی راوچی و رووداوه که ی
 ورده ورده بزواندنی
 خستنيه کوټشی خه ياله وه
 منال بي هوش و بي گوش بوون
 شار، شار، شاری بووکه شووشه يه
 بووکه کانبيش بوونه راستی
 که وتنه جووله، که وتنه دووان
 ناوا... ناوا، ناواهي بوو...

دسته يه ک:

شهمه هات و يهك شهمه بوو
دووشهم هات و سچ شهمه بوو
چوارشهم هات و پینج شهمه بوو
ههینی هات و شهمه بوو
جاریکی دی شهمه بوو...

(منالہکان بووکهلهکانیان بهدهسته وهیهوه گهمه یان پی ئهکهن و پاشان ئهپنه
راستی)

بووکهله (۱): لهو کاتهوهی خهوه نهماوه، ژبان وهستاوه، منال بوون نهماوه.

بووکهله (۲): مامانهکان پیشهکه یان گۆری و پیشه ی تریان هه لباردوووه.

بووکهله (۱): جاران، بهر لهم درمی خهوه زرانه، منال دهستی به قورگی شیرا ئهکرد.

بووکهله (۲): بو باسی راوچییه که ناکهن، ئهها وهرن، وهرن، خیراکهن، ئهها، ئهوه تا،
لهوه ئهچن ئهوه ماسییهی به قولاپه که یهوه بووبن زور گه وره بی.

بووکهله (۲): نههنگ نههنگ، ئهها ئهوه هموو عهشاماته گدریونه تهوه.

بووکهله (۱): گرتی؟ خه لکینه وهرنه دواوه، لهوه ناچن ماسی بی، کی ئه لئی... (ئه بیته
مقومقویان)

بووکهله (۲): باشه له دهریادا چی راو ئه کری؟ خو له دهریادا راوه بهراز ناکری!

بووکهله (۱): باوایی، ئه بیین، من ئه لیم...

بووکهله (۲): چی ئه لیتی؟

بووکهله (۱): جاری بابچینهوه به لای منالہکانهوه، پاشان پیت ئه لیم، باشه؟ منالینه
وهرن واهاتینهوه، ئادهی خیرا.

بووکهله (۲): پهنا به خوا، دهی تا زووه باقورتاریین، منالینه خیرا، خیرا بمانخه نه ناو
سه به ته کهوه و دهسه جی سه رهفه هه ره به رزه که مانین.

بووکهله (۱)، (۲): ئادهی یهک، دوو، ههرسیکی

(ههمووان بهیه کدا دین و دهچن و ئه بیته ههرا، له پر ههمووان ئهوق ئه بن،

تاریک ئه بی، دهنگی پشیله و سه گهر)

(رووناکی)

ههمووان: گورگ، گورگ و دهریا، گورگ له بری ماسی، گورگ و دهریا، گ، وو، ر، گ،
گورگ.

(بهیه کدا دین و ههمووان دهپنه تۆپه له یهک)

هاویری: خه لکینه فریای خوتان کهون، به رهو ئیره وه راکهن، ئه مه په نایه کی چاکی
داله دانه، چه په که و حه شارگه ی چاکه. که لپه ی که لپه نییه، چاوسووری زهق،
که لله ی هینده ی که له گامیژی ئه بی.

خاله حه مه: ئه عوزووبیللا، ئاخو زه مانه، جه جال هه ستانه، ئه مه مووجیزه و عیبرهت و
پهنده و خوا پیشانی ئه م خه لکه ی ئه دا، به رۆژی نیوه رۆ و به بهرچاوی عاله مه وه
گورگ به قولاپی ماسیگره وه بی. سویحانه ئه لالا.

ههمووان:

گه له گورگ هات، گه له گورگ هات.

(لووره لووری گورگ و تاریکی)

رووبار: ئه ری کاتی ئه وه نه هاتوو که میک له باسی گورگ دوور که وینه وه و کاتیک
به مه ته له وه به سه ره به رین؟ هیشتاوه کو کاتیش به به ریه وه ماوه، وانیه؟

ههمووان: مه ته ل! مه ته ل!

رووبار: به لئی مه ته ل، بو نابن؟ هیچی تیا یه؟ مه ته ل مه شق و وهرزشی بیره و زاخاوی
می شکه، که واته مه ته ل،

ههمووان: (به چه پله ریزانه وه و به گۆرانیه وه)

به زمی مه ته له و هاته وه کایه

ههر زهینی روونه، مال و سه رمایه

مرۆقی زهره ک به خت یاریه تی

باش بیرکه ره وه، دهنه هه لئایه

رووبار: ئیمه ئه م سیانه مه ته له کان دانه نیین.

(سچ که س مشتومر ئه کهن و له سه ره مه ته له کان ری ئه که ون)

دهسته ی مه ته ل: کامه سپی، کامه ره شه، شه و رووناکه، رۆژ تاریکه، به فر ره شه، خه لووز

سپی، له یهک کاتدا، له یهکدی دین، له کاتیکی تریشایه، له یهک نایه، له یهک نه دن، ئاده ی گهلۆ، ههلهو ئاده ی، بیرکه نه وه، خهلاته که ی بیه نه وه. هه مووان: گورگه، گورگ، گورگه.

پووبار: گورگ نیییه. بۆ ئه بی گورگ بی!

دهسته ی مه ته ل: چرایه و چرا نیییه، چرایه و بۆری بلووری ناوی، چرایه و پلئیتیه ی ناوی، چرایه و نه وتی ناوی، چرایه و یه کجار هه لته بی و، چرایه و یه کجار خامۆش ئه بی و به لام هه ر پوونا که و چرایه و... ته واو، ئه مه یان چیییه؟

هه ندیک: ئه مه شیان هه ر گورگه، هه موو شتی هه ر گورگه، ئای له گورگ وای له گورگ.

دهسته ی مه ته ل: گورگ نه بوو، هۆش و هۆشیاری بوو، که واته دوا مه ته لمان، یان دوا پرسیار ی به زمی مه ته ل، بۆ وتیان گورگه؟ بۆ به گورگ زانرا؟ بۆ، بۆ، بۆ؟

(هه مان گۆرانی «به زمی مه ته له» ده لئینه وه)

(تاریکی)

(پاشا و وه زیر له ناو خه لکه که دا خۆیان شار دۆته وه)

پووبار: ئاده ی کوان ئه و دووانه ی ده وری پاشا و وه زیران ئه گپرا؟ کوان، گۆریان ونه، له کوین، دیاره له ترسی گورگ، گورگه بوون و، خۆیان شار دۆته وه، بابه خو گورگ ناتان خوا، ئاده ی بیان دۆزنه وه و بیان هیئنه وه.

(ئه یان دۆزنه وه و په لکی شیان ئه که ن)

پاشا: بابه لیتمان گه رپین، ئه ری ده وری ئیمه نه برایه وه، ته واو نه بوو؟ ئی باشه چیتان ئه وی؟ له وه زیاتر، له وه زیاتر، ماسی بوو به گورگ، ها، ئیتر چ ده وریکی من و ئه م وه زیره به ده به خته ئه میتنی، نازانم! با ئیمه ش وهک ئه و خه لکه سه یری به زمی حه قایه ته که بکه یین.

وه زیر: (به گوئی پاشادا ئه چرپینتی)... ئا... پاشا، و ابزانم هیشتا وه کو ده ورمان ماوه (ده م به گوئی پاشا وه ئه نیته وه) قابیله ئیمه بیینه گورگه وان، نازانم! مه به ستیان له سه رپه رشتی چیییه؟! (جاریکی تریش به گوئی پاشادا ئه چرپینتی).

پاشا: ئیمه ش رائه که یین؟ ئی، ئی... که واته گو یگره، ئیستا من پاشام، به وپییه، ئیمه ی ده سه لاتداران، له پای چی و به قسه ی کتی خۆمان گورگان خواردوو بکه یین! هه ر

ده می لمۆزی گورگ گه یشته ده روازه ی کۆشک و سه رامان، ئه وا ئیمه پیمان ناوه ته ده روازه ی به هه شتی سه رفرازییه وه، ئه وه هه ر زوو حسا بمان بۆ کردوو، کام شویننه خو شه، کام شویننه قایمتره و، رۆژی له رۆژانیش رووبه رووی که سیکی تیا نایینه وه، ئه وه هه واری ئیمه یه، بابه به سه ری ئه ولادم، پروام به ده وره که نه بوو، زانیم تووره اته و تاسه ر نیییه، بۆیه هه ر زوو که وتمه خو م... ئه وه مه سه له ی پروا پی نه بوون، ئه وه هه ر له یه که م رۆژی پرۆقه وه زانیم...

وه زیر: ئه گه ر بۆ ده وره که شه، هه موو شتی مه لتی.

پاشا: ئی وه زیری وردین! ئه زانی ئه مه یه که م جار نیییه ده یان جار له م شانۆییان به سه قه تی پینشکه ش کراوه، هه رجاره به جو ری، به لام هه ر هه مووی یه ک بابه ته، به لام له هیچ جاریکا ئه فراندن، به لتی دا هینانی تبادا نه بووه.

وه زیر: هه رجاره ش به باریکا ته قله ی لیداوه و سه رمه قولاتی نا چاری به و خه لکه ش داوه.

پاشا: ئه گه ر گورگی زامدار کری، ئه وا گورگانی ناوچه که بۆنی خوین ئه که ن، به لام بۆنی خوینتی ئه مجاره شار و مه مله که تانی تریش ئه چی و گه له گورگه کانی ئه ملا و لاش ددان به هه سانی کۆنه قین تیژ ئه که نه وه ئه لیم ئیتر کات به ده میه وه نه ماوه، پاشان

وه زیر: پاشان گه وره م... ئه وانه ی فه رموو بووت هه ر هه موویم ناماده کردوو... ئه وه پاره، ئه وه پۆسا پۆرته ئه فسوونا وییه کان، ئه وا... (ده نگ نامینتی)

پاشا: که واته، ئه ی خه لکی به شه ره فی خو راگر و ماندوونه ناس... به دو عا، بای

هه مووان: (له سه ر ئاوازی سه ما ی رۆژئاوایی و به سه ما وه)

بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای

خه لکه که زیخه و ده سه لات ئاوه

پووبار بی وچان، ئه پروا و به تاوه

هه رچه نده کولله به ری ره نجی برد

وه رزی ئاینده ی چاندن مایه وه

بای، بای.....

(تاریکی، دهنگی سه گوهر)

پووبار: له نیوه شه وه وه، لووره لووری گورگ و سه گوهر، له گه ل گیغه گیفی ره شه با و

جییره جییری دەرگاگان به دەم لمۆزه بۆرهی گورگانهوه، له بیروهووشی هه مووانا دهعبایه کی که لپه ی گورگی زه به لاحی نه وتۆی دروست نه کرد که له ناسمانی شاره که دا جیگای نه نه بووه وه، هینده ی نه نه ما در به چیاکانی چوار دهر و شهق به گومه زه ی ناسمان بیتنی...

داپیره خونچه: (گورگانه شهوی نه لئی و دهنگی لانک پازهندن دئی)

گورگانه شهوی، گورگانه شهوی
گورگان له مائی ئیمه دوورکه وی
به چیتته مائی ناحه زانه وه
چاویان بچی به زاقه وه
سه ریان به چیتته خاکه وه
گورگانه شهوی...

(تاریکی)

کامهران: وهره به دهستی خۆت به لا به سه ری خۆتا بیتنی، نه لئین چوو بۆ ریش، سمیلشی دانا، ههر سمیل! برۆ و برژانگیش. خوا به وه رهحمی کرد، خه لکه که به چاوی خۆیان بینیان، دهنه نه وه ههر شیتیان نه کردم و ئیستا مناله ورتکه ی ههوت که رهک به خه که به رده وه به دوامه وه نه بوون، خوا به دهر دوه به لایه کم به سه رهاتوه به سه ره کهس نه یه، به وخوا به ههر که بیری شه پۆلی هه لچوو داچووی دهریا، یان شلپ و هور که ی نه که مه وه، یه که سه ره وه گورگیک نه بینم چنگ له سه ره شان، به پانتایی دهریا که سه دان ره وه جوانووی پشت نه گرتوویان هه لبریه (دهنگی هاتنی خه جاو) خه جاوه، نه وه تۆی؟ که ی هاتیتته وه؟

خه جاو: کامهران گیان، تاوی نابیی.

کامهران: ..... نه و خه لکه چیبیان نه وت و چیبیان نه نه وت؟ نه لئیم هیچ شتیکی تازه له نارادا نییه؟

خه جاو: باسی گورگ و بئ خه وی، سه ری هه موو قسه و باسیکی خوار دووه، نه وه لالا، جا باسی چی هه بی! ئا، ئا، تۆ به خوا به، بیرم نه بوو، باسی نه وه دهسته کوروکاله شیان نه کرد، نه وانه ی کاتی خۆی، روویان له هه واری دئوورنجان کردبوو، ههر که باسی

به زمی گورگه دهریایی که وته ناوباسانه وه، ئیدی ههر که سه و رووی له هه واری خۆی کرده وه و نه وییان چۆل کرد.

کامهران: خه جاو، به لای گه وره، به لای گچکه له بیر نه باته وه، چی له وی بکه ن، نه وه تا لیسه و به رۆژی نیسه رۆ گورگ شه ویلگه ی تا بن گویتچکه ی بۆ زه لام خواردن کردۆته وه... ئای خه جاو راسته فه رموویانه، تا به د نه بیینی، به دخانه به یاد ناکه ی، کی به عه قلیا نه هات رۆژی له رۆژان، له ناخی دهریای شینی ره نگ ناسمان و له نیازی ماسی ههره پاکزه وه گورگ په یدا و به ره لابی... په نابه خوا، خوا به گیان بۆ؟ بۆ، بۆ، بۆ؟

ههر چه نده سه ره نه هینم و سه ره نه به م سه ره له م ته لیسمه دهر ناکه م، خه ریکه میتشکم به ته قی، باشه بۆ وای لی هات و بۆ به م مه ره به چوو؟! ئای خه جاوه گیان، جار ان چ رۆژانی و چ خه ونیکی ئال و وال بوو! ئیستاش چی لی هات (ئای له وه ده مه، له وه ئیواره. ئاهه نگ ره نگه، خه جاو ره نگه کان، چاوه چاوی عه شقبازییان له گه ل په کتر نه کرد، ههر ده تگوت، ئاوینه ی ره نگا وره نگیان به رامبه ره په کتر راگرتوه و به نیازی به شه واره گیان نه قینی په کدی له ئامیز بگرن... نه لالا...! نه زانی هه مووشیان، ههر به جار و له پرا شه وقیان هه واله ی روومه تی گوئی ناسمانی سه ره دهریا که نه کرد. چاوی، په ره ئاشقانیان به دوای مهستی نه و باده به نه بر د که دوا هه لکشانی گیانی پیوه به، هه زم نه کرد نه و کاته (بیده نگ نه بی، ده یه وی به سه ما بدوی).

خه جاو: چیه، چیتته؟ پیاهه که چی نه لئیی چی؟ سه ره! کامهران له گه ل تۆمه، نه ته وی چی بلئیی؟

کامهران: نه وده مه، له هه ره تی گه ئجیتیا بووم، ئاره زوه کانم ده ستبازییان له گه ل نه ستیره ههره به رزه کانا نه کرد، نه و رۆژانه بوو مه لی هه ز و دلداریم، تازه به تازه، له دلا پیووشی بۆ هیلانه هه لبه ستنه که ی خه جاوه چاوه چوان نه بر د... نه و رۆزه له وای به یانه وه، له گه ل باوکما خه ریکی تۆر نانه وه و سه رقائی منه ی ماسی راوکردن بووین، کات دهرنگی کرد و ئیواره داها ت، که مه که مه تاریکی کرد، که سه ره نجی روخساری باوکم نه دا، نه مزامی له چ دل په راوکی و مه راق و ئازاریکیایه و له به ره وه ی به ختیاری برام له نه سپه که ی گلابو ئازار به پشت و لاقی گه بیبوو،... چووم به لایه وه و وتم: باوه گیان، ده سه کانت ماچ نه که م، بۆ نارۆیتته وه مائی و

به چاوی خۆت، له حالی کاکه به خه ئاگاداری، ئەزانم زۆر له پەژارەدای، بابەگیان
 به قوربانت بۆ پرۆرەوه، ئەوه من لێرەم، دلت لەلام نەبێ، هاکا منیش هاتمهوه.
 باوک: دکهواته کهوای لێ هات، تۆش وەرە با پرۆینەوه، دیاره تۆش ماندووی، دەی
 باوکه کهم کامهران.

کامهران: باوهگیان، ئەگەر پێگا بفرمسون، ئەم ئیوارەیه حەز ئەکەم کهمیتک درهنگتر
 بێمهوه، تۆ هیچ دلت لام نەبێ و هیچ غایله بهک مهکه، باوهگیان ئەلێم ئەمه
 خوایه، بهشکم...
 باوک: باشه حەوت براکەم، بەلام زۆر دوامه کهوه، کهواته خواحافیز.

کامهران: به سهرحا، خوا یاریی زوو ئەگەر پێمهوه، خواحافیزت بێ.

(تاریکی)

کامهران: تاوێ لەمه و پێش که سهیری دهریاکەم ئەکرد، لهوه ئەچوو دهریا سهرخهوی بۆ
 بشکێتی و شه پۆله کانیش بوو بونه دبلانی و رایان ئەژەن،... ئەری ئەو مانگه بۆ
 چاو له چاوی دهریاکە ناتروو کێتی؟ عهوالی حەز و خۆزگه به که و منهی ژوانی
 تۆخه به تی، مانگ بۆته چاویکی ورد ته ماشا، ئەوه بیلبله که به تی دیت و دهچی...
 ناو به ناوه روومهت به روومهتی دهریاکەوه ئەنی... ئەها برژانگه کانی ته پرپوون و
 دلۆیه ئاوی ئاورنگ ئاسایان لێ ئەچۆری... شنه بایه کی فینک ههلی کرد.
 بۆنویه رامه به کی خوشی هینا، هەر ئەلێی بۆی کردووه به بۆی هه ناسه ی هه موو
 نێرگزه چاره کانی کوردستانه وه.

(بێدەنگ و بێ جووله)

هه مووان: چی بوو؟ چی رووی داوه؟ بۆ ئەوق و بێدەنگ بوو؟

نیاز: کامهرانی، بیروهۆش و ههستی هاویشتۆته دهریاوه، ئەوا شه پۆله کان دهستیان گرت،
 له نهرمه له نجه وه کردیانه سه ما و هه لپه رکێ، به ره وه که ناری دهریا کشان.

(سهمای شه پۆله کان و دهرپرینی هه لکشان)

کامهران: خه لکینه چاک چاوم لێیه، خه ونه یان خه یال، راستییه راستی، خه لکینه ئیوه و
 خوداتان شایه تی هه قم بۆ بهن...

نیاز: پروانی، ئەوه تا مانگ خه ریکه سه ره به سینه و به روک و گهردنی دهریاوه ئەنی،

ئەوه تا شه پۆله کان سه ما ئەکەن، گۆرانی ئەلێن.

(به گۆرانییه وه و به سه مای وینه ی به رجه سته ی سه رگوزشته ی گۆرانییه که
 ئەکری).

گۆرانییه ئێژان:

شه پۆله کان... شه پۆله کان
 ئەمشه و، ئەمشه و شه پۆله کان
 مه شقی سه مای گیانیی ئەکەن
 سه ما ئەکەن و ناسره ون
 سه مایانه، سه مایانه...
 شه پۆله کان، شه پۆله کان...
 شه پۆله کان، چه پکه په نجه ی بلوورینن
 ئاسمانیان هینایه سه ما.
 شه پۆله کان بوونه مۆمدانیکی زیوین
 شه پۆله کان بوونه که ژاوه ی بوکی خان
 په ربیه کی دهریا بییان په رانه وه
 په ری جوانه، په ری تابلیتی نیانه
 پرچ و په رجه م، برسکه و هوور
 ئاسمان گهردنی نهوی کرد
 ماچ و مووچی په ری و مانگه
 شه پۆله کان...
 ئەستر و ئەمشه و، شه پۆله کان
 بینیمان و پراوچی حهیران
 شه پۆله کان...

رووبار: په ری دهریا، په لکه زێرینه ی به نازی کرده بهرگی بوو کێتی و له بهری کرد، کاتی
 تریفه ی مانگ له کهف چه ربینی شه پۆله سه ما که ره کانی ئەدا گواره و گهردانه بوون و
 خه لاتێ په ری ئەکران، دنیا چراخان بوو.

نیاز: پروان، ئەوه تا په ری دهریا و مانگی چوارده دهسته و ملان بوون، مانگ به ترس و

دلّه راوکئی و شهرمه وه، چه پکه تریفه یه کی خه نده رهنگی به سهر په رچه می په ربیه وه
کرد و، کاکئی راوچیش،

کامهران: خه لکینه ناگریکم تی به ربیه وه به و دریا به ش ناکوژیتته وه، با نه یه کهم له به رۆکم
بکه مه وه و ده ست به ژندن بکه م، ئە مه وئ ئاگر له ئاگر به ربیه م، بروانن دلّم فوو
به نه یه که دا ئە کات و له بری په نجه کانم گیانم دهیژهنی. خه لکینه، ئیدی ئە وده مه
هه ر ئە وده م خۆش بوو، بووک په ری ئاورپکی لی دامه وه و به وپه ری میهر و نه و
و نازپکی نازهنینانه وه نیگایه کی کردم، چون نیگایه ک هه زار و سه د دهفته ری
جیگای سه رگوزشته ی داستانه کان ئە و نیگایه ی تیا دا نه ئە بوویه وه. به وخوایه
له به رچاوم بووه خه جاوه چاوپه شه که ی به ردلانی خۆم، ئای هه ر ئە وده م خۆش بوو...
ئیدی بو کروز له نه ی و په نجه کانه وه هه لسا و حه وت ئاسمان ئە رۆیی، لیوانم
سۆزی چه چه ی هه لقرچان و سووتانیانی به گوئی حه سرت ژهنده نا ئە چریکان. هاته
به رده ستم و ئاوا راوه سستا، هه ر ئە ت وت به خته باران گشت حه ز و خۆشی و
ئاره زووه کانی تیکرای وهرزه خه ونه کانی ژیانمه وه به سهر گیانی گر تی به ربیه مه
ئەکا و هه ست له ناخما چه که ره پی ئە کات که ده ورو به ره که ی پی به هاری ئە بی،
سینه و گه ردنی به سهر جه سته ی مه سته ی باده ی خودا نه شه ییمما شوژ کرده وه...
منیش... ئای له من و وای له من خۆم له کوئی خه لسانی خوینی پزای خۆم و
گیانی به رزه هه لکشاو م سه ره و خوار بو ئە سستیره ئە روانی، ئە وده م هۆشوگۆش
له به را مابوو، بینیم ئە و چه پکه تریفه یه ی مانگ به په رچه مییه وه کردبوو، نایه بان
نه ی و په نجه کانم... چه نده م کرد و چه نده م کۆشا لیوم بو هه لئه هاته وه، تا تاکه
حه رفی به داوینیه وه بکه م... (بیدهنگی... دهنگی نه ی)

ئەللا له م چه پکه هه لئه چیا بییه، ئە مه چه پکه تریفه که ی په ری دریا بوو، ئە مه خوا
ناردوویه تی، ئە بیه م و له په رچه می شه وه رهنگی خه جاوه خانمۆله که ی خۆمی ئە ده م،
تا له چاوی به د به دوور پی و هیچ جادوویه ک کار له خۆشه و بیستیه که مان ئە کات...
خه جاوه خان ئە م دیار بیه م بو تو هینا وه، ئە ها... (ماندوو ئە بی)

خه جاو: کامهران، ئە وه چیه، شه که ت و ماندوو ئە تبینم؟ چیت به سه رهاته وه؟ کی به م
مه ره خراپه ی بردوویت؟ چیه بو هه ناسه برکیت پینگه بیوه؟ کامهران...

کامهران: خه جاو... من؟ ئاوا رام ئە کرد و به بی ئە وه ی به ملاولای خۆما ئاور به مه وه،

خواخوام بوو تاوی زووتر پیت بگه م و دیار بیه که ی په ری دریات به په رچه مه وه
بکه م... رام ئە کرد و کاتیکم زانی رووم به رووی سه گه لی مائی پاشا و کوته کی
پاسه وانانی ده رازه ی کۆشکا ته قییه وه، ئیتر که وتمه به ر داپلۆسین و قه پال
لیگرتن... کاتی به ناگا هاتم وه، سه یر ئە که م له سای دیواره زه به لاهه تر سناکه کانی
کۆشکا که وتووم و نازای ئە ندامم ئە زربکینی و خوین له ته پلئی سه رمه وه فیچقه
ئە کات... (بیدهنگی) گۆله کانم ئە ویتته وه... هه ی مائی بابتان کاو ل بی یاسا ولانی
پاشا، هه ی ده ور و دوکانت وه رگه ری پاشا، گۆله کانم ئە ویتته وه، گۆله کانم بو
په رچه می شه وه رهنگی خه جاوم هینابوو... (له به رده می خه جاوا به شه که تی به لا
دادی).

(بووک سه ما که ره کان ده رئه که ونه وه)

ده سته یه ک:

رۆژان هات و رۆژان چوو

هه قایه ت ته واو نه بوو

هه ر باسی بکرایه وه

به لای گورگا ئە شکایه وه

ئە مه گورگه و گورگ ئە خوا

ئە وه گورگه و چاوی گورگ هه لئه کۆلی

ئە وه و ئە وه و ئە وه...

رۆژان هات و رۆژان چوو

هه قایه ت ته واو نه بوو

داپی ره: جا کۆرپه له شیرینه کانم، ئە وه دیار بیه ک له شای په ربیانه وه بی، ئە وه هومای
به خت و نگینه و ده ست کی ئە که وئ!

شهنگه: (بووکله که ی به ده سته وه یه و نمایشی پی ئە کات) داپی ره، سه یرکه، ئە ها خه جاو
ئە لی: کامهران کوانی دیار بیه که م؟ چی لی هات؟

مینا: (به هه مان شیه ی شهنگه نمایش به بووکله که ی ئە کات) خه جاو گیان، سه گه ل و
پاسه وانان به م ده رده یان بردم.

شهنگه: که واته هیچ، ئە وه به ختی خاوپیداوانه، نه ک ئیمه، ئیمه چون ئە بی، نه نایه لن،

بهلام گوی مهدهری و خه می پی مهخۆ، ئەوه دیارییه هەر دیتهوه دهستی خاوهنی...
ئەوه...

مینا: چۆن خه می پی نهخۆم و گۆپی پی نهدهم، ئەوه بۆ کۆ هه لئه کهوی، کۆ هه لی وای بۆ هه لکه وتوه.

شهنگه: پیت ئەلیم گۆپی مهدهری، هەر ئەبیتهوه، ئەی ئەوهت بیرچوویهوه...
مینا: کامه خه جاو؟

(تاریکی و پروناکی، بووکه لئه کان ئەبنهوه به کامهران و خه جاو)

خه جاو: کامهران، ئەها، هەر ئیستا بیرت ئەخه مهوه، ئادهی جوان جوان چاوانت بنوقینه، سهرت بلند بگره و وهک له تاقی ئاسمان پروانی، ته نهها بیروهوشت لای من پی، خه یال و بیرت به هیج لایه کا نه روا، ته نانهت گۆت له دهنگی لیدانی دلێ خۆشت نه پی، هیج گرژیهک له له شتا نه میتی، خا و به ره وه وهک له بهر خۆری رۆژێکی سه ره تای به هارابی، دلته لام پی... کامهران بیرکهره وه، ئەو رۆژه بینه ره وه به رچاوت، که هیشتا وه کو ئەو باسه له ناو باسانا نه بوو، ئەو سه ره ده مه ی گۆل (دهم ئەجوولینی و دهنگ نامیتنی، کامهران ئەبیسستی)... کامهران چی ئەبینی بیلتی.

کامهران: له یهک کاتدا، دوو بینراو، یه که میان خۆم و چه پکه گۆله کهم به سنگه وه گرتوه و به سه ره ئەو خه لکه نه دا دابه شی ئەکه م که گیانیان نه زری یهک نیاز کردوه، ئەوه بینراوی یه که م بوو، بینراوی دووه میش، ئەوه تا پاشا شیتگیڕ بووه، که ف به لا شه ویلگه یا هاتوته خوارێ، ئاگر له چاوانیه وه ئەبارێ، وهک گا ئەبۆریتنی و وهک مالۆسی چه قۆ له مل دراو مرخه مرخیه تی.

(تاریکی)

پاشا: بۆ... بۆ؟ که ی باخ و گۆلزاری پاشایه تیم ئاوابوو! کوا خه رمانه ی گۆل و بۆنویه رامه ی ده ماغ مه سته که ره م؟ کوا؟ بۆ بۆته درکه زی و په ی کۆل و که رته شی و چقل و چه ویل؟ درک خه ربکه چاوم ده ردیتنی، وا بروا گۆل له گه ل قه دهغه ئەکه م، هەر گۆله و سه ره په راندنیکی پتیه وه... ئاده ی یاسا ولانی سه ره په رین، ئاده ی چاوسوورانی قه لاچۆکردن... ئاده ی... ئاده ی...

کامهران: خه جاو، ئەو رۆژانه بوو، شام به سه پان پانه ته گرت و ملی جه ره به زه بیم له چه قۆی مه رگ ئەسوو، له بریسکه ی چاوه کاغه وه خۆبه خت کردن له دایک ئەبوو. ئەو رۆژانه

بوو سینه م کتیبی ئەلف و بای هه لئاخینی بۆ نه وجهه وانان ئەکرده وه، خه جاو، ئەوه جارانی جارام و ئەمهش ئەمرۆمه پروانه دادگایه و دادگای من ئەکه ن.

خه جاو: دادگای تۆ؟!

کامهران: به لێ دادوه ری به ریز، به لێ ئەنجومه نی راپۆشکارانی دادگا، به ریزینه، فه رموتان، سویتند بخۆ، که ئەوه ی ئەیلتی راسته و جگه له راستی نایلتی، منیش ئەلیم رۆژانی رابوردووم راستگۆترین گه واهمه و، سپیده ی لاجانه کانی ئەمرۆکه شم گه واهمه و په رزینمه... به ریزینه، ئیوه منتان به ئالوگۆرکردنی ماسی به گورگ تاوانبار کردوه، منیش ئەپرسم، هەر بۆ خوا بلتین، ئەو کاره له وزه و توانا و ده سه لاتی که سدا هه یه؟ ئەمهش جۆره شه ترنجیکه، ئەو شه ترنجیه ی جارام و هه نووکهش یاری به...

دادوه ر: (چه کوشه که ی به کاردینتی) ئەوه باسی چی ئەکه ی؟ بیده نگبه، له باسه که و وه رامه که مه ترازی.

کامهران: باشه بۆم هه یه بیرسم، بۆ گۆلزاره که ی پاشا به چقل و...

دادوه ر: کابرا چیم پی وتی؟ ئیمه بۆ ته نهها کیشه یهک دانیشتووین، کیشه ی ماسی بوون به گورگ، نهک یاری شه ترنج و گۆلزاری مالی پاشا.

خه جاو: هیتی، جه نابی دادوه ر، بۆ نایه لێ قسه کان ته واو بکات؟

دادوه ر: جارێ، هیتی هیتت له چیه ئەلتی له گۆلک ئەخوری... باشه کۆ رینگای به تۆ داوه، ئاوا سه ره به خۆ بدویتی؟ پارێزه ری ئەگه ر پارێزه ری ئەوی، با داوا بکات. فه رموو پارێزه ره ده ستنیشان بکه.

(دهنگه دهنگ و هه راوه ریا و به یه کدا هاتنه)

کۆچه ر و پرووبار: شار سه رقالی هه لئێژاردنه، شار پارێزه ری سه ر راستی به توانای بۆ داکوکی له راپه یه کی شار ئەوی، شار پارێزه ری ده مرآست هه لئه بترتی.

(که شی هه لئێژاردن و شیوه که رنه فالی)

دهسته یهک: ئیمه، ئیمه، ئیمه هاتووین

هاتووینه ته به رده م ئیوه

خه لکی شاری کۆله وارین

دادوهر: تۆ ئه لتي چي؟ ئه لتي به پروون و رهواني بدوي. خه جاو، تهنه ا و تهنه ا ئه و
حه قيقه ته ئه لتي مه وه.

(زهنگي قوتابخانه لي ته دات)

ماموستا: ئيستا زانيتان، كه هيچ له سه ر هيچه بنياد ناكري، بوون له بوون و له نه بووه ش
هه ر نه بوون، باشه ئه مه وهك چشتي وايه؟ ئاده ي بزاني... بزاني چ قوتابيه ك...

(دهست هه لته برن و دهنگه دهنگي... ماموستا، ماموستا)

ئاده ي كوره كه م تۆ، با بزاني.

قوتابي: ماموستا ئه مه وهك ئه وه وايه. بگوتري: كا براهه كي به سته زمان له نه موي چل و
چواره مي باله خانه يه كي گوندي سه رشاته به سه را كه وته خواره وه و گياني له دهست
دا و، ئيه وه خوش.

قوتابيه ك: كا برا مرد.

ماموستا: بيگومان له شوتينيكي وا به رزه وه به ربيته وه هه پروون به هه پروون ئه بي، به لام
نه مردووه، ئه زانن بو؟ چونكه له و گونده دا خانووي دوو نه مويشي تيا نيه،
كه واته؟

قوتابيه ك: راست نيه.

ماموستا: نمونه يه كي تر؟

قوتابي: وهك بلين، داماي له و كه پكي چي اي زوزانه وه له سه ر دارخورمايه به ريوويه وه و
چوارپه لي شكا.

ماموستا: ، كه واته قوتابيه ژيره كان؟

(زهنگي قوتابخانه ليته دات)

(تاريكي)

دادوهر: (چه كوشه كي لي ته دا) ئاده ي پاريزه ر؟

خه جاو: دادوهر ي به ريز، كه واته دهريا و گورگ له كام گوشه مه نتيقا جيگاي ئه بيتته وه و،
چي ئه فه رموون؟

دادوهر: تۆ بو كوتمان ئه به يتته وه؟ ئيمه بوچي دانيشتويين و تۆ باسي چي ئه كه ي.

خه و لي زراو و بي زارين
له به ر كه لپه ي گورگانه وه
داكوكي له ره وا بكه ين
كيشه كه مان، كيشه ي مرؤقيته
مرؤقيتيكي بي گونا ه
مرؤقيته كه رؤزاني بوو
ئاسوي جواني ئه رخنه واني
گولي يخه و به روكي شار
تاراي سه ري بووكي خانم
سورمه ي ديده ي دلداره كان
دياري دهستي ئه و ياره بوو

(دهنگه دهنگ و بانگه شه ي هه ليزاردن و به يه كا هاتني رهنگه كان)

دهسته يه ك: هه ليزارين، هه ليزارين... هه له و هه له، پياوي زيره ك له دهست مه دن، ده مر است
له دهست مه دن دهسپاك له دهست مه دن... هه ليزارين، هه ليزارين.

رووبار: بو نازانين، ئه وانه ي ئه و كا تيه ان پي دروسته باران هه وري گه ره ك نه بي، دره خت
ره گورپه شه ي نه بي،

دهسته يه ك: ئه بي واي! شتي وا چون ئه بي بي!

رووبار: به لي ئه يانه وي، له بري گا، گاليسكه گا رابكيشي.

دهسته يه ك: ئه بي، شتي وا چون ئه بي بي!

رووبار: خو ر له رؤزتاوا وه له بي و سه رمه قولات به وه رزه كاني سال بدات.

هه مووان: ئه بي، هه رگيز نابي، نابي، نابي.

(دهنگي بلنگو و بانگه شه ي هه ليزاردن و به يه كا هاتني به يداخه كان، پاشان بيته نكي)

دهسته يه ك: خه جاوي با وه نه هه ننگه رمان هه ليزارد.

دادوهر: چيتر؟ ئي، پاشان، به رده وامبه.

خه جاو: گرمان ئه م دهسته و ئه و دهسته م دوو دهست ناكات كه واته دوواني ش يه ك و يه ك
نيه.

هه قایه تخوان:

وادی به وادی
تهختی مورادی
خواردنی کاردی
نووستنی لبادی
ئاوی دیمه کی
سیبهری که پکی
خهوی بادوستی
مه لای گهرمینی
فه قیتی کویتسانی

ئوبالی به ملی ئه و ماموستایه ی ئه مه م لی زانی،

(ساز و سهنتور)

دهسته یه ک: (ئهم گۆرانیه ئه لینه وه)

کی بوو شه مو له ی گرت ه وه
چرا خاموش، رۆژبوویه وه
نوقلانه بی یار هاته وه
باوی سهیران گه رایه وه
هیتی، هیتی، هیتی، هیتی
(زهنگی قوتابخانه)

ماموستا: تینوو خهون به ئاوه وه ئه بیینی، ماران گاز له خشه ی گه لا ئه سله میته وه و خهون
به هه ژدیها وه ئه بیینی. ئه وه ی خهونیش به گورگه وه ئه بیینی.

قوتابییه ک: (ئهم گۆرانیه له گه ل زهنگا ئه لینه وه)

له ده ربای شین و نه رمونیا نی
شه پۆلی تاوتاو خه یال راژینی
ماسی به گورگ بی، ئه مه مه ته له

دهنگ: دادگا، دادگا

دادوهر: ئیتمه بهرده و امین، با شایهت هه مه ئه ربه با، ناسراو به خاله هه مه بیت.

(خاله هه مه نابینا یه و دهستیان گرتوه)

شایهت و نابینا، ئه مه له که یه وه کو تیربو وه؟

خاله هه مه: جه نابی دادوهر، به لئی منم شایهتی نابینا، به لام جارن، به رله وه ی بکه وینه
داوی رۆژانی خه و زپانه وه، جووتی چاوم پیتوه بوو به هه لئوه نه بوو... دادوهری به ریتز
ئهم نابینا ییبیه م شایه تییه که مه و هیچی تر نالیم.

دادوهر: ئه مه چی ئه گه بیینی؟!

خه جاو: خاله هه مه له گوله سوور به بیخه کانی رۆژانی خۆی بوو.

دادوهر: هیچمان نه کرد به هیچ، ئه مه وا بروا... ئه و شایه ته ما وه میرزا وه سمانی
هه قایه تخوان، با سویتند بخوا... ده ی با قسه بکات، (سویتند ئه خوا)

هه قایه تخوان: به لئی قوربان، جه نابی دادوهر ئه وه تام، ئاماده م، به لام به وخوا یه هه رگیز ئه و
جۆره باسانه به ده می منا نه هاتوه... قوربان، هه ر له هه بوو نه بووه که ما بووم و،
جه ماعهت له ده میان قواژمه وه و به ئاره زووی خۆیان سه ر و کلکیان کرد و جۆره ها
شاخ و بالیان پیتوه نا، ها وارم لی کردن، پارامه وه، لالامه وه، هیچ سوودی نه بوو،
ئیتتر قوربان خۆت ئه و خه لکه ناسی، به برو بیانووی زهین کو تری ده میان قه پات
کردم و ئه وان بوونه هه قایه تخوان، نازانم ئه م گورگ و مورگ و قوتابخانه و گولی
سوور و مووره یان له کتیه هینا، په ری ده ربای چی و... به هه رحال ئه وه ی و بستیان،
ئیتتر شتی یاساغیش، ئیتتر... ئه وه تا ئیوه شیان گیرۆده ی سه ر ئیشی کردوه.

خه جاو: ده بوو وای لی بی.

دادوهر: کاتت نه هاتوه، ئه لیم باشه کام لایه نه زهین کو تیربوو؟

خه جاو: جه نابی دادوهر، زهین کو تیری و زهین روونی له وه دایه، ئه وه ی هه قایه ته که مان
به کاتژمیرئ ده زانی که به درێژایی وه رزه کانی سال، وه ک یه ک ئه خو تینیته وه، ئیتستا
و پاردوو و ئاینده، ئه وه زهین کـ سویره، چونکه مرۆقی زهین روون هه قایه ته که ی
پۆشاک ی پۆشته کردنی رۆژانیه تی، پیتوه ری سه رده م کیلو و گرام و

چرکه و... ئەوانە نىبىه .

دادوهر: ئەمەى تۆ ئەيلیى بۆنى شتیکی خراپی لی دى لیهدا کۆتایی به قسه کانت بینه .

(گۆانی)

دهسته يه ک:

«با بچینه سهر وه یس، وه یسی خۆمانه

له وه یس بپرسین، خه تایی کامانه

بابچینه سهر وه یس، بۆ تۆیه کاری

تۆیه له گشت شت، غه بیری دلدارى»

دادوهر: (چه کوشه کهى ئەوه شینى و ئەنه رینى) ئاوا، به خوا ته واومان کرد.

(گۆرانىبه که دهست پى ئە کاته وه)

(زهنگى قوتابخانه)

(به شداران بوونه ته قوتایی پۆله که)

مامۆستا: قوتاییبه زهنگه کان، بۆ ئەوهى ئەمجاره خۆتان چاک ته یار و ئامادهى دوا

ئەزموون بکهن به سه رجهم وانه کامانا ئەچینه وه و له وانهى یه که مه وه دهست پى

ئەکه یین... ئادهى وانهى یه که م.

کامهران: سه رم گهرمه و که یلی جۆش و خروشیکی گراویبه و، دلّم بۆ خه ونه به هاریبه کان

لی ئەدا و، سه ره نوئى که فوکولئى رازونیازه ره واکه له گه رووی نایه که مه وه له چلهى

به سه ته له ک و هه لله رزینی زستانا، به گوئى دارستانه گواره هه لوه ربه و کانا، ئیدی

باى وه شت هه لده کسا و شکوفه خه نده ئەکسا و مه لان ئەجرىوتین و گیانه

ناشاده کانیش له ناخى گۆرستانى خامۆشه وه هه لئه کشین و مه شقى سه مای

زبندوو بوونه وه دانه دن... خه جاو گورج که، رتگایه کی دوورودرێژمان له به ره .

(گۆرانى با بچینه سهر وه یس ئەلینه وه)

(زهنگ)

(کۆتایی)

کهسانی شانۆبییه که :

سالار: نووسه ره

پیرۆز: خیزانی نووسه ره

هونه ر: منالی نووسه ره

شهنگه: منالی نووسه ره

پاشا: پاشای هه قایه ته

شاژن: شاژنی هه قایه ته

ئه ستیره وان: ئه ستیره وان دیوانی شایه

نازه نین: شازاده یه

لاوه: ئاشقی نازه نینه

که سیک: نیردرای شاری هه قایه ته

شانۆی

ئه وانیه توونی بابا چوون

نووسینی

ئه حمه د سالار

دهره تانی: ئه رسه لان ده رویش

سالار: (گۆقاری (پامان)ی به دهسته و به و نه یخوتینیتته وه) عییل پاشای کوری جه مشید پاشا نه مری به ده و روبه ره که ی کرد و وتی: (نه بیته عییل پاشا) هه لایک بتوانی بچیتته - توونی بابا- و ده روزه کانی بشکینتی نه و (سهول) خانمی کیژمان نه بیته بووکی و...

پیرۆز: نه وه نه وه راهت له چیبه؟ نه وه چی نه خوتینیتته وه؟ سالار به سه ری باو کم و امزانی ته له فزیونه که یه .

سالار: پیرۆز نه مه بابه تیکه کاک سه لام مه می له سه ر (توونی بابا) نووسیویه تی. بابه ته که کاریکی به راورد کارییه له نیوان (توونی بابا) و کوشکی په یکه ره کانی (خۆرخه لويس بۆرخیس) که چیرۆکیکی هونه رییه و (توونی بابا) که ی له مه ر خۆشمان نه فسانه یه .

پیرۆز: باشه خو تۆ ساله هایه که خولای شانۆی که له پوریت. چۆنه بیرت له و نه فسانه یه نه کردۆته وه؟ (توونی بابا)، جارار رکیان له که سه ی بوایه ته وه، نه یان وت (ئاوی ئاموون چی. توونی بابا چی) مه به ستیان له وه بوو نه یه ته وه.

سالار: (توونی بابا) هه زار و نۆسه د و دوو ده ره نه مدیوه که س تییدا بخه وئ به دوو سه ره! پیرۆز: ئیستا نه لئی چی؟ ها؟ سالار: بیرتکی لی نه که مه وه.

(تاریکی)

شهنگه: (به دهنگی بهرز وانه نه خوتینیتته وه) رۆژتکیان ده مه و به یان دایکی نازاد کوره که ی بانگ کرد و پیتی وت: نازاد، رۆله، زووک له خه و پاره ره، وا باوکت و براکانت پیتشت که و توون و چوونه ته کیتلگه (به ره به ره دهنگ بهرز ده کاته وه)، چونکه نه مرۆ یه که م رۆژی گه نم تۆو کردنه که نازاد...

هونه ر: (دیتته ژوره وه) شهنگه، شهنگه، دایکم چی پی وتین؟ باو کم خه ریکی شانۆنامه نووسیینه .

شهنگه: (زیاتر دهنگ بهرز نه کاته وه) که نازاد چاوی کرده وه ته ماشای کرد وا دایکیشی خۆی ئا...

پیرۆز: چیبه کردو تانه به جهنگی مه غلئوبه، گوناحه با سه ری لی تیک نه چی، وتی مناله کانیشم ده وریان نه بی، به شدار نه بن. ئیتر مه یکه نه هه را...

شهنگه: باشه من ده وری چی نه بینم؟

هونه ر: هه ر شهنگه؟

شهنگه: نه ی دایکم؟

پیرۆز: دایکتانه و نه شتوانی ده وری شازاده ی حه قایه ته که ش ببینی. باشه چۆنه باوکتان دهنگی لیته نایه ئاده ی با بزانی.

(تاریکی)

هونه ر: نه وه چیبه! پرخه پرخیه تی.

شهنگه: باوکه

پیرۆز: خه به ری مه که نه وه.

سالار: (دیتته ژورۆی) له لایه که وه خه وم لی که وتبوو، له لایه کی تریشه وه خه ونم نه بینی و دهنگه دهنگی ئیته .. نه زانی چۆنم به سه ر هاتوه؟

پیرۆز: خه ونه که ت پچر پچر بووه.

سالار: ده فهرموون بۆم گری به نه وه .. ئاده ی بزانی چۆن چۆنی به یه که وه نه بیه ستنه وه ..

بازانم .. ئی زۆر چاکه، با نیوه ی خه ون و نیوه ی راستی بیت.

هونه ر: باوکه خه ونه که ت چی بوو، خه ونه به چیبه وه بینی؟

(تاریکی)

سالار: چوون، نه وانه ی چوون... چوون...

هه مسوان: چوون، چوون، نه وانه ی (توونی بابا) چوون، نه وانه ی چوون و نه هاتنه وه ئایا زه ی قووتی دان؟ ئاسمان هه لیکیشان و هه لیلووشین؟ چیبیان لیته ات و له کی پیرسین و، چۆن سۆراغیان که یین؟

سالار: دۆزیمه وه، ئا لیسه وه، ده ست پی نه که م: کی بتوانی په ی به نه یینی پر له گری کویره کان و کلافه ئالۆزه ئالۆزه کانی به ری؟ جه ره زه! کام جه ره زه؟ نه ی گوایه نه وانی تر چی بوون؟! دیاره ته لیسمیک له ئارادایه، نه و ته لیسمه؟ بۆته دهر د و به لای خه لکتیک .. جوانه.

پیرۆز: بیرت چوه وه، تۆ خۆت باست له حه وت دیواره نده که وه نه کرد.

سالار: تۆ بلتی حه وت تاقه که. حه وت تاقه که. باشه که زانرا نه و دیواره ندانه، چی

ئەنئەنىسى. ئەنئەنىسى نەيىبىيە كە ئاشكرا ئەبى. ئەو ھەوتە مەبەستىكى گىرنگى تىياپە. باشە گىرمان شۆپىن گۆرگە يان پى كرا، كەواتە چى ئەبى؟.

ھەرسىپكىيان: بابە تەكەى ئالتۆز ئەبى.

سالار: بەلام ھەر بەھەوتى ئەمىنىتتەوھ.

ھونەر: باوكە چوزانى باسى چى ئەكا، كى ئەلئى ھەر تاقە و بابە تىك نىيە.

سالار: ئەو ژمارە ھەوتە بەخۆپرايى نەھاتتوھ. ھەوت واتاى تەواوبوون و تەواوھتى ئەگەپنى.

(تارىكى)

سالار: ئەوھى خەيالى شازادە نازەنىنى لە كەلە ناپى، ئەوا سەر بەگەرەوى نەھەنگا ئەكات، ھەر ئەوھندە زىاترە و زىاتر... بگرە ھەزار و يەك كۆپەرەوى و چەرمە سەرى. ناتوانى مەبەست پىپكى، تەنھا مەگەر بتوانى زەبرى عەقل و زەبرى بازوو يەكانگىر بكات. ئەو دەمە ئەتوانى ھەست بەشۆپىن گۆرگەيىبەكە بكات و ھەك خۆى لى بكاتتەوھ. ئادەى بايزانم من ئەبە ئەو پەيماندرە و وا روو لە ديارى بەرز و جوانى شازادە نازەنىن خانى كچى پاشاى ھەقايەتى پشت كىوان ئەكەم. وا لە دەرگا ئەدەم.

(تارىكى)

(ديوانى شاي شارى ھەقايەت)

شا: ئاوا! خانمە خاسەكەم. ئەوھ راي نازەنىنى كچمانە؟ زۆر چاكە. من بەدلەم.

شاژن: ئەمە بەلايەكە و ھەمووانى گرتوتتەوھ.

شا: خانمى خانمان، بفرەموون بزەنىن ئەستىرەوان چى لە ھەگبەدايە، با بىتتە ژوورەوھ

(ئەستىرەوان تامادە ئەبى)

ئەستىرەوان: سلاو لە شاھى شاھان. پاشاى ولاتى ھەقايەت.

شا: سلاو. ئادەى، با بزەنىن بۆچى شازادە نازەنىنى كچمان مەلوولە و پەستىبى بەرى نادات؟

ئەستىرەوان: گەرەم شاھى سەرورەمان. تەنھا دەرمانى دەرمانى دەردى شازادەمانە.

شا: كام دەرمانە؟

ئەستىرەوان: لەو شىرازە تىكچوونەوھى لە كارى شۆپىن گۆرگەى ديواربەندەكانى سەربوردەى پىپرزەوھ سەرى ھەلداوھ و بۆتە مايەى ترازانى مەدارەكانى بورجەكانى فەلەك.

(تارىكى)

(مالى سالار)

پىپرز: ئى پاشان؟ ئەوى شازادە لە چى كەمە. چى ترى ئەوى؟

سالار: ئەزانى بۆ پەستە؟ با بۆت روون كەمەوھ.

پىپرز: تۆ چوزانى؟ خۆ تۆ لەوتوھ نەھاتتوھى؟

سالار: ئەى من نووسەرى بابەتەكە نىم؟

پىپرز: ناليم نووسەر نىت. بەلام ناپى ھۆكارىكى زۆر بەھىز ھەبى تا ئەو شازادە نازەنىنە خەمبار بكات؟

سالار: بەپىيى كام مەنتىق؟ ئىستا يان ئەوسا. ديارە بۆ ئەمپۆكەيە.

پىپرز: خۆ شازادە خەلكى ئەم دەور و زەمانە نىيە.

سالار: رەنگە من و تۆ لەژىر كارىگەرى ھەقايەتەكانا ماپىن. وەرە با لە منالەكان بپرسىن. ئادەى كاكە ھونەر. شەنگەخان.

(تارىكى)

نازەنىن: ئەمە منم شازادە نازەنىن. چاكتر وايە بلتم نازەنىنە كلۆلەكە. چۆن و بەچى دلەم خۆش كەم. ناكىر و ناپى... نا... نا... لە يەك ترازان و دەست تىوھردانىكى بنچىنەكان ئەو كارەساتەى ناوھتەوھ. ئەوھتا لەو دەمەوھ درەختەكان زىبوون و ئافرەتەكان نەزۆك و كانىيەكان كۆپر بوونەوھ... بالندەكانى ئاسمان ھەوارىش پەرەوازە بوون و سەريان لى شىوا. بى ھىلانە و بى دان و ئا... تەمى بى نارامى و خاكە سارىي ئاسمانى شارى تەنىوھ. نە گول بۆن و روخسارى جارانى ھەيە، نە ساز و نەى سۆزى ماوھ. نە بولبول چرىكە و چەھ چەھە و خرۆش. (ھەلوپستەيەك ئەكات، ھەست بەھاتنى كەسىك ئەكات)

(لاوھ دىتتە ژوورەوھ)

لاوھ. ئەوھ تۆى. بۆ دەرەنگ ھاتى، ئەزانى چاوەروانىش بەرۆژ و دەور و زەمان ئەگۆرپت.

رۆژ له دوای رۆژ تالتر ئەبێ.. ئەزانی بیرم له چی ئەکردهوه؟
لاوه: بلیتم له من؟ یان له رۆژگاری زڕ.. یان رهشه رۆژان. یان.. یان.. نازانم.

نازەنێن: له هیچ شتێ تەنھا له شتێ نەبێ.

لاوه: خۆشه و بیستی.

نازەنێن: ئەو بە لایەیی خۆشه و بیستی ئالۆدەبێتی.

لاوه: حەز ناکەم زۆر بییری لێ بکەیتەوه. ئەمە قەدەرە و هاتوو.

نازەنێن: ئەو ئەگەر رهشه بای قەدەر درهختی بوونی هەمووانی له رهگورپهشه وه هەلکەند؟

(تاریکی)

(مالی سالار)

پیرۆز: ئەو هەش هەر له خەونە کە تا بوو؟ ئەو ئەلێ چی؟ باشه ئەگەر ئەو لاهویه له

خۆشه و بیستییه که یا سەر راسته. بۆ نابزوی، بۆ کارێک ناکا؟

هونەر: خەونی چی و هه قایه تی چی. خۆ ئەو وهک ئیمه قسه ئەکات.

سالار: باشه کورم چۆن قسه بکات؟ ئەزانی ئیوه نە تانەبێشت قسه کانی تهواو بکات.

شەنگە: بابە ئەو وهک ئەفلام کارتۆنە که یان لێ کرد.

سالار: ئەفلام کارتۆنی چی؟

شەنگە: دوینی سەیرم ئەکرد. گەبێشته ئەوهی کچه پاشا قسه که ی بەباوکی بلێ. کاره با
کوژایه وه.

پیرۆز: سالار بزانه شەنگه چی ئەلێ؟

سالار: شەنگه خان ئەگەر تۆ بویتایه، چیت بەباوکت ئەوت؟

شەنگە: کچی ئەفلام کارتۆنە که، یان شازادهی هه قایه ته که؟

سالار: بەئاره زووی خۆت.

(تاریکی)

نازەنێن: ئەگەر له سەر خواسته که ت سووریت و به خۆتا رانه فەرمووی، فەرموو، لەم رۆ زووتر
نبییه. وەرە دیوان و به و پەری پروا به خۆبوونه وه بلێ.

(تاریکی)

لاوه: بەلێ پاشای گەورەم، من ئامادەم، گیان لەسەر دەست و پشت بە یەزدان. وا
له بهرچاوی ئەم دەست و دایەرە بەرێزە و له دیاری بەرز و پاکژتاندا بەلێن ئەبەم،
ئەرۆم یان نەبێتییه که ناشکرا ئەکەم و ئەو تەلیسمه ئەشکێتم که تەرازووی بابەتی
تاقانی پیرۆزی بوونی، نەنگ و لەنگ کردوو... یان ئەو هەتا وهک ئەوانی پێشتر
ئێوه خۆش، سەرورەم ئەمە دوا بەلێنمه.

شا: دروسته و من رازیم، بزانی شازاده ئەلێ چی.

(تاریکی)

(له دەرگا ئەدری)

سالار: توخوا ئەمە کاتی له دەرگا دان و میوانه... بههرحال کورم بزانه کیتییه (دەرگا لیدان
زیاد ئەکات) بابە وا هات، وا هات دەرگا که له بن دەرمه هینە و له گریژنه ی مه به.
ئەری دوایی بیرم بخه نه وه گەبێشتبوینه کوێ، باشه شەنگه خان تۆ بیری تیزه
باشه؟

هونەر: باوکه په یامنیتری تەله فزیۆنه و ئەلێ بۆ دیمانە ی باوکت هاتوین.

سالار: باشه به خێر بین سەرچاو، کورم نە بیان وت کام که نالەیه؟ نە تناسین؟ دە ی خێراکه
فەرموویان لێ بکه با بفەرموونه ژووری میوان. ئا پیرۆز چایه کیان بۆ لیتێ.
(بەتەنیا ئەمپینتیه وه)

سەد له سەد بۆ باسی ئەم بەرههه مەم هاتوون ئای (توونی باوه عەمره) چۆن منیشت
ون کرد. نا.. نا به سەری خۆی هەر سەری لێ دەرئەکەم. باشه له کیتوه هه والی ئەم
ئیشه یان بیستوه... زۆر ئاسایییه که من نووسینیکم بەدەسته وه ئەبێ تا بینراویکی
لێ ئەنووسم بەدەم باسی ده بینراوی ئەکەم، ئەوه گرفت نیییه. بههەر حال. با
پیشه کی پرۆقه یه کی بۆ بکه م.

ئەو ئەپرسی: ئەم بەرههه مەت ئە...

منیش ئەلیم: پێشه کی سوپاستان ئەکەم. بان چاوان هاتن. ئەم بەرههه مەم (ئەوانه ی توونی
بابا چوون) پێکه نینیتیکی بۆ ئەکەم. نە تان بیستوه.. توونی بابا چی. خۆی (توونی
بابا) که وتۆته ناوچه ی دهره نیدیخان، نیوانی خری دەرەوین و گوندی پونگله، واته
رووباری سیروان رۆژهه لاتیه تی. وا بزانی ئەم پێشه کییه به سه پاشان دووم
پرسیار. چی پرسین؟ ئا.. من باسی گرفتە که ئەکەم. باس له گری کویره ی

سهره کيبي شانوييه کهوه نه کهم، نه ليم به هوي دهستکاری يهک به دواي يه کي بابه تي
 تاقه کانه وه سهر له وهرزه کان و رهوتي ژيان تیکچووه. رهنکه بپرسن. شتي وا چون
 نه بي! نه ي باشه وهرامي من چون نه بي؟ براتم نه ليم: نه گهري نم پروداهه بينه ره
 بهرچاوت. گرمان به يانيهک خه لکي کاتي به ناگاهتن خور له بري نه وه ي له
 روزهه لاتوه هه له تاتي له روزهه اووه سپيده نه دا و گزنگ په خش نه کات. جوانه...
 جوانه... ني؟ نه پرسم: باشه نه وه سهرمه وقولات به زور شت لي نادات؟ له وهراما
 چي نه لين؟ چي تر نه پرسن...

پيروژ: باوکی ديار. نه ليم باوکی ديار له گه ل تومه.

(سالار بير نه کاتوه)

سالار: گه يشته کوي... (پيروژ ديتته ژووره وه)

پيروژ: گه يشته کوي؟ رويشتن. وتيان بو جاري کي تر.

(تاري کي)

نازه نين: نه وانه بينينه وه يهک ويلي سوراعي راستييه کي کردوون. نه وانه له چاوي نه و
 هه ست و ناره زووه يه کتري نه بينن، نه وانه سهرده مه کان و سنوره کان وه لاهه
 نه نين... نه وانه له لايه که وه چاوم له لاهه ي دل بورiane و، له لايه کي تره وه چاوم له
 مالي (سالار) ناويکه، نه گه و نه بي نه وه له کوي و نيمه له کوي... نيره دوو هزار
 سالي بهر له دا يکبوني (عيسا) پيغه مبه ره و نه وانيش هه ره له کوردستان به لام له
 روزهه لاي لي نه داو لي نادا... فهرموون نا نه وانه په نجه ره که ي کرده وه، هه ردو
 تاکه که ي خسته سهر پشته.

(تاري کي)

سالار: هه وايه کي به هاري دل که ره وه يه، باي وه شته و درهخت شکوفه نه کات، بوني
 ژياني پيوه يه...

(نازه نين دهر نه که وي. سالار نه وق نه بي و نه چه په سي)

نازه نين: سل مه که و مه چه په سي. من نازه نينم نه وه ي...

سالار: نووسينه که ي من.

نازه نين: له سي هزار ساله وه هاتووم.

سالار: (چاوي هه لئه گلوي) به يني خومان بي، نه مه يه جهانگيري راسته قينه

وته واه تي. خانم نه مه وي سهر دانتيکتان بکه م.

نازه نين: به خير بي. به لام. رهنکه لاي خه لکه که ي سهرده مي نيمه سهر بي. وا نيبه.

سالار: نامو! رهنکه لاي نه و خه لکه ناخافتن و پوزشاکه که م سهر بي، له وه يه باسي نه مرو
 بکه م شاياني پيکه نين بي.

نازه نين: دوو دل مه به و ريکه وه نايه لين بي هاوي بيت، ديار بيه کيشم بو هيناوي.

سالار: ديار!

نازه نين: ديار له شاري هه قايه ته وه بو سالاري هاومه به ستمان، پروانه نه م کلاه
 (کلاوي کي پيشان نه دات) نه مه لاي نيوه به (کلاوي سحري جن) ناسراوه، نيمه
 پي نه لين (کلاوي گره وي بهخت برده وه).. نه مه هه کاتي له سهرت کرد
 نابينري، به لام تو خه لکي نه بيني. ناهم زهنگوله گچکه ي قوچکه که شي بو
 به دهنگه وه هاتنه، فهرموو بيگره منيش نه گه ريمه وه شماره که م به نوميد ي کوشش
 يه کخستن... مالئاوا. (نه روات)

سالار: خه ونه يان راستي!؟ وا چاکه لاي که س باسي نه که م و نه پي نيبه کاني نه م کلاه
 زهنگوله داره ش نه در کينم. باشه پرسيارتيک نه بي نه وان به و توانا سهرده وه چ
 پيوستيه کيان به که سي کي وهک من هه بي! دياره نه مه جه خته له سهر نه و
 راستييه ي که حه قيقه ت بزر ناي و سي هزار ساليش به سهر يا پروا هه نه چينه وه
 سهر ي

(تاري کي)

(نه نداماني خيزاني سالار نه م گوزانيه نه لين)

نيمه په نديکتان بو نه لينه وه

نيوه ش بو خوتان ليکيده نه وه

په ند نه خشي به رد ي گشت ده ورانيکه

يادگاري جواني باو باوانيکه

وتيان ماسييه ک گيژاو لولي دا

نه شکه نجه و نازار ورياي کرده وه

بووه وانه بوي، پرياري پي دا

روو له زهرياي گه وره کاتوه

پهنديكى تيريش واي گيپرايه وه
 جاري هوشترى ريگاي بزر كرد
 نه زاني چوني به هوش هاته وه؟
 كاتي بياباني وه بيركه وه وه
 ره شه با گولي له ره گ هه لكيشا
 وه رزان رابورد و به هار هاته وه
 گول چون ره شه باي له بوغزا تاسان
 له سهر به ردي ره ق خونچه ي كرده وه

(تاريكي)

هونه ر: باوه گيان كه ي كلاوه كه ت له سهر نه كه ي؟
 سالار: ئيستا نه چمه دهر وه به كلاوه كه وه ديمه ژوره وه. بزائن نه ميبين.
 شه ننگه: نه ي چي لي دي.

پيرۆز: كچم نارامت بي، ئيتر نه وه باوكتانه و...

(سالار نه چيته دهر وه)

سالار: (له دهر وه دهنگي دي) ئاده ي چاوتان بنوقيتن... نوقانتان؟

هه مووان: به لي، به لي.

سالار: يهك، دوو، سى، واهاتم.. چاوتان بكه نه وه

هه مووان: كوا؟ كوا...

پيرۆز: منالينه باوكتان ملي ريگاي گرتوه.. چوو

(تاريكي)

سالار: نه وه تام، نه وه تام، ليرهم، گه يشتوومه ته به ردهم دهر وازه ههره گه وره كه ي شاري
 هه قايهت، ئيستا سى هزار و سى سال بهر له لاي خومانه، كلاوه كه م له سهر ناوه و
 كه س نامبيني... ريگايه كي دور و دريژي پر له ليوار و هه لدير و پر له ده عبا و
 درندهم بريوه. ههنگاو نانم شه و رۆژي به به كه وه گري نه دا. ئاي خه مم به ده ست
 نه ژنوكانمه وه خواردوه. واده ي ده مه و به يان بوو، كانبيه كم هاته ري كه شور به بيه كي
 به ژن خانومان، پرچ و كه زيبه ي به سه ريا شور كردبو وه دوو قوم ئاوم خوارده وه و،

پرياسكه كه م ژير سهرم ناو، تا نه وه ندي چاو ترووكاندني. نوقمي خه ويكي گران
 بووم. (قاقاي پي كه نين دي و به ناگا ديت)

ئيه كين؟

كه سيك: دۆستين، هيچ شپرزه مه به و سل مه كه. ئيمه تو نه ناسين و بو كومه كي تو
 نيتر اوين.

سالار: كي ئيه ي راسپارد و ناردووني؟

كه سيك: نه وه ي هاته ديدارتان، شازاده ي مه مله كه تي هه قايهت. نازنين خانم.

سالار: بان چاوان.

كه سيك: جاري پشوي خوت بده پاشان ريگا نه گرينه بهر. (لاوه) ي دلخوازي شازاده ش
 له شويني ديار بكر او چاوه روانته. فه رموو نه م سپارده به شي بو ناردووي.

(پيچراويه كي نه داته ده ست)

(تاريكي)

پيرۆز: شه ننگه گيان. برۆ باوكت له خه وه هه لستينه. وا نيوه رۆيه، قوري و پيال ه كان
 لانه به م. (شه ننگه نه روا ت باوكي خه بهر كاته وه)، چاك نه م پياوه سه ري خوي به م
 تووني بابايه وه جه نجال كردوه، له نه وه له وه خه تا كه ش خه تاي من بوو دياره
 دره نك خه وي لي كه وتوه... (شه ننگه دپته وه)

پيرۆز: ها كچه كه م خه بهر ت كرده وه؟

شه ننگه: نه لي: با خه ونه كه م بير نه چيته وه، به بينراو نه يان نووسمه وه.. تازه نان به ياني
 ناخوم.

پيرۆز: خوي داناوه له مائي پاشاي هه قايهت نان بخوا چاك له كه لله ي داوه، (هونه ر
 ديت)

هونه ر: دايكه له گه ل باوكمته؟

پيرۆز: نه ي هه ر نه و نييه بوته پالنه وانه كه ي (تووني بابا)؟

هونه ر: نه بي ئيستا له تاقى چه نده هه ميا بي؟

(تاريكي)

(سالار باسي بينراوي ديواره نده كه نه كات و له لايه ن نه كته ره كانه وه نمايش نه كرى)

لاوه: (دیتته سهر شانۆ) وهره لیرهوه پروانه. بابزاین ئه مه یه کهم بابهت و یه کهم تاق و دهرووه.

سالار: ئادهی (ته ماشا ئه کهن)

لاوه: ئه مه له یه کهم تاق ئه کات. ئه زانی به چیا ئه زانم؟ بابه ته کهم سهره تایه بۆ سه رگوزشته که. له م سواره بۆشناغه ده ماغ به رزه پروانه شه دهی لار داناوه و خه نجه ری گو پکه زی پینه ی به پشتینی قه ف قه فیا کرده و، له مشتوی سپی ساکاری پروانه، ئه و جووته که وشه شه مامه رهنگی له پیتی کردووه و پوزوه وانه ی گولنگه داری مهرزی لی هه لکیشاوه. ئا و زهنگی لی ئه دا و ریشوی شه دهی له ناو په نجه کانی با که دا گه مان ئه کات. ئه ها که عه جبه شو په سوار پکه. ئه بی هه وای چ کۆنه هه واری له په رده ی دلی دابن.

(گۆرانی له سهر ته پلای سواریی، یان ته پلای جهنگ)

گۆرانی:

هه ی لاو، هه ی لاو، هه ی لاوه

هه ی سوار، هه ی سوار، هه ی سواره

ته پلای سوارییان لی دا

دار و به یداخ هه لبرا

ئا و زهنگی چه خماخه ی دا

خرمه خرمی ئاسمانه

نه عه رته تا ئاسمانه

ئه سپان بالیان گرتووه

شه ده با ئه یشه کینی

ئای له کوری گه رمینی

هه ی لاو، هه ی لاو، هه ی لاوه

هه ی سوار، هه ی سوار، هه ی سواره

هونه ر: دایکه تا بازار ئه رۆم، زۆرم پین ناچن، زوو ئه گه ر پیمه وه.

پیرۆز: باشه کورپه کهم ئاگات له خۆت بی. له گه رانه و تا سه ری له دایه وه نه وش بده. بلای بۆیه باو کم دیار نییه. ئه م ماوه یه تۆزی سه رقاله، با دایه وه نه وش. غایله نه کات که کورپه کهم سه ری لی نادات.

هونه ر: باو کم هه ر خه و تووه.

شه نگه: خه و تنی چی! ده می که رۆیش تووه.

پیرۆز: بۆ کوئی چووه؟ له ژووره که ی نه ها تۆته ده ری.

هونه ر: ئاده ی (خۆی ئه کا به ژوورا)

(تاریکی)

(دیوانی پاشای هه قایهت)

شاژن: که واته ئیستا نه پینی به که ئاشکرا بوو. نه یان و تووه که ی ئه گه ر پیمه وه؟

شا: گه رانه وه! ئه و هه یان زۆری ماوه کاره که یان زۆر ئه خایینی.

شاژن: که ی ئه م هه و الانه یان گه یشته؟ و چۆن توانرا...

شا: ئه وه بوو. ها په رده دار، ئه وه کینی چه اوه پروانه؟ (ته ماشا ئه کات) فه رموو چه کیمی

دانا و ئه ستیره وانی شاهانه (ئه ستیره وان دیتته ژووره وه)

ئه ستیره وان: سلاو له شاهی سه ره و ره مان.

شا: سلاو، به خیره اتی ئه ستیره وان، باش بوو له کاتی خۆیدا هاتی. با بزانه تۆ ئه لینی چی؟

ئه ستیره وان: له خزمه تام تاجی سه ره مان.

شا: تاوی له مه و به ر، له گه ل شاژنا باسی ئه و هه و اله مان ئه کرد. هه والی ئه و جووته

هاور پیه ی، یه کیتی کیان لای ئیمه و به به لینه وه رووی له توونی بابا کردووه و ئه وی

تریان، که هه ر له ولاتی کوردانه وه ها تووه و هه ر بۆ هه مان مه به ست.

ئه ستیره وان: ئاگادارم، گه وره م ئه ته وی بیانی بیینی؟

شا: به لای، به لام چۆن و به چی؟

ئه ستیره وان: شازاده نازنه یان خانم، کلاوی ئه فسووناوی برده وه ی گره وی به خت ونگینی

به و به خشی و ئه ویش به دیاری ئه و شته ی بۆ هیئا بوو که دونیای پین ئه بی نری

ئه مه یان قسه ی من نییه، قسه ی ئه وه. گوایه له گه ل مانگا یه کخراوه، له مانگه وه

سه یری دونیا ئه کا، ئه مه ش هه ر قسه ی ئه وه.

شاژن: له مانگه وه!

(تاریکی)

سالار: باشه بۆ نابې؟ من ئەگەر پېمەوه بۆ ئەو دېرژەمانە و ئامپىرى سەتەلايت ئەكەمە
 ديارى، ئەوان ئېمە بېين و ئېمەش ئەوان بېين.
 پېرۆز: ھەردوولامان ئەحەپەسېن. شتى وا ئەبېت؟
 ھونەر: باوكم ئەپەوئى ھەردوو زەمانەكە يەكخات.
 سالار: تەواو، مادامەكى كېشەى ئالۆزكردنى بابەتەكانى (توونى بابا) لە ئارادايە و
 ھەرچۆن گرتى ئەو باپيرانەمان بوو. گرتى ئېمەشە كەواتە (گۆرانى)
 ھەمووان:

با تەماشاکەين پروانين
 ئەمەش سندوقى دونيايه
 شتى سەبرى تىبايه
 پىكەپىنانى ئەو پردهيه
 دوو سەردەمى ئەم خەلکەيه
 بەيەك مەبەست ئەگەپىنى
 پەيامبەرى پەيامپەكە
 لە مۆمدانى داگيرساويا
 مۆمى ئەشقى مەمى دوينى
 مەمى ئەمرو، مەمى سبەى
 دائەگيرسى.....
 باھەزاران سالى سېرى
 شەختە و سەھۆل
 کەر و کاسى و کپىتى بى
 تەماشاکەن چاک پروانين

(تارىكى)

(ديوانى شای ھەقايەت)

نازەنېن: ئەستېرەوان واى وت؟ ديارە دوو تاقيان نەقشەكەى كوئېر كراوہتەو، دزراوہ... لە
 كتيبە پېرۆزەكەدا و لە لەوحى يەكەما بەحەوت تاق ناوى ئەبات. نەك پېنج تاق.

شاژن: ھەرواشە كەواتە

نازەنېن: داېكە گيان ئەم ئالۆزىيە، ئەم سەر لېشيتوانىيە...

(شا دېتە ژوورەوہ)

شا: نەمزانى، ھەر تاقە و چ باسپەكە. كوا؟ لە كوئىيە ئەستېرەوان؟ با ئامادە بى.

شاژن: بۆ چىتە؟

شا: بزائم لەوئى چ باسە؟

شاژن: لە دونياى عەجايەبات؟

شا: نەخېر لە (توونى بابا). ئەو تاقانەى تر كېتوہ چوون؟

نازەنېن: بابى سەرورەم، ئىستا ئەو شتە ئەھىنم، ديارىيەكەى دونياى شپرزەيى.

شا: ئەوہى ھىچى لى حالى نەبووين.

نازەنېن: نا... بابە گيان، ئەوا ئەھىنم و لە (توونى بابا) پروانە.

(تارىكى)

(مالى سالارە)

پېرۆز: گەيشتتە كوئى؟ ئەوہ زانيمان، ئەتوانن ئېمە و ئەوئى بېين.

سالار: بېر لەوہ ئەكەمەوہ، ئەم باسەى لەم مالەوہ دەستمان پى کرد، تەشەنە بکات و

ھەمووان بگرتتەوہ، ئەوہ مەبەستە ئەى بۆچى ئەنوسم؟ نەمانى ئەو دوو تاقە

ناتەواوکردنە... ئەمەم بەچارەنوسى خۆمانەوہم گرى داوہ. ئەوہى لىيان دزىوين

چىيە و كى دزىويەتى، ئەمە گرى باسەكەيە. ئايە ئەيىنەوہ لە كوئى و چۆن؟ ئا

لېرەوہ ئەبى و...

پېرۆز: ديارە خەوت لى تەرى بوو، بۆيە...

سالار: خەو... بۆيە لېرەدا نووسىنەكەت وەستاوہ. بەلئى بەلئى... ئىستاكە قسە ئەكەين ئەمە

بىنراوہكانى ئەمروئە كە پىويستى بەتەواوكرەكانى ھەيە، ئەوئىش

خەون.. خەون... بەلئى خەون.

پېرۆز: گرمان تووشى خەو زران بووى.. ھا؟

سالار: ئافەربن ئەمەش ئەبىتە بىنراوئىك.. دكتورم بۆ بانگ ئەكەيت، دكتورى ديار...

دكتورى دەرووناسى... ئىتر

(کەسایەتی دکتۆر و خۆی ئەنوێنی)

سوپاس دکتۆر گیان، ئەزانی گرتەکە ی من لە کوێو دەست پێ ئەکات، حەز ئەکەم
پێشەکیبەکت بخەمە خزمەت... بەلێ ماوێهە کە سەرقالی بابەتیکم ئەویش بابەتی
(توونی بابا) یە..... بۆچی توونی بابا؟

: بۆچی توونی بابا؟

مامۆستای پەیمانگە ی هونەرە جوانەکانی شاری سلیمانی بووم، ئەو پۆژە. وادە ی
تاقیکردنەو ی پراکتیکی ئەو قوتابییانە بوو کە پێشکەشی پەیمانگیان کردبوو
بەئومێدی وەرگرتنیان. ئێمە چەند مامۆستایەک بووین لە ریزی یەکەمی بەر
تەختە ی شانۆکە دا دانیشتبووین. ناوی قوتابیەک خۆتێرایەو و بانگ کرا بۆ سەر
شانۆکە. مامۆستا (بەدیعە دارتاش) یادی بەخێر، وتی: ئەزانن کۆری کێیە؟

: ئەم قوتابیە؟

: بەلێ.

: (بەچریە) کۆری هونەرمانە بی سەر و شوێنەکیە... کۆری (قادر کابان)ە.

: ئادە ی بازانین، چیت ئامادە کردوو.

(قوتابیەکە بێنراویکی بی دەنگ نمایش ئەکات)

کە سەرنجی بێنراوەکەم دا، بێنراویکی ترم ئەهاتە بەرچاو، ئەو پۆژە ی باوکیان
بانگ کرد، دەوری چێشت هەنگاو بوون... چاوەروان بوو. ئەو کۆرە، تەمەنی سی
چوار سالتیک ئەبوو... هەر چاوەروانی هاتنەو ی باوکی بوو. پێنج سالی
پەیمانگە ی رابردوو هەر چاوەروان بوو... لەم رۆژانە دا سۆراغیم کرد وتیان هەر
چاوەروانە... بۆ ئەهاتەو... (وەک بەتاگا بێتەو) دکتۆر. بۆخەو زرانەکەم.. دکتۆر
بۆخەو زرانەکەم.. پێویست ناکات.. پێویست ناکات.

ئا... بێنراویکی تر... جاریکی تریش مەملەکەتی هەقایت و بەیادی چاو

کەژالەکانی شازادە نازەنینی خانومانەو (لاو) هۆرە ئەچریکێنی و (سالار) یش
ئەو تەم باسی تاقی دوو ئەکەم و بەتەلەفزیۆن ئەبێنری.

(هونەر) ئادە ی بابە بیکەنەو.

(تاریکی)

(نمایشی تاقەکان ئەکری)

نازەنین: پروان... ئەو دەروازە ی دوو مە. ئەو دیواربەندە قالیچە رەنگاوپرەنگەکە ی
حەزەتی (سلیمانە) و، پروان نزی باران بارین لە یەزدان ئەکات. قالیچە یەکی
جوان و رازاوێهە وینە ی چەندەها بەندە ی لەسەر نەخش کراو... ئەو دەش دەروازە ی
سێبەم، فەرموون پروان. شەن و سێلک و بێژنگ و جەوآل و هۆریان بەدەستەوێهە
و روووە خەرمانیکی کوتراو ئەچن... ئەو کەسێکە و خۆیدانیکی بەدەستەوێهە و
مەر و بز لەسەر گاشە بەردەکان خۆی ئەدات...

پیرۆز: (خۆیدانەکی بەدەستەوێهە پیشانی مندالەکانی ئەدات).

تەماشاکەن ئائەمە خۆیدانەکیە... پروان ئەمە وینە ی لەسەر نەخش کراو... ئەو مانگ و
ئەو ئەستێرەکانە.. با (سالار) تەواوی کات و بۆتانی باس کات. وەرە نۆرە ی
تۆیە.

سالار: چیبە؟ ئەو هەرایەتان لە چیبە؟ دووبارە نەتانیشت خەو ئەکەم بەتەواوێهە بیبیم.

پیرۆز: ئەو ی کە بینیت چی بوو؟ بەکورتی.

سالار: بەهۆی ئەو نامێرە ی کە بەدیاری بۆ شازادە ی شاری هەقایتەم ناردوو. ئیستا
ئەوانیش شەوانە سەیری بەرنامەکانی ئێمە ئەکەن. زیاتر حەزبان لە فیلمە
کارتۆنییەکانە و بریاربان داوہ پاش هەلەپتانی نەپتییەکانی (توونی بابا)
سەردانیکمان بکەن، ئێمەش بۆ پیشوازیبان روو لە دەری توونی بابا ئەکەین و...
ئەو ئەندە

(تاریکی)

هەمووان: (گۆرانی)

ئەگێرەو توونی بابا

لە تاقی یەکەمینا

مەملانی گەرم بوو

پر ئەشکەنجە و سەخت بوو

وادە ی رووبەر روو بوونە

ئاوژەنگی ئاگرگرتی

ئەسپی سەرکەش هەلشاخی

شەدە با ئەیشەکێنی

حيله شاخه و شاخ ٿهروا
 ٻوٽه ته پل و ڪه رڻا
 ٿه گيڙنه وه تووني بابا:
 تاق تاقى دووهمينه
 پيغهمبر سليمانه
 قاليچهى بالنده نه خش
 دونياى تيادا ٿه نوتيني
 نزاى باران باريه
 جووتيار چاوى له هوره
 زهوى چاوى له تووه
 ٿه خهى دل ٻو بارانه
 خواهه بارانى داکا
 ڙيان له بارانابه
 .....

(تووني بابايه)

لاوه: يه ڪه همان دى، دووهمان دى... به لئ ٿهوا گهشتينه دوا تاق، ڪه پيڻجه مين تاقه
 ڪسه ڪه ٿويه، ٿه ٻوو هوت تاق بوايه. ٿه دوانه ڪه ٿه تري!
 سالار: ڪيشه ڪه ٿيمه ٻو ٿه دوو تاقه بزرڪراوه ٿه گه رڙتته وه. چييان ليها توهه؟ ٻو ڪوي
 براوه، ٿه هم هممو به لايه به سهر شاري ياراني هه قايهت هاتوهه ياراني شاري
 ٿه مرڙش. وهره با شتيڪ بڪهين، رهنگه باري راستيه ڪه مان ٻو دهر ڪه وي.
 لاوه: چوڻ؟

سالار: باسه يري بابيه ته ڪانى تاق به تاق بڪهين و ٿه وسا بزاني چي لي دابر ڪراوه
 لاوه: چي لي دزراوه. دياره به ناته و اوى و اتاڪه دا دهر ناکه وي.
 سالار: فرموو با پيادا بچينه وه

(تاريڪي)

(ديوانى شاي هه قايهت)

شا: ٿه وه ٿه سستيره وان واي ٻو ٿه چي. ٿه ي با بزاني شازاده نازهنيني خانمان

چي ٿه لئ.

نازهنين: بابي سهرورم، گه ليڪ بيرم لي ڪردو ته وه، هه رچنده سهر ٿه هينم و سهر ٿه بهم،
 به ٿا شڪرا هه ست به شوتين گور ڪه بيان ٿه ڪم

شا: ٿاده ي با بزاني چوڻ چوڻي؟

ٿه سستيره وان: گه ورهه پاشاي زه مان، ريگا به فرموو به نوڪه رتان پرسيارى بخه مه خزمهت
 شازاده خان.

شا: پرسيار؟ له باره ي چييه وه؟

ٿه سستيره وان: قوربان گه تاقه ڪان شوتين گور ڪه يان پي ڪراوه، ٻو ٿه لئ يه ڪم تاق و دووهم
 تاق و، ٿه جوڙ ناو نانه له چييه وه هاتوهه؟

نازهنين: ريگا به فرموون. جه نابي ٿه سستيره وان، بهر له ناو شته ڪه هه ٻوو، جگه له وه ي ڪه
 ٿه تاقى سهره تايه دانراوه دووهم له نارادا نه ٻوهه. بابي سهرورم ريگا به فرمووي
 ٿه پرسياره له ڪاڪي ٿه سستيره وان بڪم: تاقى يه ڪم مملانتى بي و دووهم ڙيان.
 ٿه مه ٿه بيت؟ بي گومان نه خيتر، سهره تا ڙيانه و پاشان مملانتى ڪه واته ڪي راسته؟

(تاريڪي)

(تووني بابايه)

لاوه: نازهنينه ڪم، ٿه مهش ناوه روڪ و بابيه تاقى سبييه مين دهر وازه يه. ٿا ٿه نووسينانه
 گوزارشت له ڪوشتن و برين و وي رانڪاري و ٿه تڪ ٿه ڪات. پروانه ٿه ها لهم ديوار
 به ندهدا چوڻ شمشير له گهر دن ٿه دا و خوتن تا ته پلي سهر فيجقه ٿه ڪات... ٿه ها
 (شمشير پيشاني بينه ران ٿه دري).

پروانن شمشيره ڪان له ت بوون (بهشڪاوى فرى ٿه دات) ڪوڙراوه ڪان زيندوو بوونه وه. خوڙ
 له ٿا سو وه هه ٿهات و تاريڪي نه ما.

سالار: (لاوه) تو بلتي نازهنين خانم گويي ليت بي؟

(تاريڪي)

نازهين: بهرده و ام به، گويم ليته، زور باش. روو له پيڻجهم دهر وازه ڪه.

لاوه: ٿه وه تا، ٿه مهش پيڻجهم مين دهر وازه يه. دوا دهر وازه و ڪوتايه يه.

هه مموان: دواين ديوارى به نده ڪه يه

کتیب و ناگر و چیا
پیر شالیاری مهزنه و نزا ئەکا
کتیب و ناگر و چیا
کتیب و ناگر و چیا.....

(تاریکی)

(مالی سالار)

پیرۆز: سالار خەوت؟

هونەر: کوێرا!

شەنگە: باوکه...

پیرۆز: دەنگت نەبوو، وتمان دیارە خەوتوو.

سالار: من نەخەوتووم، ئەوان خەوتن... پاش ئەوەی تەواو ماندوو بوون. دوو تاق ونه..
نیسه.. کوێو چوو.. چ دەستی هەلیکەندوو و، بۆ چی هەلیکەندوو؟ ئەوان
خەوتن.. شای درنده و دێو و درنج. گشت خرۆشان چاو چلکنیکیان نارد
سۆراغیمان کات...

پیرۆز: ئەوەیان ئەزانین... لاقیان بەناو لاقی یەکا کرد، بۆ ئەوەی هەر گیانلەبەرێ بیهوی
زەفەریان پێ بەرێ بەئاگابین. کاتی چاوچنۆک بینی... دای بەسەریا و هاواری کرد:
هەمووان:

توونی بابا هەزار و نۆ سەد و دوو دەرە

نەمدیوێ کەس تێیدا بخەوێ بەدوو سەرە

سالار: کەواتە دوو سەر دوو عەقل لە عەقلێ بەهێزترە.

(تاریکی)

(دیوانی شای هەقایەت)

نازەنین: هەژدیهاکانی دەورووبەریش بەئاگا هاتوون!

شاژن: کچە کەم دڵ مەدە، بابت ئەبوت گەلیک چوون و چوون.

نازەنین: ئەی چار. چارە؟ هەر چاوەروانی، هەر بێ دەنگی؟ نا. ئەبێ کارێک بکەین
باشەکە ی ئەو بای وادەیه هەل دەکات و شکۆفە بەدرەختەکان ئەکات. ئەی کە

دایکان کۆرپە بەسینە ی خۆیانەو ئەبینن.
شاژن: ئەبێ ئەستێرەوان چی بلی؟
نازەنین: ئەو لە ئەستێرە و ئاسمان ئەروانی...
شاژن: ئەی لە کوێ بروانی؟ ئەو ئەستێرەوانە.
نازەنین: لە زەوی.

(تاریکی)

(مالی سالار)

سالار: پیرۆز ئەمە کۆتایی شانۆیییە کە یە

هونەر: باوکه کۆتایی!

سالار: ئەبێ کۆتایی بێ

هونەر: ناکی بەردەوام بی.

سالار: بۆ کوێ؟

پیرۆز: باشە، زۆر جار، کۆتایییە کە بۆ بینەر بەجێ دێلن. نابێ.

سالار: بۆ بینەر. نە. ئێمە دەستمان پێ کرد بەدوای گرفته کەدا چووین، ئەو گرفته ی کە
ئەو هەزار و... پیتوبست ناکات تا خەوتە کە شونیی خۆیان نەگرنەو، هەر وا ئەروا
منالەکان: خەوتە کە!

سالار: بەلێ تەواو نییه کە.. بەلێ..

پیرۆز: ئەی لاوێ بەستەزمانی دڵ پراوت کوێو برد؟ ئەو شازادە نازەنینە چاوەروان بێ؟

سالار: تەواو... تەواو بوون... ئەو نازەنین، ئەو بەیانییە بە بەرگی سەرتاپا شینەو و
گۆلێکی سوور سووری بەدەستەو و گرت و پرووی لە بانێژە بەر کراوەکە ی کۆشکی
شاهانە کرد و ورد ئەپروانی. چاوەروانی چاوە نەترسێکی لە (لاو) جەرەزەتری
ئەکرد لیبی وەرگری و بۆی لەسەر پەرچەم دا.

(کۆتایی)

پاییزی ۲۰۰۲

چەمكى ئاھەنگ لە شانۆي سالاردا

نيھاد جامی

"گۆفاری (ھونەر) ژمارە (۱۰، ۹) ی سالی ۲۰۰۰ - دھۆک"

(دلدارانى باران) و (پروانى پەشەلەك) دەروازەيەكى ئاھەنگيەكى شانۆيى بوو لای ھونەرمەند (ئەحمەد سالار) بەلام ئەم شانۆيە نەيتوانى لە شانۆي شيعرى دەريازى بيت، تا ناوەراستی ھەشتاكان تەنھا وەك چەند ھەولدا نيتك مایەو، چونكە پيويستى بەرپنمايەك ھەبوو بۆ تتيگەيستەن لە ئەزمون، شانۆي ئاھەنگسازى مەغربيش ئەو چەندە بوو دەبوو سەرەتا بۆ خۆ دالدان بچيەتە ژيەو، تا لە (نالی و خەونيكى ئەرخەوانى) بکەوتتە سەمايەك لە بەردەم ئەو بارانەدا، كە پيويستى بەچەندى ئەوانيش نەبيت، تەنھا ئەوى تەنەب، كە برانەكەتە و ژمەكەى خيەرا و توند دەبيت، ديارە رۆشنيەرى دۆگما ئەو رۆشنيەرى ھەركاتى گوتى لە ناوەكان بوو بەوەرگرتن ناوى دەبات، رۆشنيەرى بەتالە لە زانين، بۆيە ناوانى (شانۆي سالار) بە - ئاھەنگسازى - مەغربى، ناوانيكە لە دەروەى زانين و بەكردەى ناوان ھەستاو، چونكە داپرينيەكى گەورە ھەيە لەنيوان ئەو دوو ئەزمونە، ديارترين خال بەراورديشيان (چەمكى ئاھەنگ)ە كە لای (الطيب الصديقى، عبدالکريم بشير) و ھاوپرێكانيان ئەو چەمكە مانايەكى ديارىكراوى ھەيە و زياتر ھەولئى رۆچوون دەدات بەنيوگيەرانەو ھەولگري بونياديكى فكريە، لەو شدا بۆمان دەردەكەوئى كە ئاھەنگ چەمكيەكى فكريە، كەچى لای ھونەرمەند (ئەحمەد سالار) ئاھەنگ كردهيەكى بەرجەستەكراو، كە پيکھاتەى وینەى شانۆيە، نەش ئەو مانا فكريەى ئاھەنگ كە (عبدالکريم بەشير) لە دەقيەكى مۆئودرامى وەك (خەلك و بەرد) بەرجەستەى كە دەكات.

كەواتە ئەزمونى سالار لەكوئى لەگەل مەغربىەكان ئاشت دەبيتەو؟!

ئەگەر چى پيش ھەموو شتى دەبى ئەو بەزانين شانۆي ئاھەنگسازى مەغربى خاوەنى ناسنامەى راستەقینەى خۆى نيە، چونكە نەيتوانيوە خۆى لە ئەزمونى تراچيديا بکاتەو، ئەو تە (عبدالرحمن بن زيدان) كە ئيمزای لەسەر چەند بەياننامەيەكى ئاھەنگسازى كردهو دەلئى «داپرانيتك نادۆزرتەو لەنيوان ئەزمونى شانۆي ئاھەنگسازى و ئەزمونە كۆنەكان».

بەشى دووهم

باس لە شانۆي سالارەو

له گهڼ ٺهوه شدا سالار له وهرگرنتی موفردهدی ٺاهه ننگ له چه شنی (دهف، بخور) کاربگه ری ٺهوانی له سهره، یا متممانه کړدنه سهر چه مکی رهسه نایه تی، به لام نایا ٺهوه مانای وایه سالار له ٺهزمونه که یدا لاسایی دهکاته وه؟!

سالار بؤ چوارچیتوه دهره کیمه که ی ٺهزمونه که ی ویستویه تی سوود وهر بگریت و له جیهانی خوږه وه مامه له ی له ته کدا بکات، بویه ٺه گهر شانوی ٺاهه ننگسازي مه غریبی توانیویه تی سوود له ٺایینی ٺیسلام وهر بگریت و له سرووتی ٺه و ٺایینه نریک بیته وه، ٺه وه دکری (شانوی سالار) یش بؤ دوزینه وه و گهران هه ولی به شانوکړدی سرووتی زهرده شتیبه ت بدات، ٺه و ته کنیکه یه نه ک سالار به لکو ٺاهه ننگسازه عه ربیبه کانیش دهبه رداري نه بوونه، ٺه گهر چی گیرانه وه له و ٺهزمونه ی سالاردا خه ونیکه قوتاییبه کان له وانه یه کی قوتایبخانه دهینوتین.

بویه به (نالی و خه ونیکي ٺه رخنه وانی) به ره و ٺهزمونیک دهرات سهره تایه که بؤ دوزینه وه ی ریگایه ک که ته نها عه شقیک (مه حوی) یانه توانای هه یه به شارپیکه یه کانی بگه یه نیټ.

بویه چه مکی ٺاهه ننگ له (کاتی هه لؤ به رز ٺه فری) په یوه ندی (ٺه کتر/ وهرگر) دهکات به هاوکیشی سهره کی بنیاتانی گوتاری نمایش، به وهش (تیوری ناموټونی بریخت) بؤ شانوکاری کورد رښ بکاته وه، ٺه گهر له خه ونه که ی نالی موفرده ده کانی ٺاهه ننگ رووبه پرووی هه ژاری ده بنه وه، ٺه و له و کاته ی هه لؤ به رز ٺه فری موفرده ده کان له و هه ژاریبه رزگاریان ده بیت، به وهش توانای دهسه لاتی ٺه کتره زیاتر دهسه پی بؤ گوزارشت له ٺامازه کان و سه رباری بوار فراوانیبه ک بؤ خوتیندنه وه ی وهرگر فه راهم دکریټ، به لام ٺه وه ی تووشی رچه نینی خیرامان بکات، ته وزیف نه کړدی به شیک له گورانیبه کان و هه ندی له شیعه رکهانه، ٺه وهش (گورانی/ رووداو) دهکات به دوو وینه ی (بیراو/ بیستراو) ی هاودژ، ٺه و خاله ش پیشتر هونه رمنه ند (دانا ره ٺووف) ٺامازه ی پیداه. نوسه ر مبه سستیبه تی شوناسیکی کوردی به شانوکه ی به خشیت، هه ر جاره ی به شپوه یه ک ده یه وی گوتاریکی میژووی فیگری نیشان بدات، ٺه گهر چی فورمی ٺاهه ننگ شپوه یه ک ره های به خو گرتوه، به لام ٺه وه ی له (جزیری وانه ی ٺه قیندا ده دات) مبه سته دوستکړدی په یوه ندیبه که له نیوان (نه ورؤز) وه ک جه ٺنیکي نه ته وه یی و (جزیری) وه ک ٺامازه یه ک، ٺه گهر چی ٺاهه ننگ بالی به سه ردا کیشاوه، به لام له و ده قده ا ٺه وه ی فه زای

گشتی داگیر دهکات (روودای درامیه) له ریگه ی فکری ٺاهه ننگ به وهش له (جزیری) دا ده یه وی بؤ خو دووباره نه کړدنه وه و گورینی ته کنیکي شپوا ٺاهه ننگ، له ٺاهه ننگی مه غریبه یه کانه وه سوودمه ند بیت، هه رچه ند ته کنیکي ٺاهه ننگ له (جزیری) ٺاهه ننگسازي مه غری نیبه، به لکو ویستویه تی له نیوان دوو ٺهزمونه که ی پیشوو خوی (نالی/ هه لؤ) و ٺاهه ننگسازي مه غریبی ریگایه کی تر بدوزیته وه، ٺه گهر چی له (نالی و خه ونیکي ٺه رخنه وانی) چونکه شپوه ی که له پور بؤ یه که م جار ده گوریت و رووبه پرووی ٺه و ٺهزمونه نوټیه مان دهکاته وه به تاییه ت له رووی ٺاهه ننگی شانوی، به لام زیاتری گرتوته خوی، ٺه وهش ٺه و سه فهره ٺهزمونکاربیبه ی سالاره لیته وه یه کاتی (سالار) ده یه وی (زه مه نی نووسین) ده می میژوو نه بیت، ٺه و سه له فیبه ت ناتوانی له بالای ٺه و ٺهزمونه نریک بیته وه، بویه ده خوازی که له هیللی میژوو لانه دات، ٺه وهش کاریکه سالار نایه ته ژیر باربه وه، چونکه ٺه و ده زانیت (ٺهزمونگه ری نووسینه وه ی رابردو نیبه) به لکو رابردو له ٺهزمونی ٺه ودا که نالیکه بؤ په یوه ندی کړدن به (ٺیستا) و دوزینه وه بؤ (ٺاینده) یه، له وه شدا دلنیا ده بین که ٺه و ده قیکي تر به ره م نه یټیت، ٺه گهر نه زانی له مه داری ده قی پیشوو دهرده چیت.

به (کیشسه ی چوون و نه چوون یان گرمان نالی هاته وه) دواده قی قوناغ دهنووسیټ ده توانین به تر وپکی ٺهزمونگه ری سالاری دابنیتین، که هیئانه وه ی نالی به خوتیندنه وه یه کی جیا له وه ی پیشوو، هه ر بویه ٺه و قوناغی ٺهزمونه ی سالار به نالی ده ست پیده کا و هه ر به ویش کوتایی دینټ، نالی به مه داری مه نه لؤزه ناسراوه که ی هاملیت ده سوړیتیته وه، ٺه و ده قه ده یه وی به جیا له هه ر سی ده قه که ی پیشوو به هه ناسه یه کی درپژه وه بؤ ٺاهه ننگ بیت، هه ر بویه ٺه گهر له (کاتی هه لؤ به رز ٺه فری) دا ته وزیف کړدی شیعه ر و گورانی ماناکانی ٺاهه ننگ له ده ست بدن ٺه و له و ده قده ا گورانی بی وه زیفه نایه ت، به تاییه ت جوانترین ته وزیفی گورانی له و قوناغی سالاردا «خوایه بیتمه وه دنیا هیئانه بکه م» که رووداو ٺاوتیه ی سرووتی ٺاهه ننگ دهکات، یا ته وزیف کړدی ٺه و دیره شیعه ری نالی «پیم ده لین مه حویه خیل و قیچه مه یلی شه ر ده کا خیل و قیچه ی...» به وهش به ریگیکی تری وه به ر نمایشه شانویبه که دهکات.

سه راپاگیری ٺه و قوناغ هه ول ده دات چاره سه ری که لینی ته کنیکه کان بکات به تاییه ت (گیرانه وه) که پیشوو ٺامازه مان بویه له کاتیکا شانوکارانی جیهان هه ولیان داوه سرووده ٺایینیبه کان بگورن بؤ کاری شانوی و له پیش هه مووشیان شانوکارانی یونانی، بؤچی

سالار بېر له وه ناکاته وه له قوناعی تازهی کارکردنیدا زهده شتییهت بکاته ناههنگیتی شاتویی...؟!

وه ناونانی ئه وه زمونونه به میتود هله به که و که سانیتیکی زور تیی دهکون، چونکه ئه وه زمونونه ئه زمونونی عه ره به کانیش خاصیه تی سه ره خوئی تیا نییه، هینده عه ره به کان چهند به یانامه یه کی شاتوییان نووسیوه و سالار نه ینووسیوه، به لام ئه وه مانای ئه وه نییه که له دیده گای ره خه نییه وه سه یری ئه وه زمونونه نه که یین، چونکه سالار تاکه هونه رمه ندی نه وه که ی خوئی تی که گیانی به رنکاری و نویگه ری تیا ده بیئرئ، له ناوه راستی هه شتاکان له گه ل لاوانی ئه زمونونگه ری شاتویی کوردی هات و ئه مجاره شیان به کتیبیکه وه له گه ل ئه وه وه یه ی راپه رین به رده وامی خوئی راده گه یه نیئت.

بۆیه خوینده واریتیکی هوشیاری وه ک ماموستا سالار ده زانیت ئیمه شه ری پی نافروشین، به لکو ده مانه وئ دیالوگی ره خه نیی له سه ر شاتوکه ی ساز بکه یین، نه ک وه ک ره خه گریکی سه له فی بۆ ئه وه ی شه رعیه ت بدات له وتاریکدا ده نووسیت گوايه ئه وه نه وه نییه سالار به سه له فی تیده گهن، لیره دا زور به توندی روو به پروویان ده وه ستینه وه له کوی وتمان سالار سه له فییه؟!

با وه لام بده نه وه، چونکه سالار نه ک بۆ نه وه ی سه له فی ئه وه نه وه یه ی له میژه هه ست به مردنیان کراوه، به لکو بۆ نه وه ی نویش بوونی ئه وه هونه رمه نده بۆمان مایه ی شانازییه، بۆیه هه رگیز ناکرئ سه له ف خوئی له گه ل سالار به راورده بکات، چونکه سالار ئه وه ئه زمونونه کانیه تی، به لام کوا کار و پرۆژه کانی سه له فی؟! دوانی ئیمه له سه ر ئه زمونونی سالار چهند ئه وه راستییه ده سه لمینتی که نه وه یه ک هاتوه دیالوگی ره خه نیی و مه عربی سازی بکات، هینده مردنی سه له فی راده گه یه نن ئه وه کتییه له پینا و چه پله و ئافه ربینیک وتارۆکه یه ک ده نووسیت له هیچ شوینتی بۆ یین دونا کریتنه وه، بۆیه په نا ئه باته به ر گۆقاریکی سیاسی...!

کیتشه ئه وه ی هاتوه له بونیادی ناوه کی ئه زمونونه کانیش بدویت؟!

بۆیه سه له فی شایه نی وه لام نییه، به لام ده مه وئ ئه وه وته یه ی (فرانسیس یونش) بینه مه وه یادی هونه رمه ند ماموستا (ئه حمه د سالار) که ده لئ «من قسه ده کم، تو تیم ده گه یه ت، که واته ئیمه هه یین».

له نالی و خه ونیتیکی ئه رخه وانی بۆ (گریمان نالی هاتوه)

ئه زمونونی ناههنگسازی سالار به دوو قوناع هاتوه، قوناعی یه که م له سالی ۱۹۸۷ به نالی و خه ونیتیکی ئه رخه وانی) ده ست پیده کات و له ۱۹۹۰ به (کیتشه ی چوون و نه چوون یان گریمان نالی هاتوه) کۆتایی دیت.

سالار له نوژنه ی ئه زمونونه که یدا (نالی و خه ونیتیکی ئه رخه وانی) ده می نووسیینه وه ی میژوو ده وه ستینتی، به وه ی ئیتر نابج شاتوکاری کورد میژوو نووس بیت، به لکو ده بی به ره هه مه یته ره ده ق بیت، کاری ئه وه ده بیته زیندوو کورده وه ی زه مه نیک له نیسو ساتی دۆزینه وه ی بۆشایی شاتو، به وه ش که له پووری له ده می (ئه نتوگرافی) هه لده وه شیته وه و به دیدیتیکی ئه زمونونکاریا نه مامه له ی له ته کدا ده کات سه رووتی نمایش له نا و (هه نووکه) دا ده چیتته وه (رپرودو)، لیره دا پرسپاری سالار جیا وازه له و پرسپاریه ی (بریتخت) ئاراسته ی شاتوو ئه کته ره کانی ده کات:

(ئه گه ر ئیوه له شوینی که سایه تبه که بان چۆن ره فترتان ده کرد...؟!) که سالار ده یه وئ ئه و پرسپاره بگورئ و پیمان بلئ: (ده بی له ده می ئیمه دا نالی عه شق و ئه وینی بۆ حه بییه له خه ونیتیکی هاوچه رخانه دا به ئه رخه وانی بکات) ئه وه ی ئه وه له میژووی وه رده گریت (زه مه نی رووداو) که به هوئی (زه مه نی ئیستا) وه هارمۆنیه تیکی زه مه نی دروست ده کات، ئه وه ش سه رووتی ئه وه ناههنگه شاتویییه که (گۆچان، ده ف، داری عود، گۆرانی، ئاواز مۆسیقا) ده گه رپنیتته وه نیو نمایش (ده ق).

ههروهک چۆن ده سه به رداری ته کنیکی شاتوئی یونانی نابیت له رووی (گیپرانه وه ی رووداو) له ریگه ی (کۆرس) له پال (گیپره وه) که له ده رپینی دیالوگ بۆ دوانیان له گه ل (نالی) ده یانه وئ به ره و میژوو گه شتمان پین بکه ن ئه گه ر چی له وه ده قدا (گیپرانه وه ی) ده بی به که لیتنیک که نایه لن چه مکی ناههنگ له شیوه ی به رامبه ر وه رگریت، دوورنییه ئه وه ش کاریکی به ئه نقه ست بئ و سالار بیه وئ بیکات، ئه وه ش بنه مای پینا، له (گریمان نالی هاتوه) سه رباری کۆرس (گیپرانه وه) به ئاقاریکی جیا وازه بات، به وه ی گیپرانه وه ی ده بی به (که سایه تی ئاماده گی) وه ک ئاماده بوونیتیکی میژوویی، ئه وه ش په یه ونه ی کردنه به (ده می وه رگر) له ناههنگ، بۆیه هه ریه ک له (پیره میرد) و (فه قئ ته یرانی) فه زابه ک له وینه هزریکانی وه رگر داگیر ده که ن که ده بینه شاهیدی راسته قینه ی میژوو، ئه وه ش گومان ده سپریتته وه، چونکه ده شی (گیپرانه وه) گومان دروست بکات، به لام بوونی که سایه تبه کی وه ک (فه قئ ته یران) په قینمان پین ده دات، کۆچی کورد له و قوناعه دا له گوتاری نه ته وه ی

ئىمە دەكەۋىتتە ژېرە ترسىيە دەبەستىرئىتەۋە بەمىژوو «نالى: ئەم كۆچ و چوونە، ۋەك مەرگ و ئاكامە، ھەر دەبى بېي» ئەۋىنى نالى بۆ ھەببە لە مېژوو ئىرۆسىيە تەۋە بۆ دەلالەتە سىياسى دەچىت، چونكە ھەر لە سەرەتاۋە دەقەكە دەپەۋى مېژوو لە (ئىستا) دا زىندوو بىكاتەۋە، دالىك لە پىشت مېژوو فرىدات، دەپەۋى (دال)ى نىردراۋ دەلالەتتىكى تىرى بۆ بدۆزىنەۋە، ئەۋەش گەرەنە بەدۋاى مانا لە رېگەى كوشتنى ئامازەى نىردراۋ، بۆ ئەۋ پىرۆسىيەى خوتىندەۋەكە سەرلەنۆى ئامازە بەرھەم دىننەۋە «نالى بەچاۋانت (ھەبى) نەبۋايە (نالى) نەدەبۋو، (گلگامش) (ھەبى)ى نەبۋايە نەدەبۋو قارەمان.

بەرھەمەپىنەنەۋەى ئامازە لە كۆتايى دەق گەرەنەۋەپەكە بۆ سەر ماناى گرمان كراۋەكانى نالى دەلى (بەلى بەرەنگار دەبم، بەلى ھەم) كە ئەۋەش كۆتايى بەگومانى ھاملىت دىنى و لە پانتايىيەكى كراۋەتردا مانا دەلالەتەكان خۆمى دەست نىشان دەكات چونكە (من) لاي نالى چەمكى مانەۋەى كورده لە ساتەۋەختى دەق كە دەبى بەھەلگىرى (گوتارى مانەۋەى كورد).

شۆرپ و بەردەۋامى دەبەخشىتە مېژوو، ئەۋەش داکۆكى كورنە لە مېژوو ئاۋ، كە سالار لە ھەرىكە لە ئەزمونەكانىدا لە چەمكىكى بەختىارى بۆ مېلانئىپىكانى ژيان دەبات.

لە دەقى (لەژىر تاراي سورمەچندا) ئاۋىنە دەبىتە ئەۋ موفرەدەپەى كە لەكاتى بوۋك ھىتراۋە جەرە لە كارۋانەكەى داۋە و ئاۋىنەى بوۋكيش دزراۋە، ئەۋ ئاۋىنەپە لەلای بوۋك مانايەكى مەجازى ھەپە، روانىنى خەۋنەكانىتەى بۆ ژيان، بۆپە بەھەموۋ ئاۋىنەكانى تر پازى ناپىت، چونكە ئاۋىنەكانى تر بەلاپەۋە «لىل و تارىك و تەماۋىن پوخسارى خۆم بۆ نابىنرى تارمايىم دىتە بەرچاۋ».

ئەۋە لە كاتىكدا لەگەل دزىنى ئاۋىنەكە ھەموۋ ئاۋىنەكەى بۆ نەدۆزىتەۋە «ئەۋا تاراي بوۋكئىيەكەم فرى دەدەم» كەۋاتە ئاۋىنە دەبىتە مېژوو پەك كە پەپەندى بەبەرئەتەى كۆمەلگاۋە دەبى، بۆپە بەبى دەركردنى نىبازە پەشەكانى ھەرگىز ئاۋىنە تەلخ بوۋەكان پۆش ناپنەۋە، ئەۋەش بونىپانىكە لەنپو دەقەكانى سالار كە زۆر خۆ دووبارە دەكەنەۋە كە دەلالەتەى ناپاكى دەدەن بەدەستەۋە، ناپەلن ئاسودەپەى پوۋمان تى بىكات، چونكە سالار دەپەۋى ئەۋ ھەقىقەتە بىكاتە خاۋەن چەمكىكى رەھا كەسە ناپاكەكان لە قۇناغى پزگارى ئىمەدا كۆتايىپان نەھاتوۋە و بەردەۋام لەناۋ شۆرپەكامانندان، مېژوو ئىمە پىپەتەى لە كەسانى

زۆل و ناپاك و خاك فرۆش، بۆپە تابوۋنى ئەۋانە ھەبى ئاۋىنەى مالەكامان ھەر بەژەنگ و تەلخاۋى دەمىننەۋە. بەلام ئاخۆ تا چەند ئەۋ بونىادە دىتە نىپو سىروۋتى ئاھەنگ بەشدارى لەۋ گەمەپە دەكات كە دەسەلات روۋپەكى تەۋاۋكەرىتەى، ئاخۆ (پاشا) دەبى بەھىماپەك بۆ ئەۋ دەسەلاتە تا لە دوا دەقى ئەۋ ئەزمونە (گەمەى شار و پاشاى گەمە) دا ۋەلامى پىسپارەكانى ئەۋ ئەزمونە ئەداتەۋە!؟

ئاۋ جارىكى تر دەبىتەۋە ھىما، ئەمجارەپان دەبى بەدەلالەتەى بەختىارى، نەبوۋنى ئاۋ پىسپارى سەرەكى ئەۋ دەقەپە، خاۋەن شۆ دەبىتە بەرپىسپار بەرامبەر بەنەبوۋنى ئاۋ، كە ھەلبەت ئاۋ لىرەدا مەبەست لە خۆش گوزەرانىيە خەۋنى ھەموۋان دەكەۋىتتە بەر ھەرپەشەى مەرگ ئەۋەش پەپەندى كۆمەلگايە بەدەسەلاتەۋە، ئاشكرا كورنى شوناسى دەسەلاتە، دەسەلاتەى زەرۋەنگى پاشا، ئەۋەش گەرەنەۋەپە بۆ رابردوۋ، چارەسەر كورنى مېژوو لە خوتىندەۋەپەكى تازەدا، چونكە ھەموۋ ئەۋ دەقەنەى وىستوۋپانە جارىكى تر سەر كەۋتەنى (كاۋەى ئاسنگەر) و جەژنى نەۋرۆز بنوۋسەۋە، نەپانتوۋنپەۋە مانا لە دەلالەتەى مېژوو دەرىكەن لەكاتىكدا سالار بەۋ دەقەى دىت جارىكى تر (زوحاك) لە شىۋەى پاشايەك دەردەخاتەۋە كە لە برى (مىشك خواردن) گۆپچەكە دەخوات و بى ئەۋەى دەلالەتە فەكرىيەكانى مېژوو بدۆزىنەت، مەبەست لە (ئاگرە) كە لاي (كاۋەى ئاسنگەر) دەبى بەھىماى سەر كەۋتن لە (ئىستا)ى دەقىشدا (گۆل خونچە) داۋا لە (بازيان) ئەكات لە كاتى سەر كەۋتن مژدەپان بەئاگر پى بەدەن، ئەۋەش گەرەنەۋەپە بۆ سىروۋتى زەردەشتىيەت و سەرەتاي چەمكى (خۆبىسون)ى ئىمەپە، كە (سالار) بەۋ دەقە قوناغىكى مېژوو پى دەنوسىتەۋە قۇناغىكى بەدوۋ ھەنگاۋ دىت و لە دوۋتوتى كىتپىكدا ناۋى دەنى (شانۆى سالار) ئەۋەش ئەزمونى دوانزەسالە، لەۋ قۇناغەدا وىستوۋپەتى چارەسەرى كەلەپوۋر بىكات، بۆپە ئەۋ ئەزمونە كاتى لىرە تەۋاۋ دەبى، دەبى لە ھەنگاۋەكانى ئايندەى ئەۋ تانوپۇبانەى خۆى بەجى بىلە بەرەۋ رىتوالى ئاھەنگى نەفرىنەرتەمان بىپنى.

لە كۆتايىدا رىز و خۆشەۋىستىمان و چەپكى گۆلى بەرۆكى (ھەببە و سەلما و چنور و ئاسكۆل) ئەمجارەپان لە ئىمەۋە بۆ بەرۆكى ھونەرمەندى گەۋرە (ئەحمەد سالار) لە يەخەى ئەۋ ھونەرمەندە گەۋرەپە دەدەپن و جارىكى تىش لەگەل (فرانسىس بۇنش «من قسە دەكەم، تۆ تىم دەگەپت، كەۋاتە ئىمە ھەپن».

***

ئەحمەد سالار و خەونى بەردەوامى مېژووېەك بۆ شانۆى كوردى

محەمەد نزار

ئەرىك بېنتلى لە ھەلسەنگاندنى بۆ ئەركى بىناتنانى رابردووى كەسايەتییەكانى شانۆنامەكانى شكسپېردا لە بارەى (كۆربۆلانوس و ماكبەت و لېر و تېمۆن) ھە دەلېت كە ئەمانە كەسايەتى بىچ رابردوون و بەدوای رابردوودا دەگەرېن.

ھەلسەنگاندنى رۆل و كەسايەتى ھونەرمەندى خوشەويستمان مامۆستا ئەحمەد سالار بەھەمان ئاراستە ئەنجام دەدەين، چونكە ئەحمەد سالار كاتېك كە يەكەم ھەنگاوى لەسەر تەختەى شانۆى كوردى ھەلھېتتا، دركى بەگرنكى رابردو بۆ شانۆى كوردى كرد، ھەربۆيە لە مېژەو ھەرىكى گەرانە بەدوای رابردوويەكدا بۆ شانۆى كوردى، بەلام نەك بەو شىتووزەى (كۆربۆلانوس و ماكبەت و لېر و تېمۆن) بەلكو بەشىتووزىكى جىياتر و تايبەتمەندتر، چونكە ئەحمەد سالار لە سەرەتاو ھەو راستییەى زانى كە شانۆى كوردى رابردوويەكى دياربىكراو و ئەوتۆى نىبە كە بتوانرېت ئامازەى پىچ بىكرېت، ھەربۆيە تەمەن و پەنج و ھەولەكانى خۆى كرد بەپروژەيەك بۆ دروستكردن و بەدھېتتانى ئەو رابردووه.

لە راستىشدا رابردو ھەو و اتا و مەبەستەى كە مامۆستا سالار بەدوایدا وئە، زېتر داكوتانى رەگورېشەى پتەو ھەو بۆ شانۆيەك كە بتوانرېت لە ميانەى كۆمەلېك خەسلەت و ھېما و بنەما و تايبەتمەندىيەو ھەو كەسايەتییەكى سەرەخۆى بۆ دەستەبەر بىكرېت. ھەلبەتە لەگەل رېژمان بۆ ئەو بۆچوونانەى كە لە كۆلتوور و مېژوووى كوردەواريماندا ھەندۆ دياردەى شانۆيى ياخود لەراستىدا ھەندۆ دياردە كە دەكرېت لە روانگەى شانۆو ھەلەكى لى وەرېگرېن و جۆرە رەگورېشە و رابردوويەكېش بەويبە ديارى بىكرېت، بەلام پېم وايە كە زۆرەى زۆرمان ئەو جۆرە بۆچوونانەمان پىچ باش نىبە و دەبېت دان بەو راستىيە دابنېين كە شانۆ لە بنەپەتدا ھونەرىكى بىنابىيە و ھەك زۆر ھونەرى دىكەش سنوورەكانى بەزاندووه و لەناو كۆلتوور و مېژوووى گەلانى جىاوازدا جىگەى خۆى كردۆتەو، كەواتە گەران بەدوای رابردوويەك بۆ شانۆى كوردى، پتويستە بەر لە ھەموو شتېك گەرانېتېكى واقىبىنانە بېت و خۆى سەپنراو بەسەر واقىعدا، مامۆستا ئەحمەد سالار، زۆر بەجوانى دركى بەم راستىيە كرد ھەر بۆيە ھەولى دا لە ميانەى پاراستنى خۆى لە گەران بەدوای بابەتى لاوھكىدا و جەختكردن لەسەر بابەتە سەرەكییەكان كە دەتوانرېت لەمیانەوھىان شتېك بەشتېك بىكرېت.

لېرەو بەدېرېابى چل سالار، مامۆستا سالار وىستى لەمیانەى سى شىتووزەو ھەو ئامانجە بگات، يەكەم شىتووزيان نمايشكردنى بابەتە شانۆيىيە جىھانىيەكان، ھەك (دوژمەنى گەل)ى — و (پىسكەى) مۆلېر و شانۆنامەكانى شكسپېر و چىخۆف، دووھم شىتووزيان، مامۆستا سالار كەوتە تەوزىف كردنى بابەتە كۆلتوورى و مېژوووى و خۆماليىيە جۆراوجۆرەكان لە كۆمەلە دەقېكى بۆ مەبەستىكى گەرە دادەنران، لەوانەش:

نالى و خەونىكى ئەرخەوانى، كاتى ھەلۆ بەرز ئەفرى، جەزىرى وانەى ئەقېنى دەدات، كېشەى چوون و نەچوون، يان گرېمان نالى ھاتەو، ئەودەمەى ئەقېنى مەزنتەر دەبى، لەزېر تارای سورمەچندا و چەند دەقېكى دىكە كە يەك لە دوای يەك نمايش كران و تېروانېنېكى تازەى مامۆستا سالاربان بۆ بىنەرانى شانۆ خستەروو، ئەم تېروانېنە بەوھى كە لە زۆرەى رەھەندەكانىدا سادەوساكار بوون، كەچى لە ھەمان كاتىشدا قوولايىيەكى بابەتییانەى لە خۆى گرتبوو لەمیانەى ئەو ئاوتتەكردنە رۆمانسىيەنەى مامۆستا سالار لەنېوان رېبازى شانۆيى و كەرەستەى كوردەوارى (كۆلتوور ياخود مېژوو) لەپال تېئاخنىنى تەوژمى عىشقى سۆفییانە بۆ كەسايەتییە سەرەكییەكانى و بەمەش دەپخواست تارايەكى پېرۆز بەسەر ئەو شانۆيەى كە ئامانجىتى داپۆشېت.

ھەلبەتە گومان لەوھدا نىبە كە مامۆستا سالار توانى لە رېگەى ئەو ئەزمونانەى كە ئامازەمان پېيان دا، سەرنجى نەك تەنبا بىنەرانى شانۆ بەلاى خۆيدا رابىكېشېت و بەلكو لەلايەكى دىكەشەو رەخنەگر و ئەوانەى كە بايەخ بەبواری شانۆ دەدەن، بەلكېش كرد تاوھكو لەم ئەزمونانە بکۆلنەو و لە ميانەى بىر و بۆچوونە جىاوازەكانەو، راستى و دروستى ئەم ئەزمونانە ھەولتېكى جددى بۆ و دەستھېتتانى كۆمەلېك خەسلەت و ھېما و تايبەتمەندى و بنەماى تايبەت بەشانۆى كوردى، ھەر ئەوھش بوو ھۆى بەردەوامبوونى مامۆستامان لەم ھەولانەيدا و ئەوھبوو لە ھەنگاوى سىيەمدا ياخود شىتووزى سىيەم، كەوتە دياربىكردن و چركردنەوھى تېروانېنەكەى لەو دەقە ئەزمونگەرىيانەى و دەستنىشان كردنى چوارچېنەيەك ياخود روخسارېك بۆ ئەو تېروانېنەى لەمیانەى ئەوھى كە ناوى (شانۆى ئاھەنگسازى) لى نا، ئەم چوارچېنە و روخسارە لەگەل ئەوھى كە مامۆستا سالار لە (كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف)دا بەجۆرېكى ديار بەكارى ھېنا بەلام لە شانۆنامەى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) بەئەوپەرى تېروتەسەلى توانى شانۆ ئاھەنگسازىيەكەى لە ديوەخانېكى كوردەوارىدا نمايش

بکات و تهماشای تاییه تی خوئی له باره شیوه و ناوه پۆکی شانۆی کوردیییه وه ناشکرا بکات.

هه لبه ته ئه وهی که ده توانین له و سن شیوازه ی کاری شانۆیی مامۆستا سالاری هه لکرتین، ئه مانه ی خواره وهیه :

(۱) له یه کهم شیوازه مامۆستا ویستی له میانه ی نمایشکردنی به ره مه شانۆیییه جیهانییه جیاوازه کان ناشنایییه کی زیتیر له گه ل شیوه و ناوه پۆکی ئه و به ره مه مانه دا وه ده ست بیتی، سه رباری ئه وهی که به ره له وهش مه به ستی بوو که بینه ری کورد پتر به و جو ره به ره مه مانه له نزیکه وه ئاشنا بکات.

(۲) له شیوازی دووهم و دوای ئه وهی که مامۆستا گه یشته ئاستییکی تاراده یه ک دیار بکراو له تیربوونی تیووری و پراکتیکی له و جو ره به ره مه مانه له میانه ی ئاویتته کردنی ریبازه شانۆیییه جیاوازه کان (دهروونی ستانسلافسکی له گه ل داستانی بریختی به ئیزافه کردنی چهند روخساریکی شانۆیی ته سجیلی بیتهر نمایش و شانۆی توندوتیژی ئارتوا و شانۆی میر هۆلد) ئه و ئاویتته کردنه ش له بازنه ی کولتووری یاخود میژوویی کوردا هه شار دابوو، مامۆستا ئه م ئه زمونه ی ده یویست به دوو باره بوونه وه ی نمایشه شانۆیییه کان له سه ره هه مان شیواز، کۆمه لیک هیما و خه سلته و — تاییه تمه ندی بو شانۆی کوردی ده سته بهر بکات، هه رچه نده پیتویسته لیره دا دان به وه دابنننن که مامۆستا ئه حمه د سالار له و ئه زمونانه یدا توانیوتتی تیگه یشتنی قولی خوئی سه به ره ت به ریبازه شانۆیییه جیاوازه کان رابگه ینیت، چونکه به بی ئه و تیگه یشتنه زۆر مه حال بوو که بتوانیت بچو و کترین هه نگاو بو ده ره وهی ئه و چوارچێوه شانۆیییه به اویت، له هه مان کاتیشدا پیتویسته ئه وهش ره چاو بکه ین که مامۆستا سالار توانیوتتی به وه ستایانه که لک له با به ته کولتووری و میژوویییه کان وه رگریت، هه رچه نده مامه له ی له گه ل ئه و جو ره با به تانه دا جیاوازییه کی یه کجار گه وری له گه ل مامه له ی که سانی دیکه دا هه یه، چونکه شانۆکار هه رگیز ته ماشای کولتور و میژوو له و گو شان وه ناکات که که سانی دیکه ته ماشای لیه ده که ن، به لکو له زۆریه ی کاتدا ته ماشا کردنی شانۆکار به جو ره خه ملان دن یاخود پیتشبینی کردنی که له قه له م ده دریت، لیره شه وه که سایه تییه کانی شانۆی سالار، هه مان ئه و که سایه تییه واقیعبینانه نین که رۆله که یان ده گتین، به لکو پیکهاته یه کی جیاوازن له بنچینه یه کی رابردوو به ئیزافه کردنی تیگه یشتنی ئیستا و ئه وهی که ده خوازین رۆژیک له

رۆژان ببوایه، به م کارهش مامۆستا سالار تاییه تمه ندی خوئی له مامه له کردن له گه ل که سایه تییه کانیدا ناشکرا ده کات، تیروانین و مامه له کردنی میژوونوس به ره جه سته بکات، هه ر بو نمونه ش، شکسپیر هه رگیز به هه مان شیواز و تیروانینی (بلوتاریک) مامه له ی له گه ل یولیۆس سیزه ر و مارک ئه نتۆنیۆدا ئه کرد، به لکو له زۆر شویندا چاوی له وهی که بلوتارک (یاخود میژوو) ده یگوت به ناشکرا ده پۆشی و ئه وهی که خوئی ده یخواست یاخود به باشی ده زانی ده یخسته بری.

۳- له شیوازی سییه مدا مامۆستا سالار تاییه تمه ندی خوئی وه ک هونه ره مندییکی شانۆکاری کورد له به ره مه شانۆیییه کان ناشکرا کرد، واته له پال ته ماشا کردنی بریخت بو مه سه له جیاوازه کان، ئه حمه د سالار ته ماشا کردنی تاییه تی خوئی خسته روو له و کاته ییشی که شانۆ ئه رستییه که ی ستانسلافسکی یاخود شانۆی هاندانی باکتۆر یاخود شانۆی ته سجیلی بیتهر فایس هه یه، ئه و ا شان به شانی ئه وانه ش شانۆ ئه هه نگسازیه کورده که ی ئه حمه د سالاریش هه یه. هه لبه ته ئه م تاییه تمه ندیییه کی که له مامۆستا ئه حمه د سالاردا باسی ده که ین، هه مان ئه و به ره و توانایه یه که به درتژیایی میژووی شانۆی جیهانی له لایه ن چهند که سیکه وه به ره جه سته کراوه، بو نمونه له سه رده می ولیم شکسپیردا چهندین نووسه ری شانۆیی دیکه له پال شکسپیردا هه بوون، وه کو (بن جۆسن) که له لایه ن کۆشکی پاشایه تییه وه به (شای شاعیران) ناوزه دکرا و کاریگه ریه کی ئه و تو له گه ل رۆلئیکی به ره جه سته ی له و سه رده مه دا هه بوو، جگه له بن جۆسن نووسه ری دیکه ی وه کو (جۆرج چاپمه ن) و (جۆن مارستن) و (تۆماس دیکه ر) و (تۆماس میلدن) و (سیریل تیرنه ر) هاوچه رخی شکسپیربوون، به لام ته نه ا شکسپیر توانی بوون و کاریگه ری خوئی له سه ره شانۆی ئنگلیزیدا به سه لمینیت و له رتگیای ئه و تاییه تمه ندیییه کی که به ره مه کانی له هاوچه رخه کانی خوئی جیا کرده وه، توانی شوین ده ستی خوئی به درتژیایی میژووی شانۆی ئنگلیزی به ئیلتیه وه.

هه مان قسه ش به سه ره درامانوسی ئیسپانی (پیدرو کالدیرۆن دیلا بارکا) دا که به کالدیرۆن ناسراوه، ده گوتیت ته نانه ت توانی به سه ره ناوی (لوی دی دۆگا) دا که له و سه رده می پیتش خویدا ژباوو، زال بیتت. به بوچوونی ئیمه ئه وهی که شکسپیر و کالدیرۆن و ئه حمه د سالاری له هاوچه رخه کانی خویان جودا کردۆته وه، ئه و تاییه تمه ندیییه کی که هه رسیکیان و ئه وانه ی هاوشیوه یان له به ره مه کانیاندا به دی ده کریت و،

تایبه‌مه‌ندییه‌که‌شیان له‌بنه‌ره‌تا له‌تایبه‌مه‌ندی خاک و سه‌رده‌م هه‌لده‌قولیت. لیره‌دا نامانه‌وێت به‌باسکردنی مامۆستا سالار له‌رۆل و بایه‌خی شانۆکارانی کوردی دیکه‌که‌م بکه‌ینه‌وه و ئەوان به‌لاوه‌کی و مامۆستا سالاریش به‌سه‌ره‌کی له‌قه‌لام بده‌ین، چونکه‌ خودی ئەحمەد سالاریش به‌م جوژه‌ پێزیه‌ندی کردنه‌ رازی نییه‌، به‌لام ئیمه‌ ناماژه‌ به‌پراستییه‌کی یه‌کجار گرنه‌گ ده‌ده‌ین که‌ هه‌میشه‌ له‌ زۆر بوادا مه‌سه‌له‌کانی به‌لايه‌کدا خستوه‌، ئەویش رۆلی مامۆستا سالار و ئاستی خوشه‌و‌یستییه‌تی له‌ناو گه‌لی کوردا، چونکه‌ به‌درێژایی چل سال و له‌میان‌ه‌ی دراما ته‌له‌فیزیۆنی و به‌ره‌مه‌ شانۆیییه‌کانی توانی پێگه‌یه‌کی یه‌ک‌جار تایبه‌تی له‌ناو دۆ و هزری بینه‌رانی کوردا و ده‌سه‌ت بێنی، ئەو پێگه‌یه‌ش له‌پراستییدا به‌ره‌می میژووی نزیکه‌ی نیو سه‌ده‌ کار و ماندوو‌بوونی به‌رده‌وامه‌ که‌ خوشه‌ختانه‌ توانی له‌ئاکامدا بنچینه‌یه‌کی یه‌ک‌جار پێویست بۆ شانۆی کوردی دا‌هه‌زرتنی.

مامۆستا سالار له‌ میان‌ه‌ی په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامی به‌قوتابخانه‌ و رێبازه‌ شانۆیییه‌ جیهانییه‌کان و له‌لايه‌که‌وه و په‌یوه‌ندی به‌تینیشی به‌کولتور و میژووی نه‌ته‌وه‌ی کورد و ته‌فاعولکردنی له‌گه‌ڵ هه‌موو ئیش و ئازاره‌کان و خواست و ئاره‌زووه‌کانی تاکه‌ی تاکه‌ی کورد، توانی پرديکی مرۆبی له‌نیوان ته‌وه‌ی که‌ نیوده‌وه‌ له‌تییه‌کان له‌نیوان ته‌وه‌ی که‌ خۆمالی و تایبه‌تییه‌ به‌رقه‌رار بکات. به‌م کاره‌یش مامۆستا ده‌خوازیت ئەو پراستییه‌ گرنه‌گ بۆ هه‌موو جیهان بسه‌لمینیت که‌ نه‌ته‌وه‌ی کوردیش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌ و گه‌لانی دیکه‌ی جیهان، په‌یامیتی مرۆبی هیه‌ و ده‌خوازیت له‌میان‌ه‌ی چالاکییه‌ هونه‌ری و ئەده‌بییه‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ی بکات، هه‌رچه‌نده‌ مامۆستا سالار له‌ زۆر به‌ره‌مه‌یدا ناماژه‌ به‌یه‌ک‌بوونی چه‌وسانه‌وه‌ی مرۆبی له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا ده‌کات، به‌لام که‌ دیته‌سه‌ر کوردستان ئەوا زۆر به‌وشیارانه‌ هه‌له‌سته‌ ده‌کات و به‌وردی له‌ موفه‌رده‌کانی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌دوێت و ده‌یه‌وێت به‌هه‌موو جیهان رابگه‌ییتیت که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی گه‌لی کورد له‌نیوان چه‌وسانه‌وه‌کانی گه‌لانی سه‌ر گۆی زه‌وی تایبه‌مه‌ندییه‌کی جوداکاری خۆی هیه‌ که‌ وینه‌ و هاوشیوه‌ی به‌هۆی فاکتیره‌ جیاوازه‌کانه‌وه‌ نه‌ک ته‌نیا که‌من به‌لکو ده‌گه‌م‌نیشن.

ئهم ره‌هه‌نده‌ مرۆبییه‌ی که‌ مامۆستا سالار به‌درێژایی هه‌ول و رهنجی له‌ شانۆی کوردیدا هه‌ولێ خستنه‌ رووی کردوه‌، به‌ئاوێته‌کردنی له‌گه‌ڵ ره‌هه‌نده‌کانی دیکه‌دا، قولاییه‌کی مه‌عنه‌وی پر له‌ واتای به‌کاره‌ شانۆیییه‌کانی به‌خشی، لیره‌شدا چه‌زده‌که‌م ناماژه‌ بده‌م به‌وته‌یه‌کی فه‌یله‌سوف و بیرمه‌ند و میژوونوسی به‌ناوبانگ (ویل دیوران) کاتیک که‌

ده‌لێت: (نه‌مری بۆ ئەو میژووه‌یه‌ که‌ هه‌لگری په‌یامیتی مرۆبییه‌) کاتیکیش که‌ زیتەر له‌ ره‌هه‌نده‌ مرۆبییه‌که‌ی شانۆی سالار ورد ده‌بێته‌وه‌، ئەوکاته‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ مامۆستا سالار له‌و تیروانینه‌ قول و به‌ئاگایه‌ی له‌ کاره‌ شانۆیییه‌کانیدا ویستویه‌تی ئەو په‌یامه‌ مرۆبییه‌ی وه‌ک گروبلتیه‌سه‌که‌ی باباگورگور ناماده‌بییه‌کی هه‌میشه‌یی هه‌بێت، ئەم‌په‌رۆش که‌ سه‌رده‌می دایالۆگ و لیک حالیبوونی و شانازییه‌ که‌ ئەو ره‌هه‌ندانه‌ی که‌ له‌و دایالۆگ و لیک حالیبوونه‌دا جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کرت، مامۆستای گه‌وره‌مان به‌درێژایی نزیکه‌ی نیو سه‌ده‌ هه‌ول و ته‌قه‌للای بچ وچان پتی له‌سه‌ریان داگرتوه‌، هه‌ر له‌م روانگه‌شه‌وه‌، ره‌خنه‌گران و ئەوانه‌ی که‌ له‌ باره‌ی شانۆه‌ ده‌نووسن، ده‌توانن له‌م باره‌وه‌ بکۆلنه‌وه‌و زیتەر تیشکی بکه‌نه‌سه‌ر و ئەو پراستییه‌ روون بکه‌نه‌وه‌ که‌ شانۆی سالار په‌یامی مرۆفایه‌تی وه‌ک دروشمیتی ئیستیه‌لاکی یان مه‌به‌سته‌تیکی میکاڤیلیانه‌ به‌رز نه‌کردۆته‌وه‌، به‌لکو وه‌کو بنچینه‌یه‌ک و ژیه‌مه‌وه‌کی به‌رده‌وام له‌ پیکه‌اته‌ و دارشتنی شانۆکه‌یدا به‌کاری هێناوه‌... له‌ کۆتاییدا، ده‌مانه‌وێت له‌م کاته‌ پیرۆزه‌دا که‌ رهنج و هه‌ولێ چل ساله‌ی مامۆستا سالار ده‌گیریت، ناماژه‌ش به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی هه‌ستیا‌ری دیکه‌ بده‌ین که‌ مامۆستا به‌درێژایی ناماده‌بوونی له‌ شانۆدا به‌ده‌وره‌یه‌که‌ی به‌خشیوه‌، ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ش خوشه‌ویستی خاک و گه‌ل و مرۆقه‌ که‌ له‌ هه‌موو قسه‌ و کرده‌وه‌کانی مامۆستای خوشه‌ویستمان رهنجی ده‌دايه‌وه‌، ئیستاش له‌بیرمه‌ کاتیک که‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژیا‌مدا مامۆستا سالارم بینی و ناسی له‌ نزیکه‌وه‌ له‌ هۆلی چالاکی قوتابخانه‌کانی سلیمانی (خالیدیه‌) له‌ سالی (١٩٧٥)دا کاتیک په‌روه‌رده‌ی سلیمانی خه‌ریکی ناماده‌کردنی ئۆپه‌ریتی کۆتایی زۆردار بوو له‌ ده‌ره‌تانی مامۆستا به‌دیعه‌ دارتاش، هه‌رکه‌ مامۆستا ئەحمەد سالار خۆی کرد به‌هۆله‌که‌دا: هه‌موو له‌ کارکه‌وتن و وه‌کو باران به‌سه‌ر مامۆستادا دا‌بارین، ئەوکاته‌ له‌ نزیکه‌وه‌ دیقه‌تم له‌ مامۆستا ده‌دا که‌ بۆ یه‌که‌م جار بوو به‌دیعه‌نی شادبیمه‌وه‌، به‌لام ته‌وه‌ی که‌ زۆر سه‌رنجی راکیشام له‌ گه‌رمه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌ ئاساییه‌ هه‌میشه‌بییه‌که‌ی ئەحمەد سالاردا، دوو فرمیتسکی فه‌تیسماوم له‌ چاواندا به‌دی کرد و به‌هۆی ته‌وه‌ی که‌ تازه‌ نسکۆی سالی ١٩٧٥ رووی دا‌بوو، ئەو فرمیتسکانه‌م به‌چه‌ند ئاراسته‌یه‌کی جیاواز لیک دا‌یه‌وه‌، به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌شدا وته‌ به‌نرخه‌که‌ی دوستۆفسکیم له‌یادبوو که‌ ده‌لێت:

(مه‌زن ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌کات و چاوی پر له‌ فرمیتسکه‌).

زمان... له شانۆی سالاردا

لوقمان غەریب

(پەشی شەوانم بەگەری عەشق سەپى كردهوه) ئەم دێرە شیعەری مامۆستا سالارم پراوپر مانای ئەو داھینان و وەرچەرخانەییە کە ھونەرمنەندی گەورە کورد ئەحمەد سالار لە بزاقی شانۆی کوردیدا خولقاندوویەتی... بەعەشقیکی گەورە ھونەرییانە، تەرزیک لە شانۆی داھینا کە سیما ھەلگری شانۆییەکی کوردەواری پوختە.

شانۆی سالار وەک پڕۆسەییەکی ئەفراندن بۆتە بنچینەییەکی پتەوی شانۆی کوردی و لەواری کەلتوریشدا زەمینەییەکی بابەتی و چۆنایەتی بۆ ئەم ھونەرە رەخساندوو... جیا لەوێ کە لە واقعی ئەمڕۆی جیھان و سەرھەڵدانی پڕۆسەکانی ئالوگۆری کەلتوریدا دەرھەتییکی بێ وێنەییە بۆ پشکداری کردنی کوردیش وەک نەتەویەکی گەورە و دێرین لەو پڕۆسەییەدا کە ئەمڕۆ بەئەنتەرکلتورالیزم ناودەبرێ... بێگومان ھەندێ جار پیناسەیی لیکدانەوێ ئەوتۆ بۆ ئەم زاراویە تەرح ئەکری کە بەقەد مەودای نیوان شام و شیراز لێیەو دوورن. ھەلبەتە زاراوی ئالوگۆری کەلتورێ کە سالانیکە مشتومریکی زۆری لەسەر بەخالی یەکەم لەنیوان ئەو کلتورانەدا ئەنجام ئەدرێ کە خاوەنی مۆرک و خەسلەت و سیمای شارستانی خۆیانن. کاتێ کە پڕۆسەییەکی لەم جۆرە دیتە ئاراو دەبێ کایەیی کامڵبوی خۆی بۆ رەخسینارییەت و یەکە بنچینەییەکانی نامادەباش کرابن... کلچەریش تاقە بواریکی دیاریکراو نییە تا بەشیتواریکی سەرپیتیانیە کاری بۆ بکری لە پڕۆسەییەکی جیھانی ئاوا گەورەدا بەشداری پێ بکری... ھەلبەتە ئەمە بابەتیکی دووردریژترە و کاتیکی تری ئەوێ تا ھەموو لایەنەکانی ورد بکریتەو...

ئەمڕۆکە شانۆ و سینەما دوو ھونەری کاریگەر و بەدەسەلاتن بۆ بەشداری کردن لە پڕۆسەیی ئالوگۆری کەلتوریدا بەتایبەتی ئەوێ کە ئێمە مەبەستمانە قسەیی لەسەر بکەین ھونەری شانۆییە کە لە پڕۆسەیی ئەنتەرکلتورالیزم ئەتوانی رۆلێکی سەرەکی و کاریگەر بگێری. چونکە لە ھونەری شانۆ سەرھەم بواریکانی کەلتور بەشیتواریکی بەرجەستەکی بەرچاو دەکەون بەتایبەتی ئەو موفرەدانە کە مۆرکی تایبەتی و سیمای کەلتورە کە دەبەخشن. کە دەلێن شانۆی سالار رەخسینەری دەرھەتیی بەشداربوونە لە کۆدی کەلتورێ شانۆی نیو نەتەویدا ئەو لەبەر ئەم جۆرە دەسەلاتە فراوانیە کە ئەو شیتواری

شانۆییە لە واری یەکە جۆراوجۆرەکانی کەلتوردا ھەبەتی (کەلتورێ کوردەواری) زمان، ئاھەنگ، جلپوھەرگ، بابەت، کەشی کوردەواری، فۆلکلۆر چەندین پرگە و بابەتی تری کەلتورێ کە شانۆباشترین پیگەییە بۆ کۆبوونەوێ ئەو (رەنگ و دەنگ) کەلتوربانیە کە ئەمڕۆ بوونەتە کایەییەکی بەھیز بۆ ناساندنی دۆزی ھەر نەتەوێیەک.

شانۆی سالار لە درێژەیی ئەزمونی پر بەخششی خۆیدا تەقەلایەکی زۆری بۆ ھینانەیی ئەو مەبەستانە داو و توانیویشییەتی بەشیتواریکی ھێجگار ئەفرینەرانە وەک ھەر شانۆییەکی تری بەشیتکی کە ئەم جیھانە بگاتە تروپکی بالایی مەبەستە پیرۆزەکی... لەوھتای ئەم تەرزە شانۆیییە رەسەنە ھاتۆتە بواری ئەفراندنەو، چەندین وتار و لیکۆلینەو و ھەلسەنگاندنی جۆراوجۆری لەسەر پیتشکەش کراو کە بەلای مەو ھیشتا ئەو پارسەنگیکی کەمە بۆ کیش و بەھای ئەم ستایلە شانۆییە کە مامۆستای ھونەرمنەند ئەحمەد سالار داھینەر و رابەرەتی... ئەوھشی تائیتستا سەبارەت بەشانۆی سالار کەمتر قسەوباسی لەسەر کراو لایەنی زمانە (زمانی شانۆ)... بێگومان زمانە کایەیی سەرەکی دروستبوونی تیکستە، بەلام زمان، لە پروی ھەلسەنگاندنی ریتزمانە نا بەلکۆ ئەو زمانە کە ویناکردنیکی وەستایانەیی بێ ھاوتا بەرھوتی رووداوھەکان ھیلتی درامی ناو تیکستەکان ئەبەخشی... ئەرستۆ لە بارەیی زمانی شانۆ دەلێت [زمان لە شانۆدا، بریتی نییە لە دروستکردنی دیالوگی نیوان کاراکتەرەکان، بەقەد ئەوێ بەشیتکە لە بابەتی سەرەکی دەقە کە و بەشداری کردن لە ھونەری چینی رووداوھەکاندا]... زمان لە شانۆدا تەنھا ریزکردنی کۆمەلێ زاراو و وشەیی دیاریکراو نییە، زمان لە شانۆدا ئەو بنەما بەھیزەییە کە جۆرێ لە جوولە و ریتم و ئالوگۆری بەرھەوام دروست ئەکات یەکن لە خەسلەتە پر ئەفراندنەکانی شانۆی سالار ئەو زمانە تاییبەت و ناسک و شیعراویەییە کە تیکستەکانی پێ داریژاوە، ئەو خەيالە فراوان و رەنگاوپرەنگیە کە لە ئاسمانی ئەستێرەبارانی ھزری مامۆستا سالار چراخانیتی خولقاندوو... جوانکاری لە دروستکردنی رستەکاندا، پاراوی ھینانی دەیان و سەدان وشەیی رەنگاوپرەنگ، زیندووکردنەوێ دەیان ناو و ئاوەلناوی جوان و رەسەنی کوردی کە لە بیرەوێ نەتەویدا تۆزیان لێ نیشتبوو... ئەم جۆرە زمانە بیسەر و خۆینەر ئەباتە دنیا یەکی رەنگاوپرەنگی گۆیگرتن لەو وێرد و سەربوردانە کە لە چوارچۆی دەقە شانۆییەکان تەوزیف کراون... ئەمەش بێ ئەوێ تۆزقالتیک لە لایەنی پەيامە شانۆییە کەم بکاتەو و لە تیکستیکی شانۆییەو بەئاراستەیی تیکستیکی ھەقايەت نامیزی فۆلکلۆری بیات، بەپینچەوانەو

به لکو شانۆی سالار به ئەفراندنیکی گه‌وره‌وه توانیویه‌تی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر لایه‌نی که‌له‌پووری و فولکلۆری و ئەتنۆگرافیدا بکیشی و به‌قازانجی په‌یامه‌ شانۆیییه‌که‌ به‌کاربان به‌یتنی... ئەرستۆ له‌باره‌ی زمان و گێرانه‌وه‌ی ده‌قه‌وه‌ ئەلێت [گێرانه‌وه‌ (محاکاه) یه‌کێکه‌ له‌ غه‌ریزه‌کانی مرۆف که‌ له‌ گیانله‌به‌رانی تری جیا ئەکاته‌وه‌، مرۆف چێژتیکی تایبه‌ت له‌ گێرانه‌وه‌ی هه‌ر رووداوێک ئەبیینیت... ئەم غه‌ریزه‌یه‌ش مرۆفی به‌ئاراسته‌ی فیرووندا بردووه‌].

بێگومان هونه‌ری گێرانه‌وه‌ که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی زمانه‌ به‌کایه‌ی سه‌ره‌کی هه‌موو هونه‌ره‌کانی تری وه‌ک (شيعر، مۆسیقا، نیگار) دانه‌نری هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش زمانی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌... باشترین زمانی گێرانه‌وه‌ له‌ شيعردا وه‌ک ئەرستۆ و هۆراس ئەلێن ئەو زمانه‌یه‌ که‌ به‌کورتی و پوختی و خێرا و پاراو بێرۆکه‌ و رووداوه‌که‌ی پێ باس ئەکری.

زمانی گێرانه‌وه‌ له‌ تیکسته‌کانی شانۆی سالاردا به‌شێوه‌یه‌کی ورده‌کارانه‌ و به‌دروستکردنی جوانکاری له‌ ریتمی ده‌ربڕینی رسته‌کاندا دارپژراوه‌... ئەو زمانه‌ تایبه‌ته‌ گوتیگر به‌ئاراسته‌ی وه‌رگرانی چێژتیکی تایبه‌تیدا ئەبات و ده‌سه‌لات به‌سه‌ر راکیشانی سه‌رنجیدا ده‌گریت و ناچاری ئەکات که‌ تامه‌زرۆیانه‌ گوێبستی بیت، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ زمانه‌که‌ خۆی خاوه‌نی خه‌سله‌ت و ئەدگارێکی تایبه‌ت به‌خۆیه‌تی، به‌تایبه‌تی له‌ بواری به‌کارهێنانی وشه‌ی جوان و ریزکردنی رسته‌ی شيعری پر و اتا و ویناکردنی خه‌یاله‌کاندا...

ئەم خه‌سله‌تی جوانکارییه‌ له‌ زمانی تیکسته‌کانی شانۆی سالاردا هه‌ر له‌ یه‌که‌م تیکسته‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات (نالی و خه‌ونێکی ئەرخه‌وانی) و پاشان هێدی هێدی له‌ ده‌قه‌کانی پاش ئەمدا به‌ره‌وه‌ هه‌لکشان و ئەفراندنی زیاتر ئاراسته‌ ئەگری... ستاتیکا له‌ دارپشتنی زمانی تیکسته‌کانی شانۆی سالاردا، به‌شێوازێکی کاریگر و درێژخایه‌ن له‌ بیره‌وه‌ری خۆینه‌ران و وه‌رگرانیدا ئەمبێتته‌وه‌، هه‌ر ئەمه‌ش خه‌سله‌ته‌کانی پرۆسه‌یه‌کی ئەفراندنی به‌رده‌وامی به‌م ستایله‌ شانۆیییه‌ به‌خشیوه‌... له‌ هه‌مان کاتدا پێکانی ئەو خالی چێژ وه‌رگرته‌یه‌ که‌ ئەرستۆ سه‌باره‌ت به‌بینه‌ری ئاسایی شانۆ باسی لێوه‌ ده‌کات. با نموونه‌یه‌ک له‌ تیکستی شانۆی نالی و خه‌ونێکی ئەرخه‌وانی وه‌رگری [بازنه‌یه‌کی پر له‌ نووری پیرۆزی نه‌خشاند، فریبه‌ ئاسمان بووه‌ رووی کێژۆله‌یه‌کی کوردی خورده‌ سال] ئەبیین زمان زۆر وه‌ستایانه‌ و شاره‌زایانه‌ به‌جوانکارییه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ویناکردنی خه‌یالی نووسه‌ردا کیشاوه‌ جیا له‌وه‌ی که‌ جوړیک له‌ ریتمی شيعری له‌ دروستکردنی رسته‌کاندا ئەبێستری... پاشان ئەم پرۆسه‌ جوانکارییه‌ به‌داهێنانێکی زیاتر به‌رده‌وام ده‌بیت

و سه‌راپای په‌ره‌گرافه‌کانی تیکسته‌کان داگیر ده‌کات به‌ره‌وه‌ هه‌لکشانیکی هونه‌ریانه‌ی جوانتریان ده‌بات... ئەوه‌تا له‌ (جزیری وانه‌ی ئەقیندا ئەدات) ده‌یان رسته‌ی جوانی ویناکراوی پر و اتا ئەبیین و ئەبێستین چۆن نووسه‌ر له‌ دارپشتنی خه‌یالی خۆیدا زمانێکی چهنده‌ تایبه‌تمه‌ند و پاراوی هه‌یه‌ [له‌گه‌ل هه‌ر وشه‌یه‌که‌دا ئەبارانی ده‌باری و کێژانی ئەم شاره‌ پرچیان بۆ بارانه‌که‌ په‌خشان ده‌کرد و ئەیان وت پرچمان ده‌بێته‌ پرچی ئایشی و فاته‌ و خاتوو زین].

په‌له‌ی هه‌لکشانی ئەم جوانکارییه‌ تا دوایین تیکستی شانۆی سالار هه‌ر به‌رده‌وامه‌ و له‌ (شانۆی کۆته‌له‌که‌ی ئەحمه‌د موختار جاف و ئەو پرۆژه‌ی ماسی بوو به‌گورگ) ئەبیین چۆن به‌ترۆپکی داهێنان ئەگات.

ئەوه‌تا له‌ شانۆی کۆته‌له‌که‌ی ئەحمه‌د موختار جافدا له‌ زاری گوڵ خونچه‌وه‌ ئەلێت [ئێواره‌ وه‌ختانه‌ و خۆر له‌ تاقی ئاسمانی شاری هه‌له‌بجها، خۆی به‌سینه‌ و گه‌ردنی ئاسمانی حه‌وته‌مینه‌وه‌ هه‌لواسیوه‌ و نابزوی. گه‌واله‌ هه‌وره‌ به‌یه‌که‌چاوه‌کانی چیاى به‌مۆ و ناوچه‌وانی چیاى شاهۆ گلاژاو گروتنی و هه‌ر دین و ده‌چن، له‌وه‌ ئەچچ منه‌ی کار و کاره‌ساتیکی ته‌لیسمای پر نه‌یتنی بکه‌ن]... سه‌رنجی ئەم رسته‌ جوانه‌ پر و اتا و ریتم رێکانه‌ بده‌، چۆن به‌شێوازێکی پر له‌ ئەفراندن و هونه‌ر بۆ ویناکردنی پێشبینی کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ی وه‌ک شه‌هیدکردنی شاعیری نیشتمانپه‌روه‌ر ئەحمه‌د موختار جاف دارپژراون [خۆر له‌ تاقی ئاسمانی شاری هه‌له‌بجها... خۆی به‌سینه‌ و گه‌ردنی ئاسمانی حه‌وته‌مینه‌وه‌ هه‌لواسیوه‌... منه‌ی کار و کاره‌ساتیکی ته‌لیسمای]

خه‌سله‌تیکی تری شانۆی سالار له‌ بواری زمانی دارپشتنی تیکسته‌کاندا، هێنانه‌دی ئەو هه‌ول و ته‌قه‌لایانه‌یه‌ که‌ بۆ پاراستنی زمانی کوردی له‌ فه‌وتانی به‌شێکی زۆری لایه‌نی ره‌سه‌نایه‌تی له‌لایه‌ن مامۆستا سالاره‌وه‌ دراوه‌. یه‌کیکیش له‌وه‌ هه‌ولانه‌، دووباره‌ زیندووکردنه‌وه‌ی زمانی گێرانه‌وه‌ی کۆن و دێرینی کورده‌واریه‌ که‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی هه‌قایه‌ت و داستان و ئەفسانه‌ کۆنه‌کاندا رۆلێکی تایبه‌تمه‌ندی گێراوه‌ و هۆکارێک بووه‌ له‌ خولقاندنی که‌شێکی ته‌لیسمای بۆ دروست بوونی سروته‌ ئەفسانه‌یییه‌ کوردیه‌کان.

تیکسته‌کانی شانۆی سالار، وه‌ک نموونه‌یه‌کی به‌رزى بێ وینه‌ی ده‌قی خۆمالی کورده‌واری... خاوه‌نی سه‌لیقه‌یه‌کی ورده‌ و ئەیه‌وێت به‌خه‌یالیکی فراوانی کورده‌واریانه‌وه‌ په‌یامه‌ شانۆیییه‌که‌ و خه‌وش و ناپارسه‌نگییه‌کانی رۆژگار به‌زمانیکی حیکایه‌ت نامیز و

ئەفسانەیی ئاویتە بکات و دواتر لە سرووتیکی ئاھەنگسازیدا دەرئەنجامەکان لیک بداتەوہ.

ھێنانە کایە ئەو زمانە دێرینە کە زمانی گێرانی ھەوێ ئەفسانە کۆنەکانی کوردەوارییە، جگە لەوہی کە لەباری کەلتورییەو دەستکەوتیکی ئەزمونی گەورە و مەودای مەبەستەکانی سەرەتای ئەم بابەتە فراوانتر ئەکات لە ھەمان کاتدا ھۆکاریکی بابەتی بەپێزیشە بۆ ھەلگێرانی ھەوێ مەبەستی ئیستای ناو دەقەکان و دروستکردنی جۆریکی لە تەعبیرەت بۆ دارشتنەوہی ھێلی درامی تیکستەکان... لەپاڵ ئەمەشدا خۆی لەخۆیدا زمانی گێرانی ئەفسانە و ھەقیقەت ھەلگەری ئەو مۆرکانیە کە سەبارەت بەچێژی وەرگر پێشتر ئاماژەم بۆ کرد... زمانی گێرانی ئەفسانە خۆلقینەری جۆرە سرووتیکە کە کاتی خۆی پانتایییەکی فراوانی لە ژبانی خەلکیدا داگیر کردبوو، زۆر جار بەجوولاندنی ئەو زاکیرە کۆنانە مۆف ئەزوویەکی خۆشی بەگیانیدا دیت و پەلکێشی و دواکەوتنی پەوتی رووداوەکانی ناو تیکستەکە ئێکات. لای مامۆستا سالار ھێنانەوہ کایە ئێم شێوازە زمانە دێرینە بەو شێوازە کە لەپووری و فۆلکلۆرییە نییە کە ھەبوو و تراوتەوہ. بەلکو بەشێوازێکی بەکارھێنراوہ کە پراوپر گۆرانکارییە و تەنھا لە فۆرمەکەیدا سوودی لێ وەرگیاوہ. ئەگینا ناوھەرۆک ئەو ناوھەرۆکە کە پەیمانی شانۆکە و دەسلاتی خەیاالی دەرھینەر ئەبەوێ بیگە یەنیت تەنھا ئەوہی کە لەم بواردە بەکارھاتوہ ئەو شێوازە زمانە کە سردی بابەتە دێرینەکانی پێکراوہ، ئەمەش لە دارشتنی تیکستی شانۆی کوردیدا بەخالی داھێنان دانەرنێ چونکە لەگەڵ ئەوہی کە وەک لایەنێکی ئەدەبی بابەتەکە تەوزیف کراوہ تەوہ لە ھەمان کاتیشدا وەک بواریکی کە لەپووری بەقازانجی چەمک و تیکەبەشتی شانۆیەکی کەلتووری پەسەن زیندوو کراوہ تەوہ با چەند نمونەیکە لەم بابەتە لە تیکستەکانی شانۆی سالار بخەینە بەرچا لە دەقی ئەودەمە ئێقین مەزنتەر دەبێ ئەلێت [وہک ئەلێن زەمان زەمانی شازووری کوری زوحاک بوو، کچی پاشا ژیر و چەلەنگ تابلێتی جوان، خوا گشت جوانی لە پووی ئەوا نەخشاندبوو...].

لە دوایین دەقیشدا کە شانۆیی ئەو رۆژە ماسی بوو بەگورگ بوو بەم جۆرە خەیاالی داستانییەکان ئاویتە کراوہ [کیوانی بالی ھەلۆیان شکین، کیوئیکی پر لە ھەور و ھەلای...]

لەم نمونەدا ئەبیین کە چۆن بەزمانیکی شیعری ئاویتە بەچەندین وشە دێرین و بەدەسلات لە خۆلقاندنی ئەفسانە ترسناک و خەیاالییەکاندا دیالۆگە شانۆییەکان

دارپێژاون... بەمەش وەک پێشتریش ئاماژەم بۆ کرد ئەم تەرزە شانۆییە ھەر لە سەرەتای سەرھەلدانییەو و یستووہ تی دەرفەتیک بیت بۆ زیندووکردنەوہی نەریت و میراتی دوینی پەر لە رووداو و کارەسات و سەرورە بەستنەوہیان بەموفرەداتی ژبانی رۆژگارەوہ. ھەر بۆیە لە سەرچەم یەکە پیکھاتووہکانییەو ئەبیین شانۆیەکی پراوپر داھێنان و تازەگەرییە ئاخۆ بەکارھێنانەوہی ئەفسانە کۆنەکان لەناو دەقی ئەدەبیدا زیندووکردنەوہی دەقاوودەقی ناوھەرۆکی ئەو ئەفسانانە یە یاخود بریتییە لە بەکارھێنانەوہیەکی نوێ بۆ سەرچەم پیکھاتەکانی ئەو لایەنە وەک (زمان، کەسایەتی جۆر و کەشی گێرانی وەک، شکل و سیمای حیکایەتخوان) کە ئەمەیان لە تیکستەکانی شانۆی سالاردا لە ئاستیکی ھەرەبەرزە ئفراندنا بەدی ئەکریت.

جیا لەوانەش زمان لە تیکستەکانی شانۆی سالاردا دەسلاتیکی بەفرانوانی بەسەر بەکارھێنانی چەندین وشە و دەستەواژە دیانسقە ئێوتۆدا ھەبە کە لە کەناری لە بیروونەوہ و فەوتانا بوون... ھەلبەتە ھەلبێژاردنی بابەت لە دەقەکانی شانۆی سالاردا دەخوایێ زمانیکی تاییەت و چەندین جۆر ناو و ئاوەلناو و دەستەواژە پیتوبستی بۆ بدۆزیتەوہ ھەر ئەمەش لە رووی ئەدەبییەو بەھایەکی بەرز کەم و یتە بەتیکستی شانۆی سالار دەبەخشێ چونکە لە راستیدا ئەو دەستەواژە و وشانە خۆیان زاوہی سەرردەمی رووداوەکانی ناو دەقەکەن... واتا زەمەنەکە دەخوایێ کە دەقنوس بەدوای ئەو وشانەدا بگەرێ لێرەشدا بایەخی زانیی زمان و ئاشنابوون بەو جیھانە فراوانە بۆ نووسینی ھەر دەقیکی ئەدەبی دیار دەکەوێت. جگە لەمەش ئەو موفرەدانە ھاوکیشی ئەندیشە و پانتایی خەیاالی نووسەرن و خواستراوی وێردی گفتوگوتاری ناو شانۆییە کە دیالۆگی کەسایەتیەکان و پەوتی رووداوەکان... ئەم خەسلەتەش دەکری پیتی بوتری بەشیتی تری پڕۆسە ئفراندن لە نووسینی تیکستەکانی شانۆی سالاردا کە پوخت بەو زمانە نووسراوہ کە زاوہی رۆژگاری خۆبەتی. لێرەدا بەپیتوبستی ئەزانم کە چەند نمونەیکە بەخەمە پیش چا [لەدوا قوچە کەشکەلانی فەلەکدا فەنەری گرت... تارای سوورمەچن... رۆژانی گۆل رەنگ... خورده سال... لالە رەنگین... ئەبارانی بەختەباران... تەختەبەن... جلوس... ھەزارویەک رەنگە] ئەگەر شیعەر بەپیتی لیکدانەوہی زانستی شانۆ لە سەرردەمەکانی کلاسیزمدا بەیەکە یەکی کاریگەر و بنەمایەکی بەھیزی شانۆ داھێنێ، ئەوا زمانی نووسینەوہی دەقیش ئەکری ھەمان مامەلە لەگەڵدا بکری چونکە خودی شیعریش ئاکامی دەرپینتیکی تاییەتیە کە زمان ھەلسوورانندی دیاری ئەکات. گەر ئاوپرێک لە سەرەتای

سه ره هلدانی دراما و شانۆ بدهینه وه. ئەوا ئەو کاریگه ربه مان بۆ دەرئه که ویت که هه ربه که له ئه رستۆ و هۆراس و بیستس و تا به شکسپیر ئەگات باسیان لێوه کردووه... هه ر له ئه رستۆشه وه تا سه رده می شکسپیر و کۆتاییه کانی سه ده ی نۆزه به م زمانی شانۆ زمانیکی شیعی ئه ندیشه فراوان بوون چونکه وهک ئه رستۆ ئاماژه ی بۆ ئەکات شیعی توانایه کی بێ سنووری هه یه له دارشتنی خه یال و دروستکردنی رووداوه کاندای... له م باره به وه بیستس ئاماژه به وه ئەکات که ته نانه ت له رووی پانتایی وه رگیشه وه زمانی شیعی توانایه کی بالاده ستتری هه یه... بیستس سه باره ت به شانۆی شیعی شکسپیر ئەلێت [هونه ری شکسپیر، هونه ری سینی بوو، زۆرجار به هه لچوونیکێ زۆره وه بلیمه تانه باه ته کانی ته رح کردووه، هه ندی جاریش به شیوازیکی ستاتیکی لیریکی... به لام هه رچۆنی بیت هه ر میلی بووه. ئەمه ش بۆ ئەوه ئەگه رپته وه که شانۆی شکسپیر به زمانی شیعی نووسراوه... شیعی به شیکه له ژبانی خه لک به تایبه تی ئەو که سانه ی که کلێتسا له سه ر دارشتنی رسته ی قورس و به کاره بنانی وشه ی کاریگه ر راپه یناون].

که واته پێویسته تیکستی شانۆ به و زمانه بنووسریته وه که جوژه ریتیمیکێ تایبه تی تیا دایه... بێگومان ئەوه ش زمانی شیعی به پێی رۆژگار و سه رده می خوێ له به که م ئەزموونی شانۆی سالاره وه که تیکستی نالی و خه ونیکێ ئه رخه وانیه ئەم نه ریته شانۆییه وهک سه رجه م پیکهاته کانی تر به شیوازیکی وه ستایانه و پر له داهینه وه ئاوپته ی ده که کانی کراون نمونه ش زۆرن... له پال ئەمه شدا بۆ زیاتر سیما هه لگرتنی شانۆییه کانی به رنه نگ و رواله تیکێ کورده واریانه. زۆریه ی پاله وانه کان له شاعیرانی گه وری کورد پیک هیناوه و له ژبان و سه ربرده ی ئەوانه وه هیلێ درامی تیکسته کانی ئاوپته ی ره وتی ئەو سه رده مه و ئیستا کردۆته وه... وهک مامۆستا سالار خوێ ئه لێت زمانی کوردی زمانی شیعی، زمانی ئەقینه، زمانی جوانکاری و رهنگا وره نگییه... له درێزه ی نووسینه وه ی تیکسته کاندای ئەم زمانه شیعی به له پال وتنه وه ی هه ندی گۆرانی فۆلکلۆری و به یه ت و بالۆره ی کۆنی کورده وارییدا وینا کردنیکێ جوان به دیمه نه کان و دارشتنی ره هه ندی رووداوه کان ئەده ن که ده کری به مه ش بلێی مۆرکیکی تایبه ت به شانۆی سالار... هه لبه ته له پال شیعی گۆرانی زمانیکی تر ئه بیت بۆ ریکخستنی که شی ئەو ئاهه نگانه ی که تیکه لاوی ئەم ستایله شانۆییه ن و پێی ئەوتری شانۆی ئاهه نگ ئامیز... هه لبه ته ناوه رۆک و پیکهاته ی ئەو شیعی و گۆرانیانه ش که زۆریه یان فۆلکلۆرن به ئامانجی نمایش کردنیکێ ئەتنوگرافی به کار نه هاتووه، به لکو مه به ستیکێ تر یان مه به ست گه لیکێ

تر له پشتیه وه هه ن که پشتریش ئاماژه م بۆ کرد، ئەویش هینانه دی شانۆیه کی ره سه نی کورده وارییه که بتوانی له ئاستی ئالوگۆری که لتووری نیونه ته وه بیدا رۆلی تایبه تی خوێ بگێرێ... چونکه گه ر دیقه ت له و شیعی و گۆرانیانه به دین که له تیکسته کانی شانۆی سالاردا به کارهاتوون ئەبیین شاعیر وهک ئه رستۆ داوای لێ ده کات نه ی ویستووه کوتومت وهک میژوونووسیک رووداوه کان تۆمار بکات. به لکو به ده سه لاتیکی داهینه رانه وه ته واوی ئەو مو فره داته که له پووریانه ی خستۆته ژیر رکیفی خوێ وه و به مه به ستی گه یاندنی په یامه شانۆییه که به کاری هیناوان... هه ر له به ر ئەمه شه ئه رستۆ شیعی له میژوو به مه زنه تر دانه نی و شاعیر به داهینه ری ئاینده و شیعی به باشته رین هۆکاری گێرانه وه و راکیشه ری زه وقی وه رگر دانه نی. رهنکه ئەگه ر به داوی خاله کانی داهینانی شانۆی سالاردا بگه رپین، رهنکه ئەمه یه کینک بیت و له و بنچینه پته وانه ی که بونیادی شانۆیه کی ره سه نی کوردی پێ دا بیری شانۆیه ک که به رنه نگ و رواله ت و ناوه رۆک مۆرکیکی ره سه نی کورده واریانه ی هه بیت... هه ر هه موو ئەم خه سلته ته تایبه تانه ی زمان له شانۆی سالاردا وای کردووه که له که مترین پانتاییدا تایبه تمه ندیه کانی بنا سرتیه وه و به گوێگرتن له ته نها رسته یه ک بزانی که ئەوه له سه رچاوه ی کانیه کی روونی به رتریفه ی مانگه شه وی ستایلی شانۆی سالاره و، هه لپه نجراره هه ر ئەم ته رزه شانۆیه ش ده بیته به مه مایه کی پته و بۆ شانۆی ره سه نی کوردی و شانازی پێوه کردنی له ئالوگۆری شانۆی کلتووری نیونه ته وه بیدا له کۆتاییه شدا، منیش ته نها ئەو دێره شیعی جزیری پشکه ش به شانۆکار و هونه رمه ندی گه وری کورد مامۆستا ئەحمه د سالار ئەکه م که ئەفه رمووی:

خانێ خانان لامعێ نه جما ته هه ر پر نوور بێ
که شتیا به ختی ته ئەز با بێ موخالف دوور بێ

٢٠٠٢/٦/٤

ئەو سه رچاوه ی بۆ ئەم نووسینه سوودیان لێ وه رگیراوه:

- شانۆی سالار - ئەحمه د سالار - هه ولێر ١٩٩٩.
- نظریه دراما من ارسطو الی الان - الدکتور رشاد رشادی.
- مجله الادیب المعاصر - مشکلات الشعر المسرحی - الدکتور عبدالستار جواد.
- خلق الدراما الشعریه - رولاند بیکوک.

***

نموونهی کاریگه‌ری که له پووری کوردی له شانۆی کوریدا

پۆژانی گۆل په‌نگ

ئیبیراهیم ئەحمەد سمۆ

"ئیبیراهیم ئەحمەد سمۆ - کاریگه‌ری که له پووری کوردی له شانۆی کوریدا چاپی به‌که‌م - ۲۰۰۱ - دهۆک".

نموونهی کاریگه‌ری که له پووری کوردی له شانۆی کوریدا وه‌کو کارێکی هونه‌ری ته‌واو
۱- شانۆگه‌ری:

پۆژانی گۆل په‌نگ (*)

پیش ته‌وه‌ بچینه‌ ناو‌ بابته‌ی کارتی‌کردنی که له پووری کوردی له‌سه‌ر ئەم شانۆنامه‌یه‌ به‌پێویستی ده‌زانین ئەم شانۆگه‌رییه‌ له‌گه‌ڵ ئەم خالانه‌ی خواره‌وه‌ بدوین بۆ ته‌وه‌ی بابته‌که‌ به‌ئاسانی بێته‌ به‌رچاو:

۱- دیباچه

۲- خالی ده‌رچوون

۳- رووداوی بلنדרۆ

۴- دۆزینه‌وه‌کان

۵- تییینی کردن

۶- گرێ سازکردن

۷- دروستکردنی تاوه‌زرۆنی

۸- ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی درامایی

۹- ترۆپک

۱۰- رووداوی نزمپۆ

۱۱- چاره‌سه‌ری (*)

ئه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌وردی سه‌یری ئەم خالانه‌ی سه‌ره‌وه‌ بکه‌ین پتر به‌دلتیاییه‌وه‌ ده‌لێم کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند (ئه‌حمەد سالار) به‌گشتی و به‌تایبه‌تی (پۆژانی گۆل په‌نگ) له‌ کاره‌ سه‌رکه‌وتووکانی ئەم هونه‌رمه‌نده‌یه‌، بۆیه‌ به‌باشم زانی بیکه‌مه‌ نموونه‌یه‌کی کاریگه‌رتیتی

که‌له‌پووری میتووی کوردی له‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی شانۆی کوردی.

له‌م شانۆگه‌رییه‌دا به‌که‌م خالی به‌رچاو ده‌بیت به‌کاره‌یتانی ناوه‌ کوردییه‌کانی ته‌وه‌ ده‌قه‌ره‌یه‌ که‌ رووداوه‌کان له‌وی ده‌ست پێ ده‌که‌ن و کۆتایی پێ دیت ناوه‌کان:

(هه‌باس، ریتۆ، په‌نجۆ، سه‌ردار، نازنه‌ین، هه‌یاس، مه‌مۆ، هه‌سه‌ن، عه‌بدی شی‌رقان، په‌مه‌زان، خازی، شه‌ریف، محۆ، مینا، هه‌پسه‌، عه‌بدال).

به‌کاره‌یتانی که‌له‌پوور له‌ هه‌ر ده‌سپێکردنی شانۆگه‌رییه‌که‌ دیار ده‌بیت ته‌ویش به‌کاره‌یتانی گۆرانییه‌:

که‌واته‌ خالی ده‌رچوون؛ سترانه‌، گۆرانی و گۆرانییه‌که‌ش پڕ به‌سوود و به‌مانایه‌.

له‌ که‌زیه‌ی لوولی داستاندا

گۆلی به‌رۆکی ستراندا

چرای ئەقینی هه‌لکرا

پۆش، پۆش

هه‌تاو له‌ تادیا داگیرسا

خۆزگه‌ و هه‌زتیکی وای

په‌وان:

بلند، بالا، هه‌ور ئاسا

مژگینی وه‌زی باران بوو

نه‌ورۆزی پڕ نوقلانه‌ بوو

هه‌بوو - نه‌بوو

ده‌روو ته‌نگ بوو، ژیان

له‌نگ بوو

ئاسۆ، ته‌ماوی و تاریک بوو

ناحه‌ز نیازی به‌دی وابوو

سپێده‌یان تالان بکا

بزه‌ی خه‌ونی جوانیان زراندا

ئاواتی گۆل په‌نگیان ژاکاندا

حه‌زیان تۆراند

پوژانی تووس
لهشی گرانی دهکشاند
تارهزوو بو خنکاندن بوو
له گۆمی لیل و مهنگدا بوو
ژیر قورسای سینگ و بهرد
بوو

نان، له قورگی نههنگدا
بوو

هه چوار دهور

له گشت لایه

دهمی گورگی هاری برسی
چاوی واشهی ناگری سوور
بینراوی دوور و نزیک بوو

له ناو جهرگی شهوی تاردا

له وپهری تالیتی تالدا

پووناکی چاوی ههلهپنا

شیلهی شیرینی داچورا

هه ورازی سهختی

هه لکشاند

ههنگاوی شوین شوینی دهنه

پهپینه وهی پردی دهویست

بیری پرد چاوی ههلهپنا

پرد به خولیا یهکی و ابوو

هه مووانی له سنگی خوی

نا بوو

پرد سترانی گهر متر کرد

پرد داستانی شیرینتر

هه بوو نه بوو
پوژگاری بوو
ژیان جوان بوو
بالا بهرز و که له گهت بوو
هیندهی بالا خوزگه کان بوو
هه بوو نه بوو.

لهم گۆرانیه دا بابه ته که دیاره زۆرانبازی له نیوان بوون و نه بوون دایه، زۆرانبازی بلندر
به رهو پوژگاریکی جوان به رهو دانانی پردی دهلاله. پردی دهلال وه کو که له پووریک
میژوی کوردی به کار بیت له بو شانوی کوردیدا خوی له خویدا ههنگاویکی پیروزه.
به کارهینانی رهگهزی گۆرانی که یه کیکه له رهگهزهکانی که له پووری و شانوه. به کیکه له
نامیره هه ره گرنهکانی که به کاری هاتوه له بو خمهتی نارمانجی شانۆگه ریبه که یه.
- گهگهی ره شه با و لووره لووری گورگ ژیانی کورده واری به تاییه تی ژیانی لادیتی کورد
دیتته یاد.

به کارهینانی وشهکانی؛ دپو... درنجن... خپون... دهعباینه. به رهو تهفسانه ته مهش له
بینراوی یه کهم دیاره که واته رهگهزی دووهم تهفسانهی به کارهیناوه ته مهش به زور له
دیمه نهکانی شانۆگه ری بهرچاو ده که ویت. سهیری تهم دانوستاندنه بکه یه مه به ستمان
تاشکه راتر ده بیت له سه ره زمانی که سهکانی شانۆگه ریبه که، هه ره که.

سهردار ده لیت: هه ره ها ده لین له پر دهستیکی گه وری زه به لاج، رهش وهک قییر، له
پایه ی پرد دهنه وی و هه ره سی پی دینی... به لای پاسه وانه کانه وه دهستی ته جنده و دپو و
درنجه... ته و او نیگه رانی کردووم.

که واته سهردار با وهری بهو قسه پوچانه هه یه بویه بهرده وام ده بی: خوم ده چم شه ویک
له و دۆزه خهی ده به مه سه ره؛ به لکه په ی به نه پنی ته م ته لیسیم و جادوو به رم.

ده بی ته وهش بلتین، لهم شانۆگه ریبه دا سهردار سه ره ره به شکو؛ زیاتر سه ره رۆکی
میله ته.

بوونی ته نجوومه ن له ناو حیکایه تی کوردیدا بهرچاو ده که وی، بویه نووسه ره ته م خاله ی له
یاد نه چوو که ده لیت: وا چاکه به زووترین کات ته نجوومه نی ریش چه رمووان بانگیشته
بکه م.

خالی تری به کارهینانی که له پووری ئامیری خه زمانه که بۆ دوو خال به کار دیت:

۱- ئامیریکی زۆر به سووده لای جووتیاری کورد.

۲- ئامیریکی زۆر جوان و بۆ زۆر مانای هونهری به کار دیت.

زیاتر گرنگی خه زمانه ده ده که وئ که کهسی سهردار ده لیت: ناتوانم، چون بیری لئ نه که مه وه. ئەمه له وه ده چن تاگر به ریته خه زمانی جووتیاریک و له بری کوژاندنه وه سه ر خه و پکی بۆ بشکینن. وهک ئەوه وایه هه ر به ته و اه وتی، تاگر له کۆشک و سه رام به ری و جگه رگۆشه کانم له ناو شالاو دابن و ئارام بگرن له دابونه ربتی کورده واری خه می پیاو خه می ژنه و هیچ جارێک ژن له خه می پیاوی خودا جیا نه بو ته وه. ئەمه ش دیار ده بیته له سه ر زمانی ژنی سهردار که ده لیت:

سهرداره کهم، وه نه بچ ئەو خه مه منبشی نه گرتیته وه، هه مان هه سستی تو م هه به .

لیره رووداوهکانی شانۆگه ریبه که به ره و دۆزینه وه کان ده پۆن، له گه ل پیتشچوونی رووداوهکان په ندی پیتشینان ده ور ده بینیت (پیری هه زار و یهک عه یب) رووداوهکان به ره و پرسیا ریک ده روات کئ به ره پرسه له وه زعه که؟ ئەمه به جوانی دارشتنی بابه ته که که ئەحمه د ده لیت:

هه میشه به لای ئیمه له ده ره وه بۆمان هاتوه و له ناو خۆماندا ته شه نه ی کردوه سه ره رای په نجۆی بابیره که شاره زا و گالته چیبه که لیبه دا ره گه زی گالته و گه پیش دیته پیش ئەمه ش له دیمه نی (۴) به رچاو ده کړیت. به ره و سالۆخدانی پرده که به .

په نجۆ: ئەری ئەحمه د هه وائی پرده که ی شار له چی دایه؟ رۆژ به رۆژ شتی سه یرم به رگۆی ده که وئ... لیسه لیکچوونیککی جوانه له نیوان پرده که له بنه رته دا میلله ته که به .

نووسه ر به زیره کانه که له پووری میژووی کورد به چی پۆکه ئەفسانه کانی پردی ده لال وه کو په مزیککی جوان گوزارشت له بارو دۆخی میلله ته که ی ده کات.

با پیر په نجۆ تیده گات و ده لیت:

ئهم ماسته موویه کی تیدایه. ئەما موو، قه دیمه ده یانوت: هه موو ده ردی ده رده دار که نه فت ناکا و ده ردیش هۆکاری خۆی هه به .

مه سه له ی خه ونی بابی په نجۆ دیته پیش:

کو په کهم دلم ختووره به کی کردوه... «فلاش باگ» ده ور ده بینیت له نیوان مائی بابی

په نجۆ و مائی سهردار و سهردار ده لیت:

باشه ده بی ئەنجوومگه ران چی بلین؟ نازه نین وه لام ده دات:

ده بی ئەنجوومگه ران بلین... ئەو ئەستیره گه شه و پیتشه داره ی له که ناروه و چاو بۆ به بیان ده گیتی، ئەوه به ختی نگینته و ئەو ئەستیره ی قوچکه ی ئاسمانیش ئەوه به لای رۆژه لاتدا گۆشه ی کیشاوه ئەوه نیشانه ی فه رو هاته .

دیمه نی (۷) هه ر له خزه تی شانۆگه ریبه که دایه بۆ ئەوه ی رووداوه کان به ره و پیتش پرۆن.

دیمه نی (۸، ۹) زنجیره ی بیروکه به و وشه ی خه زمان خۆی فه رزه کات.

په نجۆ:

ئای خازتی خانومان

خازتی نوقلانه ی شادی

خازتی خه زمانی په نج و

ئاواتی من... خوا ئاگادارت

بچ له چاوی به د به دووری

دیمه نی (۱۰) مه سه له ی پردی ده لاله... کاره ساتی پرده رووخانه و رۆژ رۆژی جه ره به زه به ، دانوستاندن به ره و لوتکه ده روات.

دیمه نی (۱۱) خۆشه و بیستیبه که له نیوان په نجۆ و خازتی گه وره تره له خۆشه و بیستی نیوان دوو دلداردا، لیکچوونه له خۆشه و بیستی خاک و ولات و نابیت به جی بمیتیت، خازتی بی چاره به له به رته وه ی پرده به ره و رووخانه له سه ر زمانی خازتی باش دیار ده بیته . رووخاندنی پرده مانای ئەوه به میلله ته که به ره و نه مانه .

هه مسوویان چاوه رتی پرده که یانه ، ئاواتیان هه ر پرده ، تو بلتی ئەمه چ پرده یک بیت میلله ت رزگار بکات له برسیتی! نه بوونی ده رده به لا، له سه ر زمانی سهردار:

هیومان به و پرده به که ده روویه کی تابلۆقه شکینمان بۆ بکاته وه. به براکامان و به کیتلگه و مه زار و پاونه کامان بگه به نی. ئەوه ش ئەفسوون و هه زار و یهک جادووه .

شوین هه ر عه ینی شوینه ، شویره شه شویره شی میلله تی کورده و پیتش وه خت ژی شویره ش له هه مان شوین شکه سستی خوارد من وا بۆ ده چم که پردی ئەمجاره پردی سالی ۱۹۷۵ نیسه و خه لک به ره لالا بین پردی ئەمجاره هه ر له هه مان شوینه به لام به تینه . پرده که

به کبونی میلله ته. پرده که ره مزی خورگرتن و شوهر شه... دوژمن هه ره ئه دوژمنه یه؛ به لام به ته نها کاته که گوراه و هه باس میلله ته، ده بی پرده که چاک بکریته وه.

دیمه نه که به ره دوژینه وه کان دوزینی چاره سه ری کیشه ی کورد... به رجه سته کردنی پرد وه کو که له پووری میژووی کورد خالیکی هه ره گرنگی سه ره که وتنی ئه م نووسینه یه. له ئاوه دانکردنه وه ی پرده که هه باس چ خه لاتیکی وه رگریت.

ژماره (۷) له دیمه نی (۱۴) دیته پیش له زور شوین ژماره ی (۷) هه وت به رچاو ده کریت که ئه مهش خوی له خویدا له ناو میلله تی کورد ئه م ژماره یه زور باوه به تاییه تی له ناو کورده ئیزدیه کان. هه قته هه قته رژه، هه وته وانیه ئاسمان، هه وت ته به قه ی ئاسمان، یه زدانی مه زن به هه وت رژه دنیا ی دروست کرد، هه وت هات و کاملبوونه، و زیاتریش له سه ر زمانی نازهنین:

هه وته ی پاش مندالبوون، هه وت کورته بالا، هه وت شیرینی سپی رهنگی شه وی خه نه به ندان... جاریکی تر له سه ر زمانی سه ردار: ئافه رین له گه ل ئه وانیشدا ئه ژدیهای هه وت سه ر و هه وت چاو.

له دیمه نی (۱۵) پرده که ته واو ده بیته؛ به لام به مه رجیک نابی هیچ پردیکی وه کو ئه مه دابنریت. ئه مهش به هوئی «فلاش باگ» دیار ده بیته له م دیمه نه دا هه باس تووشی نه گبه تی ده بیته ئه ویش برینی ده سته راستی هه باسه، ئه مهش خه لاتی دانانی پرده که بوو ئه مهش زیاتر دیار ده بیته له دیمه نی (۱۷) که کاره که بو به ره و گری سازکردن... هه ره که له زمانی هه باس: کئی دلئی سه ره رای چاکه م تووشی جورتم و گولمه زئی نابم، خو پاسه وانانی کوشک، له هه مو شتی بچن له مره ژ ناچن... وه ک سه گی هار وانه.

به رگریکردن له مافه کانی خوی شتیکی ره وایه. قسه که مان سه ردار ولات و سه ره وهر پروانه ئه م دانوستاندنه.

سه ردار: ده بیته به ته نیابن، ئه مجاره بیان ناکری

نازه نین: به ته نیا! شتی وا چون ده بیته، دوژمنت که مه، ئه وه له چوار ده وه ره پیلان له دوا ی پیلانت لی ده که ن، نه به خوا ناروی.

زورجار له ناو حیکایه تی کوردیدا گویمان لی بوونه که میره کان زورجار خویان گورپوه بو ئه وه ی بزائن خه لک چ باس ده که ن، له بو ئه م مه به سته قاوه خانه که ی ره مه زانه شه له هه لده بژیتریت، ئه وه ی به خه یالیشدا نابه له وی باس ده کری ئه مهش له دیمه نی (۱۹) باش دیار ده بیته.

ده بی میلله تی کورد عیبه رت وه رگریت له روودا وه کان پرده که نابی به پرد ئه گه ری خوی هه یه.

حه سه ن: ده زانی بو نابی به پرد. وانا دوژمنمان زوره و ده بی هه موومان به رنه گاریان بین، ده زانی بو برسیتیه؟ چونکه زور وه ک تو عیبه رته تی له نه هاتیه کان وه رنه گرت و تا نه هه مه تیبی گه وه ی به دوا دا هات... تیکوشین لیته دا به ره و لاوازییه...

ئه حمه د: تییدایه (له ناو ئه وه که سانه ی ده ورپوشتی سه ردار) هه ر کاروباره که ئالوز بوو، که وته ده ربا زکردنی زیر و پاره، هه ندیکیان، هه ولی شوین خوشکردنیانه بو کاتی هه له اتن.

محو: (راستی قسه کان په سه ند ده کات):

به سه ری تو هه موویان گوراوون، ئه مه غه رابوونه، ده ردی پروا پی بوونه ده شینی له سه ر کئی ده که وی و چ کلولانی باجه که ی دهن و نازار و سزای به ده مه وه ده چیژن:

زنجیره ی شانوگری تا ئیره سروشتیه، گشت قسه کانی شانوگره یه که ده رس و عیبه رتن. باشترین به لگه که میر سامانایه خو به شه رفروش ده زانی که یاوه ر ده لیت:

- ده یانه وی گره و له کئی به رنه وه

- میر- له شه یان

پرده که شوهر شه و دوژمنیان زور پی ناخوشه، میر سامانا زور ته نگاوه بو به ده لیت:

- زور چاکه... پردی بو یه کگرتنه وه ی کوردان بی هه ر شایسته ی رمانه به سه ر سه ری خویاندا.

دیمه نی (۲۱) دوورکه تنه وه له بارودوخی شه ر و تیکدانه، رهنگه مه به سته نووسه ر هه ر له بو ئه مه ی بینه ر یاخود خوتنه ر هه ست به مان دووبوون نه کات.

دیمه نی (۲۲) به ره و تیکدانی وه زعی هه باسه.

میر: باشه بو نه یکوژین (مه به ست کوشتنی هه باسه ا - اس) کئی پیته زانی؟ لیته دا ده وری یاوه ر وه کو ده وری به کوی داستانی مه م و زینه.

یاوه ر: قوربان، میرم، ئه وده مه فه رمان بده قولی راستی له بندا بپرنه وه.

دیمه نی (۲۳) ژماره ی هه وت... خو دیار ده کات که ژماره ی پیروزییه له ناو میلله تی کورد؛ به لکو خوشترین ژماره یه نووسه ر هه زی لی بیت.

حهوت تاق، ههوت جار مردن، ههوت جار زیندوو بوونه وه. جارێکی تر نووسەر بهزیره کانه دهزانی کاره که پێویستی به گۆڕینی دۆخه کانییه. گۆڕانی به کار دینیت که به کیتکه له رهگهزه هه ره گرنه کانی شانۆی ئاههنگسازی.

«لۆ وهی لۆ لۆ وهی لۆ لۆ وهی

لۆ

مامۆ هه ورا دیار بن ئه وپۆ

پۆژی میرانه

خۆڕینی گا و نه جارانه

ته قینی سۆل و بسمارانه

برقیینی کۆسه میسرپانه

ویله ویلی دلو نژادیانه و

عهوی شانه

دهنگی شنگین داری

داره مانه

لۆ وهی لۆ لۆ وهی لۆ لۆ وهی لۆ

لۆ وهی لۆ وهی لۆ وهی

لۆ»

دیمه نی (۲۴) به رهو فلاش باگ جارێکی تر کاره که دهروات دانوستاندنه له نیوان پهنجۆ و خازینی و قاره مانیه تی پهنجۆ و ههستیینی به رامبه ره خوشه ویسته که دیار دهکات:

- ئه وه چپای جودیه پیرۆزه له چپایه تی خۆی بکه وئ، ئه من هه رگیز له گشتی خۆم ناکه وم.

شانۆگه ره که به رهو گری و دروستکردنی تامه زرۆیی دهروات. له م دیمه نه. په ندی پیتشینان وه کو ره گه زێکی گرنگی که له پووری به کار دیت.

خازنی دهلی:

- (کویره چیت دهوئ دهلی: دوو چاوی ساخ)

وای بۆ دهچم که نووسەر دهووری پهنجۆ و خازنی له بۆ به ستنه وهی کیشه که و جار جاریش

وه کو گۆڕینی دیمه نه کان بۆ ئه وهی سه ردار زاخۆی و دیوانی میر سامانا خوتنه ره بیر و شک نهکات؛ بۆیه به لای منه وه نووسەر له سه ره رای دووباره کردنی دیمه نه کانی پهنجۆ و خازنی که هه ره له مانای ناوه که بیان دیاره پهنج و کیشان و داخواری په کبونی میلله ته.

دیمه نی (۲۵) خهونی هه باسه.

هه باس: زینۆ: من خهون نه بینم، کێ ده بی خهون بیینی؟ خهونی گۆل گۆلی.

دیمه نی (۲۶) ژماره ی ههوت جارێکی تر پیتش ده کریت:

- ههوت کاسه شیر، ههوت بز نه رهش.

دیمه نی (۲۷) هه باس و دۆزینه وهی ریتگایه که له بۆ نه جات بوونی خیتانی هه باسه.

دیمه نی (۲۸) پردی ده لاله و هه باس به هه موو توانای خۆی شه ویتکی پر ناخۆش ده با ته سه ره.

دیمه نی (۲۹) کاره که به رهو شه ره و نووسەر ئه مپۆی کورد بهزیره کانه وه کو زهنگی خه ته رناک ده رپیت هه ره وه کو:

- سه ردار: ئه و شته، ئه وه یه خوانه کرده شکستی بیین ته فروتوونا ده بین. زۆر درهنگ خۆمان ده گرینه وه، یان هه ر خۆمان نا گرینه وه.

دیمه نی (۳۰) مه سه له ی ره وشت که له ناو کورداندا سمیتل تاشین زۆر شه رمه.

میر سامانا: بلتین چوین بۆ سمیتل ریشمان دا، هه ره ریش! بلتین پرچ، برۆ، برژانگ... هتد.

دیمه نی (۳۱) به رگری کردنه، قاره مانیه تی کورده، ده بی گشتیان ئاماده بن.

سه ردار: با کهس له خه می مال و مندال و ئه وانه دا نه بی و ته نیبا بیر له لای به ره نگار بوونه وه که بی.

دیمه نی (۳۲ - ۳۳) مه سه له ی جنۆکه و گورگ په مزن له به کارهیتانی شانۆگه ره یه که دهووری حیکایهت له شانۆگه ره که دیار ده بیت.

- نه نه مینا: کامه... کوا جنۆکه؟ جنۆکه ی چی! هه باسه گیان که ی باسی جنۆکه و هه وه بانم کردووه کورده کم، بابی با به کهم هه باس، جنۆکه نبیه، ئه وانه جنۆکه ی حه قایه تن.

چیرۆک و حیکایه تی کۆن هه ره بۆ ترساندن و خهوتنی منالان به کارهاتووه باشه نووسەر دهووری منالی له بیر نه کردووه.

مندال: نەنە گيان بېدەنگ دەبم، حەقايەتى پردەكە بەچى گەيشت نەنە گيان بەساقەت
بم.

دەورى حىكايەت و گوتۆ باش ديار دەبیت:

هەبوو نەبوو كەس لە خوا گەورەتر نەبوو، لە پېغەمبەر خۆشەويستتر نەبوو، لە
وەستاباشى وەستاتر نەبوو... لەم حەقايەتەش شىرىنتر نەبوو.

دیمەنى (۳۴) مەسەلەى سەگ و بووكەكە چۆن لە چىرۆكەكانى پردى دەلال ھاتووہ و
بەكار ھاتووہ.

خوایە سەگەكە پېش كەوئى، بۆ ئەوہى ئەو بېیتە قوربان نەك دەلالى جوان بووكى جوان
نزيك دەبیت و با خوایە سەگ پېش بکەوئیت بەلام... دەلال... دەبیتە قوربانى.

دیمەنى (۳۶) چىرۆكى راستەقىنەى پردى دەلال دیتە پېش، سوود نەوہكو بلین
حىكايەتەكە چۆن و تراوہ؛ بەلام كارە ھونەرپەكە ويستووہتى و چۆن لەم دیمەنەوہ بازنى
دەستى دەلال كە دەبیتە دار ھەنجىر بەزىرەكانە و بەجوانى بەكارى ھىناوہ.

دیمەنى (۳۷-۳۸) مەسەلەى ھەوت برا و بەكارھىنانى گۆرانى لە شانۆگەرىبەكەدا لە بۆ
خزمەتى كارەكە دېنە پېش:

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

گۆرانىبەك دەلیمەوہ

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

گۆرانىبەك دەچرىكىنم

بەرووى خۆردا

بەرووى دەشتى فراوانى

بى سنووردا

بەرووى ئەو كەژە

سەختانەى

لە بلندى و سەرکەشىدا

سەريان لەناو ھەورا تۆزا

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

بەپرچى خۆرى نەورۆزدا

دەجمە ئاسۆ

نايەمەوہ، نايەمەوہ

نايەمەوہ

ھەتا وەكو، چەپكى لالەى

سوورى ئال ئال

بۆ پەرچەمى دەزگىرانى

خۆزگەى ھەمووان نەھىنمەوہ

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

دیمەنى (۴۰) و (۴۱) و (۴۲) بەرەو شەوانى لاوك وتن بىرھاتنى لاوكى قەلاى دمدم
و دوازده سوارەى مەربوان.

دیمەنەكانى (۴۳) و (۴۴) و (۴۵) و (۴۶) زنجىرەى دیمەنەكانى بەرەو بەدیھاتنى
ئاواتى پردەكەپە، ھەموویان دلشادن، ھەباس ھەست بەگەنجبەونەوہ دەكات... ھەست
دەكات قۆلەكەى ھاتۆتەوہ جىگای خۆى و زیاتر ئەم خۆشىبە روون دەبیت.

ھەباس: خوا یارى پۆژانى خەم و تەنگانە پۆبى و لە بەسەرچوونە... ئەھا لە ئاسمان
پروانە، خۆر، خۆرى ئاسمانىش لە پۆژانى پېشوو بەتینترە و پروناكترە لەھەر تالنىكدا.

لە كۆتايیدا نووسەر دیتە سەر ناوئىشانى شانۆگەرىبەكە ئەویش پۆژانى گۆل رەنگە ھەر
لەسەر زمانى ھەباس:

- لە ھەر شتى پروانم گۆل رەنگە و خەندەم بۆ دەكا... ئەللا لە پۆژانى گۆل رەنگ.

چەند سەرنجىكى رەخنەگرانە سەبارەت بە شانۆگەرى «پۆژانى گۆل رەنگ»

- ھەولتىكى دروستە بۆ بەرجەستەکردنى كە لە پوورى لە شانۆدا، بەپى چەمكى شانۆبى
لە بەرجەستەدا، واتە ماددەبەكە لە خزمەت ئارمانجى شانۆگەرىبەكەداپە، واتە مەبەستى
دانەر لە نووسىنى ئەو شانۆگەرىبەپە.

- دەست پىكردن بە ھىما و خەياللى ئەفسانەبى، پاشان ھىدى ھىدى لە بەردەم
رووداوكاندا ئەم ھىما و خەيالانە كال دەبنەوہ و ھىما واقعەكان دېنە ئاراوہ و جلەوى

پرووداوه دراماتیکییه که دهگرنه دست به رهو ئاکامی مه بهستی ده چن.

- ماددهی که له پوورییه که که وتووه ته ژیر دهسه لاتی به ها دراماتیکییه کانه وه.

- رهوتیکه به رهو شانۆیه کی کامل واته ئه وهی سه رجه م هونه رهکان و شانۆگه ری پیکه وه کۆیکاته وه، وه کو گۆرانی، شیعیر، مۆسیقا، زمان... هتد.

- پشت به ستان به واقیع له بنه مای شانۆیییدا، بۆیه له روانگه ی بۆچوونی میژووویییه وه ده بینن که چۆن هیما ئه فسانه یییه کان له ریتگی میژوووه وه ده کریتته وه.

- دانهر هه ولئى داوه سوود له ستاتیکی زمانی کوردی وه برگریت وه کو به هایه کی شانۆگه ری چاک، به تاییه تی ریتمه مۆسیقییه کان.

- له لایه نی ته کنیکییه وه دۆخه که دانسقه به دیارکه وت، ئه وه ش: سه ره تا شانۆگه رییه که به خه یالئى ئه فسانه یی ده ست پیده کات وه کو خیتو و گیانه خراپه کان، پاشان هیدی هیدی به بی هیچ زۆر له خۆکردنیک به رامبه ر به هیما واقعییه کان نامینیت.

- هه موو بایه خیتکی به دۆزینه وه و بنیاتنانی پرد داوه وه کو گرنگییه ک بۆژیان، یان به رژه وه ندی گشتی، یان به رژه وه ندی سه رجه م گه لی تیدا ده رده که ویت.

- دانهر مه ودایه کی رامیاری داوه ته چه مکی پرد و بایه خه که ی، به و هزره ش جیگای پرد و بوونه که ی قائمتر کردوه.

- ته کنیکیکی نوئی به کاره یئاوه له بالا ده ستییی کاری درامی که نزیکه له شیوازی سینه مایی له میانه ی پرۆسه ی مۆنتاژکردنی دیه نه کورته کانیدا.

- سوودی له ته کنیکه کانی شه پۆله هاوچه رخه کانی شانۆیی جیهانی وه رگرتوه.

- سه رجه م بابه ت و پرووداوه کان له بایه خه دۆزه که دا به دیار ده که ون.

- که سه کان مه ودا ی که سایه تی ته وای خۆیان هه یه، وه کو مه ودا ی کۆمه لایه تی و مه ودا ی سروشتی، ده روونی، له گه ل میژووی که سایه تیمان.

شانۆیی (وانه ی ره شه به لئه کی) ئه حمه د سالار

حه مه که ریم هه ورامی

وانه ی ره شه به لئه ک ۱۹۸۷

وانه ی ره شه به لئه ک نووسینی هونه رمه ند کاک (ئه حمه د سالار)، ئه م درامایه بازنه یه کی مه حکه مه... له ناو ئه و بازنه دا گه لئى بیرورای جوانی تیا خرکراوه ته وه، بازیبه ندیکی زتیرینه بۆ قۆلبه ندردنی نۆبه ره ی درامای کوردی... بابه تی دراماکه یه کیتکه و چه ند مه سه له یه ک راقه ی ده که ن، هه ر یه کیتکیان هیما ن بۆ بابه ته سه ره کییه که و ئاماژهی بۆ ده که ن... بابه ته که هه ول و کۆششی باوک و دایکیک ساغ ده کاته وه که له به ر چی کوره که یان بووه به ژیر پیتی هه ره س هینانی ئاژاوه ی ئاده میزاده وه، بۆچی له ناو ره شه به لئه کی شارستانیه ت و هه لسوکه وتی ئاده میزاددا پیتشیل کراوه!

دراماکه سه رتاپای به درامای هیماسازی ده ژمیردریت که به شیوازی هۆنراوه ئامینز دانراوه، په یوه ندی به کیشه ی نه ته وایه تی ئه م سه رده مه ی خۆمانه وه هه یه... بۆنی کۆلئى و ده ردی سه ری و کیشه ی خۆمالئى لیوه دیت... له به رئه مه دراماکه به هونه رتکی ره سه ن ده زانئى...

کورته ی دراماکه

له سه ره تاوه دوو موهه ریج - کلاوچی - دینه پیتشه وه باسی مه سه له یه کی نه درکاو ده که ن، مه سه له که تراژیدیاییکه، له ناو چوارچیتوه ی ئه و تراژیدیایه دا، هه موو پیدوایستیکی تیا یه، هونه رتیکه زۆر پیرۆزه، چونکه فییرمان ده کات که چۆن وشه ی داپریتین و بیبیتین، له ناو ئه و چوارچیتوه دا گۆرانییه، سه مایه، گۆقه نده، هیئانه دی و ته سه ل کردنی هه ز و ئاره زوه، گه لئى جیهانیکی به رفراوانه، هه موو شتی له ویدا جوانه و جیتی بووه ته وه، ته نیا وشه ی قه دهغه نه بی تیا یا به کار نه هاتوه... دوورگه ی (تۆیسا)یه... سنووری له به رده م ئاره زوه کاند، دانه ناوه: (دروشمیک، وشه یه ک، وه ک قه دهغه مان لا نییه).

له ناو ئه و جیهانه به رینه دا کیت ده وی له وییه، چیت ده وی هه یه، گه نجینه ی هه موو سه ربوورده یه که، فایلی هه موو که سی له ویدا پارێزراوه، ئه مه شانۆیه، چه ندان داستان و ئه فسانه ی جۆراوجۆر و سه ربورده ی پرووداوه کانی تیا یه، هه ر یه کیتکه له وانه ش فایلی تیا یه تی بۆ کراوه، هه ر فایلیک کتیبیکه، هه ر که سپک له وی قوتابییه که، شانۆکه خۆبشی

هه م جیهانه، هه م قوتابخانهیه...

دایک و باوکیک په روژن، کورپه که یان نه نجامی سهرکه وتنی له تاقیکردنه و هدا نه دراوه تی، پروانامه ی نییه، که چی قوتابی نه و قوتابخانهش بووه... کوا پروانامه که ی؟...

(دایک: ده بی شتیکیان هه بی بهرامبر، نه گینا بوچی کارتیمان نه داوه تی، بو کوری خه لکی هه موو به کارته وه گه رانه وه؟) (۱)

دایکی کورپه که دلنیا به کورپه که ی له قوتابییه کانی تر که متر نییه... له وهش دلنیا به که ده رچووه... نه ی بو نه نجامه که ی دیار نییه... که وتووه ته ناو گو می خه م و په ژاره وه...

(دایک: پیتم وت... باشه بو کارتت و ده نه گرتووه، ها کورم؟ کوا به لگه نامه که ت؟ چیت کردووه؟ کورم بو بووی به ته خته ی سهر ناو... چی بووه بو دهمت گو ناکات؟)

کور: نه یان دامی؟

باوک: نه ری بوچی... له چیت که مه...

کور: ئیتر نازانم... هه ز نه که ن پرسیار که ن) (۲)

باوک ناچاره بچیته لای ماموستا، بو نه وه ی سوزاخی نه نجامی کورپه که ی بکات... ماموستاش به شوین به لگه نامه ی کورپه که دا ده گه ری و چهند فایلیک ده کاته وه... له ناو هه ر فایلیکدا جیهانیک ی تایبته هه به، بازانن له دوو تووی فایل ی که مدا، چیه به؟ له ناو فایل ی که مدا گورانیبیژتیک و چندان قوتابی هه ن، له ناو قوتابییه کانی شدا به کیکی یاخی و به کیکی ریپوار هه به...

وا دایک و باوک چاوه پروان ماموستا له و فایلده مدهسه له که یان بو ساغ بکاته وه، له قوتابییه یاخیبووه که نریک ده بیته وه، وا سه و داسه ری شتیکه که به لای نه و مدهسه له یه دا ناچی و میتشکی به جوړتیک ته نگ دراوه ناگای له هیچ نه ماوه... گورانیبیژتیک نه و مدهسه له یه به داستانییک ده زانی که له دوو تووی (لاوک) دا تواوه ته وه و لپی جیانابیتته وه، ماموستا به ره وه هه ورزی داستانه سه خته کان سهر ده که وی و یه که یه که ده یان پشکنی، له پاشماوه ی نه و داستانه دا تاقه کاسه سه ری ماوو، نه ویش کرابوو به پیک مده ی خوارده وه، دوا ی ماوه به کیش له بازاردا فرو شرابوو، ته ماشای داستانیکی نریکتر ده کات،

(۱) وانه ی ره شبه له ک (ل ۱۳).
(۲) وانه ی ره شبه له ک (ل ۱۳).

داستانه که ده ریکی بی ده رمانی گرتووه، جه نجالیکه، ناژاوه به که، چاوه پروانی دره ختیکه و بهر ناگری، ته نانه ت سیبه ریشی نییه، گورانی خوژگا و بریا دووپات ده کاته وه، ریپوارتیکیش له و داستانه دا په نگاوه و گیری خواردووه، بو ده ریک ده گه ری دره بازی...
(قوتابی ریپوار: براکانم کوانی ریگا؟
هاوار ریگا... هاوار هاوار یانی ریگا
چارم بکه ن... ده ریازم بکه ن
وام له گه رداوی نه بووندا...) (۱)

باوک نوڅره ی نامینی و هاوار ده کات...

(باوک: کوا...؟ کوا؟ کوا؟ نه نجامی نه م نه وه به...) (۲)

ماموستا داوا له باوکه ده کات که نارام بگری تا ته ماشای فایلکی تر بکات...

فایلکی تر ده کاته وه، له م فایلده دا سی که س، ناوداری جیهانی نه م فایلن...
فه یله سوف، سه ره لشکر، شاعیر...

وته کانی فه یله سوف بوئی ناومیدی ده به خشن، پیی وایه گه ران به شوین نه نجامی نه و نه وه یه دا که وتنه ناو تونیلیکه که نه وسه ری دیار نییه... که چی چاره ویستی نه و نه نجامه وا له سنگی نه ودا تو مار کراوه... هه ر وه بزانه نه و پر یاری هه موو شتیکی دا...

سه ره له شکریش گو یز له باخه لی خویدا ده ژمی ری، به لایه وه مدهسه له که هه ر جه نکه و نه دژراوه، چونکه بازبهنه ندی وره به رنه دانی له بال کراوه، هه ر وه بزانه هه لسه یه وه و دوزرایه وه.

شاعیریش: وشه ی گه رم و سوور کراوه به کار دینی، مدهسه له که ی پی ناسانه و روژتیک ده بی له بهر ده سستی پولاینی نه ودا ملکه چ بکات، نه و خوشه ویستیبه تی و نه میش دلداره، هه ر گیز له به ک ناچرین...

به لئی نه و مدهسه له یه ریستیکه نه و داوی ره نگاوه رنگی بو چامه کانی لی دروست ده کات...
ئیتر هه ر به ک ده فته ری خو ی ده خوینیتته وه و ناگای له چاوه پروانی باوکه نییه...
ماموستاش: سه ری لی شیواوه و له جیاتی نه وه ی وهرامی باوکه ی چاوه پروان بداته وه،

(۱) وانه ی ره شبه له ک (ل ۱۳).
(۲) وانه ی ره شبه له ک (ل ۳۰).

ئەو لە باوکە دەپرسی...

(مامۆستا: باوکی قوتابی بێ بەلگە نامە، ئەنجامی کۆرەکت نەدیوہ؟!)

باوک: فایلێ تر تەماشاکەن^(١)

فایلی سێیەم دەکریتەو، پروداوەکانی جەنگی دووہمی جیہانی تیا تۆمار کراوہ، سەرەتا بەکۆمەلە برینیک پیک هاتووہ...

شاعیریک دیتە پیشەوہ ئەو برینانە دەکات بەدەسرازەیی ھۆنراوەکانی، چەپکی گۆلی سوور و زەردی ھۆنراوەیەکی پێ دەرازییتەوہ...

سەرلەشکریش سنگی دەردەپەرتی و باسی ستراتیژییەتی جوگرافی جەنگ دەکات و جینگە بەفەیلەسووفەکە لەق دەکات، باوکی قوتابییەکەش وەک لەسەر ساجی سوور دانیشتی بێ ئارام بووہ و ھەر چاوەروانە و شاعیریک دەماری لاملەکانی راست بوونەتەوہ و شیعەر دەخویتییتەوہ...

ھەر لەو فایلەدا قوتابییەکی دۆکتۆرای دەرووناسی دیتە پیشەوہ و ئاگای تەنیا لای خوێتەتی و دەلێتی لەگۆتیی گادا خەوتووہ، لە حەز و ئارەزووەکانی ئادەمیزاد دەکوڵیتەوہ و دەیەوێ پێ کتیبخانەکان شارەزابی، کەچی سەرلەشکر پێگەیی لێ دەگرت.

(سەرلەشکر: راو و رێوی ناوی کوا پسونی رێگادان)^(٢)

مەسەلەیی حەز و خوایش دیتە پیشەوہ و درێژە دەکیشێ تا دەگاتە سەر حەزەکانی گلگامیش کە بەشوتین ژبانی ھەتا ھەتاییدا گەرا و شەیدا بوو... فەیلەسووف و شاعیرەکە لەو شەیدا بوونەیی گلگامیش سەرگەردان بوون، پێیان وابوو نیوہی ماوہ و نیوہەکی تری فەوتاوہ، ئەگەر ئەو نیوہەکی تری بدۆزیتەوہ، دیارە دەزانن لەکوێ سەر دەردەکات، بەلام دەستیان بەداوێکی باریکی ئەو حەزەوہ گرتووہ ئەم سەری لە (ورکا)یە و ئەو سەری لەناو دارستانەکی (لوینان) دایە، لەوێ ھەموو حەزەکان تاسان، ئیتر فەیلەسووف و شاعیر دەس دەکەنە قسەیی و پێتە نامیز و نقوم دەبن... کلاوچی - موہەریجە - کان زۆریان پێسا و داوا لە قوتابییەکی دۆکتۆرای سایکۆلۆژیەت دەکەن، کە خەریکی نووسین و تۆمارکردن بێ و بەکوێدا هاتووہ بگەرتەوہ... سەرلەشکر وەک میمل پێ دەگرت و داوای مۆری

(١) ھەمان سەرچاوە ل ٣٠.

(٢) ھەمان سەرچاوە - ٤١.

فیزەیی گەرانە دووہی لێ دەکات...

(سەرلەشکر: ئەو ھێلی گەرانەوہت کوا؟)

قوتابییەکی دۆکتۆرا... ھەر ئەو ھەندە دەلێ: کە ئەو خەلکە ھەموو شیتن و لەناو لافاوی نەفامیدا تاساون...

پروانامەیی قوتابییە بێ ئەنجامەکە لەم فایلەشدا نەبوو! ئەی چی لێ ھات، با فایلێکی تر بکەینەوہ... بەلام پێش ئەوہی فایلەکە بکەینەوہ، وا مامۆستا روو دەکاتە قوتابییەکانی و دەلێ:

(مامۆستا: لەوی و تمان چی لێ فیر بوون؟)

قوتابییەکان: پروات بەرەو لوتکەیی بلند رانەوہست، ھەنگاو بنی... خۆر لە ئەژنۆ و چاوی دان، ئەوسا نامە و ماندویتی پێ... پیک شاد دەبن کامەرانی لێ سەوز دەبی).^(١)

فایلی چوارەمیش دەکریتەوہ، ئەم فایلە سەربردەکی (گالیلۆ)ی تیاہ، ئەوہ بوو لە سەدەیی شانزەھەمدا گالیلۆ، تیورەکی کۆپەرنیکۆسی پۆلۆنی سەلماند کە زەوی بنکەیی گەردوون نییە و، بەلکو ئەستێرەیکە لەو گەردوونەدا، یەکیکە لەو ئەستێرانە کە بەدەور خۆردا دەسووریتەوہ، ئاسمانیش خۆتەتیک نییە لەسەر زەوی ھەلدرا بێ یان سەربانی زەوی نییە، ئەوہبوو گالیلۆ بەبەردەم دادگای پشکنیندا بەگوناحبار و گومرا درایە دادگا... ھەمدیسان پیشەکی ئەم فایلە بەشیعەری شاعیریک رازاوەتەوہ، فەیلەسووفیش ھەر خەریکی دواندنە سەبارەت بە (ئەدیسۆن) و (ئەنیشٹاین)... گالیلۆ پەشیمان بیتیوہ، بەلام راستی تازە کەوتە دەم قوتابییەکانی قوتابخانەوہ، ھێچ ھیزیک نییە بەرہەستی بکات.

دادگا بپار دەدا نەک تەنیا ھەر گالیلۆ بەلکو ھەر کەسیکی تر لەسەر ئەو پروایە بێ کە زەوی بنکەیی گەردوون نییە سزا دەدری!...

شاعیری ناو فایلەکە زوو پاشەکشیی لێ دەکات و خۆی دەدزیتەوہ... ئەو تەنیا لە شیعدرا ناوی شت دەبا... تەلە بۆ خەلک دەسنیشان دەکات و خۆی لێی دوور دەخاتەوہ... ئەم فایلە باسی چوار میخەکیشانە عیسا و کوشتنی سوکراتی تیا هاتووہ، ھەموو

(١) ھەمان سەرچاوە ل ٤١.

شه هیدی ریتی راستی و زانیارین... ئیتر گۆلمهز له مهر ئهوانه روو ده دات و مهسه له
سه ره کیه کهی قوتابییه بی پروانامه که گوم ده بی و باوکیش هه چاوه پروانه...
باوکی قوتابییه که دیته قسه و ده لئ:

(باوکی قوتابی: ماموستا: ئه م داستانه زۆری خایاند و وزه م له بهر پرا، کوا ئه نجامی
کوره که م؟...)

ماموستا: ئارام بگره... قوتابییه کان چی تر فیروون؟...

قوتابییه کان: خهزان که مرد به هار ده بیته هۆراوه).

ئیترا دایک خواینیان - سه بریان - له بهر پرا ئارامیان لئ هه لگهیرا...

دایک: هه وال پرسین چی سهوز کرد... خیرا بلئ و خه ربکه له کراسه که م دیمه ده ری.

باوک: چیت پئ بلیم هه مه پرسه.

دایک: بۆ چی رووی داوه؟

باوک: به لام چی؟ قسه بکه؟

باوک: کوره کهی من

ماموستا: به لئ کوره کهی تۆ ته نهها به ناو قوتابی بووه نه ک ئامادهی تاقیکردنه وه ش
نه بووه، به لکو له ره شه له کدا کوتاویه تی: پرسى چی... ئه نجامی چی؟...)

به لئ کوره کهی ئه وه له تاقیکردنه وهی خودی خویدا ئاماده نه بووه و ئاوری به لای خوئا
نه داوه ته وه، هه ره له زه ماوه ندى ئه وه و ئه مدا کوتاویه تی، له شایى خه لکدا سه رچۆپى
کوتاوه، له شین و چه مه ری خه لکدا قورى پیتاوه و خوئى له خوم ناوه، هه ره پوازی دارى
خوئى بووه و خوئى بۆ خه لک قلیشان دووه ته وه، هه ره کوتک و قامچی ده ستى ئه وه و ئه م
بووه و ئه سپى سه ره که شى پئ ده سته مۆکراوه، کلاشى خه لک بووه که تیره کهی به ربووه فری
دراوه، سه رچۆپى کیشى مالى ئاغا بووه و چۆپى به رنه داوه، قه ت بیری له زه ماوه نند و
گۆشه ندى خوئى نه کردووه ته وه و ئیستا له مۆزه خانه ی فایله کاندان ناوی تۆمار نه کراوه و
کهس نایناسی و، خوئى بۆ خه لک تاقى کردووه ته وه بۆیه پروانامه ی نادریتی له ناو ئه وه
هه موو فایله ی قوتابخانه دا ناوی به چۆپى کیش ها تووه، بۆیه قوتابییه کان نایناسن که
باسی ده کرى وه ک گوێزبان بۆ بۆمیردری وایه...

ئای ره شه له ک وای ره شه له ک

ئاخ ره شه له ک داخ ره شه له ک

چه ند سه رنجیک

۱- به راستی نووسه ره به زیره کانه بابه تیکی گرینگى بۆ دراماکه ی (وانه ی ره شه له ک)
هه لپژاردووه و توانیویه تی به شپۆه یه کی درامى ناسک مالیه جیه ی بکات، یان بابلین له وه
قالبه درامیه دا به رجه سته ی بکات... بابه ته که مه سه له یه کی گرینگى نه ته وه ی کورده و
ناسنامه ی خوئى له ده ست داوه... کارتی قوتابییه که... هیمایه بۆ ناسنامه ی میله تی
کورده... قوتابییه کانى ناو قوتابخانه ی ئه م گیتیبیه هه ره بکه بۆ خوئى کۆششى بۆ خوئى
کردووه و ناسنامه ی بۆ خوئى مسۆگه ره کرد، به لام ئیمه ی قوتابی ناو ئه وه قوتابخانه ی
جیهانه هه ره خه ربکی ره شه له ک بووین و بۆ خه لک سه مامان کرد هیچمان بۆ خۆمان سه وز
نه کرد. له کوئایى سالدا هه موو قوتابییه کانى ئه وه قوتابخانه یه به ئاواتى خوئان گه یشتن و
- کارت - ناسنامه ی خوئان وه رگرت، ئیمه یش ده سه به تال گه راینه وه و ده ستمان له چۆکمان
دریژتر، له ناو دۆسیه کانى قوتابخانه شدا ناومان وه ک قوتابییه ک تۆمار نه کرا، هه ره
تاقیکردنه وه یه کمان کردب، قۆپیه بووه و بۆ خۆمان نه بووه، ناومان له ناو ناواندا نییه،
فایله کان ناوی ئه فسسه ره ئه ندادازیار و فه یله سوف و... تیا یه، ناوی سه رچۆپى کیش و
زورپناژهنى ئه م و ئه وى تیا نییه... تائیتستاش چۆپیه که مان به ده سته وه یه... له وکاته وه که
ئیمه به سئ پیتی بۆ خه لکمان ده ژه ند ولاته که مان له سه ره خه لک تاپۆکرا، پله کافمان
خرانه سه ره پله ی قوتابییه کانى تر، قوتابخانه یه کی بی سه رو به ربوو، کئ هه لپه ی بکر دایه
ئه وه ناوی ده نووسرا، تاوانیکی گه و ره رووی دا، تاوانى ئه وه قوتابییه، زووخوا وه که ی بۆ
دایک و باوکه که ی بوو... ده ست نیشانه کردنى ئه م کاره ساته، کارتیکی هیجگار جوان و
په سه نده...

۲- ده بوو نووسه ره، ئه وه قوتابخانه یه ی ئه وس... که هیمایه بۆ ده زگای نه ته وه
یه کگرتووه کان- به قوتابخانه یه کی فاشیل بداته قه له م، چونکه ئاگای له قوتابییه کانى
نه بووه... نه ده بوو دایک و باوکی ئه وه قوتابییه که کاتى له ناو دۆسیه کانیدا بۆ ناوه که ی
گه را - نائومید بکات... هه ره ئه وه نده بهس نه بوو ده ستنیشانى کاره ساته که بکات...

***

کۆتەلەگەي ئەحمەد موختار جاف) و ھەلکۆلەينە و ھەگانی خۆیندەنەو

حەمید رېتووار (سلیمانی)

نیگاگانی دەق

ئەگەر بەسەرئنجیکی وردەو بەروانییە ناوەرۆکی شانۆنامەکە، ئەو ھەمان بۆ دەردەکەوی کە کۆمەلە ئی رووداوی بەیە کەداچووی نەتەوایی و ئایینی بەپشت ئەستوووری چەندین سەرچاوەی مێژوویی و ئەدەبی، ئەو دەقە ھونەراییە چنراو و شاکاریکی ناوازی لێ ھاتوو تەبەر لیکدانەو و ھەلسەنگاندن و ڕەھەندەکانی شی بکرتنەو، چونکە ئەم بەرھەمە بێجگە لە خالە بەھیزەکانی ئەفراندن لە رووی ستاتیکی ھونەری و (سایکۆ - سۆسیۆلۆژی) ھو لە جەھەردا کاریگەرییەکی سەرئاسیمە سەبارەت بەپراکتیشانی وەرگر ھەلگرتوو.

لە راستیدا مامۆستا (ئەحمەد سالار) و ھەکو نووسەری دەق و سەرئیگەرییەکی (استقراء) ھێمانە لە تەک بەھا مێژووییەکانی ناو کە لە پوور کردوو ئەوجا ھاتوو کیشە سەرئەکییەکی خستوو تە بەرچاومان و بەنەفەسیکی قولەو چارەسەری کردوو. ھەر بەئامادەکردنی دەقەو نەو ستاوە، بەلکو ئەو ئاقداری جیدەھیلێت و دەردەچیت، دەپیتە دانەرێکی (نووسەرێکی) ژیر و وشیار لە ئاست دارشتنەو رووداوەکان و بەیەکەو بەستنیان، ئەویش بەبەکارھێنانی چەمکی (دەق ھەلکیش - التناص) و ھیلە گشتییەکانی لەسەر چەند تەوەرەیک دادەمەزرینیت:

بەکەمیان: تەوەرە ئارای ھزری (الواقع الفکری)، جا ئەو ئارایەش لەسەر بنەمایەکی نەتەوایی بنیات نرابیت یاخود لەسەر بنەمایەکی ئایینی. ڕەنگدانەو بیی نەتەوایی لە شیعەر و ھەلۆیستەکانی ئەحمەد موختاردا ئاشکرا و روونە و بەچاکترین شیوہ تەیارکراو، بەلام ڕەنگدانەو بەو ھەوایی ئایینی دەبێ بگەرتنەو بۆ ھەراھەمکردنی ئاکار و ڕیسا ئەخلاقییەکانی کۆمەلانی خەلک تا بزانی تە چەند لە بەرزخانەن و ڕیزدانانی مرقە. پروانە رێپورسە جەنازی و بەخاک سپاردنی شەھید و لە دەستچوونی کەسانی خۆشەویست... پروانە ھۆکارەکانی لە سیدارەدانی کەسانیکی و ھەک حوسەین مەنسوری ھەللاج و ئەو کاریگەرییە جێی ھیشت لەناو چینی زانایان بەتایبەتی و چینی خۆیندەواران

و خەلکی بەگشتی.

دووھەمیان: تەوەرە عەشق و ئەقین و خەونەکانە، ئەم تەوەرە بەش لە ساغکردنەو ھەمەلە کۆمەلایەتیەکاندا کاری بۆ کراو، بەمەبەستی پەردە لادان لەسەر بارە دەروونییەکان و ھۆکارە ناوھۆییەکانی ناو شانۆنامەکە، بەتایبەتی مەسەلە دێوانە بوون لەلای عەباسی جەزیری و بەدواداچوون و گەشەسەندنی پەرۆشی و سۆز لەلای مەلا خدری نالی. ھەر ھەھا خەوینەن بە لە دایکبوونی کۆرپەلەیکە دەم بەبەزی ھیوا و شاگەشکەبوون بەھاتنەدیی دوارۆژیکی پەرسنگدار (ئەویش کە دوارۆژی کردە).

سییەمیان: تەوەرە رەمبارییە. لە راستیدا لە بۆچوونیکە دێبەو ئەم تەوەرە پابەندە بەتەوەرە دووھەمەو. گومان لەویدا نییە کە رووداوەکان سەراپا ھەر ھەموویان تاییەتەندی خۆیان ھەبە لە رووی دەسلالتی گرتەکانی سیاسەت لە ھێنانە کایە بونیادی پیکھاتە کۆمەلانی خەلکی ناوچەکە.

دەستنیان کردنی ئەم تەوەرە و بەیەکەو بەستنیان لە قابیلیکی ھونەری ھاوچەرخدا مەدلۆلیکی فرە گرنگی ھەبە لەمەر وەرچەرخانەکانی ھونەری شانۆدا و گەیانندی پەيامە پیرۆزەکە. گەرچی ھەندێ جار لە ساتی روودانی کارەساتەکاندا خەم و خەفەت بەلێ بەسەر پانتایی و فەزای نمایشە کەدا دەکیشیت.

ئێمە کورد ئەم دۆخە نالەبارەمان نەویستوو، ئیتر دەلێ چی؟! ئەمە واقیعی حالە و ھاتوو تە پێش، دەبێ باری قورسی ھەلگەرن، بەلام رووداوەکان - گەر ئارام ھەبیت - زوو بەزوو باز دەدەن... دەگۆرین، گەشە و ھیومان پێ دەبەخشن و مۆژدە دوارۆژیکی پەرسنگدار و دەرکەوتنی خۆری سەرکەوتنمان پێ دەدەن، چاوە پەرمیسکەکان... رووی ونبووی حەسەت و ناسۆرەکان... دەسپرنەو... جەستە کپ و سەپووەکان زیندوو دەبنەو. بۆیە دەبێنێ شانۆی چوست و چالاک ھەمیشە حالەتی گەشەبەینی لە کرۆکی خۆیدا ھەلگەرت و ئەو ھەمەبەستییەتی. بە پێچەوانەو شانۆی پووجگەرابی، خەسەلەتی پەشینی و دارمانی مرقە بەخۆیەو دەبێنیت و ئومید نەبوون بەدوارۆژی پەيامەتی. ھەر لەبەرئەو ھەوایی دەق لە کۆتاییەکی بەو داخستوو کە کۆمەلە مەدلۆلی پێویست بخاتە روو تا لە کۆدەکانیدا ئەزموونی پروا بەخۆبوون وەرگرن و ناسنامە و تەواوی خۆیان لێ ھەلھێنجن. بە بەرەبەستەکان دژواریش بن... بە حالەتە سەلبییەکانیش زۆر زەبەندە بن،

به لّام هه لگرتنی ئه و بارانه به سه بر و ئارام پال دهنریت و خه ونه کانی دینه دی.

له م تیروانینه وه ده گه یه نه وه دی نووسه ته قه لایه کی زوری داوه که ئاپرووی سیسته مه چه وته کانی ناو کومه لگای کورده واری بیات، بریاره نارپه واکانی کومه له دی ده ولته تی (عصبه الامم) داشوژی. له بهرئه وه ده بینین به چاره نووسی تاکه که سییه وه ناوه ستیت، به لکو بازده داته سه چاره نووسی میلله تیک که تا هه نووکه بوی دیاری نه کراوه، به واتایه کی دی هه ردو چاره نووسی تاک و به کومه لی به یه که وه به ستووه ته وه، بویه سه بر ده که یه پرسیاره کان گشتین، رووه که سانی ده سترون، ئه وانیه چاره نووسی خه لکیان به دهسته و بیده نگییان لئ کردووه، هه ر ئه م بیده نگییه شیانه بووه به مایه ی نادیا ری دواروژ و هیوا و ئاواتی ئه و میلله تانه ی مافیان پیتیشیل کراوه و به چاری ناچاره وه شکستیان خواردووه.

شاره زایی و توانای ماموستا (ئه حمه د سالار) له وده دا ده رده که ویت کاتیک کومه لی رووداوی له که له پووره وه هه لئینجاوه و گرێکانی له خالیک سهره کی و چند خالیک دیکه ی لاوه کیدا چنبوه، پاشان ره هه ندیک دیرامیانه ی کردووه ته به ر که یه کیکه له بنه ماکانی ده قی شانویی، به تاییه تی کاتیک بته ویت کومه له رووداویکی میژوویی له مۆرکی گیرانه وه و سه رد ده ربازکه یه و بیکه یته کرده یه کی درامیانه ی جوانکار. پیم وایه ماموستا (ئه حمه د) هه ر هونه رمه ندیک نوتخواز و داهینه ر نییه، به لکو له بواری نووسینیشدا توانایه کی به پرستی هه یه و به زمانیک به سه لبقه و پاراو و تۆکه می ره سه ندا دای ده پرتیژیت. جیگای خۆیه تی هه ر هه موومان وه کو سامانیک نیشتمانیی ده ولته مه ند پروانینه مه زنایه تیی که سایه تی و به ره هم و ده ستکه وته کانی و که لک له ئه فراندن و ئه زمونه به نرخه کانی وه ربگرین.

ده رهینان... دیکۆر... نواندن

من له نووسینیکی تردا ئه وه م روون کردبووه که ده رهینه ر (ئه رسه لان ده رویش) قوتابی ماموستا (ئه حمه د سالار) بووه و ئیستا بووه ته ده رهینه ری، ماموستا ئه حمه د سالار-یش سه رباری ئه وه ی نووسه ری ده قیشه وه کو ئه کته ریک سهره کی رۆلی دراوه تی. کاریکی زۆر پیروژ و قه شه نگه به خاکه راییه کی (تواضع) بئ پایانه وه ماموستا ببیته ئه کته ر و سه بری رینماییه کانی قوتابییه ده رهینه ره که ی بکات. له راستیدا به شاره زایی ئه زمون توانای هه ردووکیان له م به یه کگه یشته نه دا دووانه یه کی یاخود وه کو بونیادگه ربیه کان ده لئین دواییه کی (ثنائیه) گرنگیان له ئاست پیتیشینی و ئامانجه کانی

نمایشه که پیک هینا. گومان له وه شدا نییه که به دیهینانی ئه م دواییه م و تیکه لیبونی هه ردو ئه زمون، ده بی شتیکی لئ وه بهر بیت، بۆیه هه ر له سه ره تاوه چاوه روانی ئه وه ده کرا ده قه که تیه ریندریت و به سه رکه وتوویی لئی ده رجن. ئاشکراشه ئه م چه شنه شیوازه له لیکدانه وه ی ده رهیناندا کاریکی ناوازه ی، له بهرئه وه یه به کارهینانی دیکۆر و که ره سه کانی سینوگرافیا له گیرانه وه و سه ردی رووداوه کاندای بۆ گزارشت کردن له سه ر دۆخه کانی مه به ست زۆر ساده و ساکارن. گرنگییه که ی خۆی له خۆیدا لیره دایه، تۆ بتوانیت ئه و ساده و ساکارییه پر مه دلوول که یه، بروانه ئه و دار و ئامراز و جوولانه ی له پیکهات و دیمه نه درامییه کاندای به کاریان ده هینا. یان له بهرکردنی جلی کوردی زۆر شیوا و له جیی خۆی بوو، هه ستونه ستی وه رگریان قوولتر ده کرد به یاد هینانه وه ی رووداوه نه ته وه بییه کان. پاشان که شیک میللی ئاهه نگسازییان بۆ نمایشه که دروست ده کرد. له لایه کی دیبه وه ئاویته کردنی مۆسیقا و ئاوازه ره سه نه کانی کورده واری به دهنه گ و سۆز و بزویی ئه کته ره کان سروشتیک جوانیان ده به خشی، به مه به ستی ری خوشکردن و گه یشتن به کرۆکی رووداوه کان تا ده گاته حالته تی تیکه لیبون و توانه وه، دیاره ئه مه ش به رزترین پله به که ئه کته ران له ئه دایا پیتی ده گهن. ئه مه و سه ره رای ئه وه ی نمایشه که له سه ر ته خته ی شانوی هۆلی رۆشنبری پیشکه ش کرا که چیوه ی پیکهاته ی شانوی پاکه تی ئیتالی ده گرته خۆی، به لّام له م باوه رده ام ده رهینه ر توانی بووی سنووری عولبه ی ئیتالی تیه رینیت. ئه گه ر نمایشه که له ناوه راستی بینه رانیشدا یا له پانتاییه کی ره ها و فه زایه کی کراوه دا جیبه جئ بکرایه هه ر ئه و سه رکه وته ی به ده ست ده هینا و ره نگه ره نگدانه وه و چیژه که شی زیاتر بووایه.

ئه وه نه ده لیم ئه م به ره مه چاکترین وه لّامه بۆ ئه و که سانه ی به لا چاوه وه ده روانه توانای هونه رمه ند (ئه رسه لان ده رویش) که خاوه نی چه ندین به ره مه می سه رکه وتووی تره، یاخود به گومانه وه سه بری کاره کان ده که ن و چاویان به رای نیهت پله ی به رز بکه نه وه و باسی ئیجابییاتی به ره مه کانی بکه ن. ئه وان هه میشه تفه نگ به تاریکه شه وه ده نین و له ئاوی لیلدا راو ده که ن و له بریاره کانیاندا دانی ره وا به راستیدا ناین. هیچ به ره مه میک نییه خه سلته تی ته واو وه رگریت یان که موکوپیی تیدا نه بیت، به لّام ئه و که موکوپییانه له ئاست داهینان و سه رکه وتووی نمایشه که دا ونن و هیچ نرخیکان نییه، به لّام ئه گه ر ئه و که موکوپییانه ش چاره سه ر بکرایه ئه وا وه کو ده لئین (نور علی نور).

خالی لاوازی سهره‌کی له‌م نمایشه‌ی سلیمانیدا به‌لای منه‌وه ته‌نیا له‌رۆلی خوشکه (رووبار) دا بوو. قورس ده‌جوولا... هه‌ندی جار زمانی ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد. پینه‌چێ هیلایکی سه‌فه‌ر و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌ی گه‌رما کاری تی‌کردبیت، ئەم‌حاله‌ته‌ش له‌یه‌کیکه‌وه‌ بۆ به‌کیکی دی جی‌اوازه، هه‌روه‌ها ئاپۆرای ئەو‌حه‌شاماته‌ جه‌ماوه‌رییه‌ش، به‌تاییه‌تی جه‌ماوه‌ری سلیمانی سه‌نگی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، کاریکی وای خستبیته‌ زه‌ینییه‌وه‌ و ته‌نگه‌تاوی کردبیت نه‌وه‌ک سه‌رکه‌وتوو نه‌بیت. له‌وانه‌یه‌ له‌نمایشه‌که‌ی هه‌ولێردا وا نه‌بووبیت. به‌په‌نچه‌وانه‌ی هه‌ردوو هه‌نهرمه‌ند (عه‌بدولقادر مسته‌فا و نیاز له‌تیف) که‌ له‌ چه‌ندین به‌ره‌می سه‌رکه‌وتووێ تردا جێ په‌نجه‌یان دیاره‌ و ستایش ده‌کریت، له‌م‌نمایشه‌شدا رۆلیان نه‌خرا‌بووه‌ په‌راویزه‌وه، به‌لکو وه‌کو دوو ئەکته‌ری چالاک شان به‌شانی ئەوانی دی په‌ییان به‌گرنگی رۆله‌که‌ی خۆیان ده‌برد. ئەو هه‌ستکردن و په‌ی بردنه‌شیان به‌شته‌ خوازراوه‌کان له‌ گونج‌ان و تیکه‌لبوون و توانه‌وه‌ و تیکه‌یشتنیان له‌ کو‌د و مه‌سه‌له‌ بنه‌رته‌تیبه‌که‌وه‌ هاتوو، بۆ‌ئه‌وه‌ی رێ بۆ‌خۆیان خۆش بکه‌ن بتوانن شتی زۆری که‌ش بلێن و به‌پیتی ئەزموون و توانای خۆیان شتی زۆری که‌ش به‌رجه‌سته‌ بکه‌ن.

مه‌دلولی ناو‌نیشان

ئاشکرایه‌ کاتیکی نووسه‌ر ناو‌نیشان هه‌لده‌بژیریت، ئەوا ئەو ناو‌نیشانه‌ ده‌لاله‌ت و مه‌غزای خۆی پێ‌ده‌دات و ده‌بیت له‌گه‌ڵ په‌وتی رووداوه‌کانی ناو ده‌قه‌که‌دا بگونجیت. به‌واتایه‌کی دی، نووسه‌ر ناو‌نیشان له‌ ناوه‌رۆکه‌وه‌ هه‌لده‌هینجیت جا ئاخۆ ده‌بێ وشه‌ی (کو‌ته‌ل) له‌م‌شانۆنامه‌یه‌دا چی بگه‌یه‌نیت و له‌ چیه‌وه‌ هاتبێ؟ له‌پاستیدا (کو‌ته‌ل) له‌ زمانی کوردیدا واتای زۆره‌. به‌دارستانیکی چروپ ده‌وتری (کو‌ته‌ل) به‌تاییه‌تی ئەگه‌ر دارستانه‌که‌ داربه‌روو دارمازوو بوو. په‌نگه‌ ناوچه‌ی (کو‌ته‌ل)ی لای دوکانیش هه‌ر له‌وتیه‌ هاتبیت، کاتی خۆی داربه‌رووی زۆربوو و به‌هاران خه‌لک بۆ سه‌یران و گه‌شت ده‌چوونه‌ ئه‌وئ. هه‌روه‌ها به‌پارچه‌ بنکه‌داریش ده‌وتری (کو‌ته‌ل) - کو‌ته‌له‌خه‌لووز... کو‌ته‌له‌دار-.

به‌لام ئەوه‌ی نمایشه‌که‌ی دیبیت تیده‌گا هیچ له‌مانه‌ ناگه‌یه‌نیت. به‌لکو مه‌به‌ست له‌و شین و رۆزویه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر مردوو ده‌کریت، به‌تاییه‌تی ئەگه‌ر له‌ ده‌ستچوووه‌که‌ جوانه‌مه‌رگ بوو، به‌لای منه‌وه‌ مادام شانۆگه‌رییه‌که‌ گه‌شینه‌ و رووحی ئەحمه‌د موختار له‌ ناوماندايه‌ و هه‌ر ماوه‌ و نامرئ، چاکتر وابوو بگۆردرایه‌ به‌وشه‌یه‌کی وا به‌رامی گه‌شه‌وه‌ری لێ بیت. به‌هه‌رحال دانهر خۆی خاوه‌ن هه‌لویتسه‌ و بۆ‌چوونی خۆی هه‌یه‌ له‌ هه‌لبژاردنی وشه‌ و

ناو‌نیشانی ده‌قه‌که‌ی. دیاره‌ هه‌ر رسته‌یه‌کیش چه‌ندین هیتما و مه‌دلول و نامازه‌کاری هه‌لده‌گریت و بینهریش سه‌ریشکه‌ له‌ لیکدانه‌وه‌یان به‌پیتی به‌دواداچوونی رووداوه‌کانی ناو نامه‌که‌، هه‌روه‌ها په‌بانه‌یسه‌ به‌ناستی خاوه‌نداریتی له‌ رووی رۆشنییری و هۆشیاری وه‌رگر خۆی له‌ لیکدانه‌وه‌ی چه‌مکه‌کاندا.

مۆسیقا و ریتم

گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ پیکهاته‌ی وینه‌ ناگاته‌ ویناکردنی ئامانجی خۆی ئەگه‌ر له‌ته‌ک ئاواز و ریتمی شایسته‌دا فۆرمه‌له‌ نه‌کریت، چونکه‌ وه‌کو پێشتر وتویانه‌مۆسیقا و ئاواز وه‌ک توخمیکی سه‌ره‌کی هه‌ر له‌ کو‌نه‌وه‌ له‌ نمایشی شانۆیدا مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کراوه‌. بۆیه‌ هاوتاکردنی جووله‌ی درامی له‌گه‌ڵ رسته‌ی مۆسیقی گوزارشت خاوازا باشتترین که‌ره‌سه‌یه‌ بۆ ده‌رپرینی حاله‌تی ده‌روونی و گفتوگۆی که‌سایه‌تیبه‌کان و پراکتیشانی بینهر بۆ به‌دواداچوونی رووداوه‌کان. له‌م‌کو‌ته‌له‌شدا ئاواز و به‌سته‌ و هۆره‌ی جافی - که‌ جو‌ره‌مه‌قامیکی تایه‌ت به‌خپلی جاف و ناوچه‌ی شاره‌زور و گه‌رمیانه‌ - ئامرازیکی پێوه‌ندار بوون، مه‌به‌سته‌کانیان ده‌گه‌یاند. هه‌ر دیمه‌نیک هارمۆنیایه‌کی تایه‌تی گونجاو بوون بۆ ده‌رپرینی باره‌ مۆسیقییه‌کان و هه‌ستی بینینی جه‌ماوه‌ریان راپێچ ده‌کرد...

که‌سایه‌تیبه‌کان به‌ده‌م و تنه‌وه‌ی سروودی نه‌ته‌وه‌یبیه‌وه‌ و به‌جلویه‌رگی کوردییه‌وه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ی رووبه‌رووی ته‌خته‌که‌یان داگیرکردبوو، په‌رده‌یان له‌سه‌ر خه‌بات و تیکۆشان و خۆراگری و بلیمه‌تی مرقۆفی ئەم ده‌قه‌ره‌ لا ده‌برد.

کاریگه‌ریی ئامانج و قوولی مه‌به‌ست و په‌یامه‌ مۆسیقییه‌که‌ی خۆبه‌ختکردن و قوربانیدان گرنگییه‌کی به‌به‌هایان ده‌دایه‌ ژبانی رۆژانه‌ی خه‌لکی. زه‌بری چه‌وساندنه‌وه‌ گاه‌ به‌ده‌ستی ئەم گاه‌ به‌ده‌ستی ئەوه‌وه‌ و جیبه‌جێ نه‌کردنی بریاره‌کانی عوسبه‌ له‌ قورگ و ناله‌ی ئاهه‌نگسازاندا خاوه‌ن هه‌ست و خاوه‌ن وێژدانیان جو‌ش ده‌دا:

(ئەم قه‌راره‌ی عوسبه‌ وا خه‌لکی ئەلێن بۆ کورد ئەبێ هه‌ر قسه‌ی رووته‌ و قسه‌ش ناچیتته‌ گیرفانه‌وه‌)

یاخود بانگه‌شه‌یان بۆ نه‌وه‌ی داها‌توو و بروابوون به‌دوا‌رۆژ له‌و گوتاره‌ سوودبه‌خشانه‌ بوو له‌ کرده‌یه‌کی درامی ستاتیکی هزری و له‌ چیتێکی زه‌ینی و بینیندا ده‌خرانه‌ روو:

(ئهم‌رۆ با وابی، به‌لام رۆژی دێ ئەولادی کورد بینه‌وه‌ مه‌یدان به‌عیلم و سه‌نع‌ت و عیرفانه‌وه‌).

هیتانه دبی پیکهاته یه کی ودها ویستیکه زبندوی بهرز و بهنرخه، دسکه و تیکه زور کهم و دهگمه نه، به تاییه تی له دۆخیکه وهک ئەمرۆدا که به هاکانی ئەخلاقه تیدا لاواز و ونه. شایانی باسه له م نمایشه ی سلیمانیدا هونه رمه ندی گۆران بیژ (بورهان محمه د) هاوکات له دهروه ی ولات هاتبووه، وهکو په رۆشیه ک بو نمایشه که و سۆز و ئەمه ک بو تیه که ی تیهی شانۆی سالار که تیدا ئەندامه، به چهند بره که یه کی گۆزانی به شداری کرد. پیم وایه ئەگه ره له سه ره تای پرۆفه و پیشکه شکردنی شانۆگه ریه کدا به شداری بکردایه ئەوا به دنگه خۆشه که ش تاموژیه کی تری ددها به نمایشه که.

میتۆدی شانۆی ئاهه ننگازی

به پیهی ئەو به ره مه مانه ی شانۆی سالار پیشکه شی کردوون، ناوه نده کانی شانۆ و په خنه گران زۆرجار خه سه له تی ئاهه ننگازی دده نه پال دسکه وته کانی ئەم تیهه. لای هه مووان روونه که شانۆی ئاهه ننگه ی بهو چه شنه شانۆیه دهوتریت که پرۆزه هونه ریه کان له ریهی ئاهه ننگه وه کاریگه ری و په نگدانه وه میتۆوییه کانی راسته قینه ی شارستانیه تی میلیله تی تیدا ده خرته روو، چونکه وهکو ده لێن ئاهه ننگ دیوانی میلی گه له هه موو بواره گشتیه کانی کۆمه لگای تیدا ده رده که ویت. ئەوه ی من بزانه شانۆی ئاهه ننگه ی سه باره ت به ولاته عه ره بیه کان له سالی (۱۹۷۰) له ولاتی (مه غریب) دروست بوو و له ریهی به ره مه کانی (عه بدولکه ریم برشید) یسه وه گه یشتووه ته لای ئیمه. جا ئاخۆ تا چ پاده یه ک به ره مه کوردیه کان که لکیان له که له پووور و ئاهه ننگه میلیه کان و ئاهه ننگه چالاکه کان و ده رگرتوه و تا چ ئاستیکه ی به رگیکه هونه ریه مانه ی جوانکاری ئاهه ننگه ی پیهان کردووه ته بهر؟ له وه لامدا ده لێن ئەمه یان پیهو بستی به لیکۆلینه وه یه کی مه یدان و تۆژینه وه یه کی زانسته ی مانه ی ورد و چوپر هیه. به هه رحال هه رچی چۆنیک بیت ئەم تیهه توانیوه تی سیمایه کی گه شی ئاهه ننگازی بو خۆی دروست بکات و له ریهی کاره ئەزموونگه ریه کانیه وه شانۆیه کی جیاواز و نوێ بو خۆی دابه زینیت و وهکو سه ره تابه ک بیکاته بنه مایه ک بو دۆزینه وه یاخود بو بنیاتنانه ی ناسنامه ی شانۆی کورد، ئەویش به که لک و ده رگرتن له بواره به رفراوانه کانی پر له ئەزموون و خه ون و خه یال و ویست و ئاواتی ئاکاره میلیه کان و واقیعی کورده واری وهکو خۆی بخاته روو و چیه وه ک بو شوینکات دروست بکات و په هه نده مرۆیه یه کان له نیوانیاندا له هارمۆنیه یه کی ناسکدا گه لاله بکات. ئیمه بلێن و نه لێن شانۆ له ره مه کیکه وه ده ست پیده کات پیهی ده لێن

ره مه کی لاسایه کردنه وه (غریزه التقلید)، به لام بلیمه تیه هونه رمه ند له وه دا ده رده که ویت چۆن ئەو ره مه که تیهه رینیت و سیمایه کی جیاواز و نوێ بو خۆی به تیه تیه کایه وه و خۆی بو ناوه نده کولتوریه کان و بو میتۆو بسه لمینیت که ئەویش ناسنامه ی تاییه تی خۆی هیه. مایه ی زانینه که شانۆی ئاهه ننگ نامیز پانتاییه ک و فه زایه کی به رفراوانی هیه، بویه له تاییه تمه ندی تاکه که سیه وه ده رده چیت، به واتایه کی دی ده بیت تاک له خۆی خۆی ده رچیت، دنا ئەو ئاهه ننگازی جیه جی ناکریت. شانۆی ئاهه ننگه ی پیهو بستی به کاری به کۆمه له ی راسته و خۆ هیه و مه سه له ی هاوبه شه کانی کۆمه لانی خه لک به یه که وه ده به ستیه وه و شوینکاتی پچ داگیر ده کات، ئەویش له سایه ی سیه ی سه روو تانه دا دیته دی که زمانه جسته ی به شداری بووان و ئاماره خوازیه کانی ده یگه یه ننه و ده رگر، ئەوانیش به پیهی پاشه که وتی کولتوری خۆیان تاییه تمه ندی هه ستۆکی (حساسیه) ئەو تیهروانیه لیک دده نه وه. جا له پیناو دۆزینه وه ی ئاسته کانی ملامنیهی نووسه ری شانۆیه دیت گه رته کانی (میتا - شانۆ) له ناو بوته ی شانۆدا له پیکه اته یه کی ده قیکه هونه ریه مانه ی جوانکاردا ده خه ملینیت. ئەو جا ده ره ینه ر و ئەکته ره له روانگه ی فه لسه فی خۆیان وه چاودیهی حاله ته کانی رووداو و ملامنیهی کانی ده که ن. گومانیش له وه دا نیبه که هه ر بزوتن و جووله یه کی کۆرالی له م شانۆیه دا وه ستاوه ته سه ر پاده ی هارمۆنیه ی جسته ی ئەکته ران و زه مینه ی ره خساو بو دامالیهی روپوشی ته موژ و په نه انه کان.

شانۆی ئاهه ننگازی کرده ی داهینانی هونه ری و ته قه لالی هونه رمه نده بو گه شه سه ندن و ئەفراندن، بو ئەوه ی ده قه ئەده بیه که له باره وشکیه که ی ده رکات و بیکاته ده قیکه ئەده بیه ناسکی خاوه ن روخساریکی هونه ریه مانه ی به پیه.

دوا و ته

له دوا ی راپه رینه مه زنه که ی گه له که مان له سالی (۱۹۹۱) هیه نمایشیکه شانۆیه به قه ده ئەم نمایشه نه دیوه بهو چه شنه جه ماوه به په رۆش و حیره وه رووی تی بکه ن، ته نانه ت له ئاهه ننگه کانی سالانه ی په یمانگای هونه ره جوانه کاندایه. توانای هونه رمه ندانی گه وه (ئه حمده سالار) و به شداری بووان دوا ی داپرانیکی زور و خۆشه ویستی بینه ران بو و بو تیه که ی هۆکاریکی سه ره کی بوون بو له سه رنانه ی ئەو تاجه مه زنه. هه روه ها مه دلوه ی ده ق و هاوکیشه ی ته واوی ئەدای به کۆمه له ی به شداری بووان ده چیه پال ئەو موفاره قایه. هه ره له به ره وه ش بوو ئەم به ره مه سه ره رای راپیه چکردنی هه ست و نه ستی بینه ران بو لای

خۆی، بووه مایه‌ی سه‌رنج پاكی‌شانى ناوه‌نده‌كانى شانۆ و هونه‌رمه‌ندان و نووسهران و رۆژنامه‌نووسانیش. چه‌ندین وتاری ره‌خه‌یی و رپپۆرتاژ لی‌ره و له‌وێ له‌هه‌ولێر و له‌ سلێمانی له‌سه‌رى نووسرا و تیشكى رۆئیا‌یان خسته‌سه‌ر و ئه‌وه‌یان سه‌لماند كه‌ ئه‌م هونه‌رمه‌نده‌ هه‌گبه‌كه‌ی هه‌شتا هه‌ر پره و زۆرى پێ ماوه و توانای ده‌ره‌ینه‌ر و ئه‌دای ئه‌كته‌رانیش له‌ ئاستی ئه‌وه‌دا بوون كه‌ په‌نجه‌ی ئافه‌رینه‌یان بۆ رابكێشێت...

هه‌یما و ئاماژه‌كان له‌ كۆتله‌كه‌ی ئه‌حمه‌د موختار جاندا

جوان حوسین - (سلێمانی)

(١)

رۆژی (٩-١٠/٧/٢٠٠١) له‌سه‌ر بانگێشتی یه‌كێتی هونه‌رمه‌ندانى كوردستان، تپیی (شانۆی سالار) له‌ هه‌ولێری خۆشه‌ویسته‌وه هاته‌ سلێمانی بۆ پێشكه‌شكردنى شانۆی (كۆتله‌كه‌ی ئه‌حمه‌د موختار جاف)، ئه‌م شانۆییه‌ له‌ نووسینی مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار و ده‌ره‌ینه‌ی هونه‌رمه‌ند ئه‌سه‌لان ده‌رویش بوو، كۆتله‌كه‌ی ئه‌حمه‌د موختار جاف له‌سه‌ر هۆلی شانۆی به‌رپه‌رايه‌تیبی رۆشنی‌ری سلێمانی پێشكه‌ش كرا، له‌م شانۆییه‌دا چه‌ندین شانۆكار رۆلی كاره‌كته‌ره‌كه‌یان به‌رجه‌سته ده‌كرد له‌وانه هونه‌رمه‌ندان (ئه‌حمه‌د سالار - روه‌بار ئه‌حمه‌د - ئیسماعیل قادر - قادر مسته‌فا - نیاز له‌تیف - نازه‌نێن عه‌بدولپه‌حمان - رزگار سه‌عید - عه‌باس ژاژله‌یی - كۆچه‌ر نووری - سه‌روه عه‌باس - جه‌لیل سه‌عید - هونه‌ر ئه‌حمه‌د سالار - دانا سه‌لاح - به‌همه‌ن حاجی و...) چه‌ند ئه‌كته‌ریكى تر جگه‌ له‌ كار هونه‌رییه‌كان: به‌رپه‌رايه‌ری به‌ره‌م: ئه‌حمه‌د سالار، كرۆگرافی: روه‌بار ئه‌حمه‌د، یاریده‌ده‌ری ده‌ره‌ینه‌ر: نیاز له‌تیف، سینۆگرافی و جلوه‌رگ: ئه‌سه‌لان ده‌رویش، مۆسیقا: زاھیر محمه‌د.

شایه‌نی باسه‌ رۆژی چوارشه‌مه (١١/٧/٢٠٠١) كاتژمێر (١٠)ی به‌یانی كۆری خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌م نمایشه‌ بۆ هونه‌رمه‌ند (دانا عه‌لی سه‌عید) سازكرا و به‌تپروانیی خۆی له‌سه‌ر نمایشه‌كه‌ دا، هه‌رچه‌ند بۆ خۆم قسه‌م له‌سه‌ر خۆیندنه‌وه‌كه‌ی كاك دانا هه‌یه، ده‌كریت له‌ درێژه‌ی ئه‌م نووسینه‌دا، ئاماژه‌یه‌كى پێ بکه‌ین.

(٢)

دوالیزم و جه‌ده‌لیه‌تی نیوان (بینه‌ر و شانۆ) جه‌ده‌لیه‌تێكى دووردرێژه، ده‌كریت سه‌ره‌تاكانی بگه‌ریته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می گریگ و ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی كه‌ له‌نیۆكه‌ژاوه و سه‌روته ئایینییه‌كاندا تاییه‌تمه‌ندیتى داده‌نرا بۆ بینه‌ران بۆ ئه‌وه‌ی پێن بۆ بینه‌نی ئه‌و نمایشانه‌ی كه‌ پێشكه‌ش ده‌كران، بۆ نمونه‌ رپگه‌ نه‌ده‌درا به‌و كه‌سانه‌ی كه‌ گالته‌ به‌شانۆ و هونه‌ره‌ مرۆیییه‌كان ده‌كهن، ئیدی ئه‌مه‌ سه‌ره‌تایه‌كى گرنه‌ بۆ ئه‌و هاوكێشه‌یه‌ی كه‌ تا هه‌نووكه له‌نیوان بینه‌ران و شانۆدا هه‌یه.

شانۆ وەك دەزگایەکی فرە جەمسەر و فرە مەودا بەكۆمەڵێك رەهەند و مەودای جیوازەوه ستراکتۆری خۆی دروست دەکات. دەکریت بینهەر وەك چەقی ئەو ستراکتۆرە ببینن!!

لێرەوه بەدرێژایی عەيامێكە قسەوباسی هەمەلایەن لەسەر پێگەیی بینهەرانی هەیه لە شانۆدا، ئایا تۆ کار بۆ بینهەرانی دەکەیت؟؟ نەخێر!! ئەو بۆچی خەلکی بانگێشتی شانۆییەکانت دەکەیت؟؟

بۆ ئەوەی هەست بەوجودی بکەم!! کەواتە تۆ بۆ بینهەرانی نمایش دەکەیت؟؟ پێم وتی بینهەر تێدەگات لە نمایشەکاندا یان تێناگات ئەوه مشکێلە من نییه!!

ئەو بینهەر چی بکات؟؟ پێم وتی من ئێش بۆ رۆحی خۆم دەکەم ئەمە دایەلۆگی نیتوان رۆژنامەنوس و شانۆکارێکی خۆمان بوو، دەکریت بیکەینە بانێژەیهکی باش بۆ قسەکردن لەسەر ئەرک و وەزیفەی شانۆکار.

شانۆکاران ئەمڕۆ دوو ئاراستەیی جیواز دروست دەکەن، ئاراستەیی یەکەم مەسخی بینهەر دەکاتەوه لەناو پرۆسەی شانۆدا، ئاراستەیی دووەم دەیکاتە چەقی ئاراستەکەیی.

لێرەوه دێینە پێگەیی کۆتەلەکەیی ئەحمەد موختار جاف لەناو ئەم باسوخواسەیی کە دەمانەوێت لێی بدوین، زەمەنیکە شانۆکاران ئەوه دەلێن کە تازە بینهەر نامادەیی تێدا نەماوه بێتەوه بۆ گوێگرتن لە ئێمە، بەلام هەولێ جەدیش هەبووه بۆ ئێشکردنەوه بەو ئاراستەییەیی کە شانۆبتوانیت بەگوتاریکی جەدییەوه سەرلەنوێ بینهەر بەهۆشیارییەوه بانگێشت بکاتەوه بۆ نمایشەکە. دەکرێ هەولێ (هیوا فایەق و هۆرین غەریب) لە شانۆیی «وینەیی هونەرمانەند دواي تافی لاویدا» بەیەکیک لەو هەولانە دانێین کە نووسەر ئەم بابەتە لە گۆقاری رامان-دا و لە بەشی تیراژدا نووسینیکی لەسەر ئەو شانۆیییە نووسی، کە هەولێکی جەدی دابوو، پتووستی بە لەسەر وەستان و قسەکردن دەکرد، کە لە سلێمانی و هەولێریش نمایش کرا، ئەمە جگە لە یەک دوو هەولێ تر راستەوخۆ باس لە ساتەوهختی داپراستی بینهەر دەکەن لە شانۆ.

بوونی جەماوەریکی یەكجار زۆر لەناو هۆلێ شانۆکەدا وای کردبوو بینهەرانی جگە لەسەر کورسی لەناو هۆل و لەسەر زەوییهکەش دانیشن!!

نازانریت ئەمە بۆ ئەو خۆشەویستییه دەگەریتەوه کە تیپی شانۆی سالار لای بینهەرانی هەیانە، یان تامەزرۆ بوونی بینهەرانی بۆ کاری جەدی و ئەو ستایل شانۆییانەیی کە

سەردەمانێک بوو پێگەیی فراوانیان لە شانۆی کوردیدا هەبوو، یان بۆ خۆشەویستی گەورەیی ئەکتەرەکان و دەرھێنەری ئەم شانۆیییە بەشێوازێک لەکاتی دەرکەوتنی ئەحمەد سالار هاتنە سەر تەختەیی شانۆ و جەماوەر بۆ ماوەی دە خولەک هەلەدەستانە سەرپێ و چەپلەیان بۆ ئەم پێشڕەوی شانۆ لێدەدا، یان لە کاتی دایەلۆگ و تن و وتووێژی ئەکتەرەکاندا هەر رێستەیهک کاری لە زەنی و یادەوهی بینهەرانی بکردایە، چەپلە دەبووه رێتمی بەرزە هۆلەکە!!

یان لە کاتی سلاوکردنی کۆتاییدا بینهەرانی بۆ ماوەیەکی زۆر بەچەپلە ئەکتەرەکانیان سەربەرز کرد و بەیەكجار هورژمیان برد بۆ سەر تەختەیی شانۆ بۆ دەستخۆشی کردن.

ئیدی نازانم ئەم عەشقه چی بوو و بۆچی بوو؟؟ رەنگە ئەوانەیی بینهری شانۆییەکانی مامۆستا سالار بن چێژ و سوودێکی زۆریان بینیبیت، بۆیە ئاوا ئەو پێشوازییە نمونەییەییان لەم تیپە شانۆیییە بەرێژە کرد.

یان لەوه دەچیت بینهری ئێمە تامەزرۆیت بۆ بینینی شانۆیهک کە لەگەڵ لێرەوه بۆ ئێره بدوێت، یان پێدەچیت بینهەرانی بێزار بووینت لەو شانۆییانەیی کە پەيام و گوتارەکانیان ئاراستەیی سایکۆلۆژیای دەرەوی ئێرەیه، گەر زیادەڕۆیی نەبیت، بەدرێژایی ئەم چەند سالەیی دواي راپەرین، ئەمە یەكەم جارە نمایشێکی شانۆیی ئەو ئاپۆرە زۆرەیی بینهەرانی لە خۆی کۆیکاتەوه.

(۳)

فۆلکلۆر نامادەیییەکی هەمیشەیی لەناو داستان و ئەفسانە میللیەکاندا هەیه، هیچ میللیەتیکی سەر رووی زەمین ناتوانیت بێ ئەفسانە و بێ فۆلکلۆر بژی، بەشێوازێک فۆلکلۆر رەگێکی هەمیشەیی لەناو بیروباوەر و دابونەرتی میللیەکاندا هەیه، بێ ئاگابوون لە فۆلکلۆر بێ ئاگابوونە لە ژبان و زیندەگی!! راپردووی مەرۆژ زۆرجار لەناو هەناوی فۆلکلۆردا، چەندین تیز و روئیای تازە بۆ ژبان دەدۆزیتەوه، کەم نین ئەو بیسریار و شانۆکارانەیی کە گەرپاوان لەناو ئەفسانە و داستانە میللیەکانی رۆژھەلات، دەکریت (نارتۆو کرۆتوفسکی) وەك دوو نمونەیی زۆر دیاری شانۆناوبەری.

فۆلکلۆر پەبووستییەکی راستەوخۆی بەکەلتور و رۆشنییری میللیەتەوه هەیه، چونکە فۆلکلۆر یەکیکە لە کۆلەکانی کەلتور. ئەمە جگە لەوهی فۆلکلۆر بەهەموو ئەو کەرەستە و جلپەرگ و پێداویستییانە دەلێن کە لە راپردووی میللیەکاندا بەکارهاتووه،

به لّام دهكریت كولتور به باری رۆشنیبری و بیروباوهری مرۆف له سهردهمهكاندا ناوبه رین .
 ئەحمەد سالار له زۆریه ی شانۆیییه کانییدا ئیشیکی زۆری له سهەر فۆلکلۆر و دابونه ریتی کوردی کردووه به وهش میژووی کوردی ئامادهیییه کی هه میسه بی له ناو ئیشه کانییدا هه هیه ، ئاماده بی میژوو ، ئاماده بی چهن دین کاره کتهر و شاعیر و سه رکرده ی کورد ، له ناو دهقه شانۆیییه کانییدا ، ده کریت شانۆیییه کانی « کاتیکی هه لۆ بهرز ئه فریت » نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی و کیشه ی چوون و نه چوون ، له ژتیر په رده ی سوورمه چن و (کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف) به نموونه به کی ئەم قسه به مان ناوبه رین .

هینانه وه ی چهن کاره کتهریتی وه کو (هه باسی جزیری و گوڵ خونچه و ئەحمەد موختار و نالی و حه بیبه و هه للاج و سه لما و میرزا فه ره ج) له ناو چوارچێوه ی ده قیکی شانۆییدا هه روا کاریکی ئاسان نییه ، چونکه به رده وام سنوره کانی به دهق بوونی هه ر نمایشیکی شانۆی، پیوستی به پته و بیبه کی به هیتز ده بیت له رووی زمانه وانی و میژووی و لۆژیکیدا ، لاوازی هه ره به که له م ره گه زانه ، دهق به ته واره تی تیک ده شکینی و له هه موو بنه مایه کی مه عریفی به تالی ده کاته وه ، بۆیه له م پروانینه وه پیم وایه مامۆستا سالار له م دهقه دا ، زیاتر رووبه پرووی مملانیی (دهق وه ک ماده دهق وه ک پیکهاته) بووه ته وه ، چونکه کاریکی ئاسان نییه ئیمه بین چهن کاره کتهریتی میژووی له ناو ده زگایه کی زمانه وانییدا کو بکه ی نه وه و ناوی بنیین دهقی شانۆی... ده بیت به دلنیا بییه وه هیتلی هاوبه ش له نیوان ئەو کاره کتهرانه دا بدۆزینه وه ، که پیم وایه مامۆستا ئەحمەد سالار توانیبوو بیدۆزیتته وه ، به لّام له هه ندیک ره هه نده وه لۆژیکی نووسینه که ی لاواز بوو ، به تایبه تی له و رووه وه نه ی توانیبوو چرکدرنه وه بکات له و ماده خامانه ی که ویستبووی بیخاته روو ، چونکه دهقی کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف راسته باس له کوشتنی ئەحمەد موختار ده کات له چۆنیه تی کوشتن و هۆکاری کوشتن ئەو وه ستانه ی که له پشت ئەم کوشتنه وه هه بوو ، به لّام به دلنیا بییه وه چهن دان کیشه و گرفتی لاوه کی تر له ناو سیسته می ده قدا ئاماده بییان هه بوو ، ئەگینا له خۆرا نالی و حه بیبه و جزیری و سه لما نایه نه ناو دهق ، له گه لّ ئەوه ی چرکدرنه وه دهق زۆرکه م بوو ، به لّام کیشه کانییش زۆربوون ، پیوستی ره خساندن زیاتری کیشه و هۆکار و ده ره نجام ده بوو...

ئیشکردن و زیندووکردنه وه ی ئەم کاره کتهر کلاسیکیانه ی نیو ئەده بی کوردی بۆ خۆی قورساییه کی گه وره تری دابوو به نمایشه که ، بۆیه خه لکی له هه ردوو رۆژی نمایشه که به عه شق و حه ماسیکی له راده به در ده هاتن بۆ بینینی نمایشه که ، زۆر جار که باس له و

ستا یلی نووسینه ی مامۆستا سالار ده کریت ، راسته وخۆ باس له شانۆی ئاهه نگی سازی ده کریت به تایبه تی لای شانۆکاره عه ره به کانی وه ک عه بدولکه ریم برشید و ته یب سدیقی ، به لّام هه رچۆنیک بیت ده توانین ئەم شیوازی نووسینه ی سالار له داها تودا وه ک پرۆژه یه کی گه لّ له کراو بۆ بزوتنه وه ی شانۆی کوردی ببیتته قوتابخانه و میتۆدیکی سه ره به خۆ.

(٤)

هه رچهن رۆژی هه لسه نگاندن نمایشه که هه ندی که س پیمان وابوو که کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف ، جیاوازه له کاره کانی تری مامۆستا ئەحمەد سالار ، له رووی نمایشه وه نه ک ده که ، به لّام من پیم وایه ئەم قسه یه له سه داسه د پتچه وانیه ، چونکه پیوسته جیاوازی بیت ، له بهر ئه وه ی روئیای ده رهیتنه ر وه ک نمایشیکی شانۆی دروست ده کات نه ک ده قیکی شانۆی ، ئەگه ر سه بری ده قیکی وه کو شالیبری شکسپیر بکه بن پیده چیت له کوردستاندا چهن دین ده رهیتنه ر خستبیتیان ه سه ر ته خته ی شانۆ ، به لّام به دلنیا بییه وه ، هه یچ نمایشکیان له وی دیان ناچیت ، چونکه روئیای ده رهیتنه ر کان جیاوازی بوو ، به لّام کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف له رووی هیتکاری جووله یی و پلانی ده رهیتنه وه هه ر هه مان نمایشی نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی بوو ، له وه ده چیت به بیانوی ئەوه ی کاک ئه رسه لان ده رویش قوتابی مامۆستا سالار بووه له په مانگا و پیده چیت کاریگه ربی قسه و ئیشکردنی له سه ره هیت ، به لّام نه ک له سه داسه د به یه ک ستایل ئیشکردن ، خۆ پیده چیت که مامۆستا سالار خۆی کاره کتهریتی له م نمایشه دا ده بینن هۆکاریکی تر بیت بۆ بالا بوونی گوتار و روئیای خۆی به سه ره ئەم نمایشه وه ، به لّام هه موو ئەمانه نابیت واکات ده رهیتنه ر نه توانیت ستایل و شیوازی ئیشکردنی خۆی ون بکات و به جاریک له به رامبه ر بتوتته وه ، خۆ ده بیت دل به ند بیت به میتۆدیکی ئیشکردن ، به لّام ناشیبت خۆی تیدا ون کات .

له رووی پلان و هه لژاردنی ئەکته ره کانه وه (ئه رسه لان ده رویش) هوشیاریه کی فراوانی هه بووه ، هه ر ئەمه ش وای کردبوو بتوانیت به شیوازیکی ریکخراو جووله و کوته له ی شانۆیییه که بۆ چهن یه که یه کی گونجاو دابه ش بکات ، پاشان له رووی سینۆگرافیا و جلوه رگه وه توانیبوو تا راده یه کی باش ته وزیفی ئەو شوین و کاته بکات که ده که پیوستی پیتی بوو ، بۆیه لیروه وه ئه رسه لان ده رویش وه ک ده رهیتنه ر ، ده سه لاتی به یان ده کریت و ده توانیت له سه ر ته خته ی شانۆ ئاماده بی خۆی راگه یه نیتته وه چ بۆ بینه ران و چ بۆ

ئەو ئەكتەرەنەي كە رۆلى كارەكتەرەكان دەبین. ئاسان نییە زیاد لە (۲۰) ئەكتەر بخەینە سەر تەختەي شانۆ و لە كەرنەفالتیكدا رۆل ببین، بېگومان ئەمان رېكخستن و پەيوەست بوونیان پتویستە، ھەر بۆیە دەرھینەر لەسەر ھیماي وینە دەقیبەكان ئیشیکی زۆری کردبوو، بۆیە دەبینین لەم نمایشەدا لەگەڵ ئەوئەي ئیشیکی ئاھەنگسازی بوو، بەلام تەشکیلە و وینەي ھونەری جوان جوان بەدی دەکران كە بەھۆی پیکھاتەي جەستەي ئەكتەرەكانەو لەسەر تەختەي شانۆ دروست دەکران.

زۆرجاریش پشوو بەکی كە میان دەدایە بینەران و ئەگەر ئەكتەریك رۆلەكەي تەواو بوایە، لەولاو دەدەنیشت و دەبوو بەبەشیک لە بینەران و تەواو كەری شتوہ گشتییەكە.

دیسانەو ھەلبژاردنی چۆنیەتی جلویەرگ و شیوازی ئەو جلویەرگە، دەرھینەر وریاییبەکی زۆری ھەبوو من ھەرگیز لەو باوہرەدا نیم كە جلویەرگ بوون و نەبوونی شانۆی كوردی بسەلینتی، بەلام بۆ خۆی شیوازی جلویەرگی ئەو ئەكتەرەكان ئەگەر تاك تاك وەرمان گرتنایە، دەمانتوانی ھەریەكەیان بۆ خۆی پیکھ مێژووییەكەي خۆی دەستنیشان كەین، ئەمەش دیسانەو دەچووہو چوارچێوہی ئەو ھیلە گشتییەي كە دەرھینەر ویستبووی ئیشی لەسەر بكات. ھەرچەند ھەندیک لە رۆژی دانیشتنە رەخنەبەكەدا پتییان وابوو، دەرھینەر ویستبووی ھەنگاوبنیت بۆ نزیكوونەو لە میتۆدی شانۆكاری گەورەي ئەلمانی برتۆلد بریخت، ئەویش بەبیانوی شكاندنی دیواری چوارەم و گفتوگۆی نیوان ئەكتەر و بینەران كە ئەمرۆ چەنی مانگە و مانگی چەندە و؟ سالی چەندە؟ بەلام ئەم قسەيە و ئەو ئیشكردنە تەواو دوورە لە ئیشكردن بەمیتۆدی بریخت ھەر بەو ناییت توو پرسیار و ھەلام لەگەڵ بینەراندا بكەي، بەلكو ئەرسەلان دەرویش ھەك وتمان ویستبووی تەواو كەری ئەو شتوہ ئیشكردنە بیت كە چەند سالیكە مامۆستا سالار ئیشی لەسەر دەكات، كە پتویستە رەخنەگر و خۆینەری نمایش رۆلیان لە كەشكردنی ئەمانەدا ھەبیت.

خۆیندەو بەتەنیا ئیشی ئەو نییە لایەنە پۆزەتیف و نیتگەتیفەكانی نمایش دەرخت، لەوانەيە ئەمە كلاسكیترین پتیناسە بیت بۆ ئەركی رەخنە!!

چونكە رەخنەگر دەتوانیت سەرتاپای (دەق، نمایش، كاریكتەرەكان، گوتاری دەرھینەر) ھەلتەكینیتەو ھیما و ئامارەكانی بخۆیتیتەو...

رۆژی (۲۰۰۱/۷/۱۱) كاك دانا عەلی سەعید خۆیندەوئەي بۆ ئەم نمایشە كرد، جگە لە ھەندیک شتی زۆر سادە، نەرویشتە قولاییبەكانی گوتاری نمایش و گوتاری دەرھینەر،

جگە لە ھەندیک باسی كورتی ئیشەكانی مامۆستا سالار لە ھیچی دی نەدوا، لەگەڵ ئەوئەي كاك دانا عەلی سەعید یەكیکە لە دیارترین دەرھینەرەكانی بزوتنەوئەي شانۆی كوردی كە ناكریت پیکەي لەسەر ئەم بزوتنەوئەي نەبینین بەتایبەتی لە دواي دەرھینانی شانۆی «دادگا و شیر عەلی»، ھەرچەند خۆشی سەرەتای خۆیندەوئەكەي ئەوئەي باسی كرد كە ئەم ھەر قە رەخنەییبە بەماوئەي دوو رۆژ لە سلیمانی نووسیبو، بەلام دەكراشتی زیاتری بنووسیايە، چونكە نووسینەكەي مامۆستا ئەحمەد سالار و دەرھینانەكەي كاك (ئەرسەلان دەرویش)یش قسە دەخوایت.

(۵)

نواندن پیکەيەکی تەواو فراوانی لە كاری شانۆ داگیر کردوو، ئەگەر سەیری میتۆدی زۆریەي بیاریارە شانۆییبەكان بكەین، دەبینین نواندن چەق و سەنتەری شانۆكەیانە، ئەكتەریش ئەو كائینیەكە بەرجەستەكردنی نواندن ئەنجام دەدات. كاری شانۆی بی نواندن خورافەيە و نەمان بیبۆیە و ناییت كاریکی شانۆی سەرکەوتوو بیت و نواندنی تیدا نەبوویت، ئەو شانۆیییانەي كە بەشانۆی ئاھەنگسازی و بەشانۆی فرە ئەكتەر ناودەبریت. توانای ئەكتەر و نواندن تەواو قورستر و بەھیتزتر دەبیت، چونكە دەرھینەر زیاتر پشت بەئەكتەر دەبەستیت بۆ بەرجەستەكردنی وینەكانی یادەوئەي.

لە كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف-دا ئەرسەلان دەرویش لەگەڵ ستافیكدا ئیشی كردبوو كە ھەموویان لەخۆبەو نزیك بوون، ئەمەش وای كردبوو توانست و بەھری ئەكتەرەكان بەتەواوئەتی بناسیت و بەپتیی توانا خۆیان رۆلیان بۆ دا بنیت.

مامۆستا سالار ماوئەي دە سال زیاتر بوو سەر تەختەي شانۆی نەبینیبوو ئەو رۆلەي كە زۆر زۆر سەرسامی كردووم رۆلی (دكتور ستوكمان) بوو لە شانۆی (دوژمنی گەل)ی (ھنریك ئەیسن)دا دواي ئەوئەي شانۆی كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف كە دیسانەو ھە سالار لەسەر تەختەي شانۆ، سەلماندیبەو كە لەگەڵ ئەوئەي پیریبوو، بەلام ھیتشتا لەسەر تەختەي شانۆ گەنجە و ھەرگیز پیر ناییت.

بەتایبەتی بەو جەستە سووك و ئەسفەنج ئاساییە كە دەتوت ئەكتەریکی وریای (۱۵) سالەيە (دیسانەو ئەمە مژدەي ئەوئەمان دەدات كە ھەرگیز تەمەن ناتوانیت پۆلینتی داھینان و بەھری ھونەری بكات، ھەك ئەمرۆ ھەندیک پۆلین بەتەمەن و بەقتر سپی بوون دەكەن!

جگه لهو دهنگه بههیزه که ده توانم بلیم زور که من نهو نه کته رانه ی ده توانن بهو شتوازه یاری به زمان و به دهنگ و به جهسته یانه وه بکه ن، که واته ماموستا سالار نه تمه من و نه ژبان و نه کاری ئیداری نه یان توانیوه نواندننن پی ته لاق بدن، له بیرمان نه چیت سالار له گه ل نه وه ی دهره یته ر و نووسه ریکی بالایه، نه کته ریکی وریا و بزتیوی شانوشه .

(نیاز له تیف و روویار نه حمه د) وه ک ژن و میتردیکی شانوکار، هممیشه به نووسین و نواندن له شانودا ناماده بییان هه بووه، روویار خاوه نی جهسته یه کی ته واو شانوییه و بهو سه مایه سه لماندی گولخونچه ی کورده، توانی به ئیمه بلیت کیژه کوردیک هه یه گه ر بواری بو بره خسیت ده توانیت به هو ی جهسته وه دنیا یه ک هیما و مانا به ژبان و به دهره وه بیه خسیت، نیاز له تیف-یش وه ک نه کته ریکی بزیتو و به جووله له ناو نه م نمایشه دا ون نه بوو، به لکو به رده وام ده ی وت له سه ر ته خته ی شانوی پیاویک ناماده یه ناوی نیاز له تیف-ه. ئیسماعیل قادر له رۆلی نه حمه د موختاردا توانیبوی گه مه یه کی باش له ته ک کاره کته ره که یدا بکات، هه رچه ند له هه ندیک حاله تدا نه گه ر هاوکاری نه کته ره کانی تر نه بووایه هه ستت به راری لای نه م نه کته ره ده کرد، عه باس ژانله یی و قادر مسته فا-ش هینده ی پتوبستی دهره یته ری ده که که توانیبویان خو بان له گه ل که شی گشتی بگولجین، نه کته ره کانیش یه ک ته واو که ری یه ک بوون بو ته واو که ری نه م خه ونه بالایه ی ناو کوته له که ی نه حمه د موختار جاف بوون، به لام به دهر له م قسانه له که شی گشتی نمایشدا هه موو نه کته ره کان قه له قیان پیوه دیار بوو. من خوم هه ردوو نمایشه که م بینن، هه ردوو رۆژه که نه کته ره کان جار جاره دایالوگیان له بیرده چوره وه، بیگومان نه مه ش بو خوی له ناو چوارچیه ی پرۆسه ی شانوییدا، ده بیته بو شاییه کی گه وره ی گه لاله کردنی نمایشیکی سه رکه وتوو .

(۶)

قسه کردنی جیاواز له سلیمانی و هه ولیر له سه ر نه م نمایشه مانای به جیهیلانی شتی که له یاده وه ری بی نه ردا، نه مه ش له کۆنه وه تا ئیستا په یامی شانو بووه. نه و گف تو گو چروپره ی له دانیشتنه که ی کاک دانا و رۆژی هه لسه نگاندنه که دا مانای نه وه بوو نمایشی جددی جیگه ی له سه ر وه ستان و دایالوگه، زۆریه ی نه و که سانه ش له دانیشتنه ره خنه ییه که دا بوون جیاواز قسه یان ده کرد و هه ری که له ره هندی تاییه تیه وه له م نمایشه ی دهرانی جیاوازی له روئی و بزچووندا گه وره ترین په یامی هونه ره، بویه ده کریت

ئیمه هه ری که مان بزچوون و روئیای جیاوازیمان بو ژبان و بو دنیا هه بیت، نه م جیاوازییه ش بگوازینه وه بو ناو هونه ر و شانو په یامیکی مرۆفایه تیه له روویه کی تره وه نه و گه رموگوریه گه وره یه ی له نیوان هونه ر مه نداندا هه بوو مانای بوونی خو شه ویستییه دوور له تیروانینی حزبی و ئایدیۆلۆژی که ده کریت به م جیاوازییه وه ماله گه وره که ی هونه ر ئاوه دانتر بکه ینه وه جگه له مه ش ریکلام و بانگه شه یه کی فراوان له هه موو ده زگا (T.V) و رادیۆکانی سلیمانی مانای خو شه ویستی و به وه فای نیوان هونه ر مه ندان ده بیت، ئیدی سه ندیکای هونه ر مه ندان و یه کیتی هونه ر مه ندان، ستراتیژ و ته کنیکی ئیشکردنیان له سه ر نه ساسی نه م تیروانینه دارپژن، چونکه ده توانن نه و خو شه ویستییه گه وره ی بی نه ران به ده ست بیئن، ده بیت ئیدی چۆن ئالوگۆری سیاسی له نیوان سیاسی ته کارانماندا هه یه له نیوان هونه ر مه ندانیشدا هه بیت.

نه وسا ده توانین دنیا یه کی هونه ری دروستکه یین له روئییا و له بزچوون و له هونه ری جیاواز، هه ری که شیان چیت و ئیستاتیکی جیاواز بیه خسیت...

شانۆگەری ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ سەرەتای شانۆبەھەى رەسەن و ھاوچەرھى كوردە

محەمەد نزار

لەگەڵ كۆتايى هاتنى كەرنەقالە شانۆبەھەى كەى ھەردوو ھونەرمەند ئەحمەد سالار، ئەرسەلان دەرويش، ويستم ھەروەك بەرھەمە شانۆبەھەى كەى دىيووم بۆ شەوى ھەمان رۆژ لەسەرى بنوسوم، بەلام سەيرەكە لەو دەابوو كە ھەرچەندەم دەنوسى پاشان لىي پەشيمان دەبوومەو و سەرلەنوئى دەكەوتمەو نووسين، ھەلبەتە ئەو دووبارەبوونەو ھى نووسينەش پتر بەو ئاراستە نوويەى مامۆستا ئەحمەد سالار و ئەو شتوازە ئاساييەى دەرهيتانەكەى ھونەرمەند ئەرسەلان دەرويشەو بەسترابوو، چونكە لەنيوان كەلە شانۆكارىكى وەك مامۆستا ئەحمەد سالار كە نەك تەنيا شوپن دەست و پەنجەكانى لەسەر شانۆى كوردى ديارە، بەلكو بەبى سى و دوو بۆتە يەكەىك لە ستوونە بنەرەتییە سەرەكییەكانى شانۆى كوردى، تا ئەو رادەى كە بۆتە ھىمايەكى ئاويتە بوو لەگەل قوناغە جياوازەكانى شانۆى كوردیدا، چونكە مامۆستا سالار لەگەل قوناغە جياوازەكانى شانۆى كوردى، ھاوچەرخیيەكى بەردەوامى ھەبوو بەبەرھەمە بەپێزەكانى و خاوەن ئەزمونىكى دوور و درێژە كە راستەوخۆ بۆتە بەشكى بنەرەتى ميژووى شانۆى كوردى و لەنيوان ھونەرمەندىكى لاوى بەتواناى وەك ئەرسەلان دەرويش كە گرفتى بەجەماوەرکردنى شانۆى كوردى كردۆتە ئەركىكى سەرەكى و بەجۆرىكى ماندوو نەناسانە دەخاوتت روالەت و ناوەرۆكىكى رەسەن و بەپێزى كوردەوارى بەشانۆكەى ببەخشیت، زانيم كە نووسين لەنيوان ئەو دوو ھىلە شانۆبەھەى كارىكى ئەوئەندە ئاسان نييە و پويستى بەتيرامانىكى قول ھەيە، چونكە (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) دوو قوناغى شانۆبەھەى گرتۆتە خۆى كە لە مامۆستاى گەورەمان ئەحمەد سالار و براى بەتوانا و چالاكمان ھونەرمەند ئەرسەلان بەرجەستە دەبن، سەربارى ئەو ھى كە مامۆستا سالار و كاكە ئەرسەلان مەسەلەى ھيتانە ئاراي شانۆبەھەى كوردى رەسەن و ھاوچەرخیيان كردۆتە ئەركىكى پيرۆزى سەرشانيان و بەردەوام و بى وچان ھەولئى بۆ دەدەن، ھەر ئەمەش وامان لى دەكات كە زیتەر سەرنج و ھەلۆستە بكەين لەبەردەم ئەم بەرھەمەى كە ئەو دوو ھونەرمەندەى كۆكردۆتەو.

ھەرچەندە كۆبوونەو ھى ئەم دوو ھونەرمەندە بۆ يەكەم جار و دواجار نييە، بەلام ئەو ھى كە

وامان لى دەكات ھەست بەجياوازترى لە (كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف)ى لە قەلەم بدەين، ئەو ھەيە كە پێگەيەن و رەسىوى رەھەندە جۆراوجۆرەكانى «ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ» بەناشكرا ھەستى پى دەكرا، كاتىكىش كە نووسەرىكى شانۆبەھەى پەرى توانا و دلنبايى و باوەر بەخۆبوونەو كارىكى درامى دەنوسیت و ئەزمونىكى دووردرێژى خۆى لە ميانەيدا بەوردبەنە و لىھاتوانە بەرجەستە دەكات و دەیداتە ھونەرمەندىكى بەئەمەك و چالاكى وەكو ئەرسەلان دەرويش (كە قوتابىيەكى گوترايەل و رەسەنى شانۆى سالارە) ئەو پويستە لەسەرمان لە ھەردوو لايەنى ھاوكيشە شانۆبەھەى، اتا ئەحمەد سالار و ئەرسەلان دەرويش بەوردى بكۆلینەو، لەبەرئەو ھى كە دەیانەويت (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) بكەنە سەرەتای ئەزمونىكى تازە لە شانۆى كوردیدا و ھەموو بنەما رەسەنەكانى كوردەوارى تیدا بنويتن.

ئەحمەد سالار: خەونەكەى بوو بەراستى

شانۆنامەى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) كە مامۆستا ئەحمەد سالار بەشتوازىكى ئاھەنگسازى لە ديوەخانىكى كوردەواریدا لە رىگای دەستەيەك لە ئاھەنگ گيتراوە دەگيتردیتەو، ھەولئىكى جىددى مامۆستاى گەورەمان لە رىگای ھيتانەدى ئەو خەونە بەردەوامى بەو جۆرە شانۆبەھەى، ئەو ھى كە پتر سەرنجى راكيشان، ئەو بەكارھيتان و كەلك وەرگرتنە (كوردانە) بوو لە نامۆبوونەكەى برىخت، چونكە لە دواى ئەزمونە بەپێزەكانى قاسم محەمەد و ئىبراھىم جەلال و عەونى كەرومى سەبارەت بەتەوزيف كردنى شتوازى نامۆبوونى برىخت لە بەرھەمە جياوازەكانياندا و ھەولدانيان بۆ داھيتان و گۆرپن و ھەموارکردن لە ھەر گۆشەيەكەو بۆيان لویت، ئەمە بۆ يەكەم جار دەبينریت كە شانۆكارىكى كورد زۆر بە (وہستايانە) لە شانۆ داستانىيەكەى برىختدا قول بوويتەو و تىروانينە درامىيەكانى بەجوانى بكوردیتن. لە راستيشدا ئەگەر لە ديمەنە جياوازەكانى بەرھەمەكەى مامۆستا سالار وردبينەو، دەبينن كە نامۆبوونەكەى بەجۆرىكى بەكارھيتاوە كە لە زۆر كاتدا (بەتاييەتى لە رىگای شتوازى سەرکەوتوى دەرهيتانەكەى ئەرسەلان دەرويشەو) ... وەك مونتازكردنىكى پسپۆزانە دەھاتە بەرچاو، ھەلبەتە ئەگەر لە رەھەندى نامۆبوون لە شانۆنامەكانى برىختدا وردبينەو، بەتاييەتى لە (سى خواوئەندەكەى زىچوان) (۱) و (بازنەى تەباشىرى قەوقازى) و بۆننيللا و پياوھەكى ماتى، دەبينن كە مەسەلەى نامۆبوون لەلای برىخت برىتييە لە بەرجەستەكردنى ياسا جياوازەكانى

دیاله کتیکي ماددی، وهک کار و کاردانه وه و گۆرانی چهندی بۆچوونی... تاد، کاتیکیش که سێ خواوهنده که له شاری زیچوان له گهڵ شانتی سۆزانییدا دهوین و رهههنده مرۆیییه راسته قینه کانی مهسه له که یان بۆ دهسهلمیندنریت، دهبینن بریخت ناویته کردنیکی له نیوان ئه فسانه ی (سێ خواوهنده که) و له نیوان واقیعدا (شانتی و دهووبه ره که ی) ئه نجام ددها و له میانه ی یاسای یه کیتی دژه کان (قانون وحده الاضداد) ی دیالکتیکییه وه دهینه بازنییه کانی شانۆنامه که ی دارشتووه، به لām ده شبیت چهند لایه نیکی گرنگی دیکه ی شانۆ داستانییه که ی بریخت ره چاو بکه ی، له وان ه فراوان بوونی رهههنده کانی نامۆبوون، واته نامۆبوون ته نیا به شیوازی نووسینی دهقه داستانییه که وه نه به ستراره ته وه، به لکو ئه لایه نه ده تراژینیت بۆ شیوازه کانی ده ره یان و نواندنیش. مامۆستا سالار ههروه کو له شیوازی نووسینی شانۆنامه که ییدا ده ره که ویت، کاریگه رییه کی یه کجار گه وری بریخت و شانۆ داستانییه که ی به سه ره وه یه، به لām ئه وه ی که ده بیت له هه مان کاتدا به وردی تیبینی بکه ی، ئه وه یه که سۆفی شانۆی کوردی ئه و کاریگه رییه ی به هه مان تیروانین و مامه له کردنه باوه که ی ناوهنده شانۆیییه عیراقی و عاره بی و کوردی لای خۆمان نیشان نه دا، به لکو مامۆستا سالار ویستی له میانه ی شیواز و تیروانینیکی تازه ی جیاواز له وان ه که ئامازه مان پیتیان دا، ئه و کاریگه رییه به رجه سته بکات، ئه وه شی له شانۆگه رییه ئاهه نگسازییه که ی (ئه و رۆژه ی ماسی بوو به گورگ)، مامۆستا هه ولتی بی وچانی بۆی داوه، هه ر له بهر هه مان شیوازی بریخت جو ره ناویته کردنیکی له نیوان ئه فسانه و واقیعدا کردوه، ئه و له هه مان ساتدا پتویسته ئامازه به وه بدیه که ئه فسانه که ی مامۆستا ئه حمده سالار دوو رهههندی هاوته ری بی یه کتری له خۆ گرتبوو:

یه که میان: خه وزرانی شاریک و به هۆی ئه وهش خه ون نه مان و شیواندی لیکدانه وه کان. دووه میان: له دوا ی ئه و هه ولته هه ره وه زییه به رده وامه ی راکیشانی ئه و ماسیییه که بووه به تۆری کامه رانه وه، که چی سه ره ئه نجام ئه و ماسیییه له ناکا و ده بیته کورگ.

هه لبه ته ئه گه ر هه ولتی دۆزینه وه ی پتوهندی له نیوان رهههندی یه که م و رهههندی دووه مدها بدیه، ئه و کاته و اتا واقیعییه پر له مه به سته که ی سالار له بهر کاره یانی ئه فسانه دا ئاشکرا ده بیت، چونکه شانۆکاری کۆلته ده ره ئه حمده سالار گۆرانی ماسیییه که بۆ گورگ، به ئه نجامیکی حه قی خه وزرانه که دانا بوو، یان به واتایه کی دیکه هیله درامیییه کانی رووداره جیاوازه کانی ئه و شانۆنامه یه له بوونی ماسی به گورگدا، که یشته لووتکه، به لām

ئه وه ی که جیگای تیروانه مامۆستا سالار خه وزرانی به رده وام (که دیارده یه کی فسیولۆژی تاییهت به خودی ئاده میزاده) و ئه و ئاکامه نه گه تیفانه ی که لپی ده که ونه وه (خه ون نه مان، شیواندی لیکدان و پتوه ره کان) به پاساویکی درامی قه ناعهت پیکار داناوه بۆ ئه فسانه ی گۆرینی ماسی بوو به گورگ، هه رجهنده دهشکریت له گۆشه یه کی دیکه وه ئه و گۆرانه بخویندرتیه وه، چونکه شیواندی پتوه ره ئاسایییه کانی ژبانی رۆژانه ی مرۆف به هۆی تیکچوونی هاوسهنگی پتوهندییه ئاسایییه کانی نیوان خه لکی شاره که و دهسه لاته وه هاتۆته ئاراوه و ده ره ئه نجامی گشتی ئه م شیواندن و تیکچوونه، ئاراسته ئاسایییه کان (سروشتییه کان) به ره و ئاراسته ئاسایییه کان (ئه فسانه) ده بات، واته ئه و گورگه ی که هاته ئاراوه ئاکامیکی لۆژیکی ته داعی بوونی هۆ و هۆکاره دووباره بووه کان بوو. مامۆستا سالار پتی وایه له چاوهروانی نه گه تیفانه ی خه لکی شاره که له به رامبه ر په ره سه ندنی رووداوه کاند، هۆکاری سه ره کی خولقاندنی گورگ و دپو و درنجه، هه ر ئه م مامه له کردنه تازه یه له گه ل باه تی ئه فسانه دا، ئه و راستییه ده خاته روو که خه مخۆری دیرینی شانۆی کوردی ویستویه تی تیروانین و مامه له یه کی فیکری تازه له گه ل ئه فسانه دا بیئیتته ئاراوه و به وهش تاییه تمه ندی تیروانینی (سالاری) دیاری ده کات و له تیروانینی که سانی وه کو بریخت و قاسم محمه ده و هی دیکه ش خۆی جیا ده کاته وه، چونکه ئه فسانه له سه ره تادا لای ئه وان ه هه بووه و پاشان ته وزیف کراوه. بۆ نمونه سێ خواوهنده که ی زیچوانی بریخت هه ر له سه ره تای شانۆگه رییه که دا دینه ئاراوه و به شداری له پیکه اتن و دارشتنی رووداوه کان ده که ن، به لām (ئه و ماسیییه ی بوو به گورگ) له دوا ی ته داعی بوونی کۆمه لیک رووداوی جیاوازه وه هاته ئاراوه، به مه ش مامۆستا ئه حمده سالار ته وزیفیکی یه کجار واقیعیانه تری ئه فسانه له کاری درامیدا ده کات و به و پیتییه ش تاییه تمه ندی و سه ره خۆ بوونی بیرو پۆچوونی له و رووه وه راده گه یه نیته سه رباری ئه وه ی ئه گه ر له شیوازی نووسینی شانۆگه رییه که وردیییه وه، ده بینن مامۆستا ئه حمده سالار توانیویه تی به جو ریکی پسپۆرانه له شانۆی داستانی بریختدا، مه رجه کانی دارشتنی شانۆی داستانی به جوانی ره چاو بکات، ئه مه ش له چهند خالیکی گرنگدا رهنگیان دایه وه که ده توانین له مانه ی خواره ودها که لاله یان بکه ینه وه:

۱- بنیاتنانی که سایه تی شانۆنامه که نه ک ته نیا به پتی تیروانینی خودی بریخت، به لکو به جو ره ئیضافه کردنیکی که هه ندیک جار له دا هینانه وه نزیک ده بووه وه. بۆ نمونه ئه گه ر سه رنج له که سایه تی پاشا و وه زی ره که ی و دادوهر بدیه که نوینه رایه تی هیلتی

نهگه تیشی کاره درامیه که دهکن، دهبینین که ماموستا ئهحمده سالار بهجۆرتیکی گالته جار و لهرزۆک و بی بنه ما بهرجهستهی کردوون و له زۆر کاتیشدا جۆره زیده رۆیییه که لهو بهرجهستهی کردنه دا بهدی دهکرا (تهنانهت هه ندیک پیمان و ابو زیده رۆیییه کی بیهوه بووه)، بهلام له راستیشدا شانۆی داستانی بۆ بنیاتنانی که سایه تیه کان (به تاییه تی لایه نی خراب و نهگه تیش) پشت بهو شتوازه ده بهستیهوه، پینشمان وایه ماموستا سالار لهو زیده رۆیییه دا دهیوست په یامیک بهجه ماوهر بگه په نیت، سه بارهت به بچووی و بی به های دهسه لاتنی ناروا له بهردهم ئیرادهی خه لکیدا، به تاییه تی له خستنه پرووی وره ی دارماوی پاشا و وهزیره که ی و لاوازبوون و نیگه ران بوونی بهرده و امیان له بهردهم رووداوه کانداندا.

۲- له کاتیکدا که ماموستا سالار جووله ی هیتلی پاشا - وهزیر - دادوهری بهجۆرتیکی تاکرپه ی که له واقع دابراوه، نیشان ده دا، زۆر بهوردی و به په رۆشه وه جهختی له سه ر جووله ی دهسته جهمی هیتله پۆزه تیشه که ی شانۆنامه که ی ده کرد.

۳- له زۆریه ی شانۆنامه داستانییه کان، که سایه تی حیکاتخوان بهدی دهکرت و هه میسه وهک نمابنده به کی کۆمه ل یان و یژدانی مرۆیی یان شایه دپیک قسه دهکات یان راستیه کان دهگرتیه وه، بهلام ئه وهی که له حیکایه تخوانه که ی ئهحمده سالاردا به دیمان کرد، جۆرتیکی جیاوازیو له وانیهی که دباریمان کردن، چونکه له هه ندی دیمه نی گرنه گ و چاره نووسسازی شانۆگه رییه که دا، ئاهه ننگی پیران نهک ته نیا قسه یان به حیکاتخوان ده بری و بواریان پینه ده دا که رتیه که ی رووداوه کان بهو جۆره پروات که ئه وه ده یخوازیت، به لکو له هه مان کاتیشدا دهیانویست ئاراسته ی رووداوه کان له لای خودی کۆمه ل و بینه رانه وه دوا پریری له سه ر بدریت، ئه مه ش ده توانین به خالتیکی داهیتان بۆ ماموستای گه وره مان دابینین.

۴- که سایه تی سه ره کی هیتلی پۆزه تیشی شانۆگه رییه که، که کامه رانی ماسیگر بوو، ماموستا ئهحمده سالار په چاوی دوو رهه ندی گرنگی تیدا کردبوو:

أ- له کاره گرنه گ و چاره نووسسازی کانداندا ده بووه یه کییک له خه لکی و تاییه تمه ندیه خودیه که ی له دهست ده دا. بۆ نمونه له کاری تۆری ماسی راکیشانه که دا که له خودی خودی دیمه نیتکی په مزی پر له واتا و په ندی جیاوازی بوو، کامه ران بووه یه کییک لهو که سانه ی که ئه وه تۆره راده کیشن و به مه ش دهیوست په هه ندی نااسایی یان به وشه یه کی

روونتر (سویرمان) ی له که سایه تی سه ره کی لهو جۆره حالته گرنه گانه دا وه برگرتیه وه و راستی و بنچینه ئاسایی و سروشتیه که ی مه سه له که ناشکرا بکات.

ب- کامه ران که سایه تی یه کجار ئاسایی بوو، واته هه یج جۆره ره هه ندیکی نااسایی یان دهست کردی تیدا نه بوو، بهم پییه ش سالار دهیویت سه رنجمان به لای حالته گشتیه که ی خه لکدا رابکیتشیت، بهلام ئه وهی که له هه موو ئه مانه ش گرنه گتر و جیگای تیرامانه، ئه وه یه که ماموستا سالار لهو دهقه یدا و له ناوجه رگه ی دیوه خانیتکی ره سه نی کورده واریدا، به شتوازیتکی پر له واتای واقیعی ئه مرۆی کوردستان ده خاته بهر لپرسینه وه و بانگه شه یه کی یه کجار راشکاوانه دهکات که هه موومان تا ده توانین ئه م ئه زمونه بیارتیزین و رتیه گه له وه بگرین که جارتیکی دیکه په نابه رینه وه بۆ (وهیس) که شاخه کانی کوردستانه!

ماموستا سالار توانی له م به ره مه یدا بۆ هه موومان به لمینیت که ئه ره که کانی دیکه ی، هه رگیز نه یان توانیوه له گه یان دنی په یامه پیروزه که ی له میانیه ی شانۆی کوردیه وه ساردی بکه نه وه یان په کی بخه ن، سه رباری ئه وهی که به ره مه که ئیزافه به کی تازه ی پر له ئومید و شانازی بوو بۆ میژووی شانۆی کوردی، چونکه له م کاره یدا به پروونی سه لماندی که ئاسوی ئه قلییه تی شانۆکاری کورد زۆر فراوانه و توانای ئیزافه کردن و داهیتانی له رتیه زه شانۆیه تازده کانشدا هه یه.

ئه ره سه لان ده رویش: من چپام

له وانیه کاک ئه ره سه لان تۆرتیک لیمان زویر بیت ئه گه ر رتیه که به خۆمان بدهین که پیتی بلتین کورپه نه سه ره وت و هارو هاجه که ی شانۆی کوردی! چونکه به راستی سه لماندی که گیانی یاخیبوون و چاوتیکی نه ترس و باوه رتیکی یه کجار له راده به ده ری به خۆی هه یه، ئیمه له گه ل ئه وهی که چاوه روانی شتی تازه و داهیتانمان له م (کورپه نه سه ره وته) چالاکه کردوه، بهلام هه رگیز چاوه رپتی ئه وه مان نه ده کرد که له (گۆرانی ته نیایی) یه وه بازیتکی له م جۆره بدات و هه موو پیتشبینی و بۆچوونه کائمان بگۆرت، چونکه بهم ئه زمونه ی دهره یانی شانۆگه ری (ئه وه رۆژه ی ماسی بوو به گورگ)، لاوه خوپن گه رمه که ی شانۆی کوردی توانی خۆی له چوارچیه ی ئه وه دهره یانه رانه دا ده ریکات که ته نیا خه ریکی ئیلتیزامیتکی ده قاوده قن به ئه لفویتی ئه م رتیه ز و ئه وه قوتابخانه شانۆیه تازده روتیش له م هه وه بویر و گیان بازیه یدا، (گینۆس نا قیۆس) ی (۲) شانۆی رۆمانی هیتیا به وه یادمان، کاتیک که که وته گیانی بنه ماکانی شانۆی یۆنانی و به درتیرایی ماوه یه کی زه مه نی دیار بکراو و

له میانهای چندین بهره‌مده، توانی پروا الهت و بنه ما یونانییه که نه هیلج و بنه مایه کی سهرتاپا رومانی کرد به بهردا، له راستیشدا همموو کاریکی تازه یان بهوشه یه کی ناشکراتر، همموو داهینانیک پیوستی به گیانیتیکی بویرانه و چاویتیکی نه ترس هه یه، چونکه بهرنگار بوونه وهی بنه ما و چوارچپوه ناساییه کان کاریکی نه وهنده ساده و ساکار نییه و له وانه شه ناکامی یه کجار خرابی به دواوه بیت، به لام دیاره نرسه لانه که کی کورد نه وهنده خوینی هاتوته قولیبیدان تا نهو راده یه که بی سی و دوو خوی له قهری نه زمونیکی تازه و یه کجار جیاواز بدات، چونکه نه گهر ته ماشای شانۆ باز نه یییه که کی (نهو پرۆژی ماسی بوو به گورگ) مان بگردبایه، نهوا بویمان ده رده کهوت که شانۆ یه کی لهو جوهری له شوینیتیکی وا ته سکدا (هۆلی ده زگای شه هید) و نهو ژماره گه وره ناهه ننگساز و ناهه ننگیپانه کی که لهو شانۆ گه ریبه دان و سهرباری دیکوری پهرشوبلاو، کاریکی نه وهنده ساده و سانا نییه تا وهک شانۆ ناساییه کان دیکه کونترۆل بکریت، به لام نرسه لان دهرویش توانای ناسایی خوی لهو یواره دا به جوانی بهرجهسته کرد، به تاییه تی کاتیک توانی فیستیشالیکی شانۆیی تازه و سهرنج راکیش له ناوه راستی دیوه خانیتی کورده واری یه کجار قه شه نگدا پیشکesh بکات.

هه لبه ته شیوازی جووله ی تاکه کان له لایه که وه و جووله به کومه له کان له لایه کی دیکه وه، هه ماهه نگییه کی بی هاوتای نیشان دا که له راستیشدا به تابلویه کی سهرتاپا به نیستیتیکیهت رازوه داده نرا. نرسه لان دهرویش ههروهک دیاربوو زور به جوانی له دهقه بریختییه که کی (پیری) شانۆی کوردی تیگه یشتبوو، ههر بویه له گوشه یه کی بویرانه وه گیانیتیکی پراکتیکییانه کی کرده بهر دهقی شیخی ته ربقه ته که ییدا و به نه و په پری باوهر به خوینونه وه شان به شانی یه کتیک له چیا مه زنه کان شانۆی کوردی (که ماموستا نه حمهد سالاره) وه ستا.

نهو بوچوونه شمان رایه کی سهریپیانه و په مه کی نییه، به لکو له سهر چه ندین بنچینه ی جیاواز ته نراوه ته وه که بریتین له م خالانه ی خواره وه:

۱- ههروهک ناماژه مان دا به شیوازی نووسینی شانۆنامه که که سهرتاپا داستانی بوو، نرسه لان دهرویش په ره ی دا بهر هه نده داستانییه که کی دهقه که له رووی ده رهینانه وه، ههر بویه له پینا و نهو کاره شدا، له نیوان دیمه نه کان شانۆ گه ریبه که دا پارچه موسیقا و گۆرانی جووراو جووری ناخنیبوو، به مه ش توانی مه سه له ی نامۆبوون له دهروازه

فراوانه که وهی بخاته پروو، چونکه نهو موسیقا و گۆرانییانه ههچ جوهره پیوه ندییه کیان به پروداوه کانه وه نه بوو (جگه له سرووده به کومه له کان و گۆرانی باپچینه سهر وهیس نه بیت) نه مه ش له خویدا مه سه له ی پچراندنی ته رکیزی بینهری بو سهر پروداوه کانی شانۆ گه ریبه که کی جیبه جی ده کرد.

۲- نرسه لان دهرویش که لکیکی نهوتوی له دیکور و سینوگرافیا و روونکی دهنگ و موسیقا وهرگرت بو قولکردنه وهی ره هه ندی داستانی شانۆ گه ریبه که، به تاییه تی نرسه لان له کاتی نمایشکردنی دیمه نه کاندای پتر رووناکیییه کی چر و تاریکتری به کار دهینا، به لام له کاتی گۆرانییه کاندای (که نیزافه یه کی خوی بوو رووناکیییه کی ناسایی به کار دهینا، هه لبه ته به له بهر چا و گرتنی ره هه ندی دهروونی تاریکی و روونکی و کاردانه وه یان بو سهر بینهر، نهوا نه و کاته له راستی گه یشتنی کاکه نرسه لان به خودی نامۆبوونه کی بریخت تیده گه یین، هه لبه ته نه گهر نه وهش بلتین که نه خشه ی دیکور و روونکی له نه ستوی نرسه لان دهرویشدا بووه، نهوا نه و کاته له ناستی نهرک و رهنجی تیده گه یشتین.

۳- نرسه لان دهرویش ویستی له م نه زمونه نوییه گرنگه ییدا وهک داهینه ریک رۆل و تاییه تمه ندی خوی له لایه نه کان دیکه ی جیبه جی کردنی بهره مه که جودا بکاته وه، کاتیک که کاریگه ریبه کی یه کجار دیاری خوی نهک ته نیا له دیکور و رووناکیدا به جی هیشتبوو، به لکو ته نانهت له ورده کارییه کان نواندن تاکه کانه وه تا وه کو پرۆسه ی هاوسه ننگه کان جووله به کومه له کان له ژیر کونترۆلی خویدا بوو. هه رچه نده زور له وانیه که له گه ل نرسه لاندا کار دهکن گازنده ی نه وهی لی دهکن که بوار به که سانی دیکه نادات خوی له هه موو شتیکیدا (هه لده قورتینیت)، له راستیشدا ده رهینان که خولقاندن و بنیاتنانی که رهسته خاوه که ی شانۆیه (دهقه که ش نوییه)، پیوستی به وه هه یه که ده رهینهر به دوا ی هه موو درتیز دادرینه کاندای پروات، چونکه نهو نمایشه له کورتاییدا به تیروانینی ده رهینهر داده نریت، کاتیکیش که نرسه لان دهرویش نهو راستییی له میتزه وه زانیوه، نهوا گومان نییه له وه دا که زور به په رۆشه وه هه ول ددات که تیروانینه که کی ده رته نجامی کاریکی تیوری و پراکتیکی خودی خوی بیت، ههر بویه له م شانۆ گه ریبه شدا و له میانیه نهو بهرجهسته کردنه دهقاوده که کی کاره درامیییه که کی ماموستا سالار و نیزافانه ی که ناماژه مان پینان دا، کاک نرسه لان سهرکه وتوو بوو له راگه باندنی تاییه تمه ندی نهو نهرکه کی که پینی سپیترابوو.

له بهرچی شانۆی ئاههنگسازی؟

له وکاتهی که هه موو دلخۆش ده بین به نمایشکردنی سه رکه وتوانه ی شانۆگه ریه کی سیرفانتس یان شکسپیر یان بریخت یان بیتهر برۆک، ئەوا نهک ته نیا دلخۆشتر، به لکو شانازیش ده که بین کاتییک که به رهه مێکی شانۆیی نمایش بکریت و تیروانینیک و مامه له یه کی کوردانه ی له گه لدا ئەنجام دراییت و شتیکی تازه هاتبیتته ئاراهه که زاده ی هزری شانۆکاری کورده.

شانۆی ئاههنگسازی مامۆستا ئەحمده سالار، هه لۆیکی یه کجار جددی و یه کلاخه ره وه یه تی له پیتناو رزگارکردنی شانۆکارانی کورد له نمایشکردنی داهینانی شانۆکارانی گه لانی دیکه، به مه ش ده یه ویت تاییه تمه ندی شانۆی کوردی رابگه یه نیت، به تاییه تی شانۆی ئاههنگسازی سالار-ی ئەمجاره سه ره بوورده کانی له ناو دیوه خانیتی کورده واریدا ده گیتدرایه وه، به هۆی ئەوه ش که ناوه رۆکی شانۆگه ریه که باسی له گیروگرفته کانی ئیستامان ده کرد، ئەوا ده توانین بڵین که مامۆستا سالار ئەو دروشمه دیرینه ی (له پیتناو شانۆبیه کی کوردی ره سه ن و هاوچه رخ) دا به جوانی به ره جه سه ته کردوه، چونکه شیوه ره سه نه کورده واریه که (دیوه خانه که). ناوه رۆکی باه تی شانۆگه ریه که که په یه وه ست بوو به گیروگرفته کانی ئیستای گه لی کورده وه، هه ردوو ره هه ندی ره سه نایه تی و هاوچه رخییه تی له شانۆگه ریه که دا فه راهه م ده کات، ئەم هه نگاهه بویره بی وینه یه ی مامۆستا سالار، جاریکی دیکه هه موو هیوا و خواسته کان زیندوو ده کاته وه بۆ هیتانه ئارای ئەو شانۆ کوردیه ی که جیگای مه به ست و ئامانجمانه و له هه مان کاتیشدا کۆتاییه ک به قوناعی سستی و قهیرانی شانۆی کوردی دینیت، چونکه که ده لێین قهیران یان سستی، به واتای ئەوه یه که داهینان و چالاکییه کی ئەوتو له ئارادا نامین، به للام پیم وایه، به رهه مێکی ئاسایی و سه رکه وتووی وهک (ئهو رۆژه ی ماسی بوو به گورگ) هه موو پیتوه ره ئاساییه کانی ئەو شانۆبیه ی که جاران هه مان بوو ترازان و کۆمه لیک چه مکی تازه ی هیتنا به کایه وه که ئەرکی سه رشانی هه موو به دواداچوانی شانۆی کوردیه یه که به وردی لیتیان بکۆلنه وه و به لاپه ره یه کی زێترینی مێژووی شانۆی کوردی دابنن، چونکه ئەمرۆ به دلنیا بیه وه باوه رمان به خۆمان هه یه ئەگه ر شانۆکارانی ولاتانی دیکه ی جیهان سه ردانمان بکه ن، ئەوه شانۆیه کی کوردی ته نراو به تاییه تمه ندیه کانی ئەم گه ل و خا که ده بین و ئەوکاته ش شانۆی کوردی له حاله تی پاشکۆبوونی بیه سه له تاییه وه بۆ هاوتا و شان

به شانی شانۆکانی دیکه ی ناوچه که و جیهان، بوونی خۆی ده سه لمینیت. ئیمه پیمان وایه ئەم به رهه مه ئەوه نده بایه خی تاییه تی خۆی هه یه که ناکریت وهک زۆر به رهه می ئاسایی دیکه ی شانۆی کوردی بۆ، برواندریت و له هه مان کاتیشدا مامه له ی له گه لدا بکریت، چونکه له م به رهه مه دا بنه مای شانۆیی تازه ی تیدایه، سه رباری گۆرین و هه موارکردنی چه ندین بنه مای شانۆیی ناسراوی ریتبازیکی شانۆیی وهک داستانییه که ی بریخت.

ئاههنگگیران: ئیمه کهرسته بنه ره تیه که بووین!

من رووی قسه م ناکه مه رۆلی کامه ران که مامۆستای گه وره مان نواندی، چونکه ئەوه نده سه رکه وتوو بوو له به ره جه سه ته کردنی تا ئەو راده یه که ده توانم بڵیم قه رزاریشی کردین! به للام زۆرمان پی خۆش بوو که روو له سێ ئاههنگگیر به تاییه تی بکه ین که عه بدولقادر مسته فا (پاشا) و رزگار سدیق (دادوه ر) و جه لیل سه عید (وه زیره)، چونکه ئەم سێ ئەکته ره توانییان که سایه تی سێ لایه نی ده سه لاتدار به شیوازی بریختی گالته جار و رسوا بکه ن. ئەکته ری ناودار و چالاک عه بدولقادر مسته فا به هۆی ئەو منگنییه ی زمان و ته له کاردن له هه ندی کاتدا، پاشای کرده مزه ی پیکه نین و گالته پیکردن، به تاییه تی له گه ل ئەو ئاسته به رزه ی که نیشانی دا له نواندندا، ئەکته ری لاویش جه لیل سه عید توانی دیارده ی پاشکۆ بوون و ماستاو خاوکردنه وه به جوانی بنوینیت. له راستیشدا ئەوه ی که جیگای سه رنج بوو، پاشا چه ند خاو و خلیچک بوو، وه زیر ئەوه نده چوست و چالاک بوو، له مه شدا راستی پووچه ل بوونی ده سه لاتنی نارپه وه له به رزترین ئاستدا که پاشایه ده رده که ویت، چونکه پاشای جیبه جیکار وه زیره که ئەمیش خۆی کردۆته سایه یه ک له ژیر دیواریکی وه همیدا.

ئەکته ری به تواناش رزگار سدیق توانی لاوازی و بیه سه له لاتنی گرنگترین بنه مای ده سه لات نیشان بدات و له میانه ی ده نگیکی لاواز و له شیکی گرژبووه وه و روخساریکی بی دهرپینی مرۆبیه وه، که سایه تی ئەو دادوه ره گالته جارپه ی نواند، به للام که ئیمه ئەو بایه خه ده ده بین به و سێ که سایه تیه واتای ئەوه ده گه یه نیت که خاله حه مه (عه پاس ژاژله بی) به و هه موو ره نجی که دای له نواندنی رۆله که یدا له وانی دیکه که مه ته ره خه متر نه بوو، به لکو به پیتچه وانه وه توانی بوونی خۆی له نپو دیوه خانه که ی ئەحمده سالار و ئەره سلان ده رویشدا سه لمینیت. ئەوه ی جیگای ستایش و ریزلینانی تاییه تیه خاتوو (کۆچه ر نووری) یه که رۆلی (خه جاو) ی گیرا و به سه ر توانا ئاساییه کانی خۆیدا

سهرکهوت و شان به‌شانی کامهران بوونی خوئی سه‌ماند. شه‌هلا محمه‌مد (داپیره) و نه‌ایهت عوسمان (تافرهت) هه‌ردووکیان رۆلئی خوڤان به‌باشی نواند. کاک سهردار شیخ سدیق، حیكاتخوانیکی باش بوو نه‌گه‌ر نه‌رسه‌لان ده‌رویش بیویستیایه، به‌لام دیاره له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که بووه قوربانی به‌رجه‌سته‌کردنی تیروانیی ده‌رهینه‌ر، تا نه‌و ناسته‌ی که بیویسته نه‌رکی سهرشانی خوئی جیبه‌جی کرد، به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی گشتی ناستی له‌شانوگه‌رییه‌که‌دا باش بوو...

په‌راویزه‌کان

(۱) نه‌و شانوگه‌رییه‌ی بریخت، ناوه راسته‌قینه‌که‌ی (سی‌خواوه‌نده‌که‌ی زیچوانه)، به‌پیی وه‌رگیتراپی راسته‌وخوئی له‌زمانی نه‌لمانی بو‌سهر زمانی کوردی له‌لایه‌ن د. نامووه، به‌لام تا ئیستا چاپ نه‌کراوه.

(۲) تاریخ تئاتر جهان، اسکار -گ- براکت، جلد اول، تئاتر رومانی.

کوته‌له‌که‌ی نه‌حمه‌د سالار له‌ناو ماچ بارانی عاشقانیدا

حه‌مید ری‌بوار (سلیمانی)

نامه‌وئی باسی په‌یامه‌ فیرکاری و ئاکارییه‌کانی شانۆ بکه‌م، یاخود به‌وئیت نه‌رکه‌کان و ئامانجه‌کانی ده‌ستنیشان بکه‌م، که به‌رۆحیکی زانستیانه‌وه ده‌یه‌وئیت چیژتیکی هونه‌ری و عه‌قلی به‌ده‌ست به‌ئینیت، به‌قه‌د نه‌وه‌ی لیره‌دا و له‌م نمایشه‌ی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ ماموستا (نه‌حمه‌د سالار) له‌و دوو رۆژه‌ی (۹-۱۰/۷/۲۰۰۱) خرایه‌ به‌ر دیدی جه‌ماوه‌ری شاری سلیمانی په‌یت به‌خمه‌ سهر دواندن و به‌دوو هینانی بینه‌رانه. به‌راستی له‌م رووه‌وه ماموستا نه‌حمه‌د له‌نمایشه‌که‌یدا سهرکه‌وتوانه‌ ئامانجی خوئی پیکا و گوئی خوئی کرد. له‌به‌ر نه‌وه ده‌لیم راده‌ی ئاماده‌بوونی وه‌رگران و ناستی هوشیارییان سه‌نگی مه‌حه‌که و باشرین پیگه‌یه‌کی جه‌ماوه‌ریمان بو هونه‌ری شانۆ په‌یدا کرد، به‌تاییه‌تی له‌ شاری سلیمانی، به‌لام پاش راپه‌رین له‌ سهره‌تای نه‌وه‌ده‌کانه‌وه له‌جیاتی نه‌وه‌ی نه‌و جه‌ماوه‌ره‌ فراوانه‌ی شانۆ بپاریزین و زیاتر په‌ره‌ی پێ بدین، که‌چی به‌پیتچه‌وانه‌وه نه‌و ئاماده‌بوونه‌ ناوازه‌به‌مان له‌ ده‌ست دا. راسته‌ دوو چه‌شنه‌ بینه‌ر هه‌ن دینه‌ ناو هوئی نمایشه‌کانی شانۆوه. جوړیکیان بینه‌ری ساده و ساکارن، ته‌نبا به‌مه‌به‌ستی خوئی و چیژ وه‌رگرتن هاتوچوئی شانۆ ده‌که‌ن. نه‌مانه‌ زیاتر ئاماده‌بوونیان له‌نمایشه‌ بازارگانییه‌کان دایه، له‌و شانوگه‌رییه‌ی هه‌یج مه‌به‌ستیکی هونه‌ری و مه‌عه‌وه‌ی به‌دواوه‌ نییه، جگه‌ له‌ ته‌هریج و پیکه‌نینه‌ی بی‌سوود و پاره‌ نه‌بیت. جوړه‌که‌ی دیکه‌یان له‌ بینه‌ری هوشیار و په‌خنه‌گر پیک هاتوون، نه‌م جه‌ماوه‌ره‌ش جه‌ماوه‌ری ده‌سته‌بژترین (جمه‌هور النخبه‌)، ده‌یه‌وئیت شت فیر بیت، له‌ کیشه‌کانی کو‌مه‌ل بگات، حاله‌ته‌ مرو‌یییه‌کانی مه‌به‌سته، له‌ هه‌مان کاتدا په‌خنه‌ش ده‌گریت و په‌هه‌نده‌کانی مه‌دلوول و فه‌زاکانی شانۆ شیته‌ل ده‌کاته‌وه. نه‌مه‌ش له‌ شانوگه‌رییه‌ چوسته‌کاندا ده‌ست ده‌که‌وئیت.

بۆیه ده‌توانین (کوته‌له‌که‌ی نه‌حمه‌د موختار جاف) له‌ جوړی دووه‌مدا پۆلین بکه‌ین. جا وه‌کو ده‌لین نه‌وه‌ی نه‌خشی هینا هه‌زاران جار پیرۆزی بیت گه‌رچی کاری شانۆبیش به‌ری ته‌نبا عه‌قلتیک نییه - هو‌کاره‌کانی سهرکه‌وتنی نه‌م شانوگه‌رییه‌ زۆرن، نامه‌وئی باسی هه‌موویان بکه‌م، چونکه‌ زۆری ده‌وئی، به‌لام نه‌وه‌ی به‌لای منه‌وه له‌ هه‌موویان گرنه‌تر و سه‌رنج راکیش بووه، به‌یه‌گه‌یشتنی هه‌ردوو که‌سایه‌تی ده‌ره‌ینه‌ر و نه‌کته‌ر سهره‌کی

شانۆگه ریبیه که بوو. دهرهینهر هونه رمه ندى به هره دار (ئه رسه لان دهر ویش) قوتابی دویتینی پالوانی سهره کی ماموستا (ئه حمهد سالار) مایه ی دلخوشییه ئه و رۆحییه ته هه بیت له نیوان ماموستا و قوتابیدا. ماموستا به رۆحیکی و هه زرشکارانه وه گوته رایه لی رینماییه کانی قوتابی دهرهینهر بیت. به راستی دوالیزمیکی هونه ریبانه ی قه شه نگیان پیک هینا. هه ر رۆحیه تی هاوکاری ئه و دوالیزمه بوو وای کرد نمایشه که به و ئه نجامه بگات و نامیزی خۆشه ویستی جه ماوهریان بۆ بکرتیه وه دوا دیمه ن له دهره وه ی نمایشدا له جوانترین وینه دا، دیمه نی ئه مه ک، وه فا به ده ست ماچکردنی ماموستا له لایه نی قوتابییه وه کۆتایی هات. دوالیزمی (دهرهینهر ئه کته ر) به سوود وهرگرتن له ئه زموون و توانای ئه کته رانی دی ئه م ده قه خۆمالییه یان گه یانده دۆخی پاگژبوون (التظهير)، که ئه رکیکی دی کاری شانۆیییه بۆ حاله تیکی دهروونی، پتویسته هه ر ده قیک و نمایشیکی شانۆیی پیتی بگات.

ئه رسته و به و باره دهروونییه ده لێ (کاکترکیس) و اتا: پاگژبوونه وه ی دهروونی مرۆف له گونا و خراپه کاریه کان دهره که ته ی ئاره زووبازی ئه ویش به خسته گه ری دوو سۆزی سهره کی (سۆزی به زه بی و سۆزی ترس).

بۆیه به ده سه ته یێانی دۆخیکی وه ها له رووداویکی میژوویدا وه کو شه هیدبوونی شاعیری جوانه مه رگ (ئه حمهد موختار جاف) له هه ره تی لاویدا و له بارودۆخیکی نادیاردا ماندوو بوونیکی زۆری ده وئ و پتویستی به کاریکی ژیرانه و چالاک هه یه، به تاییه تی ئه گه ر له گه ل رووداوه کانی سه رده مدا فۆرمه له بکرتیت. (ئه حمهد سالار) ده یه ویت پیمان بلێت ئه حمهد موختار هه رچه ند شه ست و ئه وه نده ساله به جه سه ته نه ماوه، به لام به روح هه ر له ناوماندا یه... ئه حمهد موختار نامرئ... هه تا هه تایه هه ر ده ژئ... هه ر زیندوووه و رۆژ له دوا ی رۆژ نویتسه ده بیسته وه. به پیتی ریسای دوونای دوون (تناسخ الأرواح) په نگه له جه سه ته ی یه کیکی دیکه دا بیت. (ما ننسخ من آیه أو ننسها نأ بخیر منها أو مثلها) باشه بۆ ئه و روحه له جه سه ته ی (ئه حمهد سالار) خۆیدا نه بییت، هه مان ناوی هه یه... وه کو ئه و شاعیره و به پیتی ئه وه ی بره وایه کی پته وی به جیهانی روح و رۆژی زیندوو بوونه وه هه یه و عاشقیکی دێوانه ی ریبازی سۆفیگه ریبه.

بۆیه ده بیینن دانهر هه ر به ئه حمهد موختاره وه نه وه ستاوه، به لکو دوو روودای دیکه ی له که له پووری نه ته وه بی و ئیسلامی هه له ئه ینجاره و تیه له کیشی کردوو به رووداویکی سهره کی هاوچه رخه وه.

(عه باسی جزیری و له سیداره دانی حوسین مه نسووری هه للاح) ئه مه سهرباری عیشقی بی کۆتایی نالی بۆ حه بیبه و خاکی پیروزی ولاتی شاره زوور. مانی روحی ئه حمهد موختار جاف و تازه بوونه وه ی مانی دنگی میلله ته... تازه بوونه وه به زووتنه وه ی رزگاربخوازی کورده... ئه گه ر سهرکرده کانی دویتنی جوامیرانه رۆلی خۆیان بینی و رۆیشتن، ئه وا ئه مرۆ سهرکرده ی گه نج و لاوی خۆین گه رم ها توته مه یدان، گپوتین و گه شه ده دات به بزووتنه وه ی نه ته وه بیمان.

گومان له وه دا نییه ئه و رووداوه میژوووییانه هه رده م له ویژدانی هه ر کوردیکی خاوه ن هه سه ته و به هیه چ شتویه ک ناتوانیت لیبیان دابرت، به تاییه تی له م قۆناغه ناسکه دا که ده مانه ویت ناسنامه ی خۆمان بپارێزین و بگه یین به کیانی نه ته وه بی ره وای خۆمان. له به رئه وه هونه رمه ندی راسته قینه و به هه لئویتسه ده بی سروشت له که له پوور وهر بگرتیت و له ته ک رووداوه کانی سه رده مدا یه کانگیری بکات و ئه زموون و دانه ی لێ وهر بگرتیت ژیرانه بیگونجینیت و هاو ته رب و به ئه رکی به یینیت. دیاره ده بی جه ختیش بکاته سه ر به ها جوانکاری و دهروونی و هه زریه کان وه کو پیشتر گوتم من وتاره که م زیاتر له سه ر دوون و به دوو هینانی جه ماوه ره، چه مه که کانی جوانکاری و هونه ری هه لده گرم بۆ وتاریکی دیکه. هه ر هونه ریکیش به یه ویت هه سه تی جه ماوه ر بیزوینیت و بۆ لای راکیشیانی بکات به تاییه تی له گرینگترین کاری هونه ریدا ئه ویش هونه ری شانۆیه، ئه وا ده بی متمانه به چه ند نامرزیک به سه ستیت، تابنوانیت گوزارشت له په هه نده کانی بکات و بینه ران بخاته ئه وه پری پله ی هه سه تیارییه وه، چونکه ئه وه ی وهرگر وه ری ده گرت ده که ویتسه سه ر ناستی هه سه تکردن به هه سه ت و سۆز و چه مه که کان... ده که ویتسه سه ر پله ی خاوه نداریتی رۆشنبیری بینه ر خۆی یان راده ی شاره زا بوونی چه نده له مه ر باره مرۆیییه کان؟ بۆ ئه وه ی بتوانیت تایی ته رازووی لاسه نگ هاو تا بکات، به تاییه تی ئه گه ر لاسه نگییه که بکه ویتسه نیوان ناوه وه و دهره وه ی خودی مرۆف خۆی، پاشان ده بیته له خود و دهره و به ریشی بگات. پی ده چی به دیهینانی ئه م حاله ته ش کاریکی زۆر سانا نه بیته، ئه مه سهرباری چالاک و چوستیه هونه ریبه کان که پتویستیان به شالاوی راگه یانندن هه یه (له بلاوکاره وکان و ده زگا کانی بیستان و بینین) تا سه ودا بۆ چه شنی شانۆگه ریبه که په ییدا بکرتیت و بنکه یه ک بۆ جه ماوه ره که ی دروست بکرتیت. له هه مان کاتدا ده بیته پشتگیری ده سه لاتیکیشی له پشته وه بیته چ له رووی ماددییه وه بیت یا خود له رووی مه عنه ویه وه، ده نا کاره که مه یسه ر نابیت، یا خود له رتی بنیاتنانی هیله کانی تاییه ت به شانۆوه ئه م ئه رکه بخرتیه

گەر وەك كوردنەوێ پەیمانگا و ئەكادیمیا هونەر بەكان. هەر وەها رەخنەش دەبێ رۆلتیکی بابە تییانە و بنیاتنەرانی هەبیت، بۆ پەرەپێدانی هونەری شانۆ لە لایەك و بەرزكردنەوێ هوشیاری جەماوەر و خۆشەویست كردنی ئەم هونەرە لە لایەكی دییەو، تا دەگاتە ئەوێ شانۆی بازگانێ تەنیا مەبەست چیت و نزم لە شانۆ چوست و چالاک جیا بکاتەو و اتا رۆلتیکی رەخنەگرانە لە ئاست ئەم هونەرە ببینیت.

تیپی شانۆی سالار لەو تەوی دروست بوو، هەر لە سەرەتای هەشتاكانەو ئەو پەيامە نەتەو دییە هەلگرتوو و توانیویەتی جەماوەرێکی بەرفرە تاییە تیش بۆ خۆی دروست بکات. بە تاییەتی دەقە هەلبژێردراوەکانی هەموو دەقی خۆمالتین و زۆرەوی هەرە زۆریشی لە نووسینی مامۆستا (ئەحمەد سالار) خۆیەتی. دەتوانم بلێم تیپی سالار بوو تە قوتابخانەیک یاخود ئەزمونگەیک تیایدا توانیویەتی پانتایییەکی فراوان بۆ خۆی پرەخسینیت و لە سنووری دیار و باو (المألوف) دەریچیت، خەون و خەیاڵەکان بەپینیتە دی و پەوتی ئاهەنگسازێ بەپینیتە ئارا. ئەم تیپە تەنیا رابردو و ناگەرپینیتەو، بەلکو بەگەرمتەین شیتو دەیخەمالتینیت و دەلیت: دەبێ لەگەڵ سەر دەمدا ئاوا بیت، لە فەزایەکی جیاواز و نوێ و سەر بەخۆدا هەناسە دەدات.

- دوور لە پەردە و دیکۆر و ئەندازە ئیتالی - هەلسوکەوت دەکات، کە زۆر جار ئەم عۆلە ئیتالییە ئەو فەزایانە بەرتەنگ دەکات و بەها هونەرییەکان و ستاتیکی ئەفراندن دەکوژیت.

لە کۆتایییدا نامەوێت ناوی کەس لە ئەکتەرەکانی بەینم، چونکە هەر هەموویان لە ئاستی بەرپرسیندا بوون، دەستی یەكە بە یەكەیان دەکوشم و بەهیوای سەرکەوتن و داھینانی دی...

شانۆی سالار لە کۆتەڵە شانۆیییەو بۆ شانۆی دیوێخان

لوقمان غەریب

هاوینی سالی رابردو، تیپی شانۆی سالار لە درێژەوی ئەزمونە شانۆیییە ئەفرینەرەکانی خۆیدا، لە هەردوو شاری هەولێری پایتەخت و شاری سلیمانی کۆتەڵە شانۆیییەکی نوێی بەناوی کۆتەڵەکە ئەحمەد موختار جاف نمایش کرد. ئەو نمایشە جیا لەوێ کە خۆلقاندنی تەرزێکی نوێی شانۆ و بەرجەستەکردنی فۆرم و ستایلیکی نوێ بوو لە هەمان کاتیشدا شەقانیکی گەرەبوو لە گۆمی مەنگی شانۆی کوردیدا، چونکە جگە لە ئاست کردنەوێ جەماوەری شانۆ بەو هونەرە مەزنە توانیشی قەیرانی نمایشی شانۆی کوردی کۆتایی پی بەینیت، بەوێ کە باشترین و بالاترین دەقی خۆمالتی پر لە مانا و پەندە میژوویی و کە لە پووری بەشانۆ پێشکەش کرد... هەر لە درێژەوی زنجیرە هەولەکانی ئەم گروپە شانۆیییەدا کە مەودایەکی قوولێ زیندووکردنەوێ کە لە پوور و کەلتووری دەولەمەندی بۆ خۆی دیاری کردو، ئیستا دواپین ئەلقەوی زنجیرە شانۆیییە ئاهەنگسازییەکی شانۆی سالار لە ئامادەکردنایە، ئەم جارەیان شانۆی سالار دیوێخانێ پر سەر بەر دە و بابەتی کۆنی کوردەواری کردۆتە سەکۆی گەیانندی پەيامە پیرۆزەکی هونەر... ماوەی نزیکە دی دو مانگە شانۆکارانی تیپی شانۆی سالار سەرقالی پرۆقەکردن لەسەر دیوێخانە شانۆی (ئەو رۆژە ماسی بوو بەگورگ)... ئەم شانۆیییە چوار دەمین هەولێ هونەر مەند ئەحمەد سالارە کە لە بواری نووسینی دەقی شانۆی ئاهەنگ ئامیزی خۆمالتیدا بە ئاکامی گەیانندوو، هونەر مەند ئەرسەلان دەرویش سەرپەرشتی نمایشە ئاهەنگە کە دەکات و کاری دەرھینانی ئەنجام دا و نیاز وایە لە کۆتایی ئەم مانگەدا پێشکەش بە جەماوەری شاری هەولێر بکری. رۆژنامەوی برایەتی سەردانی شوتینی پرۆژەوی شانۆی (ئەو رۆژە ماسی بوو بەگورگ) ی کرد و ئەم رپپۆرتاژەوی ئامادەکرد...

سەرەتا لە مامۆستای هونەر مەند ئەحمەد سالارمان پرسی بۆ ئەم جارەیان دیوێخانە شانۆییان هەلبژارد، ئەویش لە وەلامدا وتی: دیوێخان و اتا ئەو شوتینە کە لە کوردەوارییدا لە دیرینەو شوتینی بوو خەلکی رووی تی کردوو، لەوێ هەوال و باسوخواس و لاوک و بەیت و حەیران و ھاقەبەتی سەیر سەیر گتیراوەتەو و شوتینی ئەفسانە و داستانەکان بوو. شوتینی هونەر مەندان بوو کە هونەری خۆیانێ تیا بنوین.

کهواته چوارچینو به کمان بۆ خواستوو له که له پووری دیرینی گرانبه های کورده وه، وه که دارپژراوه. رووداوه که ش زاده ی بیری خۆمه و سه ره ه لداوی واقعی رۆژگار که به تیکه ل به خه یالکی داستانی...

له پرسیارکی تردا له مامۆستا سالارمان پرسى بۆچى ماسى بوو به گورگ ئه ویش له وه لامدا وتی...

پهنگه ناو نیشانه که سه رسور هینه ر بیت و مایه ی تیرامان بی... بۆ ماسى ده بی به گورگ، به لئی کاتی که تیرۆره کان ئالۆز ده بن. واتا له ئاستی ده ستپاکى و سپارده ییدا نه میتی، کاتی تای ته رازوو ه کان نه نگ بی... له دیرینه وه و له و رۆژوه ی شانۆ سه ری ه لداوه، ئیستاش و به رده وه ام له ئاینده شدا به دوا ی راستکردنه وه دا گه راوه، شانۆ که نه نگى و له نگییه ک ده بی نه ده سته وه سان ناوه ستی و هه ولئى راستکردنه وه ی ده دات.

پاشان پرسیمان هیتلی درامی چۆن نه نگییه کان له رووداوه کاندای به رجه سته ده کات. هونه رمه ند ئه حمده سالاریش وتی: کاتی که خه و نه میتی، خه و بینیش نامینی، شاریک گرفتاری ده ردی بی خه وى ده بی و خه وزران دروست نه بی... واتا لیکدان وه ش ئالۆز ده بی و له جیی خویا نامیتی، کهواته خه و نه کان سه ره وه ژووور ده بنه وه و ئالۆزه بار دیته پیشه وه، کهواته ئیمه ده مانه وئى نه نگى نه هیلین و راسته ریتگا که بدۆزینه وه... کاری شانۆش کوششیکی به رده وه امه بۆ راستکردنه وه، ئه مه ئه و شانۆیییه که خۆی له به ره ی کیشه گه وه که دا ده بی نه. واتا ئه مه جیا وازییه که له شیوه راها توه کانی په چه گرتووی شانۆیییه کانی تر و مه لۆتکه یه کی نوئییه و به کوردی له دایک بووه...

له م نمایشه ئه هه نگیسه ییدا نزیکه ی سی شانۆکار و ده نگ بیژ و مۆسیقا کار و هونه رکار به شداری ده کهن. هه ندیکیان ماوه یه کی درێژه سه رقالتی کاری هونه رین و تیا ییشیاندا هه یه که سه ره تای به خششی کاری هونه ریه تی. له پرۆقه که دا له هونه رمه ندی شانۆکار قادر مسته فامان پرسى سه باره ت به م به ره مه نوئییه ی شانۆی سالار ئه لیتی چی؟

- بیگومان ئه مه ش یه کیکی تره له ته قه لاکانی مامۆستا ئه حمده سالار که سالانیکی دوورودرێژه بۆ پیناسه کردنی شانۆی کوردی سه رقاله به هینانه دییه وه... ئه م ده قه کوردیه که که لتووور و که له پووری به شیوه یه کی ئه فرینه رانه خستۆته ژیر ده سه لاتى خۆیه وه باس له ئالۆزییه کانی سه رده م ده کات و له شیوازی باسوخواسی ناو دیوه خاندای به رجه سته ده کرى، به کئى له و باسانه ی ناو دیوه خان چیرۆکی پاشایه کی خۆیه رسته و ته نها له خزمه تی ده ست

و دایره که ی خۆیدایه منیش ئه و رۆله ده گێرم، هیوادارم تیایدا سه رکه و تووبم. سه باره ت به م ئه زمونه شانۆیییه هونه رمه ند عه باس ژاژله یی که رۆلی کاکه حه مه ده بی نه وتی:

من سالانیکی دوورودرێژه له شانۆدا کار ده که م، به لام گه وه ترین خه ونی من ئه وه بووه که له گه ل کۆمه له هونه رمه ندیکی ئه فرینه ری وه ک تیپی شانۆی سالاردا کار به تاییه تی مامۆستای گه وه ئه حمده سالار... به راستی کاری شانۆیی ته نها ئه وه نییه که گروپی ده قییک هه لبرێرن و کاری له سه ر به کهن، به لکو شانۆ ده بی له خزمه تی دۆز و رۆژگار کانی خۆیدا بیت و فاکته ری راستکردنه وه ی خه وش و هه وله کانی سه رده م بیت... ئه م ئه زمونه ی ئیمه هه ولتیکه بۆ په نجه خستنه سه ر ئه و ناله بارییانه ی که وه ک مۆته که سه رسنگی رۆژگار که یان گرتوه. هونه رمه ند ئه رسه لان ده رویشیش به سه لیه ی وردی هونه رییانه ی خۆیه وه سه ره رشتی ئه هه نگه شانۆیییه که مان ده کات ئومیده وارین که ئاستی به رزی ئه و ده قه جوانه به رجه سته به کهن.

پاشان هونه رمه ند هه ردی سه لاح که یه کیکه له مۆسیقا کارانی شانۆیییه که سه باره ت به م ئه زمونه ی شانۆی سالار و به شداری ئه وان وه ک کۆمه لئى له هونه رمه ندانی شاری هه ولیر وتی:

ئه مه یه که مین جاره کاری مۆسیقا له ئه زمونه شانۆیییه که دا ده که م، هه موو ئه و براده رانه ش که پیکه وه کاره مۆسیقییه کان هه لده سوورین قوتابی په یمانگای هونه ره جوانه کانی هه ولیرین... کاره کانی مامۆستا ئه حمده سالار سیما و په نگیکى تاییه تی هه یه که شانۆی ئه هه نگ نامیزییه، ئیمه ش به پتی توانای خۆمان برکه مۆسیقییه کان ئاویتته ی شانۆیییه که ده کهن، زۆریه ی ناوازه کان فۆلکلۆرین و هه ندی قه سیده ی شیعریش هه یه که ئاوازه مان بۆ داناوه. ئیمه زۆر خۆشحالین به م به شدارییه له گه ل ئه م کاسته هونه ریه دا به هه موو ئه و خۆشه ویستییه ی له تیپی شانۆی سالاردا بۆ هونه ر بینیمان که پیشتر له دووره وه بیستبوومان.

خاتوو کۆچه ر نوری که ئه کته رتیکی به توانا و دیاری ئه مرۆی شانۆی کوردیه سه باره ت به رۆلی خۆی له م شانۆیییه دا وتی:

من رۆلی خه جاو ده بینم، رۆله که م باس له ئا فره تیکی قاره مان ده کات که خیزانی کامه رانی پاله وانى شانۆیییه که یه... ئه م ئا فره ته رۆژانه له گه ل رووداوه کاندای ده ژى و هه لۆیستی دیاری خۆی هه یه، له راستیدا له وه ته ی له م تیپه ئازیه دا کار ده که م رۆژ

له دواى رۆژ كارى چاكتر و داهينانى نووتتر ده بيمم كه بۆته مایه‌ی ده‌وله‌مه‌ندبوونی ئەزموونی هونەریم...

دواتر هونەرماند نەژاد شیخ کامیل سەبارەت بە بەشداربوونی لەم شانۆییەدا وتی:

مامۆستا سالار زۆر بە جوانی توانیویەتی مامەڵە لە گەڵ ڕووداوەکاندا بکات شێوازێکی داهینەرانه هەندێ دیاردەى نامۆی ئەم رۆژگارە، بە شێوەى بەیت و چیرۆکی داستانیدا، ئاوێتەى یەکتەر بکات و مێژوو و کەلتوور و کەله‌پووری تێادا زیندوو بکاتەوه. ئەم شانۆییە ئێمەى هونەرماندان لەوه ئاگادار دەکاتەوه که له ڕووداوەکانى ئەم رۆژگارە بە ئاگابێین و خەوش و ناله‌بارییەکان بەم هونەرە مەزنە بەرجەستە بکەین. من یەكەم جار لە گەڵ تێپى شانۆى سالاردا بەشدارى کارێكى شانۆیى دەکەم. دەتوانم بڵێم ئەزموونێكى نوێیە بۆ من و بگره هەموو بەشداربووانى شانۆییەکە. بۆ ئموونەى قسەکانم لە دیمەنێکدا مامۆستا سالار دەلێ (له رۆژى نیوه‌رۆدا گورگ بەرۆکت دەگرێ، شەرە ئیتر هاتووە نەیکەین خوا دەمانگرێ)...

ساتە چرکەکانى پڕۆڤەى نمایشەکە دروست لە کۆر و دیوانى دیوه‌خانیکی گەرموگورى کوردەوارى دەچیت لە چەند لاوه شەرە شیعر و گێڕانەوه‌ی داستانى پڕ لە ئەفسووسى بە تام و چێژکە گۆتێگران و ئامادەبووانى دیوه‌خان واق و پىماو دەکات و لە دنیاى یەکی ئەفسوونایى دوور لە واقیعدا گێژەنیان دەدات... ئەمەش ئەو پرسیارەى لا دروست کردین که ئاخۆ دەتوانین لەمەولا ئێمەى کوردیش لە کۆت و بەندەکانى شانۆى کلاسیکی و کاریگەرییەکانى شانۆى جیهانى و چوارچێوه‌ باوه‌کانى شانۆى ئیتالی هەندێ خۆمان دوور بخەینەوه و مۆزک و خەسلەتێکی تاییه‌تى خۆمالی بەم هونەرە جوانە ببەخشین. لە وه‌لامیشدا هونەرماندى دەرھینەر ئەرسەلان دەرۆیش وتی...

لەم شانۆییەدا لە تەقەللای ئەوه‌داین که زیاتر لە ڕوخسارى ئەو شانۆییە نزیك ببینەوه که خەسلەتەکانى شانۆیەکی کوردی خۆمالی تێادا بەرجەستە دەبیت، هەلبەتە مەبەستم لێرە تەنها ئەو پرده نییە که ئەم ئاراستە شانۆییە لەنیوانى کەله‌پوور و پرسەکانى ئەمرۆی ژبانی کۆمەلگای کوردەواریمان بەیەکەوه ببەستیتەوه، بەلکو شێوازی نمایشەکە لە سرووتیکی ئاهەنگسازى خۆمالییدا و لە دەستووری کۆبونەوه‌یەکی کوردیدا پێشکەش دەکریت که بەتێکرایى توخمەکانى ڕەسەنایەتى هونەرەکەمان و ناسنامەى نەتەوه‌ییمان دەرده‌خات. ئەم شانۆییە که لە دیوه‌خانیکی کوردەواریدا و بەشێوه‌ی شانۆی

بازنەیی نمایشەکەى دارپێژراوه، هەولێکە بۆ دەربازبوون لەو هەستى پاشکۆبەتییەى که بەرده‌وام پڕۆسە و دید و شێوه‌ی پێدەکردنى کارەکانمان، لە دامینى فەرھەنگ و کەله‌پووری رۆژئاوا پیدا دەهێلتیتەوه. راستە شانۆ زاده‌ی مێژووی شارستانیەتى کورد نەبووه و ئێمە نەمان بەخشێوه بەوانى تر، بەلام ئەو رێگا ئەوه ناگریت که لە فەرھەنگ و شێوه‌ی ژبانی خۆماندا مومارەسەى بکەین. کێ وتوویەتى ببینەرى کورد پێى خۆشە بەشێوه‌ی رۆژئاوایی واتا لەو هۆلی شانۆییەى که بەپاکەتى ئیتالی (ناسراوه نمایشە شانۆییەکانمان پێشکەش بکەین. یان بوونیادی درامى دەقەکانمان بەشێوه‌ی بېنراو و بەش دابپێژریت... هتد)، بۆیە دەکرێ سوود لەو کەله‌پوورە شانۆییە وەرگیرین، بەلام لە میانەى کەرەستە و بابەت و توخمە زیندوووەکانى ژبانی کوردەواریمان، ئەمەش بەخۆ بواردن لەوه‌ی که هەولەکانمان بۆ پێرۆزکردنى کەله‌پوور و سێکردن و ئەتنۆگرافی کردن بېت، بەلکو بۆ ئەکتیڤ کردنى ئەو کەله‌پوورە لە پرسەکانى ئەمرۆماندا، (شانۆى سالار) کارى بۆ دەکەین...

گومانى تێادا نییە که لە رۆژگارى ئەمرۆدا بزاقى شانۆى کوردی لە باریکی سستدایە، ئەم خەوشەش بەهەولێ جددی و داهینانى نوێ و تەقەللای هونەرماندان کۆتایی پێدیت. تێپى شانۆى سالار ئەرکیکی گران و بەنرخى لەم بواردەدا خستۆتەگەر لە رۆژگارێکدا ئەزموون دواى ئەزموون بەنۆتکارییەوه پێشکەش دەکات که تا بلی پشتیوانى و هاندان کەمە بۆیە بۆ بووژانەوه‌ی ئەم هونەرە مەزنە و جوانە پێویست بەپشتگیری و بەدەنگەوه هاتنى دلۆسۆزانە... رۆژانى نمایشیش ئەفراندنیکی تری شانۆى سالار دەبینین.

ناسنامەى شانۆيەى له گەڤەبووندا

(ئەو پرۆژەى ماسى بوو بەگورگ)

چەند سەرنج و تىروانىنىك

تارىق كارىزى

له هەشتاكانى سەدەى رابردوووه هونەرمانەند (ئەحمەد سالار) خەرىكى گەڤەكردن و دامەزراندنى تەرزە شانۆيەى كوردىيە، كه مۆرك و خەسلەتى نەتەوهيبيانەى كوردى بەروونى پىتوە ديار بىت. وەك هەر كارىكى دى پرۆژەى شانۆى كوردى هەر دەبى بىرۆكەيەك بووبىت و ئەحمەد سالار وەك هونەرمانەندىكى شارەزا و بەئەزمون خاوەنەتەى و كار بۆ پىيادەكردنى دەكات.

هەلبەت شانۆ وەك هونەرمانەى سەرەكى و ناسراو لەسەر ئاستى جيهان مېژووى گەشەكردن و سەرەتاي پەيدا بوونى ديار و ئاشكرايە، هەردوو گەلى گرىك و رۆمان له چەند سەدەيەكى بەر له زايين ئەم هونەرمانە خەمەلاند و پيشكەش بەكەلتورى جيهانيان كرد.

ئەم بىرۆكەيەى گەڤەكردنى تەرزە شانۆيەى كوردى له رووى پراكتيەى هەرگيز كارىكى ئاسان نىيە، بۆ ئەوهى مۆركىكى كوردانە هەمبەر بەناسنامەى شانۆيەى بەرپەوا بزايين، دەبى چەند توخمىكى هونەرى شانۆ مۆركىكى تايەتمەندى كوردانەيان پىتوە بىت، بەخشىنى تايەتمەندى و خۆجىيەىمانەش بەهونەرمانەى كه رەگورپشەى بۆ نزيكەى (۲۵) سەدەى بەر له ئىستا دەگەرپتەوه، كارىكى ئاسان نىيە. له گەڤە ئەوشدا دەرگاي ئەزمون و داھىنان و وەگەر خستنى توخم و رەگەزە كارا و بەرجەستەكانى هەر كەلتورىك دانەخواوه، كه ئەم فاكترانە تىكرايان دانە سووديان لى وەر بگيرىت له پىناو تاقيكردنەوهى مۆرك و تايەتمەندىيەكانى كۆلتورى نەتەوهيەك له پانتايى يەكەى له هونەرە دىرەنەكانى مرقاىە تيدا.

له هۆلى نەيشەكەدا

وا باوه نەيشەى شانۆيەى له هۆلىكى لاكيشەييدا بگريت، گەر له دەروەشتيشدا نەيش پيشكەش بگريت، هەمان بنەماكانى نەيشەى شانۆيەى رەچاوه كرين، ديارترين بنەماى هەر

نەيشەى نامادەبوونى دوو رووبەر و دوو پانتايى، رووبەرەىك بۆ نەيش (تەختە شانۆ) و رووبەرەىك بۆ بىنەرمان (كورسى و سەكۆى دانىشتن).

(ئەو پرۆژەى ماسى بوو بەگورگ) نەيشەى شانۆيەى بوو له پرۆژانەى (۲۰۰۲/۲/۱۴) بەدواوه ماوهى چەند رۆژىك له لايەن (تەيبى شانۆى سالار) له هۆلى دەزگاي شەهيد له شارى هەولێردا پيشكەش كرا.

پرۆژى (۲/۱۷) كه چوومه هۆلى نەيشەكە، يەكەمىن شت كه سەرنجى راکيشام تەيبەراندنى بنەماى دوو رووبەرى (تەختەى شانۆ + بىنەرمان) بوو.

هۆلىكى ئاسايى و مام ناوەندى بوو، بىنەرمان و تەختەى شانۆ تىكەڤ بەيەكدى بىوون، هيل و دابرىك له نىوان بىنەرمان و نەيشكاراندا نەبوو، سى ريزە كوردى لەمبەر و لەوبەرى هۆلەكە بەدريژايى ريزكرا بوون. نەيشكاران له رووبەرى ناوەراستى هۆلەكەدا نەيشيان دەكرد، كه رۆڤيان نەدەما هيج پەردە و كەوالىسيك نەبوو تا بچنە پشتىيەوه، بەلكو هەر تىكەڤ بەجەماوەر (بىنەرمان) دەبوون و له پەراويزى شوينى دانىشتنى ئەواندا دادەنشتن.

تەيبەراندنى بنەماى دوو رووبەرى له نەيشەى (ئەو پرۆژەى ماسى بوو بەگورگ) زەمىنەيەكى واى سازكرد، كه گۆرانيكى گشتى بەسەر سىنوگرافيا و ئەمۆسفىرى نەيشەكەدا بىت، تىكراى بنەما و رەگەزەكانى شانۆ و نەيش كەوتنە دۆخىكى تازەوه، كه ئەوهى فەرزكرد سەرلەنووى بىر له رىكخستنەوه و گونجاندنەيان بگريت له گەڤە ئەو گۆرانهى له ئاكامى تىكەڤبوونى هەردوو رووبەرەكەدا هاتە ئاراوه.

ديكۆر له نەيشەكەدا

وەك ئاشكرايە دىكۆر يەكێكە له رەگەزەكانى شانۆ، دىكۆر هەول دەدات شوينى نەيشەكە له لای بىنەرمان وەك شوينى دراماكە و شوينى روودانى دراماكە پيشان بەدات، دىكۆر بىت بەو دىكۆرەى بۆ نەيشەكەى نامادە دەكات، رۆڤىكى كارىگەرى هەيه له سەرخستنى نەيش. هەميشە وا باوه كارى دىكۆر بىت له رووبەرى تەختەى شانۆدايە، هيج نامادەبوونىكى له رووبەرى بىنەرماندا نىيە، چونكە كارى ئەو له چوارچىووى كوردەى نەيشكردنەدايە نەك كوردەى بىنەرمان و تەماشاكردن، تەنانهت ئەم كاتەش لەنيو شانۆدا وا باوه شوينى هەريەك له كوردەى نەيش و كوردەى تەماشاكردن جياوازه.

جا بۆيە لەم نەيشەدا كه هەردوو شوينەكە بوون بەيەك، كارى دىكۆر بىتەيش كەوتە بەر

گۆرانىكى بىنەرەتى، بەپىيى بىنەما باۋەكانى شانۆ دىكۆرىست لە رووبەرئىكى كەمدا كارى دەکرد، ئەو رووبەرەى ئەو كارەى تىدا دەکرد تەختەى شانۆ بوو، واتە شوپىنى نمايشكردنەكە (رووبەرەى نمايشكردنەكە) بوو. ھەرۋەھا ئەو لە گۆشەيەكى (۱۸۰) پلەييدا كارى بۆ بىنەرئىك دەکرد كە ھەر بەيەك ئاراستە تەماشاشا دەكات.

بەلام لەم نمايشەدا دىكۆرىست ناچار بوو لە تىكراى ھۆلەكەدا كار بكات و جوگرافىيائى كارى ئەو سەرلەبەرى ھۆلەكەى گرتوتەو، چونكە لەم نمايشەدا ھىلىئىكى داپر لەنيوان رووبەرى نمايش و رووبەرى بىنەراندانەماو، ھەردوو رووبەرەكە تىكەل بەيەكدى بىوون و دەكرى بلىين بىوون بەيەك رووبەر.

لەو يەك رووبەرىيەدا ھەر چوار ديوارى ھۆلەكە و سەرلەبەرى مېچى ھۆلەكە و زەويى ھۆلەكە رووبەرئىك بوون بۆ كاركردنى دىكۆرىست و سەرنج و تەماشاشاى بىنەران. ھەلبەت گۆشەى تەماشاكردن تەنيا بۆ يەك لا و لە سنوورى (۱۸۰) پلەدا نەبوو، بەلكو گۆشەى تەماشاشا بەشپۆيەكى بازەيى و بۆ ھەموو لايەكان بوو، بۆيە دىكۆرىست ناچاربوو لە ھەموو ئاراستەكاندا كار بكات، زەويى ھۆلەكە و مېچەكەشى و ھەر چوار ديوارى ھۆلەكەش رووبەر بوون بۆ كارى دىكۆرىست و دىكۆر سەراپاي ھۆلەكەى داگرتبوو.

رووناكى و مۇسقىا

لەم نمايشەدا رووناكىيىش سنوورى دوو رووبەرى پرىبوو، چونكە ھەر لە بىنەرەتدا نمايشەكە لە يەك رووبەردا بەرپۆيەچوو، ھەرچۆنئەكتەر دەھات و دەچوو لەمسەر تا ئەوسەرى ھۆلەكە، رووناكى دەبوو ئامادەبوونى ھەيىت.

بەم جۆرە بۆ كەسىكى كە ئەركى جىبەجىكردنى رووناكىيى دەكەوتتە ئەستۆ لە نمايشىكى لەم جۆرەدا، ناچارە ئەرك و زىرەكەيەكى زۆرى تەكنىكى و تىوورى بكىشى تابتوانى رووناكى پىيوست بۆ نمايشەكە دەستەبەر بكات. واتە كارى رووناكى لە رووبەرئىكى بەربلاو و لە مەزەندەى پىش وەختە بەدەردا ئەنجام بدرت. ھەر بۆيە خودى دەرھىنەر (ئەرسەلان دەرۆيش نەخشەى دىكۆر و رووناكى جىبەجى كرەون، واتە لەبەر فراوانىيى رووبەرى دىكۆر و رووناكى، لەم شانۆيىيەدا ھەربەك لە دانا سەلاح، رزگار ئىبراھىم، شۆرش عەبدولرەحمان، كاروان رەشىد، بەختيار ئىبراھىم و محەمەد ئەحمەد دىكۆر و رووناكىيى نمايشەكەيان جىبەجى كرد.

بەپىچەوانەى شانۆى ئاسايى، مۇسقىيائى نمايشەكە لە پشتى پەردە و پەنامەكەيەو ھەدەھات، بەلكو گروپى مۇسقىقا لەسەر سەكۆيەكى نىو ھۆلەكە و بەردەمى بىنەران مۇسقىيائى دەژەنى و گۆرانىيان دەگوت و لەم بەرپۆيە پىك ھاتىبوو؛ ھەردى سەلاح-ى گۆرانىيىت و كەمانچەژەن، چالاک رەزا-ى گۆرانىيىت، عەلى حوسىن-ى سەنتوورژەن، چىبايى كەمال-ى عوودژەن، ئارام كەرىم-ى دەفژەن.

شانۆى سالار و شانۆى لالش

ھونەرمانە ئەحمەد سالار و تىپى شانۆى سالار سالانىكە كۆشش دەكەن بۆ گەللەكردنى شانۆيەكى مۆرك كوردانە، لەو شانۆيەدا زۆر بەچرى ھانا وەبەر كۆلتوورى كورد براو. بەھەمان شانۆى لالوورى لالش كە لەسەر دەستى ھونەرمانەندان شەمال عومەر و نىگار حەسىب قەرەداغى كە ھاوسەرى يەكن، دامەزراو، ئەو دوو ھونەرمانەندە لە قىشەنناى پايتەختى نەمسا لالوورى لالشيان دامەزراندوو، كار بۆ بەرپاگردنى شۆرشىك دەكەن لە بوارى شانۆى باو، ھەول دەدەن گشت چەمك و بىنەما و توخمەكانى ئەو شانۆيە بگۆرن. بۆ بەدپەيتانى ئەو مەبەستە (مانىفىست) تىكيان راگەياندوو و لە نەمسا و ولاتانى ئەوروپا و ولاتانى دىكەى جىھان نمايش پىشكەش دەكەن.

شانۆى سالار لە نمايشى (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ) لە ژمارەيەك خەسەتەتدا لەگەل شانۆى لالش لە يەكدى نىك بوونەتەو، دەكرى لە چەند خالىكدا ھەندى لە بىنەماكانى ئەو لە يەك نىكبوونەو دەيەى نىوان ھەردوو شانۆكە بخەينە روو:

۱- ھەردوو كىيان ھۆلى نمايش وەك يەك رووبەر تەماشاشا دەكەن نەك، دوو رووبەرى لە يەكدى جودا.

۲- ئەكتەر (نمايشكار) ئازادىيەكى زۆرى ھەيە لە پۆسەى نمايشكردندا.

۳- ھەردوو شانۆكە بەرەستىك لەبەردەمى بىنەراندان ناھيئەتەو، كە ئەگەر جورئەت بكات و بىھويت بىتە نىو نمايشەكەو.

۴- چەمكە باۋەكانى بەشداربووانى نمايش و ناو و پىناسەكانىيان لەھەردوو شانۆى سالار و لالش دەگۆرتىن، لەمەشدا رەچاوى گۆران لە ئەرك و پەيوەستىيەكاندا كراو.

۵- لە ھەردوو شانۆدا دەق تىكويىك دەشكىندىت.

گهلى كورد دوو كولتوورى هه به، كولتووريكى نووسراو كه شيعر برپه پشستيه تى، كولتووريكى زاره كى كه به فولكلور ناسراوه، كولتوورى دووه ميان زور گه وره و دهوله مهنه و هه مه رهنه گه. كولتوورى نووسراوى شيعرى كوردى، نه مازه شيعرى شاعيرانى كلاسيكى كورد، به كيكه له و ره گه زانه كى دهقه كانى شانوى سالار پشتيان پى ده به ستيت، خوهر ده بى و ابيت، چونكه شانوى سالار له بنه رهدا شانويه كى نا هه نكسازه و پشت به رسته و دهسته واژه پى له ريتم و ناواز ده به ستيت، هيچ ده قيكيش هينده شيعر ليتوان ليتوى ريتم و ناواز نييه.

جا ده بى نه وهش بلتين كه دهق له بوته شيعردا چه شنى برووسكه وايه، به زمانى كى چى و هيمه گه رانه و اتا به دهسته وه ده دات، زور جار نه و زمانه قابيلى راقه و ته ئويل كردن ده بيت، كه هر چه ندى به لاي ته ئويل و هيمه گه ريدا بچيت، نه وه نده له ناواز نييه.

له نمايشى (كوته له كهى نه حمده موختار جاف) دا كه تىپى شانوى سالار له هه وليتر و سليتمانى نمايشى كرد، دهقى شانوييه كه به راده يه كى زور پشتى به شيعره كانى نه حمده موختار به گى جاف به ستبو، له و نمايشه دا به راده يه كى سيمى دهق و ناوه روكى بو بينه ران روون ده بووه وه، نه مازه كه ژيان و به سه رها ت و شيعره كانى نه حمده موختار به گى جاف له نيئو نه دهب دستان و روشنيراندا نامو نييه و نه نامونه بوونه يارمه تيدر بوو بو نه وهى له ديالوگى نيئو نمايشه كه و هيمه گه ريد بگه ن.

به ديدى من خالى لاوازى له نمايشى (نه و روزه ماسى بوو به گورگ) و نبوونى دهق بوو، نازانم... ده شى نه و نبوون و نادياربوونه دهق به شىك بيت له و هه وه لى هونه رهنه نه نه حمده سالار و تىپى شانوى سالار ده يدات بو گه لاله كردنى شيوازه شانويه كى كوردى، هه رچونيكى بيت بو منى بينه ر كارتيكى نامو بوو. له و نمايشه دا به يته شيعر ده هات و كه چى زور كه م تيكه له به نه مۆسفيرى نمايشه كه ده بوو، ديالوگى كار هكته ره كان به سه ر رايه لى هيلتيكى دراما ييدا رچكه يان نه ده به ست، بو نه وهش ناچم كه جه ستى پيكهاته ي دراما له م جو ره نمايشه دا مه به ست بيت كه تيكوپيك بشكيتن دريت، ... بو نا؟ ده سا نه وه نه زموونيكه هه موو بيروكه يه ك نه وه هه لده گريت بخريته وارى پاراكتيكه وه، هيچ نا هه ر بو يه كلا كردنه وهى بيروكه كان و ساغ كردنه وهى راده ي شيان و نه شيان يان بو جوشدان يان له نيئو دنباى شانويه ك كه به ريوه به له دا يك بيت.

شانو كارى ناسراوى كورد نه حمده سالار، كه شانى دا وه ته بهر به جيكه ياندى نه م پرۆژه گه و ره به (پرۆژه ي دامه زاندى شانوى كوردى)، ناكرى باسه كه مان به ده ر بيت له بيروراكانى نه و له باره ي پرۆژه كه ي.

له ژماره (3620) ي رۆژى (20/2/2002) ي رۆژنامه ي (برايه تى) دا. نه حمده سالار له باره ي نمايشه كه و توويه تى: (نه و رۆژه ي ماسى بوو به گورگ، دوا هه نكاو و دوا هه ولمه بو هينانه دى نه و شانو كورده وارييه نا هه نكسازيه كه نا واته، نه م جار ه يان له شيوازى ديوه خانيدا سه رگوزشته يه ك له ريكاي ده ست يه ك له نا هه نك گيرانه وه ي ده گير دريتته وه. سه ر بورده ي شارتيكه گرفتارى په تاى خه وزران دن دهن، نه و ده مه ها و تا كان نا ها و تا دهن و پيوه ران نا لوز دهن و ده شيوين، هه رچون كه خه و نه ما، خه و بينيش ناميتى و نه و ده مه ليتكدانه و هه كانيش له شوينى خو ياندا ناميتن.

كه واته كار بو هينانه وهى دادوه رى، نه و دادوه ريه ي كه به كو شش پارسه نكي نه نكييه كان ده داته وه. نه وهى ده مه وى وه ك ديار ده يه كى نوئى نا مازه ي بو بكم ره نك رشتنه... به و شيوه يه يه كه پتر له شيوازى داستانه خه يالييه كاندا خوئى ده نوينى، نه مه ش جو ره خواستنيكه بو نه و شانويه كى كه ده بى به پرديكي زيرينى توندوتول).

هونه رهنه نه نه رسه لان ده روئيش شانوكارتيكى چالاكى نه وهى نوئيه، به كيكه له و شانوكاران ه ي به رده و ام له پيوه نديدايه له گه ل كارى شانويى و دنباى بينه راندا. نه رسه لان ده روئيش نه خشه ي ديكوور و رووناكيبى نمايشه كه ي جيبه جى كر دووه، هه روه ها ده ره هينه رى نمايشه كه شه.

هه روه ها له هه مان ژماره ي رۆژنامه ي (برايه تى) دا نه رسه لان ده روئيش ده لى: (ده ميتك ساله شانوكارانى كورد له هه ولى دارشتنى شيوازه شانوييه كى كورده وارين، كه سيمى و روخسارى نه ته وه يى و ژيارى نه م گه له به ديار بخات. شانوى «نا هه نكسازى» ش ره نكه ديار ترين ته قه للاى نه و پيناو و مه به سته بيت، بو يه هه ر ده بوو له ده ستوورى شيوازى نمايشيدا بگه رين به شوين نه و تا يبه تمه نديتبه ي كه زياتر رواله تى نه و شانو كورده وارييه به رجه سته ده كات، كه ده مانه و يت «شانوى ديوه خان» گونجاو ترين شيوازه شانوييه كه له گه ل نه و ته رزه نا هه نكسازيه بگونجيت).

دەرھیتنەری (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ) لە بارەى کردەى دەرھیتنانى نەمەشەى دەتەى دەتەى: (... من بۆ ئەوەى نەمەشەى لەم جۆرە نامادە بەکەم پیتوبستە ھۆلەى روتەنى کۆبوونەوہى یەکتەى لە فەرمانگە و دەزگاکان بگۆرم بۆ دیوہخانەى شانۆى و تەوای کەلوپەلى پروناکى و شویتى نەمەش و شویتى دانەشتنى جەماوەر و... تاد، ئیدى لەو فەزا دەستەشەنکراو و تەنراو بەبەنەرەدا، جیوانەندى زیاد لە (۲۰) ئەکتەر کە زۆرەى ھەرەزۆریان پیتەر بەو شەوہە کاربان نەکردوو، ئەرکەى ئاسان نەبوو، بەلام دەستۆزى و پروابوون بەو پایەمە پیرۆزەى کە ھونەرەندى کورد پیتى سپێردراو، گرتەکانى لە پیتە ئاسان کردین...).

کەسانى نەمەشەى

لە بەشەى پیتشوتەى ئەم نووسینەدا گوتمان کە شانۆى سالار ھەر بەچەشنى شانۆى لالەش، کۆشش دەکات گۆرانى بەرپەتەى لە تەیکراى خەسەتەکانى شانۆدا بکات.

لە نەمەشەى (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ)، لە برى (ئەکتەر) زاراوہى (ئەھەنگەتەران) بەکارھاتوو، بەتایبەتەى کە مەبەست ئەوہو نەمەشەى شانۆىیەکى لە کەشەى دیوہخانەى کوردەواریدا بەرجەستە بکەیت. ئەکتەرىش لە دیوہخانەى کوردەواریدا جیتى نەیتتەو، بەلکو خانەخوئ و مەیاندۆست و پەیانماقوول خاوەنى دیوہخانەى، ئەو بەزموپەزمەى بۆکات بەسەربردن لە دیوہخانەدا پیتشکەش دەکەیت ھەر دەبێ لە چوارچیتەى ئەھەنگەدان، ئەو کەسەى ئەھەنگەش پیتشکەش دەکات پە پیتستى زاراوہى (ئەھەنگەتەران).

لە نەمەشەکەدا ئەھەنگەتەران ئەمانە بوون (ئەحمەد سالار - کامەرەن، عەبدولقادر مستەفا - پاشا، عەباس ژاژلەبى - خالە حەمە، کۆچەر نوورى - خەجاو، نەژاد شەخ کامیل - ھاورى، رزگار سدیق - دادوەر، دانا سەلاح - دانا، جەلیل سەعید - ھەزیر، سەردار شەخ سدیق - حەیکایەتخووان، شەھلا مەھمەد - داپیرە، رزگار عەلى - نیاز، نەبەیات عوسمان - ئافەت، ھەلید عارف - مامۆستا، سۆران جەمال - قوتابى، دیلمان عەبدولرەحمان - قوتابى، شکار عوسمان - قوتابى، چەیا مەھمەد - مندال، شەنگە ئەحمەد سالار - مندال، کەنار عەبدولرەحمان - مندال).

خاتوو (رەمزىە قادر) یش جلوبەرگ و ئیکسەسوارى نەمەشەى جیتەجى کرد...

دەرھیتنى شانۆى لە نەخشە و پلانەى نویدا...

جەلیل سەعید

گەرچە ماوەى چەند سالتیکە تەوای رۆژنامە و گۆتار و کەنالە تەلەفزیۆنى و رادیۆییەکان، ھەر ساتە ناساتیک باس لە قەیرانى شانۆ دەکەن، گواہ لەم قۆناغەدا شانۆ لە قەیراندا، ھەر بابایە و بەمەزەندەى خۆى پابەستى دەکات بەدیاردەبەکەوہ کە زۆرەى دیاردەکانیش، بەرپۆزگار و قۆناغەکانى ژبانى سیاسییەوہ دەبەستیتتەو، بەلام نەشە ھەر بوتەیت قۆناغى ژبانى سیاسى بەلکو ئەوہندەش پەبوەندى بەھونەرەندان و شانۆکاران و پەسپۆرانىبەوہ ھەبە، بەو مانایەى ئەگەر شانۆ دەکەیت، با فاکتەرى ھەرە سەرەکى بەرھەمەتەیان و پیتشکەشکردنى شانۆکاران تەنیا پیتشکەشکردن و ژمارەى کار نەبیت بەلکو پیتوبستە ھیتدەى ئەوہش کە بىر لە پیتشکەشکردن دەکەیتتەو، با بىر لە ئاستى بەرزى ھونەرى و بىرى ئەو کارە درامییەدا بکەیتتەو، بەو ئەندازەى کە پیتوبستە لە سەرەتای نەمەشەوہ ئەو کارە بىنەرى نامادەبوو سەراسیمە بکات لەگەل ئاست و ناوہندە ھونەرییەکانیدا ھەل بکات و کاریکى ئەوہندە شانۆىیە بیت کە بتوانیت، ئەو بىنەرە یاخىبوو بەھۆلە شانۆییەکان ئاشنا بکاتتەو، کە بۆ ئەم مەبەستەش دەشە ئەو کارانە لە روى ھونەرى و بىر و کەلتوور و نەرىتە کوردەوارىیەکاندا بگۆنچیت بەپەلەى یەکەم. ئینجا دواى حەق پیتدانى ئەم بووانە بىر لە ئاستە جیھانىیەکەش بکەینەو، بەو مانایەش نا کە کارە شانۆییەکانمان بىانى بیت، بەلکو دەشە کارەکان سەرپایى کوردى و کوردەوارى بیت، بەلام لە ھەمان کاتدا، پەسپۆرانى شانۆ سوود لە ھیتلە شانۆییەکانى جیھانى وەرگرن بۆ بەھیتکردنى کارەکەى خۆى و دانەپرانى لە نەخشە و شیتوازە باوہ جیھانىیەکان لەسەر نەرىتى خۆمان و ئاشاکردنى جیھان بەنەرىت و فەرھەنگى کوردەوارى، ئەزموونەکەمان وەکاریکى ئاسایى و شیاو سوود لە پیتشکەوتن و ئاستە جیھانىیەکان وەرگرن بۆ خەمەتى دامەزراندنى شانۆى کوردى، بۆئە دەتوانم بلیم ئیمەى کورد ئەگەر واز لە وشەى (بزوینەوہى شانۆ)ى کوردى بەیتین و بەھیوا و پرواوە لە تاینەدى شانۆکەمان پروانین، ئەوہ ئیمەش لە چاوە زۆرەى زۆرى ولاتانى دەرووبەر ھیتچمان کەمتر نیبە، ھەر لە دەقى شانۆى و دەرھیتنەر و زۆر بواری دیشەوہ ھەر بۆیە ھەج مەیللەتیک ئەگەر (دەق، دەرھیتنەرى بەتوانا و خاوەن ئەزموون، ئەندازبارى دیکۆر، پروناکى (ئینارە)، مۆسیتقا،

ئەكتەر)ى ھەبوو ئەو ھەبى سى و دوو كردن و دوودلى، ئەو مىللەتە شانزى خۆى ھەبە، ئىمەش گەر بەوردى و بەوژدانەو ھە دەقە خۆمالىيەكانى مامۆستا (ئەحمەد سالار و تەلەت سامان) و ھەندىك لە نووسەر و ھونەرمەندانەى ناو بەناو دەقى خۆمالى دەنووسن پرواين ئەوا ئىمەش خاوەن ھەگبەبەكى پر لە دەقى خۆمالى و رەسەنەن. لە پرووى سەرجمە بوارەكانى دىكەى شانۆشەو ھەكو دەرهیتەر و ئەكتەر و ئىنارىست و دىكۆرىست و... ھتد ئەوا ھىشتا كوردستان پرپەتى لە خەلكى بەتوانا و پەسپۆر و بەئاواتەو ھە شانۆى كوردى دەروانن، بەتایبەتى لەم سالدا، ئەو پلانەى بەرپۆبەراپەتى سىنەما و شانۆ، داينا بۆ كردنەو ھەى ئەم وەرە شانۆبىيە، دەتوانم بلىم پلانئىكى جوان و ئەكادىمى و پر سەلىقە بوو كە توانى چەند كارئىكى شانۆبىيە جوان لە ئاستئىكى بەرزدا لە ھەرزئىكى گەرم و ناوازەدا ھەراھەم بەھىتى، و توانى بىنەر بەرپۆبەبەكى باش بەھۆلى شانۆ ئاشنا بكاتەو، و خەلكئىكى زۆر لە ھەوال و كات و شۆئىنى نمايشە شانۆبىيەكان پرسیار بكات و بەئومىدەو ھە پروانە سەر تەختى شانۆى ھۆلەكان، نامەوئىت بەشان و بالئى كەسدا يا ھىچ گروپئىكى ھونەرىدا ھەلەبەم، بەلام ئەو ھەى بەرچا و بوو لەم وەرە گەرمەدا و بەرھەمەتئانى ھەرزئىكى شانۆى لەم جۆرە كە بەئەندازەبەكى باش سەرکەوتنى بەدەست ھىتا لە پرووى كارە شانۆبىيەكان و راکئىشانى بىنەرئىكى باش بۆ ھۆلەكان، ئەمەش خۆى لەخۆیدا ھەوالئىكى چاك و پلانئىكى گونجاوى سىنەما و شانۆ بوو كە توانى لە نەخشەبەكى گونجاودا ئەم وەرە شانۆبىيە بكاتەو، و چەند مەرجئىكى لە پىشكەشكردنى دەقە شانۆبىيەكاندا دانا بوو كە فاكترئىكى سەرەكى بوون بۆ سەرکەوتنى ھەرزەكە و كارە شانۆبىيەكان، سەرەراى ئەمانەش ھەول و كۆششى ھەندىك لە ھونەرمەندان و پەسپۆران، كاربگەرى ھەبوو لەگەل دەست لە مەلانىكردنەو ھەى شانۆ لەلایەن مامۆستا (ئەحمەد سالار) كە ئەمەش توانى ھىواپەكى دىكە بەخاتەو دل و دەروونى شانۆكاران ئىنجا بىنەرانى تىنوو بەشاكارەكانى مامۆستا سالار. لەگەل كارەكانى دىكەى ئەم وەرە بەھەول و كۆششى ھەمووان و ئەو بەرنامەى سىنەما و شانۆ دەتوانم بلىم تانرا ئەساسئىك دابنرئىت. بۆ چۆئىبەتى پىشكەشكردنى كارە شانۆبىيەكان و ئاشناكردنەو ھەكو كۆكردنەو ھەى بىنەر بەھۆلە شانۆبىيە چۆل و تۆز لئى نىشتووھەكان.

شانۆگەرى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ)

كارئىكى كوردى نوئى شانۆى سالار

جەلىل سەعید

تیبى شانۆى سالار بەكئىكە لەو تىپانەى ھەكو پىشەرپەواپەتى لە مەیدانى بزافى ھونەرى كوردیدا بەشانۆ و شاكارى جوان، لە دید و ھزرى جەماوەردا ناسراو ھە توانىبەتى بەشپۆبەبەكى راستەوخۆ لەمیانەى كارە ھونەرىيە بەنرخەكانىبەو تەوزىفە كەلتورى و كەلەپوور و نەرىتى بەرزى كوردەوارى بكات، بەردەوام ئەو نەرىتە رەسەن و پر سۆزە بەدیدى خەلكئى كورد ئاشنا بكات و لە نەمان و لە یادچوونەو ھە بیان پارئىت.

لەمیانەى بەكارھىتانیكى ھونەرى و فىكرى ئەوتۆو كە واقىعە گەلەكەى و پرسەكانى ئەو ساتەوختانە بدوئىت كە ئەو نمايشانەى تىدا پىشكەش كەردوو. ئەمەش شتئىكى بەگەنەوئىستە سالەھایە ئەم شپۆزە شانۆبىيە كوردەوارىبە رەسەنە لە كارەكانى مامۆستا سالاردا بەرجەستە دەبئىت و قوئەقە بەقوئەقە لە مەیدانى شانۆدا كارى بۆ دەكرئىت، بەھاوكارى و ھەولئى ھاوئى ئەو رەوتە ھونەرىيەى (ئەرسەلان دەروئىش) لە ھەشتاكانەو ھە توانىبەتى ھەكو دەرهیتەرئىك شۆئى دەست و ھزرى خۆى بەدیار بخت و ئەم تىپە لەسەر وئىست و بىرى كوردانەى سالار و دەروئىش و ھاوئەلەكانىان توانىبەتە لەسەر شپۆبەبەكى نوئى كوردى رپچكەبەك يان بلىن تەرزئىكى شانۆبىيە كوردى لە خۆبگرئىت و سات بەسات لەگەلیدا بژىن.

سەرەراى ھەول و بەردەوامىان لە كارە شانۆبىيە جىاجىياكانى دىكەى جىھاندا، لە ھەولدان بۆ پاراستن و زىندوو كەردنەو ھەى كەلتورى كوردەوارى، ئەو ھەتا ئەمجارەيان لە كارئىكى دىكەى نوئى سەرئىپا كوردیدا كۆبوونەتەو ھە و وئىستگەبەكى ھونەرىيان دروست كەردوو.

ھەر بۆبە ماوہبەكە سەرقالئى كارى پوئەقى شانۆبىيە (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) ن كە نووسىنى مامۆستا ئەحمەد سالار و دەرهیتانئى ھونەرمەند (ئەرسەلان دەروئىش) ھە و لە نواندنى ھونەرمەندانى خاوەن ئەزموون و بەتوانا ھەكو: (ئەحمەد سالار عەباس ژاژلەبى، قادر مستەفا، كۆچەر نورى، نەژاد كامىل، رزگار سدىق، شەھلا مەھمەد، دىلمان عەبدوولرەحمان، سۆزان، ھەلىد، دانا، و چەند جگەرگۆشەبەكى ھەكو شەنگە و چىا و

شیکار) و له گه ل چه ند هونه رمه نديکي دیکه دا. ئەم تپه شانۆبیه وه کو ویتستگه یه کی هونه ری تپیتکی موسیقای خنجیلانه یان (چالاک رهزا و ههردی) به گۆرانی و چپایی و (عهلی و نارام و ههردیش) هه ریه که به جوړه نامیترکی موسیقا به شداری له م کاره دیوه خانه شانۆبیه ئاههنگ نامیتره ده که ن.

شانۆبی (ئهو رۆژهی ماسی بوو به گورگ) یه کیکه له شاکاره نووسینه تازه کانی مامۆستا سالار و شیوازیکی نوپی له خو گرتوو که (دیوه خانه شانۆبیه) که دیسان ئەم شیوازه کارهش پاراستنی نه ریتیکي کۆن و باوی کورده واری ره سه نه. هه ولتیکه بو زیندوو راگرتن و خرمه تی که لتووری کوردیمان و له میانه ی ئەم شیوازه کاره شانۆبیه شه وه ته وزیفی کیشه و گرفته کانی خه لکی کورد ده کات له قوئاغه کانی ژیانیدا باس له خه و و خه وزران ده کا، باس له هه راسان بوونی خه و ده کات، که خه ویش نه ما ئه و کاته لیکدانه وهش نامینتی، که لیکدانه وهش نه ما خه لکی له ئاکامی هه میشه به رده وامی و ژیان له گه ل کیشه و گرفته کاندای تووشی هه لدیتری و نه هه مته تی ده بیت. چونکه هه روه کو ده فرموویت زۆربنه ی هه ره زۆری خه لکی هه ژار و به شمه یینه تن به خه ون و خه یال ده ژین، ئەی ئه گه ر خه و و خه و بینین نه ما ده بی ئه و هه ژارانه چی بکه ن، که هه موو هیوا و ئاواته کانیان له قوولایی خه ویتک یان خه یالیکه وه به دی ده کرا و چه ند چرکه یه ک به بی ئاگایی فه رامۆشی به گیان و ده روونیاندا ده هات؟!؛.

ئەم ده قه شانۆبیه به کرده ی ده ره یان و هزری نووسه ر و نه یینیه کانی نواندن له بیری ئه کته ره کاندای زۆر باس و لیکدانه وه ی به پیتز و چروپتر هه لده گرت نامه ویت به ر له نمایش زیاتر له سه ر بییر و هونه ربیه کانی بدویم. به ئومیدی زیاتر به ندی و سه رکه وتنی هونه ری کوردیم بو شانۆی سالار و ئه وانه ی په یامی راسته قینه ی کوردا به تی و پاراستنی ناسنامه ی مرۆفی کوردیان کردۆته ئامانج...

کۆته له که ی ئه حمه د موختار جاف

نمایشی پر له پرسیار و پر گوڤوی کورده واری

رئیسوار محهمه د

ده مانیکه مامۆستای پایه بهرز ئه حمه د سالار فیری کردوین که ناوه ناوه به به ره مه میکی قه شه نگ هه موومان به جووش به یینته وه خوینی گیانی کورده واری جاریکي تر به ده مه ره کانیاندا به خاته وه گه ر و له نیو شانۆبیه کی پر ده لاله ت و پر ئامازه و جوانیدا سه رسامان بکات، هه م جاریکي تر روحمان به ته خته ی شانۆوه وابه سته بکاته وه.

ئه رسه لان ده رویشی ده ره ینه ریش به هه مان شیوه چ وه ک ئه کته ر و چ وه ک ده ره ینه ر، ناوه ناوه به کاریکي پر داهیتان و ئه زمونیکي نوپی ریمان ده چله کینتی.

ئەم دوو به رتزه که جار جاره یه ک ده گرن و له یه ک نمایشی ده قیتیک به ره هم دیت، داهینانیکي جوان، به ره هم دیت، که له وانه یه سیحری سه ره کی له ویتوه بیت که هه ردووکیان ویتلن به ده وری داهیتاندا.

کۆته له که ی ئه حمه د موختار جاف که ئیواره ی ۶/۱۲ له سه ر شانۆی هۆلی گه ل نمایش کرا زۆر مانا و ده لاله ی جیواوای پیتشکه ش کردین.

هه ر له سه ره تاوه قه ره بالغی و حه جمی هۆله که له ئاماده بووان و ئه و حه سه ره تی به روخساری ئاماده بووانه وه ده بینرا بو نمایش که بو خۆی مانای ئه وه بوو که نمایش تانوپۆی سه رنجی هه مووانی به لای خویدا کیش کردوو.

هه رچه نده شه ره زاییم له بواری شانۆدا هینده نییه که رینگام پی بدات نووسینیکي ئه کادیی زانستی له سه ر شانۆگه ربیه که بنووسم، به لام بینینی نمایشه که کومه لیک ئامازه ی لا به جی هیشتم که به پیتوستی ده زانم له م چه ند دپرده بیاننووسمه وه.

له وانه یه به لای منه وه سیحری سه ره کی نمایشه که له وه دای خۆی بینیتته وه که پانتایی ئه و کاتر میتره ی له سه ر شانۆ جووله و دایه لۆگ هه بوو، به رده وام پرسیار ده کرا، به رده وام پرسیاریک به رۆکی هه موومانی گرت: ئه حمه د موختار جاف بوچی کوژرا؟ ئەم پرسیاره یه که به رده وام له نیو رۆشن بیرانی کورد و له نیو خوینده وارانیدا ده کرتته وه.

هه ر هه مان پرسیار ئه و پرسیاره یه که له نیو وه لامه کاندای چه ندین دژه ئاراسته و دژه

نه بوو ههست بکات ماندوو بوون جووله و روخساری ئه و بهر پزانه ی سست کردۆته وه .
که واته سوپاس بو ئیوهی بهر پز که جارێکی تر هۆلی شانۆتان بو پرکردینه وه له
ته ماشاکه ران، سوپاس بو وروژاندنی هه موو ئه و پرسیارانه ، سوپاس بو جووله و بزوت و
ده رهینانی نوێیان، سوپاس بو بوئی ئه و گولا وه کورده وارییه .

بوچوون هه یه ، ئه حمه د سالار له لایه ک ده یه و ئی له کۆی سه رجه م ئه و وه لامانه ی هه ن له
رێگای ئه م نمایشه وه بروا به هه موومان به یئنی که په نجه بو ته نها وه لامیک رابکیشین و
هه موو وه لامه کانی تر فه رامۆش بکه ین، بێجگه له مه پرسیارێکی تر هه ر به دووی پرسیار
به که مدا ده هینرایه گۆرئ، بوچی پاش پتر له (۷۰) سال گه رایته وه لای ئه حمه د موختار
جاف و له هۆکاری شه هیدبوونه که ی ده پرسین؟ وێرای ئه مه له ته وای نمایشه که دا له گه ل
بوونی پرسیار سهره کی که هۆکاری شه هیدکردنی ئه حمه د موختار جافه به رده وام
کۆمه لیک پرسیار لاهه کیش ده هاتنه گۆرئ و له نیوان گه مه کردن له کاته کانی رابردو و
ئیسنادا کۆمه له پرسیارێکی نوئ ده هینرایه گۆرئ، گه رانه وه بو لای نالی... حزووری
به رده وای ئه حمه د موختار جاف راوه ستان له سه ر ئیستا و سه رله نوئ وروژاندنه وه ی
پرسیار بوچی ئه حمه د موختار جاف کوژرا؟ ئه مانه هه مووی تامه زرۆیییه کی سه یری لای
تاماده بووان دروست کردبوو که هه یج کام له نمایشه شانۆیییه کانی ئیستادا به رچاو ناکه ون.
وێرای ئه مانه بالاده ست بوونی ئاهه نگساز ی به سه ر ته وای نمایشه که دا بو خۆی هه ر ئه و
رێچه که هونه ریییه که ئه حمه د سالار له هه موو کاره کانییدا به کاری ده هینئ.

ئه وه ی که ده مینیتته وه و به لای منه وه مایه ی ئاور لێدانه وه یه ئه و بو ن گولا وه کورده وارییه
بوو که له ته وای نمایشه که ده هات، ئه حمه د سالار ده مانیکه به م بو نه کورده وارییه ی
راهینا وین، کاره کانی پیشتری به تایبه تی ئاهه نگیک له هه وارگه ی یاراندا هه موویان
بو ئیک کورده واری ره سه نیان لئ دئ، به شتیه یه ک که مرۆف له م نمایشانه دا جو ش و
خرۆشیک کورده واری نوئ هه سه ته کانی داده گرئ، ئاهه نگه کان... جلوه رگی کورده واری ...
دیالۆگه کورده یه ره سه نه کان. زمانه شیرین و بئ گرئ و گۆلی کورده واری ئه و مامه له
کورده یه ی له گه ل کیشه ی سه ره کی ده قه که دا ده کرا، هه موو ئه مانه وایان کردبوو که مرۆف
به ته وای هه سه ته کانی خۆیه وه له وه بگات وه ک کورده یه له شارێکی کورده ی و له نیو
هۆلێکدا ته وای هه سه ته کانی خۆی داوه ته ده ست نمایشیک ته وای کورده ییانه که دوا جار له
کیشه ی شه هیدبوونی شاعیرێکی کورده کۆلێته وه .

دوا جار ئه وه ی به وئ باسی بکه م ئه وه یه که ئه رسه لان ده رویشی ده ره ینه ریش له م
نمایشه دا له گه ل هینانی کۆمه لیک ئه کته ری گه نجدا توانیبوو سه رله نوئ هه ست و جووله ی
گه نجانه ی هه ریه ک له مامۆستایان ئه حمه د سالار و عه باس ژاژله یی و قادر مسته فا
به جو ش به یئیتته وه ، به شتیه یه ک که له ماوه ی یه ک سه عاتی ته وای نمایشه که دا که سپک

سلیمانی پیشوازی له (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) دەکات

شاکار

کرانه‌وه‌ی دەرگاكان له‌به‌رده‌می هونه‌ردا و پمانی ئەو دیواره‌وه‌همییانه‌ی له‌نیوان هونه‌رمه‌نداندا شەر بنیاتی نابوون به‌یه‌کێک له‌گرینگترین هه‌نگاوه‌کانی پرۆسه‌ی ناشتی داده‌نریت ده‌بیسته‌سه‌ره‌تایه‌ک بۆ ساپۆرژبوونی برینه‌کان و لێک نزیکه‌بوونه‌وه‌ی ئەو دووبه‌شه‌ی نیشتمان له‌رێگه‌ی ئەو چالاکییه‌مه‌ده‌نیانه‌ی ده‌توانن تارا‌ده‌یه‌کی زۆر له‌زووترین کاتدا فراهه‌م ببن.

بۆیه‌ له‌ده‌ستپێشکه‌رییه‌کدا یه‌کیتی هونه‌رمه‌ندانى کوردستان وه‌ک جێبه‌جێکردنی یه‌کێک له‌راسپارده‌کانی سه‌یه‌مین کۆنگره‌ی یاداشتیکی ئاراسته‌ی سه‌ندیکی‌ای هونه‌رمه‌ندانى کوردستان له‌شاری هه‌ولێر کرد و تیییدا ئاماده‌بووانی خۆی بۆ سه‌ره‌له‌نوێ پێکهاتنه‌وه‌ و لابردنی سه‌رحه‌م ئاسته‌نگ و له‌مپه‌ره‌کانی به‌رده‌م تیکه‌لاه‌بوونی ئەو رێکخراوه‌ی راگه‌یاندوووه‌ ئەمه‌شی به‌جۆریک بویری و ئەرکی نیشتمانی له‌قه‌له‌م داوه‌ که هه‌نوکه‌ نیشتمانی له‌وپه‌ری پتووستی‌دايه‌تی.

سه‌ندیکی‌ای هونه‌رمه‌ندانى کوردستان ئەم هه‌لوێسته‌یان زۆر پۆزه‌تیفانه‌ هه‌لسه‌نگاند و وایان له‌مه‌سه‌له‌که‌ روانی که‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی سه‌د ده‌سه‌دی هونه‌ر و هونه‌رمه‌ندانى کورده‌ و گه‌لی کوردیش ئەم هه‌نگاوه‌ ده‌پێرۆزین. بۆیه‌ له‌ وه‌لامی ئەو یاداشته‌دا تیبیی شانۆی سالار له‌هه‌ولێری دیرینه‌وه‌ (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) یان هی‌نایه‌وه‌ سلیمانی و له‌نیو ئامیژی گه‌رمی جه‌ما‌وه‌ردا پشوی دا.

(کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) نمایشکی ئاهه‌نگ ئامیژه‌ له‌ نووسینی مامۆستای هونه‌رمه‌ند (ئەحمەد سالار) و ده‌ره‌یتانی هونه‌رمه‌ند (ئەرسه‌لان ده‌رویش) و نواندنی (ئەحمەد سالار، نیاز له‌تیف، رووبار ئەحمەد، ئیسماعیل قادر، قادر مسته‌فا، عه‌باس ژاژله‌بی و چه‌رده‌یه‌ک هونه‌رمه‌ندی تر بوو).

له‌ رۆژانی ۲۵/۷/۲۰۰۱ له‌ هۆلی رۆشنبیری سلیمانی پیشکه‌ش کرا. هه‌ولێ ئه‌مجاره‌ی مامۆستا سالار له‌ ده‌قدا په‌رینه‌وه‌یه‌ له‌ دنیای میراته‌وه‌ به‌ره‌و جولا‌ندنی چه‌ند بونیادیکی جیاوازی له‌ دنیای که‌له‌پووردا، هی‌نانه‌گۆی سرووتی‌ک و جارتیکی تر ویتانندن و تارا‌ده‌یه‌ک گیان به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی بواری ئەوه‌مان پێ ده‌دات که‌ بتوانین ئەم هه‌نگاوه‌

به‌جیاوازی له‌وانه‌ی رابردوو ته‌ماشای بکه‌ین. (کوته‌له‌گێرانی) سرووتی‌کی کورده‌یه‌ و عه‌شره‌تی جاف به‌ده‌یتنه‌ر و په‌یره‌ویکه‌ری ناوبانگیان ده‌رکردوو که‌ بریتییه‌ له‌ دروستکردنه‌وه‌ی تارا‌ده‌یه‌ک سیمای کاراکته‌ری که‌سی مردوو له‌ جلوه‌رگه‌کانیا و دانی به‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌یدا و گێرانی ئەسه‌په‌که‌ به‌نیو ئا‌واییدا و زیادبوونی شین و گریانی که‌سوکار و ها‌ورپێیانی ئەو که‌سه‌. رهنه‌گه‌ له‌هه‌ر ناوچه‌یه‌کیشدا به‌شی خۆی دا‌هینانی خرابیته‌ سه‌ر.

کارکردن له‌سه‌ر ئەم که‌له‌پووره‌ ئەو مافه‌ ده‌دات به‌مامۆستا سالار که‌ بلیت له‌م ساته‌دا من جارتیکی دی ئەزموونی خۆم له‌گه‌ل که‌له‌پووردا زیندوو ده‌که‌مه‌وه‌ و ده‌توانم هه‌نگاویکی جیاوازی ته‌ه‌لینم.

دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک کاراکته‌ر و رووداوی رابردوو بۆ زیندووکردنی ده‌ق هه‌ولێکی تری نووسه‌ره‌ و به‌شی خۆش ئاکام له‌لای وه‌رگری ئاسایی به‌ده‌ست ده‌هینیت به‌لام رهنه‌گه‌ ئەم کرده‌یه‌ لای ده‌ستپێژ هه‌روا سانا تی نه‌په‌ریت و به‌زۆر پرکردنه‌وه‌ی بۆشاییه‌کانی نیو ده‌قی تیبیگات.

نمایش هه‌ولێکی تری (ئەرسه‌لان ده‌رویش) ه‌ بۆ دووپاتکردنه‌وه‌ی خۆی له‌نیو پانتایی ئەو بزووتنه‌وه‌ شانۆیییه‌ی ده‌چیته‌ پێش خولقاندنی سرووتی‌کی ئاپۆرای به‌و مانا زاراوه‌یییه‌ی ته‌واو به‌رامبه‌ر (حفل)ی عه‌ره‌بی بیت زرنگی ئەو هونه‌رمه‌نده‌ ده‌رده‌خات له‌ ناسینی جۆری شانۆکه‌ی له‌سه‌ر ئاستی‌کی دروست و گونجاو بۆیه‌ ده‌زانی ده‌شیت به‌ده‌ر له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌نگاوه‌کانی مامۆستا که‌ی جۆریک له‌ شانۆی سرووت ئامیژ بیته‌ کایه‌وه‌ و هه‌مان کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی وه‌رگری جی به‌هیلیت و نه‌ترسیت له‌وه‌ی ده‌توانی په‌یوه‌ندییه‌کی تۆکه‌م و توندووتۆل دروست ده‌کات. به‌کاره‌یتانی سرووته‌کانی شین که‌ له‌ که‌لتووری کورددا تارا‌ده‌یه‌کی زۆر جیگیر به‌لام له‌ ئیستادا رهنه‌گه‌ له‌ هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی زۆر تاییه‌ت و سنوردارا هه‌بیت نمونه‌ی (چه‌مه‌ری) که‌ جوله‌یه‌کی شین ئامیژ و له‌ ناوچه‌کانی لورستان و هه‌وراماندا گه‌شه‌ی کردوو و که‌م سنووری ئەو ناوچانه‌ی برپوه‌. دروست کردنی کۆمه‌لێک پیکهاته‌ی کۆمه‌لی به‌جه‌سته‌ی ئەکته‌ر و ها‌ورپێه‌تی کردنی ئەو جولا‌نه‌ به‌ (مفرده‌)ی داریک که‌ چنگی‌کی خۆیناوی پتوه‌یه‌ به‌هه‌مسو ئی‌حاله‌کانی ئەو ئاماژه‌ی چنگه‌ خۆیناویانه‌وه‌ هینده‌ی تر سروته‌کان پرت و سه‌رنج به‌رت‌ر ده‌رده‌خات.

هه‌لبێژارده‌ی جلوه‌رگ به‌شی خۆی رۆلی له‌ به‌خشینی مۆرکی کورده‌ به‌نمایش دا هه‌یه‌ هه‌رچه‌نده‌ بوونی جلوه‌رگی کوردی جیی گه‌توگۆیه‌کی زۆره‌ و ده‌شیت له‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی

تیروته سه لدا قسه ی له سه بر کریت به لام گه ران به دوی دوزینه وهی ستا یلیکی به رگی
جیاواز هه نگاوکی بویره یه.

هیچ کات نمایشیکی ته و او نایه ته به ره م که به شی خو بیواری قسه له سه رکردنی تیدا
نه مایه یته وه به لام له ناساندی هه نگاوکی وادا جیتی نه وه موو گفتو گو به نایه یته وه.

نواندن ماموستا سالار و گه رانه وهی دوی یانزه سال دابرا بۆ نیتو شانوکهی
به رامه یه کی تری به خشیه نمایش. توانای هه ریه که له (رووبار نه حمه د، نیاز له تیف،
ئیسما عیل قادر) یش نکۆلی لئ ناکریت و ده بیته جیتی سه رنج. نه زموونی درپترخایه نی
هونه رمه ندان (قادر مسته فا، عباس ژالهی) هینده ی تر به ره مه که ده و له مه ند ده کات و
سه رجه م نه و توانایانه ی تر توانیان پیکرا به شداری له و سه رته مه زنه دا بکه ن.

له م ده رفه ته دا هیندمان پی ده کریت وه ک هه موو نه و بینه رانه ی تر پیروزی نه م هه نگاهه
به رز بنرختین و به و گه و ره یسه لیتی پروانین که ره نگه هه ویتنی زور کاری زیندووتری
داهاتوو بنیت که له رازه ی هونه ری کوردی و به رزه وه ندیبه کانی گه له که مان ده بیته.

ئه حمه د موختار جاف له هه ولییره وه گه رایه وه سلیمانی

هه فته نامه ی گولان

* ده گوتری هونه ر زمانه میلله ته، ناوینه ی ژیا نه، هونه ر هه ندی جار له
گه وره ترین سوپا به هیتره و هه موو سه نووره حاسیکان ده به زنی.

هونه رمه ندی مه زن نه حمه د سالار که سه راپای ته مه نی خو بی له گه ل شانو دا
به سه بر دووه و له م بواره شدا توانایه کی بی هاتای هه یه و نه ک هه ر له سه ر
ئاستی کوردستان، به لکو له سه ر ئاستی هه موو عیرا قیش. ماموستا
ئه حمه د سالار ده نگ و ره نگیکی ناسرا و مه زنه.

له م رۆژانه شدا تیپی شانوی سالار شانوی «کو ته له که ی نه حمه د موختار
به گی جاف» یان له شاری سلیمانی که زیدی ماموستا نه حمه د سالار و
ماوه ی حه فته ساله لیتی دووره جاریکی دیکه هونه ر هه ستایه وه سه رپی و
شانو کلاوه که ی داگرت و بۆ گه وره یی سالار نوشتانه وه.

به پیته نه م هه والانه ی که پیمان گه یشتوون سالار و تیپه که ی له لایه ن
جه ماوه ری شاری سلیمانیه وه پیشوازیبه که نه وتو کراره که ناکری
به نووسین باسی بکری، هاوکات هه زاران که سه له به ر ده رگای هو لی
نمایشه که به بی نومی دی گه راونه ته وه و شوینیان نه بووه ته وه شانویبه که
بیین. ماموستا (ئه حمه د سالار) یش له نزیکه وه هه ست و سوژی خو بی
به رامه ر پیشوازیبه که ده بری و ده لی:

پاش دابرا نیک له نیوان هونه رمه ندان نه و بوو وه ک هه نگاوکی گونجا و له کاتی خویدا
که ئاشتبوونه وه و یه ک ریزی و یه ک دلی و یه ک گیانی له ئارادایه، بلیین و نه لیلی و وه کو
خواستی گه له که مان که هونه ر ده رپه تی نه و هه نگاهه مان نا (ئه حمه د موختار جاریکی
دیکه له هه ولییره وه گه رایه وه بۆ سلیمانی)، چونه وه ی بۆ سلیمانی خو بی له خویدا چه ند
واتایه که ده گه یه نی، یه که میان ده ست پیکردن چه ند هه نگاوکی که به دوایدا دیت
له و کاته شدا که ئاگدارین، یاداشتنامه ش له لایه ن (ی.ه.ک) ئاراسته ی سه ندیکای
هونه رمه ندانی کوردستان کراره، و چه ند به ره می شیه کاری له شاری سلیمانیه وه رووی
کردۆته هه ولیر، به لام نه مجاره وه ک به ده نگه وه هاتن و به ته نگه وه هاتنیک تیپی شانوی

سالار که تپیپیکه زۆربه یان خه لکی شاری سلیمانین لهو که سانهن که پسیپۆرن له بواری شانۆدا و خاوهن ئەو ریبازه تاییه تی و شیوازه ن که ناھهنگسازی کوردەوارییە، گەرانهوه بۆ سلیمانی، لهو هدا پشتگیری بوو له پڕۆسە ی ناشتی وهکو لایه نی سیاسییه که ی تهوانم بشلیم هه رگیز سیاسهت و هونه ر له یه کتر داب ر نه بوون نه گه ر داب ر بن واته کیشه و ململانێکان له ژیان داب ر ده بن، ئایا شتی وا ده گونجی؟ بۆیه ده لیم هه رگیز له یه ک داب ر نابن، واته هه سته کردنه هۆشیارییە به سه رده م و به کاته که، به تاییه تیش من به ش به حالی خۆم وهک هه موو مرۆڤیک که شاره که ی و هه وار که ی زۆر ئازیزه و زۆر گرانه و زۆر نازداره، چه زم نه کرد گه رانه وه م بۆ شاره که م که وهک هونه ر مه ندیک لینی هاتومه ته ده ری وهکو هونه ر مه ندیکیش نه پۆم و چه پکه گو لیکیشم پێ بیت بۆ جه ماوه ره که ی که ناشنای یه کترین و چه ندین ساله و له سه دان به ره مه دا له رۆژانی که وه که نه و رۆژانه ش هونه ر مه ندانی کورد هه موویان یه ک ریز بوون، واته به راورد کارییه ک هه یه له نیوانی دوو کاتدا سه رده مه ی که هه ره شه و مه ترسییه ک له سه ر بوونی نه ته وه هه بوو هه موو هونه ر مه ندان یه ک ریز بوون بۆ به ره نگار بوونه وه ی نه و رۆژه، ئیستاش هه رچه ند بیانه وه ی هه ره شه یه ک بکه ن له م نه زموون و ده سه که وته ی که هینانه دی خه ون و ئاواتیکی دیرینه، ده بی لیره شدا گیانی یه ک ریزییه که له جار ان به هیتز تر بیت چونکه نه مه ده ستایه یه و ده سه که وته و زۆر شتی گه وره یه، له به ره وه ئیمه چه ند یه ک بین نه وه نده به هیتز ده بین و نه وه نده ش دوژمنانان ره نگه پیتی سه خلهت بن و به تاییه تی له و کاته ی که ئیمه پیتوستیمان به یه ک ده نگی و یه ک بریاری هه یه، بۆیه شانۆیه که ییش هه لبێژدراوه که له م رۆژگاره دا پێشکهشی بکه بن (کو ته له که ی نه حمه د موختار جاف) که ئاوردانه وه یه له دوو شت یه که م کو ته له له به ر شیوازه که یه که کو ته له دابونه ریتیکی دیرینه ی کورده وار ییه کو ته له به واتای په یکه ر به واتا که لوپه لی جه نگی به واتای به سه ر کردنه وه ی که سیکی سه ردار و سه رخیل و ئازیز که کو ژرابی یاخود کو چی ناو ده ی کرد بی بۆ ریزلینانی و بۆ په رۆشی خه لکه که هه موو شین و چه مه ره و کو ته لی بۆ نه که ن و له م کو ته له دا به تاییه تی کو ته لی جاف و له ناو زۆر عه شیره تی تر دا هه یه به تاییه تی کو ته لی جاف به ناوبانگه، له ویدا و یرد و بابهت و سه روودی تاییه تی هه یه واته تقوسیکی تاییه تی نه کری به جوولانه وه و به هه لسه که وته وه که جار یکی دیکه ژیانده وه ی نه و که سه یه له و کاته دا بلین، نه سه په که و تفه نگ و په خت و فیشه کی و شه ده ی سه ری و که لوپه له کانی به سه ر نه سه په که ی ده نین و له شوینی چه مه رگه ریا نه یه یان و نه یه ن و به سه ریدا هه لده لین و شیعه ری تاییه تی و

ئاوازی تاییه تی ده گوتریت و هه ندی ئامیر له هه ندی ناوچه دا وه کو جو ره کانی ده ف و ته پل و زۆر نا به کار ده هینریت و زۆر نا چون بۆ شایی به کار ده هینریت له شین و چه مه ره شدا به کار ده هینریت، بۆیه کو ته له هه ندی توخمی تاییه له باره که به کاری به یتم بۆ شانۆ نه و شانۆیه ی که من ده مه وی، شانۆیه کی که له پووری کورده واری، خاوهن توخم و سیمای تاییه تی بۆیه کو ته لیش وهک کار و کرده یه کی میلی نیمچه درامی که ده لیم نیمچه درامی واته هیندی توخم و به های هه ره گرنگی درامای تیا دایه، به لام بارو دۆخی بۆ نه ره خساوه که ببیته دراما، چه زیش ده که م بلیم یه کیکه له و دابونه ریتانه ی که زۆر کو نه و نه گه ریتته وه بۆ هه زاران سالیک به ر له ئیسلامیش، له گه له برا شیعه کاندای جۆریک هه یه له عاشورا نه وه ی ئیمه جۆریکی دییه، شیوه ی ئاواز و جوولانه وه کان ده ری ده خات له رووی زانسته کانی دیرینزانییه وه یان سوسیۆلۆژییه وه یا نه تنۆگرافییه وه ده گه ریتته وه بۆ سه رده مه یکی زۆر دیرین که خه یالیکی داستانی یان هیمایه کی یان جو ره ئاوازیکی سه ره تایی خۆی تیا ده بینن، نه مه لایه نی نه وه ی که بۆ کو ته له به کار ده هینریت گرنگترن له و به هایانه ی که له کو ته له دا هه یه بریتین له لایه نی لاسایی کردنه وه یاخود گه رانه وه. واته گه رانه وه ی شتی که رووی داوه، نه و محاکاتایه که (نه رستۆ) بنیادی تیۆره گرنگه که ی له سه ر هونه ر و دراما دانا وه که پیتی ده لین تیۆری لاسایی کردنه وه، نه مه جه وه ره له کو ته له دا.

نه حمه د موختار جافیش له به ره نه وه ی خۆی له خۆیدا وه کو نه وه ی که هه یه به ره مه کانیان که ده بینن وهک سه روود، شیعه رکانی، وهک بیرو بوچوونی سه رده مه که ی وه کو ژیانی خۆی وه کو مه سه له ی ویردانی که نووسیویه تی له هه موویاندا هه ست ده که ی کارایه کی خاوهن بیریکی ئازاد و له سالی ۱۹۳۵ دا له ته مه نیکی هه ره تافی هه لچوون و گه نجیدا شه هید بوو له گوپی رووباری سیروان و له دامینی که ژینه وه ردا، نه مه خۆی لای من بو ته هیمایه ک چونکه من که سایه تی تاییه تیم نییه له شانۆکه م دا به لام بو ته هیمای کیشه یه ک و کیشه که له م رووه وه به رده وامه بۆ نه مرۆ، شانۆکه ش ده یه وی وه لامی نه و پرسیساره بداته وه بۆچی نه حمه د موختار جاف کو ته له که ی بۆ نه کریت؟ له به ره نه وه یه کیشه که گه یشتوته ترۆپی به ره هم و نه بی وریابین جار یکی دیکه خوینی به خۆرا ر ژاوی کیشه ی کورد و که سی کورد نه بیندری، نه مه که ره سه ته یه له م رۆژه دا کردو ومانه ته دیاری ده سه که گو لمان بۆ شاره که ی هه لمهت و قوربانی، شاری هونه ر و جوانی سلیمانی.

مامۆستای هونه ر مه ند (نه حمه د سالار) ده رباره ی پێشوازی کردنی خه لکی سلیمانی له شانۆگه ره که بیان ده لیت:

- بهر له پیشوازی، که شه دهروونییه تاییه تییه که ی له لای نیمه به تاییه تی نهوا بۆ نزیکه ی ۱۰ سال دهچیت دوورم له شاره کهم، بهلام به گیان له شاره کهم دام و به گیانی شی دهسته ونه زهرم بهرام بهر سهیرانه که ی که بن هه دار نه رخه وانیکی سه دان بالا به زری داهیتان و روشنبیری کورد و کوردایه تی تیایدا پاکشاوه که پیروژگه یه که سه لام له گیانی هه موواندا که سانی گهوره ی تیادا پاکشاوه. نهوه شیرینه، که گه رانه وه، ده توانم بلیم، که من خۆم لام گرفت بیت پیم ناخۆش بیت بهلام نهوه سه فهره م زۆر پت خۆش بوو، هه ستم ده کرد له ناخمددا شتیکی ده بزویت و شتیکی نوئ سه ره له ده دات جاریکی دیکه دهسته وملانئ، بهلام له چ کاتی کدا جاریکی دیکه به ره مه میک ده بردریتته وه، نه توانم بلیم نهوه په روشیبیه ی که پی ره میژد ساله هایه که له نهسته میول گه رایه وه، له گه ل جیاوازی زۆر له سه رده م و له کات و شوینه کاندایا چونکه هه ولیر کوردستانه و پایته ختییه تی، بهلام هه مان هه ست، هه رچۆن بهو شتیوه ی که نالی مه لا خدری شاره زووری میکائیلی قوریانی باده که ی ده بیت و هه روا و هه وارگه که ی ده باته وه و بۆ شاره زوور هه مان هه ست و جۆش بوو له ریگا نه مان دبوونیک هه ستم ده کرد ناوازیکی جوانی ده هۆل و زۆرنا له گیاندا لیبی ده دا چونکه چاوه پروانی به یه که گه یشتنیک بووم و به یه که گه یشتنه وه یه که دهسته ملانئ بۆ له پیشوازییه کی زۆر گهرم له پیتش هه مو یانه وه، هونه رمه ندانی کوردستان به تاییه ت برایانم له ی.ه.ک دهسته ی بالایان له پیشه نگی پیشوازیکاراندا بوون و له وئ جه ماوه ریکی زۆر له سه ر رکیفه کانی سیاسی و حکومی شی هه ر له چوارچیه ی ده ستایه تی هونه رمه ندان، له پیشوازییدا بوون و ریژیکی تاییه تیان لی ناین، ده توانم بلیم نهوه ساتانه ی که بۆ یه که مین جار له سه ر شانۆ چراکه داگیرسا و رووناک بوینه وه بهرام بهر نهوه خه لکه زۆره ی که هۆله که ی سیخناخ کردبوو چ به پیوه چ به دانیشتنه وه چ پاره وه کانیش پر بیوون جمه ی ده هات بهلام هه مووی سوژیک بوو هه ستیک بوو له کاتی نمایشه که دا ده رزیشیان فری دا بوو گویت له دهنگی ده بوو، به ریژیکه وه هه مووی له چوارچیه ی تقوسیکی تاییه تییدا له هۆلی روشنبیری کوژی بوینه وه له ده ری شانۆ که ش و نهودبو درگا و نهودبو هه ساره که شی نهک سه دان له رۆژی دووم بگره هه زاران که سیک له خۆپیشاندانیکه گه وه بۆ که نه فالیکه خۆشه ویستی دهسته له ملانئیه خه لکه که هاتوینه پیشوازی و به گهرم و په رۆشه وه تامه زۆری بینین بوو بۆ نهوه ده به ره مه ی که پیشکه شمان کرد، پاشان نهوه ی که له یاد ناچیت له گه ل ده ستپیکردن و چرا هه لکردندا که بۆ پیشوازی چووم که سه ره تای شانۆیه که بوو به تاهه نگی تاییه تی له چه پله ریژان و له گولباران و هه لسان و سه ریپی له

ریژگرتن بۆ ماوه یه که نه توانم بلیم (۱۰) ده قیفه زیاتر ده بوو، پاشان له کۆتایی نمایشه که جۆره شتیکی دیکه رووی دا سه ر شانۆکه به هه موو بیروبوو چوونیکه وه به تاییه ت سه دان له وانیه که رۆژانئ هاوه لم بوون و قوتایی هونه ر بوون و مه شق دادوه ریان بووم له سه ر شانۆیان له پۆله کانی خوتندن و هه موو هه موو نه گریان و دهسته وملانئ نه گریان و خۆزگه و ئۆخه ی تیکه ل نه بوو، خۆزگه ی و ئۆخه ی دهسته ملی بوون له م رۆژه دا. نه مه وابزانم خۆی له خۆیدا بۆ دهنگیکه گه وه، بوو به هاواریک بۆیه هینده سوورم له سه ری و دوویات و سپاتی ده که مه وه له بهر نه وه یه وا له دل و که له مدا چه سپا، که وا هه سته له هۆشمدا ده رنه کات، چونکه دل دلئ نه دواند و له ناخه وه شتیکی، کۆمه لیک ناوازی نه چریکاند، نه وانه نه وساتانه بوون، هه ستت ده کرد سه رته خته ی شانۆ پاش نمایشه که ی له هه ردوو رۆژدا بیووه چه مه رگه یه ک و گولئ په نگا وره نگ له به رۆکه گیرا. بینه ران و هونه رمه ندان هه ردووکیان له گولدانئ یه ک په نگ و یه ک خۆشه ویستی یه ک بۆندا بوون یه ک ناوازیش بولبولیک بوو دهیخوتند نه وه شه که ناواتی هه موومانه که کوردستانیکه نازاد کوردستانیکه هیچ جۆره به ریبه ست، ریژیک له به رده م هه نگاوی هیچ که سیکدا نه بیت. به تاییه ت هونه رمه ندان، چونکه هونه رمه ندان زیان به خشی گه وره بوون و زبانی گه وره بیان له دابروون پیشی تواناکان دابه ش بوون له باتی نه وه ی هیزی بره و په یدا بکه ن بوونه نه وه ی خۆیان بخۆنه وه، نه مه گرفتی دابروون و شه ری ناخۆیه، به پیچه وانیه نه وه وه که میلله ته که بهر هه ره شه و هیترشی بیگانه یه که ده که وئ له و کاته دا هونه ر و شاکاری بالا سه ره لده دا و به رنه گاری بوونه وه ی گه وره رۆژ رۆژی هونه ری ده بیت بهلام له کاتی کدا که ناخۆ بیت وه که نهوه کر مه یه که ده ی داته دار و له ناخه وه ده یخواته وه و نه ی کاته کۆته ل.

پاشان ده رهینه ری نمایشه که هونه رمه ند نه رسه لان ده رویش گوتی:

له م به ره مه دا هه ولمان دا زیندوویتی شانۆ به رجه سته بکه یین، توانای له پاره به ده ری نه م جه ماوه ریبه له سه نگ بده ینه وه و سه باره ت به کاریگه ری له پرسه سه ره کییه کانی نه م ساته وه خته ی ژبانی گه له که مان. له لایه کی دیکه شه وه بره و به دۆزینه وه ی ناییندا له پاربردودا بده یین و کار له ناو میژوو و که له پووردا بکه یین، نهک به مه به سته مۆمیا کردن و پیروژکردنی میراته کان به لکو به گه رانه وه ی بۆ په چله ک و ژبان و به به راکردنه وه ی ساته میژوو ییه کانی وه ستانمان له به رده م دوو ریپانه کاندایا گرتدانی کاکله ی په نده کانی نه زمونه کانی دوینیی دوور و نزیک به نه مرۆمانه وه، دل سوژیمان بۆ یادگاری خۆمان په یوه ست بوونمانه به ناسنامه وه نه وه ش بهو مه به سته نا که به ندی توخووبه کانی نهوه

یادگاریه بی، چونکه ئهوه بیان له قالبمان دهدا و له بازنه ی خۆ دووباره کردنه وهدا به جیمان دیتیت. شانۆ که گهرانیکی ئارکیۆلۆژیانه ی پشت رووداو و هه لۆتست و هه لچوونه کانه له توانای دایه واقیع و ناواقیع... رابردوو و ئیستا و داهاتوو... ناماده و نااماده له و گوتاره دا بخولقییت که له فهزای شانۆکه دا به زمانیکی زیندوو، به زمانی جهسته و توخمه پیکهینه کانی که شه درامییه که له به یه کداچوونیکی نیوان نمایشه که و گروهی ته ماشاکاراندا بهرجهسته بکات.

له م ئه زمونه نوپیه دا ویستومه به هاوشانی ئاراسته ی نه ته وه یییه که ی ماموستا سالار له دارپشتنی سیما و خهسله تی خۆمالی بو شانۆیه کی کورده واریبانه، به شیتوازیکی هه ندی جیاواز و به هاوکاری و یه کخستنی توانای هاوه له کانم مامه له له گه له که له پووردا بکه م و زمانی جهسته و پیکهاته ی وپنه یی ئه کادیی و کارکردن له ناو سرووتیکی پوالت درامی دیرینی کورده واری که (کوته له) بکه مه دارپشته ی ئه و گوتاره شانۆیییه ی که فهزای نمایشه که ئه یخولقییت.

سه باره ت به نمایشکردنی ئه م به ره مه ش له سلیمانی ناکریت به بی رۆلی جه ماوه ره عاشقه که ی شانۆ و هاوه شی کردنی یه کبیتی هونه رمه ندانی کوردستان له و سه رکه و تنه دا باس بکریت و هه رگیز رۆلی پۆزه تیفانه ی راگه باندنیش له یاد ناکه بن.

مرثية (احمد مختار الجاف) وهفريات القراءة

حميد ريبوار

الفنان احمد سالار :

يعد الأستاذ (احمد سالار) ذات قابليات ثقافية عدّة، فيده الطولي جليّة في كلّ منها، إذا تركت كتاباته سواء أكانت بحثاً أم نصّاً مسرحياً أثرها الفعّال على تمّتين المفاهيم الجديدة للمسرح الكردي. أمّا من حيث كونه شاعراً فعلى الرغم من قلة نشر نتاجاته الشعرية، إلاّ أنّه لا يقلّ بعداً وجمالاً عن الآخرين. فلا يختلف إثنان على أنّ الفنان الكبير الأستاذ (احمد سالار) أضفى الكثير الكثير على المسرح الكردي إخراجاً وتمثيلاً، فاحتلّ بذلك الصف الأمامي بين زملائه الرواد. وروائعه الإخراجية تشهد على ذلك (نالي والحلم الارجواني، عندما يحلق الصقر عالياً والمجزيري يلقي دروس عشقه،... و... الخ) نتاجات أضافها الى أعماله الإبداعية، أستخدم فيها أدواته المسرحية بحركة فنية متقدمة، حيث أتى الى هذا الوسط بحالة جديدة للممثل وجمهور المشاهدين معاً، لم يسبقه أحد من قبل، فجاء بالضرب الإحتفالي على خطه العريض إلى فضاءات المسرح الكردي. إنّنا نرى الأستاذ أحمد سالار مفتوناً بالتراث بعشق لامثيل له. لاسيّما الأدب والتاريخ القوميّين لأمتنا ويوفقهما مع أحداث العصر وفق قيم التجديد والحداثة. إنّ صفة الأنانية معدومة لديه، فيتجاوز الذات ويدخل في إستدراكات شعورية وفكرية عجيبة التي هي إحدى ركائز إستخدامات المجتمع المدني، أمّا من حيث كونه ممثلاً فهو يعرف كيف يتحرك؟ فهو ينمو خطوة خطوة، الى أن يصل الى حد الإبداع. ليس هناك أحد من شاهد عروضه الممتعة في (المعطف والبخيل والمفتش وخمسة أشخاص في الفندق والفاوس) وغيرها أن ينسى أدواره المشوقة، فحينما يتقمص الشخصيات ينسى نفسه، ومن الجدير بالذكر أنّه عندما يروم تأسيس عمله السينوغرافي يستخدم أدوات في غاية السذاجة والبساطة، لكنّ مدلولاتها عميقة هادفة. أنه يعرض مفاهيمه بكل صراحة ووضوح. يودّ أن يدخل الى صلب مواضيعه بتلك البساطة أيضاً. لذا ترى خطواته هادئة. وذكية في عين الوقت ومع أن أدواته كما قلنا ساذجة وبسيطة، بيد أنها جادة حريصة، يوصل بها الصراعات الى مواضعها اللاتقة والمنسجمة بكلّ وعي وإدراك... إنّ هذا المنطلق يعدّ عاملاً أساسياً من عوامل الفن الحقيقي الاصل المتدفق من

بهشي سييهام

باس له شانوى سالار موه به زمانى عه ره بى

ثنايا المجتمع فإن مرّ الأستاذ (أحمد سالار) بمراحل المسرح التقليدي، لكنه وجد نفسه تحت ظلال أخذ العبر والإفادة منها في عمل درامي جديد وهو المسرح الإحتفالي. إذ يعثر على تركيبه الفلسفي من تكوينه الثقافي (الفكري - الفني) في هذا الموقع من هذا المنهج ثم يقدم عمله الإبداعي بعد توظيف تلك المفاهيم - كهديّة جميلة - الى المشاهد الكريم. مصادره الرئيسية هي التراث واللغة وأحداث العصر، هذه المرجعيّات تتطور لديه شيئاً مع البروفات والتدريبات والتجارب اليومية. لذا يجب أن تكون صياغاته موائمة مع عطاءات العصر ويأخذ الإبعاد النفسية والتاريخية والفكرية بنظر الإعتبار. فإذا كانت مساحات السرد في (شبيرين وفرهاد ويوسف وزليخا والربيع دائماً ومي آلان) لم يتجاوز الجوامع والمقاهي، غير أنه جسّدها في فضاء فني شاسع معاصر متخبطاً خشبة المسرح أيضاً، فأعطى الفرجة إبعاداً درامية أخرى. هذا كمبادرة منه من أجل إيجاد هوية للمسرح الكردي. وهكذا نرى أن الأستاذ أحمد بين جوهر الأحداث حاضر، متذكر الكوارث التاريخية والاختفاقات القومية... الخراب والتدمير... الإعتقالات... التشرّد والترحيل... تغيير الواقع القومي، الأنفال والجينوسايد، حتى يصل الى المشاكل الإجتماعية.

كل هذه المفاهيم حاضرة في ذهنه، تعيش في أعماقه، يتأملها بأمعان كيف يمكنه التعبير عنها، فهو لا يقف في الحد الذي يقول فيه للمشاهد: افهم... هذا هو واقع الأحداث... لا ليس هذا... هلم معنا للمساهمة في المعاناة. تعال معنا للمشاركة في أخذ العبر والدروس ثم خذ قرارك الأخير... هات الموقف الجازم وأرفض هذا الواقع ولا ترض به. هذه هي تفاعلات الأستاذ أحمد سالار مع الحالات الإنسانية والبيئية وما حوله، فهي وظيفة مهمة لديه حتى يتمكن صهرها في بوتقة فنية (النظرية منها والتطبيقية). هذا هو السعي المثابر لكل فنان وفي، عندما يريد بأدواته ومفاهيمه وإبداعاته أن يعثر على هويته وهوية أمته من جهة وهوية فنه من جهة أخرى.

بين قبلات عشاقه :

لأريد التطرق الى رسالة المسرح التعليمية والأخلاقية أو الإشارة الى وظيفته وأهدافه التي تريد أن تحقق بنفس علمي متعة فنية وعقلية، بقدر ما تكون النية الحقيقية هنا في هذا العرض في يومي (٩-١٠/٧/٢٠٠١) ووضع أمام مشاهدي المسرح في السلبيمانية وجمهوره التواق الى الإبداع الفني، هو التركيز على مخاطبة وإناطق المتلقي

في آن واحد، في الحقيقة أن الأستاذ أحمد في هذا العرض إستطاع أن يبلغ مقصده بنجاح ويسجّل هدفه المرام. لذا أقول أن نسبة حضور المتلقي ومستويات وعيهم هي المحك الأساس والقياس الانجح لنجاح أي عرض مسرحي. إننا نحن الكرد تمكنا خلال الثمانينيات من القرن السابق أن نجد أفضل قاعدة للفن المسرحي وخاصة في السلبيمانية. لكن هذه القاعدة أخذت بالتذبذب والضمور، فبدلاً من أن نحافظ على هذه المساحة العريضة لجمهور المسرح. كان العكس هو الصحيح، حيث فقدنا ذلك الحضور النادر لمعشر مشاهدي المسرح. صحيح هناك نوعان من المشاهدين الذين يختلفون الى قاعات عروض المسرح، النوع الأول أناس عاديون أو سذج، لم يكن ترددهم إلا من أجل التمتع أو الإبتهاج، ولم يكن حضورهم قائماً إلا في العروض التجارية عادة، تلك العروض التي لم يكن وراءها مرام فني ومعنوي سوى التهريج والهزل غير الهادف والريح المادي، أما النوع الثاني فهم يتألفون من المشاهدين الواعين... النقاد. وهذا الضرب من الجمهور وهو جمهور النخبة. يريد أن يتعلم ويأخذ ما هو مفيد. يفهم مشاكل المجتمع أو بالأحرى يروم الحالات الإنسانية المؤثرة. وفي الوقت عينه ينتقد ويحلل إبعاد المدلولات وفضاءات المسرح. وهذا ما يتضح عادة في المسارح الجادة. لكن يمكن أن نصنّف (مرثية أحمد مختار جاف) في النوع الثاني، هناك مثل عامي يقول (من يجيب نقش عوافي).

ومع أن العمل المسرحي لم يكن نتاج عقل واحد، لكن أسباب نجاح هذه المسرحية كثيرة أهمها الذي كان مجلباً للنظر هو إتقاء شخصيتي المخرج والممثل الأول. فالمخرج هو الفنان الواعد (أرسلان درويش) الذي كان بالأمس طالباً للبطل الرئيسي الأستاذ (أحمد سالار). شيء مفرح جداً أن تنشأ مثل هذه الروحية بين الأستاذ وطالبه. حيث ترى الأستاذ يسترق السمع بروح رياضية الى الإرشادات والتوجيهات الفنية لطالبه المخرج. لقد كوّننا حقاً ثنائية فنية جميلة، إنتابتها روح تضامنية متأسلة، أوصلت العرض الى تلك النتيجة، بل فتح الجمهور لهما أحضان الحب والمسرة. فكان المشهد الأخير بعد إنتهاء العرض هو قبلة الطالب ليد أستاذ في منظر رائع بديع يعكس صفتي الحب والوفاء. فثنائية (المخرج - الممثل البطل) مع الإفادة من تجارب وقدرات الممثلين الآخرين جعلت هذا النص المحلي أن يبلغ حالة (التطهير) وهي من الوظائف النفسية التي يجب أن يصل إليها كل نص وعرض مسرحيين. ويسمى أرسطو في هذه الحالة بـ(كاثريكس) أي: تطهير نفس الإنسان من الآثام أو الذنوب وظاهرة الفعل الشهواني.

وذلك بتحريك عاطفتين أساسيتين وهما (عاطفة الرحمة وعاطفة الخوف). لذا فإنَّ حصول مثل هذه الحالة في حادثة تاريخية كإستشهاد شاعر مأسوف لشبابه (أحمد مختار جاف) في ربيعان شبابه في ظروف غامضة بحاجة الى جهد حثيث وعمل ذكي جاد، يريد أحمد سالار أن يقول لنا: صحيح أن أحمد مختار ورغم مرور أكثر من ستين عاماً على مقتله لم يكن حاضراً بجسده بيننا، لكنه مازال حياً بروحه، ولم يمِث أبداً، إنّه حي يتجدد يوماً بعد يوم، وحسب تناسخ الأرواح قد يحتمل أن تكون روحه الزكية قد دخلت في جسد شخص آخر (ماننسخ من أية ننسها نات بخير منها أو مثلها). لم لاتكون هذه الروح هي روح (أحمد سالار) نفسه؟ يحمل نفس الأسم، وهو شاعر مثله أيضاً. ووفق إيمانه الراسخ بعالم الأرواح ويوم الإنبعث فإنه عاشق مفتون بالطرائق الصوفية. لذلك نرى أنه لم يكتف بتجسيد شخصية أحمد مختار جاف فحسب، بل إستنبط حوادث من الموروث القومي والإسلامي ووظفها مع الحادثة الرئيسية المعاصرة. (عباس الجزيري، محاكمة حسين منصور الحلاج وشنقه) بالإضافة الى العشق السرمدي لـ(نالي) الى (حبيبة) وأرض شهرزور المقدسة.

إن بقاء روح أحمد مختار جاف يعني بقاء صوت الأمة وتجديد روحها... فهو تجديد للحركة التحررية الكردية. فإن أدّى قادة الأمس بكل بسالة وإقدام دورهم ثم ذهبوا الى دار البقاء. فقد جاء الى الساحة قادة شبان متحمسون، تسري في عروقهم، حرارة الدم الدافق، فيبشون روح الحماس والنمو في حركتنا القومية. إن الحوادث التاريخية هذه تكمن في وجدان كل كردي ذي مشاعر ولاريب، فلايمكنه أن ينقطع عنها أبداً، ولاسيما في هذه المرحلة الحساسة التي نود أن نحافظ فيها على هويتنا، ونصل فيها الى كياننا القومي العادل. لذلك أن الفنان الحقيقي ذا الموقف الثابت يجب أن يستلهم أفكاره وثيمة من التراث ويأخذ منها العبر والتجارب ويوائمها بكل ذكاء وفطنة ثم يوظفها مع الأحداث المعاصرة للأمة بتوازن وتؤدة وتوازن. وما لاشك فيه أنه ينبغي أن يركز على القيم الجمالية والنفسية والفكرية أيضاً، وكما قلت فيما سبق أن مقالي هذا بادئ ذي بدء يتناول مخاطبة وإناطق المتلقي أمّا ما يتعلق بالمسائل الجمالية والفنية سنأتي إليها لاحقاً. فكلّ فنّ إذا ما أراد أن يحرك مشاعر المشاهد ويجذبه إليه وخاصة لدى أهم الفنون عراقية وهو الفن المسرحي، عليه أن يعتمد على بعض الأدوات من أجل أن يتمكن على التعبير عن الإبعاد المرامة ويجعل المتلقين في ذروة الإحساس، لأنّ ما يأخذه المتلقين يقف على نسبة الإحساس بالمشاعر والعواطف والمفاهيم... يقف على درج ملكة

المشاهد الثقافية، أو بمعنى آخر كم هي مديات خبرته في مجالات تلك الحالات الإنسانية، كما يتمكن أن يعيد التوازن، إذا ما كان في الميزان إختلال لاسيما إذا كان الإختلال قائماً بين داخل الإنسان وخارجه ومن ثمّ ينبغي أن يطبق ذاته وما حوله معاً، يبدو أن إيجاد مثل هذه الحالة لم يكن تناوله ميسوراً، هذا بالإضافة الى النشاطات الفنية التي هي بأمس الحاجة الى الحملات الإعلامية من المطبوعات والمؤسسات السمعية والمرئية، لإذاعة الخبر والحصول على ذلك الصيت الذي يعطي نوعية العرض حقها. إن هذا النجاح لم يتحقق بلاشك مالم يكن وراءه دعم مادي ومعنوي، لاسيما من قبل السلطة والأى يكون إنجاز العمل صعباً عسيراً، أو يحرك هذه المهام عن طريق الخاصة بالمرشح كإفتتاح المعاهد والأكاديميات الفنية، وكذلك لايدّ أن يكون للنقد دور موضوعي بنّاء وتسخير كافة المناهج لتهديب وتنمية النصوص والعروض الفنية. لذا فإنّ ترقية الفن المسرحي من جهة وتغذية وعي الجمهور وتحبيب هذا الفن لديه من جهة أخرى يجب أن تصل الى الحد الذي يمكنه تمييز العرض التجاري الذي يهدف الى الريح المادي عن طريق إشاعة المتعة الرخيصة عن الفن الجاد. أي يجب أن يكون دور المتلقي في هذه الحالة ازاء مشاهدة العرض إنتقادياً إصلاحياً. إن فرقة سالار للمسرح منذ تأسيسها في بداية الثمانينات من القرن الماضي إستطاعت أن تحمل رسالتها القومية وتستميل لنفسها جمهوراً شاسعاً خاصاً بها، وخاصة إن النصوص المختارة هي نصوص محلية، أغلبها من تأليف الأستاذ أحمد سالار نفسه، وهكذا يمكننا الزعم بأن فرقة سالار أصبحت مدرسة أو مختبر تحتذى بها. حيث تمكنت أن تهئ تلك الأرضية التي يمكن أن تتجاوز حدود المؤلف وتحقق تلك الأحلام التي طالما كانت ترنو إليها، وتختار لنفسها المنهج الإحتفالي لإبلاغ رسالتها القومية. إن هذه الفرقة لن تعود الى الماضي القريب والبعيد فحسب تبلوره بأسلوب متحمس وتقول: لا بد أن يكون مع الحاضر المعاصر والمستقبل الآتي هكذا، ويتنفس في فضاء مختلف جديد مستقل. إنّها تتحرك بعيداً عن ستائر وديكورات الهندسة الإيطالية التي تضيف في علبتها فضاءات التعبير الدلالي والقيم الفنية، بل تقتل جماليات الفن الإبداعي.

رؤى النص :

لو أمعنّا النظر في مضمون المسرحية لوجدنا هذا النص الفني محبوباً من مجموعة أحداث قومية ودينية متداخلة، إعتماذاً على عدة مصادر تاريخية وأدبية أثمرت منها

رائعة نادرة، جديرة بأن تعرض مفاهيمها للتفسير والتقويم وأن تحلل إبعادها وفق مناهج النقد المعاصر. لأنّ هذا النتاج الإضافية الى مواضع قوة الإبداع فيه من حيث الجماليات الفنية و(السايكو - سوسولوجية) يحمل في طياته تأثيراً سحرياً حول شد المتلقي إليه. حقاً أنّ الأستاذ (أحمد سالار) بإستقراء دقيق بين القيم التاريخية ومن ثمّ أتى بالمشكلة الرئيسية ووضعها أمام انظارنا وبالتالي أخذ بها نحو الإنفراج بنفس عميق. إنّه لم يكتف ببلورة تلايب النص وحضورها فحسب بل ترك المواقع تنحدر عفوية ليتحول الى كاتب (مؤلف) ذكي واع إزاء صياغة الأحداث وربط بعضها ببعض وذلك بالإضطلاع القيام بعملية تناصٍ محكم وتأسيس خطوطها العاملة على عدة محاور.

أولهما: محور الواقع الفكري، سواء أتمّ بناء هذا الواقع على قاعدة قومية أو على نهج ديني. ومن الواضح أن إنعكاس الفكر القومي تمّ إعداده بين قصائد ومواقف (أحمد مختار) بأنجع الصيغ. أمّا إنعكاس المبدأ الديني فلا بدّ من العودة الى تعامل الناس مع التقاليد والقيم الأخلاقية، كما تعرف إلى أي حد تسمو الفرجة بالإنسان وتقدر حالاته العصبية وكذلك الرجوع الى ما تقام في المراسيم الجنائزية وتشجيع الشهداء وفي فقدان الأحبة والأعزاء. أنظر الى شتى شخصيات مثل حسين منصور الحلاج والأثر الذي تركه بين معشر العلماء خاصة، والطبقة المتعلمة والناس عامة.

وثانيهما: هو (محور العشق والحب والأحلام) ويتجلّى هذا المحور من خلال فرض المسائل الإجتماعية، وذلك لرفع الوشاح من على الحالات النفسية والأسباب الكاملة داخل المسرحية، وخاصة مسألة الإفتتان والتجنّن عند عباس الجزيري ومسألة المتابعة وفو الحميّة والحنين والإشتياق لدى الملا (خضر نالي)، وكذلك الرؤيا بميلاد رضيع الأمل المبتسم المنتشي، وذلك بتحقيق مستقبل مشرق وهو (مستقبل الأمة الكردية المنتظر).

ثالثهما: وهو (المحور السياسي): في الحقيقة أنّ هذا المحور ومن رؤية أخرى مرتبط بالمحور الثاني. فالأحداث عامة لها وبلاشك خصائصها ومزاياها من حيث سلطة إشكاليات السياسة في تحقيق البنية التركيبية للناس في المنطقة. إنّ تعيين هذه المحاور وربط بعضها ببعض في قالب فني معاصر له مداليله المهمة جداً أمام تحولات فن المسرح في إيصال رسالته المقدسة. كما وأنّ هيمنة أجواء الحزن والهموم على فضاءات العرض أثناء وقوع الحوادث كانت إحدى السمات التي رافقت تلك الحوادث. نحن

الكرد لم نرغب في وقوع مثل الحوادث السلبية ولكن ماذا نفعل؟ هذا هو واقع الحال المفروض علينا يجب علينا حمل أعبائه الثقيلة. إلاّ أن الأحداث - إن كان صمود وصبر - تمّ بسرعة وتغيير. وتبعث فينا الأمل وتبشرنا بمستقبل مشرق، حيث تنبثق شمس الفلاح والإنتصار حينئذ تمسح حسرات ونواسير الوجوه الضائعة والملاحظ دامعة... وتنبعث الحياة في الأجساد الخاملة المسببة. لذا نرى أنّ المسرح الجاد يحمل في طياته روح التفاؤل التي هي نهجه المنشود، والعكس هو الصحيح في مسرح العبث واللامعقول الذي يتسم بالتشاؤم والسوداوية. والإحباط المصيري هو رسالته الأساسية. لذلك عمد كاتب النص على تقفيل نهايته بتلك الروحية التي تحمل عدة مداليل ضرورية في تبيانها. لكي تأخذ السبل السياسية مستقبلاً الثقة بالنفس في رموزها وتنال الهوية الحقيقية لها، وإن كانت العثرات شاقّة جداً والحالات السلبية كثيرة، لكنّ حمل تلك الحالات تدفع بالصبر والتحمل وتحقق الأحلام. من هذه الرؤية يتبين لنا أنّ الكاتب سعى سعياً حثيثاً وراء فضح الأنظمة المتتابعة، وإهانة الأسس والمبادئ المهزوزة السائدة بين المجتمع، وكذلك يذلل القرارات غير المنصفة لـ(عصبة الأمم). لذا أنه لم يقف عند المصير الفرد للإنسان الكردي فحسب، بل حاول أن يتجاوز ذلك (مصير أمة) بأكملها مازالت له يحدد لها ذلك المصير. بمعنى آخر أنه يربط كلا المصيرين (الفرد والجماعي) بعضهما البعض لذا جاءت الأسئلة عامة شاملة موجهة نحو أشخاص متنفذون الذين تقع مصائر الناس بأيديهم، بيد أنهم صامتون ومتجاهلون التطرق إليها. فهذا الصمت بعينه كان السبب الأول لمجهولية آمال وأمانى تلك الامم التي هضمت حقوقها، وأجبرت رغماً عنها على الهزيمة والإنحمار.

إنّ خبرة وقدرات الأستاذ (أحمد سالار) تتجلى في إستخلاص مجموعة حوادث من التراث، حينما إضطلع بنسج عقدها في نقطة رئيسية وعدة نقاط رئيسية وعدة نقاط ثانوية أخرى ثم أعطاهما بعداً درامياً، وهو من أركان النص المسرحي أيضاً ثانوية أخرى ثم أعطاهما بعداً درامياً، وهو من أركان النص المسرحي أيضاً وخاصة إذا نويت أن تحرّر تلك الأحداث التاريخية من طابعها الحكائي أو السردي وتحولها الى فعل درامي ذي بعد جمالي. بإعتقادي أنّ الأستاذ (أحمد) لم يكن فنانياً حدثياً مبدعاً فقط / إنّما هو ذو موهبة فذة. يمتلك قدرة وخبرة في مجال الكتابة أيضاً - كما أسلفنا يصيغ عباراته بسليقة ولغة رصينة. من الأجدر بنا أن ننظر اليه كثروة وطنية ثرة وشخصية سامية. ونتابع أعماله وعطاءاته للإفادة من إبداعاته وتجاربه الثمينة.

الإخراج... الديكور... التمثيل :

سبق وأن أوضحت أن المخرج (ارسلان درويش كان طالباً للأستاذ أحمد سالار) أمّا الآن فقد أصبح هو الآخر أستاذاً في مجال إختصاصه الفني. فبالإضافة الى أعماله الناجحة في مجال التمثيل فقد جرب إمكاناته في مجال الإخراج أيضاً. فجاء بعدد من الأعمال الإخراجية الجيدة، فاستحال الآن في هذا العرض مخرجاً لأستاذه المؤلف الممثل. أمّا الأستاذ (أحمد سالار) فزيادة على كونه مؤلفاً للنص، أنيط إليه الدور الرئيسي في المسرحية. شيء رائع ومقدّس أن يصيح الأستاذ ممثلاً ويتبع بتواضع منقطع النظر إرشادات طالبيه المخرج. مشكلاً كلاهما بخبرتهما وتجاربهما وقدراتهما في هذا اللقاء ثنائية مهمة كما يزعم البنيويون - إزاء الإرهاصات وأهداف العرض. وهذه الثنائية في تشكيلتها تعني توشيح خبرات أو تجارب فنانين، أعمالها شاخصة للعيان. لا بد أن يأتي بنتائج تتسم بالجديّة والحيوية. وهكذا ومنذ اللحظة الأولى كان المتلقي مترهصاً تجاوز النص ويخرج المساهمون من العرض غافمين، تنتابهم نشوة النجاح والفلاح. ومن الجدير بالإشارة أن هذا الضرب من أساليب التأويل الإخراجي عمل فريد نادر، لأن استخدام الديكور وأدوات السينوغرافيا خلال السرد والتحكّي للتعبير عن الظروف المرّامة كان في غاية السذاجة والبساطة.

إذن أن الأهمية بحد ذاتها تقع في هذه النقطة... في هذا التوجّه الفني، لاسيّما أن هذه البساطة تحمل مداليل متعددة ورموزاً دالة. فإستخدام العصي والأدوات الأخرى خلال تشكيل اللوحات والحركات المقامة كان من أجل بناء المشاهد الدرامية والاتيان بالصورة الفنية المعبرة. حتى أن إرتداء الملابس الكردية من قبل المشاركين كان في محله، بأن يعمّق مشاعر المتلقي وذلك بتذكير للأحداث، وخاصة الأحداث القومية، ثم أنه أعطى بعداً إحتفالياً شعبياً للعرض ومن جهة أخرى أوجدت الألحان الشجية والموسيقي الكردية الأصيلة بأصوات الممثلين وحركاتهم طقساً جميلاً، وذلك بهدف التمهيد والبلوغ الى جوهر الأحداث ثم الوصول الى حالة الإمتزاج والإنصهار التام. يبدو أن هذه الأخيرة هي أسمى ما يصل إليها الممثلون في أدائهم، هذا وبالرغم من أن العرض تمّ على خشبة قاعة الثقافة التي تؤطر بإطار مسرح العلبية الإيطالية، أرى أن المخرج استطاع أن يتجاوز تلك العلبية بالحركات المختلفة، فلو عرضت المسرحية وسط المتفرجين أو في فضاء مفتوح أو مساحة مترامية الأطراف لنال نفس النجاح، إن لم تكن إنعكاساتها

التذوقية أكثر، بقي أن أقول بهذا الصدد أن هذا النتاج كان أفضل جواب للذين ينظرون بعين الشك والخفّة الى أعمال الفنان (أرسلان درويش) الذي أثبت حضوره بجدارية في العديد من الأعمال الجيدة الأخرى له. أو أنه أفضل ردّ على أولئك الذين لا يودون أن يعلموا من منزلته ويتحدثوا عن أعماله الجيدة - هؤلاء يطلقون النار في ظلام الليل الدامس دائماً، ويصيّدون في الماء العكر، بل يغضون الطرف عن حقيقة العمل العادلة ولا يعترفون بها، أقول: ليس هناك نتاج يتسم بالكمال التام. أو لم تتوفر فيه مواطن النقص والضعف. غير أن هذه المواطن غير ظاهرة للعيان... مختفية أمام تحقيق الإبداع والنجاح للعرض بل ليست لها تلك الأهمية التي تؤثر بها على جدية العمل. فما كان أجمل في هذه المسرحية لو عولجت فيها تلك النواقص! حينئذ أنطبق القول المأثور على العرض (نور على نور). ونقطة الضعف الرئيسية برأيي في عرض السلیمانيّة كانت في دور الأخت (روبار)، حيث كانت تتحرك بثقل وتلثغ في تلفظ العبارات أحياناً. يبدو أنّها انتابها الأعياء بسبب السفر أو أثر عليها إرتفاع درجة حرارة الجو. وهذه الحالة تختلف دون شك من شخص الى آخر. وكذلك الحشد الهائل لجمهور المشاهدين وخاصة جماهير السلیمانيّة التي لها وزن خاص، فهي أكثر من غيرها تواقّة الى مشاهدة العرض المسرحي قد أدخل هذا الحشد في ذهنها شيئاً من الخوف والحرجة ظناً منها أنّها لا تغلج في أداء دورها، وقد يحتمل أنها لم تكن هكذا في عرض أربيل. على العكس من الفنانين (عبدالقادر مصطفى ونياز لطيف) اللذين يشار إليهما بالتفوق في العديد من الأعمال الجيدة ويثنى عليهما. فلم يكن دورها في هذا العرض هامشياً. بل كانا كمثلين جادين يستدركان مع الآخرين المهام الفنية لدورهما وهذا الإحساس بالأشياء المستعارة من المواءمة والإمتزاج والإنصهار والفتنة تابع من الرموز والمسائل الأساسية التي تحملها عناصر، الشيمة، لكي يمهّدوا لأنفسهم السبيل للتمكّن من أن يقولوا أشياء كثيرة أخرى وأن يجسدوا بقدراتهم وخبراتهم وتجاربهم أيضاً أشياء كثيرة أخرى.

العنوان ومدلوله :

حينما يختار المؤلف عنوان النص، فلم يكن ذلك الأمر شيئاً إعتباطاً من غير غاية، بل ينبغي أن يكون لهذا العنوان مداليله ومغازيه الكامنة. ولا بد أن يتواءم مع مجاري الأحداث داخل النص بمعنى آخر أن الكاتب يستنبط عنوانه من خلال ما تهدف إليه مفاهيم المضمون: فماذا تعني كلمة (كۆتهل) في هذه المسرحية إذن؟ أو بتعبير آخر علام

تدل هذه الكلمة؟ ومن أين أخذها الكاتب؟ لكلمة (كوتَهَل) معان كثيرة منها ما تدلّ على الغابة الكثيفة. وبالأخص إذا كانت الغابة هي غابة البلوط أو العفص. يبدو أنّ منطقة (كوتَهَل) القريبة من سد (دوكان) جاءت من هذا الإستدلال، حيث كانت تتكاثر فيها أشجار البلوط والعفص فيما سبق وكان أهالي مدينة السليمانية ومما حولها من قصبات وقرى يلجأون إليه للتنزّه والإصطياف. ومن معانيها الأخرى (كوتَهَل) دار كوتَهَله خهَلووز) أي (قطعة خشب - قطعة فحم). لكنّ الذي يرى هذه المسرحية يتضح له أنها لا تدل على كلّ هذه المعاني. وإنما يقصد منها ذلك الذكاء والنواح والمقام على الميت، وخاصة إذا كان المفقود شاباً يافعاً مأسوفاً عليه. فما دامت المسرحية تحمل روح التفاؤل. وإنّ روح أحمد مختار حاضرة بيننا، وبلغ هو مرحلة المجد والخلود، فهو حي لا يموت إذن لذا كان من الأجدر أن تبدل هذه الكلمة بكلمة أخرى يتوضع منها عبق التفاؤل. على أية حال أنّ المؤلف هو صاحب القرار، له رأيه ومفاهيمه في إختيار الكلمة وعنوان النص. هذا وأنّ كلّ جملة أو عبارة تحمل العديد من الرموز والمداليل والإشارات السينمائية القابلة للتحليل والتأويل. والمتفرج مخيرٌ في طرح تفسيراته وفق توالي الأحداث داخل النص. ثم إنّ هذه التحاليل معلقة بمستوى ما يملكه المتلقي من الخزين الثقافي والوعي الفكري.

- الموسيقى والإيقاع :

لا ريب أنّ تركيبة المشاهد لا تبلغ مرام تصويراتها الفنية ما لم توظف معها الألحان والإيقاعات التي تصطبغها الموسيقى الملائمة للواقع المطروح، لأنها وكما قيل أنّ الموسيقى والألحان عوملت كعنصرين أساسيين مع العرض المسرحي منذ القيام. لذا فإنّ الحركة الدرامية مع الإيقاع الموسيقي المعبر أفضل وسيلة للتعبير عن الحالات النفسية ومحادثات الشخصيات من جهة وجلب إنتباه المشاهد لمتابعة الأحداث من جهة أخرى. ففي هذه المراثية كانت الألحان والأغنيات والمواويل الخاصة بقبيلة الجاف في منطقتي شهرزور وكرميان أدواتاً ذات علاقات دالّة على الغايات المنشودة. فكان لكلّ مشهد إيقاعه الهارموني الخاص في شدّ نظر المتفرج، للتعبير عن الحالات الإنسانية. فالشخصيات حينما كانت ترددّ الأناشيد القومية مرتديّة الملابس الكردية بالإضافة إلى إحتوائها وتغطيتها لساحة الخشبية كانت تزيل الستار عن نضال وكفاح وضمود وعبقرية هذه المراجع.

إن أثر الغاية وعمق القصد والرسالة الإنسانية المستوحاة من التضحية والفداء كانت تعطي الأهمية القيمة للحياة اليومية للناس. (كانت قسوة الإضطهاد بيد هذا تارة وبيد ذاك تارة أخرى) و(عدم تنفيذ قرارات عصبة الأمم) تتردّد على حناجر المحتفلين وتتهيج ثم تتلج صدور كلّ ذي مشاعر ووجدان.

(هذا هو قرار العصبة يزعم الناس أنّه يخص الكرد، أنه كلام فارغ مجرد من الصحّة، والكلام المجرد وغير الصحيح لا يدخل في الجيوب). أو كانت مناقشة الشخصيات للجبل اللاحق مع الإيمان الراسخ بالمستقبل، في خطاب مغني يعرض في فعل درامي جمالي يخاطب الفكر والذهن بصيغ لامتناهية، (ولنكن هكذا اليوم، فلا بدّ أن يأتي اليوم الذي يعود فيه أولاد الكرد الى الميدان مسلحين بعلمهم وصناعاتهم ومعارفهم). إنّ تحقيق مثل هذه التركيبة مطلب حيّ ثمين متعال. عطاء قليل ونادر جداً وخاصة في ظرفنا الحالي الذي تتضاءل فيه القيم الأخلاقية وتختفي.

ومن الجدير بالذكر أنّ الفنان المطرب (برهان محمد) الذي عاد تواءً من خارج الوطن ساهم مع إخوته الفنانين بصوته الشجي في هذا العرض بروح حماسية ببعض من المقاطع الغنائية، وذلك حينناً للمسرح وإشتياًقاً ووفاءً لفرقته (فرقة مسرح سالار) حيث كان عضواً فعّالاً فيها. أرى أنّه لو كانت الفرصة سانحة له المساهمة منذ بداية العرض لأعطى بصوته الصداح المسرحية نكهة أخرى.

منهج المسرح الإحتفالي :

وفق النتاجات التي قدمتها فرقة سالار، ترى الأوساط المسرحية وجماهير النقاد أن تضع عطاءات تلك الفرقة في خانة الإحتفالية.

ومن المعلوم لدى الجميع أنّ المنهج الإحتفالي ضرب مسرحي تعرض المشاريع الفنية خلال التأثيرات والإنعكاسات الحقيقية لتأريخ حضارة الأمة عن طريق الإحتفال، إعتياداً على المهرجانات والمراسيم الموروثة والمعاصرة لأنه وكما يقولون: أنّ الإحتفال هو ديوان شعبي للأمة، تظهر فيه الفسحات العامة للمجتمع وفضاءاته المترامية. الذي أعرفه عن هذا المنهج بالنسبة للمسرح الإحتفالي في البلدان العربية، هو أنه تأسس سنة (١٩٧٠) في بلاد المغرب، ووصل إلينا من خلال أعمال الفنان (عبدالكريم برشيد). فيما ترى إلى أي حدّ إستفادت النتاجات الكردية من التراث والاحتفالات الشعبية

الكلمة الأخيرة :

أقولها بكل صراحة أنني ومنذ الإنتفاضة العظيمة لأمتنا في آذار (١٩٩١) لم أرَ عرضاً مسرحياً كهذا يتوجه إليه الجمهور بكل حرص وتلهف، حتى في المهرجانات السنوية لمعهد الفنون الجميلة أيضاً سوى هذا العرض كما وكانت لقدرات الفنان الكبير (أحمد سالار) والمساهمين معه، بعد إنقطاع طويل وحبّ المشاهدين له ولفرقته الأهمية الكبرى لتتويجهم بذلك التاج الثمين. هذا وزيادة على ذلك ينضمّ مدلول النص وتوازن الأداء الجماعي للمشاركين الى هذه المفارقة، وللسبب نفسه بالإضافة الى شدّ مشاعر المشاهدين إليه أصبح هذا النتاج مبعثاً لجلب إنتباه الأوساط المسرحية والفنانين والكتاب والصحفيين. حيث كتب عنه العديد من المقالات النقدية والتحقيقات هنا وهناك، في أربيل والسليمانية، والقيت عليه الأضواء البيّنة. بل أثبت أن في جعبة هذا الفنان الكثير كما وكان لمستوى إمكانات المخرج وأداء المساهمين ذلك الإستحقاق وتلك الجدارة بأن توجه إليهم أصابع الثناء والإحسان.

والاحتفالات الجادة إذن؟ والى أي مدى أزدانت برداء الفن الجمالي للاحتفال أيضاً؟ نجيب ونقول: أن هذه الفرقة إستطاعت قدر الإمكان أن تضع لها سيماءً احتفالياً مشرقاً. ومن خلال أعمالها التجريبية تمكنت أن تؤسس لنفسها نهجاً مسرحياً مختلفاً، وذلك كبداية أو جعله أساساً لبناء المسرح الكوردية وإيجاد هويته الخاصة به. وذلك بالإفادة من المجالات الشاسعة المليئة بالتجارب والعبر والأحلام والمطالب الحقّة والآمال والأمانى المستهدفة للتقاليد الشعبية، ثم عرض الواقع الكردي كما هو كائن. وبالتالي تأطير (الزمكان) بإطار متين جميل لتتبلور خلاله الابعاد الإنسانية بإيقاع رقيق متواز. فالمسرح شئنا أم أبينا يبدأ من غريزة تسمى به (غريزة التقليد) كما يقولون، لكن إمكانيات الفنان تظهر عندما يتجاوز هذه الغريزة، ويخطّ لنفسه ملامحاً مختلفاً، أو يأتي بسيماء جديد يميزه عن الآخرين. ويثبت للتأريخ والأوساط الثقافية أن له هويته الخاصة. علماً أن للمسرح الاحتفالي مساحة وفضاء واسعتين. لذا يخرج العرض من خصوصية الفرد الواحد، حتى في العرض المونودرامي ذي الممثل الأحادي ارى البطل يتحدّث مع نفسه أو مع أشخاص لاوجود أو غائبين عنه.

بمعنى آخر يجب أن يخرج الفرد من ذاته والألم يؤدّ الاحتفال كما يرام. فالمسرح الاحتفالي أحوج ما يكون الى العمل الجماعي المباشر ويربط المسائل المشتركة للمجتمع بعضها البعض ويملاً بها حيزات الزمكان. ويتحقق ذلك خلال أسحار تلك الطقوس التي توصل لغة أجساد المساهمين وإشاراتهم الى المتلقي وهم خلال خزينهم الثقافي الخاص بهم، يحلّلون مديات خصوصية حساسية تلك الرؤى، ومن أجل العثور على مديات الصراع، يأتي المؤلف بتخمين إشكالات (الميتا - مسرح) في أثر ذي تركيبة فنية ذات بعد جمالي، ثم يقوم المخرج والممثل من وجهة نظرهما الفلسفية بمراقبة حالات الأحداث والصراعات. لا ريب أن أية حركة (كورالية) في هذه المسرحية وقفت على مستويات مرونة أجساد الممثلين والأرضية المتاحة لإزالة أو شحج الغموض وإسراها. فالمسرح الاحتفالي فعل إبداعي فني وسعي متواصل للفنان للتطوير والإيجاد والحلق الجديد. حتى يخرج النص الأدبي في حالته الجافة ويغدو نصاً أدبياً رقيقاً ذا سيماء فني عروبي.

في مسرحية (اليوم الذي تحول فيه السمك الى ذئب)

أرسلان درويش يدغدغ الحواس الخمس للجمهور...

لطيف نعمان

يوجي للمتلقّي في الوهلة الأولى عندما يعلم بوجود عرض مسرحي في (مؤسسة الشهيد) بأن المسرحية تحمل مضامين عن الشهادة والشهداء، ولكن إختيار الفنان أرسلان درويش لهذا المكان الذي لم يمت بصلة من بعيد أو قريب بموضوعة مسرحيته ربما جاء من باب خلق المفارقة والتغريب، وهو أسلوب حدثوي مستمد من مدرسة بريشت في المسرح الملحمي، وأعتقد أنه وفق في ذلك لاسيما عندما نعلم أن جغرافية المكان تلائمت تماماً مع طريقة الإخراج التي أعتمدها المخرج، وهي طريقة أو أسلوب الذي توقعناه قبل أن نشاهد العرض المسرحي، وهو الأسلوب الذي تبناه الفنان أحمد سالار في المسرح الكردي متأثراً بطريقة المسرح الاحتفالي للفنان العراقي قاسم محمد، حيث أن المسرح الكردي هو جزء من المسرح العراقي تأثر به وتفاعل معه. يقول الفنان أحمد سالار في إحدى لقاءاته: «إن المسرح الكردي هو ضمن المسرح العراقي نتيجة عوامل مشتركة تاريخية، إجتماعية، ثقافية...» إلا في العقد الأخير الذي أبتعد فيه المسرح الكردي عن المسرح العراقي بحكم الظروف السياسية والحصار الذي تفرضه الحكومة المركزية على كردستان. إن المسرح العراقي أستمد هذا النوع من المسرح العربي. حيث على الصعيد العربي عرف المسرح الإحتفالي في مصر، لبنان، سوريا، المغرب، وتونس وغيرها... ففي المغرب نشأ على يد الفنان عزالدين المدني، والفنان والكاتب عبدالكريم برشيد. وفي فلسطين على يد أميل حبيسي، وفي مصر وفلسطين على يد يوسف أدريس، والفريد فرج، أما في تونس فقد نشأ المسرح الاحتفالي على يد الفنان المنصف السويسي، والمنجي إبراهيم. وهناك رأي يعزي نشوء هذا النوع من المسرح بسبب تأثره بالمسرح الملحمي لدى «بريشت».

أما أهم ما يميز به المسرح الإحتفالي فهو الفرغ المتجسد بالغناء والرقص، وبهجرة الألوان وما الى ذلك، بالإضافة الى استغلال الفلكلور في الملابس، والمنظر، والغناء، وشخصية الحكواتي كما وردت في هذه المسرحية. وهي مجمل الصفات التي تتميز فيها مسرحيات أرسلان درويش وجميع المسرحيات التي شاركه فيها الفنان أحمد سالار

سواء تأليفاً وتمثيلاً فقط... وليس من شك أن المسرح الاحتفالي لا يقف عند هذا الحد فهو قد عرف في الدول العربية، تطرق الى الاحتفالات الدينية، وحلقات الذكر، وظاهرة المداحين، الطقوس التي تمارس في مناسبات المولد النبوي الشريف، وما الى ذلك ... جمع الفنان أحمد سالار في مسرحية (اليوم الذي تحول فيه السمك الى ذئب) بين الأسطورة والرمز والحكاية والواقع - ستكون لي معها وقفة فيما بعد - الا أن مجمل الأحداث قدمت بطريقة المسرح الواقعي تأليفاً وتمثيلاً وإخراجاً وهي طريقة التي يميل الى التعامل معها أحمد سالار كاتباً كان أم مخرجاً ويؤمن بملازمتها مع الظرف الحالي للمجتمع الكردي، وأنا شخصياً أشد على يده لأن هذا النوع من المسرح هو أقرب الى الجماهير منه الى مسرح آخر.

ربما أستطاع المؤلف والمخرج في هذه المسرحية أن ينتزعا بعض الأعجاب من المشاهد الاعتيادي إلا أنني أرى أنهما وقعاً معاً في تكرار نفسيهما إخراجاً وتأليفاً بالرغم من ترداد المخرج على المؤلف في بعض جوانب العمل مثلما ورد في إستثمار الحواس الخمس.

- التي ستكون لي معها وقفة فيما بعد لكننا شاهدنا الكثير من المسرحيات لكل من الفنانين أرسلان درويش وأحمد سالار تبدأ بالغناء وتنتهي به، وتتخلل المسرحية ديالوگات وغان على لسان المجموعة، أو إنفراد مغني أو ممثل، حتى أن العديد من هذه الأغاني تكررت في عدة مسرحيات! الى الحد الذي يكاد يقتررب فيه العمل الى الأوبريت... أي أن أرسلان درويش يسعى الى أن يستثمر الفنان في المسرح الاحتفالي الى أقصى درجة لدغدغة ذوق وإذن المتلقي مقتنياً أثر مسرح سالار بهذا الصدد. وإن كان قد أستخدم الألوان والبهجة في فضاء العرض المسرحي بواسطة الأشرطة والبسط الفلكلورية الكردية وهي الأخرى مكررة في العديد من مسرحيات المخرج والمؤلف...

وقد تصب هذه المسرحية في بعض جوانبها في مصب المسرحيات «التصفيقي» أو الأغنية «التصفيقية».

إن وجود عناصر مشتركة في الفن التشكيلي والمسرحي من حيث التكوين والكتل، والإضاءة، والظلال، والمساحات سواء على منصات العرض أو في فضاءاتها عملت متحدة لخلق الجو النفسي العام للعمل. لكن الفضاءات بالرغم من إزدحامها بالأشرطة والألوان لم تستنطق، وظلت غير مستثمرة وغير مسخرة من أجل الحركة، إنما بقيت على

حالتها ساكنة الى الحد الذي لم نرى في هذا العمل ممثل يرفع رأسه الى الأعلى لينظر الى ما فوق رأسه أو يكلم تلك الفضاءات. بإختصار شديد أن المخرج لم يوظف فضاءات المسرح لغرض الخطة الإخراجية، وأكتفى ببهرجتها.

وعودة الى إستثمار المخرج أرسلان درويش الحواس الخمس للإنسان، وإستنطاقها عند المشاهد والممثل معاً والواقع شعرت بأنه وظيفتها بشكل عفوي وإنسيابي بعيداً عن الإفتعال... نحن نعلم أن المشاهد في المسرح يستخدم حاستين فقط بواسطة أذنه وعينه وعن طريقهما يلتقط صوت الممثل والمؤثرات الموسيقية والصوتية، وحركة جسده وتحولاته وحركات الإضاءة والمنظر والملابس وما الى ذلك. اما في هذا العرض فقد استخدمنا نحن المشاهدين كافة حواسنا، فمنذ أن أقتربنا من بناية مؤسسة الشهيد (مكان العرض) أستقبلنا المخرج مع الفنان أحمد سالار (المؤلف والممثل) وبقية الممثلين والممثلات وصافحونا مرحبين - أي أن المشاهدين والممثل استخدموا حاسة اللمس - ولم نعلم في البدء أن هذه المصافحة هي ضمن العمل المسرحي وأن مسرحية قد بدأت منذ الآن -مد أن تعانقت الأكف -... وقبل أن ندخل صالة العرض - في الممرات المؤدية اليها أستقبلنا رائحة «البسمة» التي أشبهه ما تكون برائحة البخور وتستخدم في الكنائس، أما القاعة وهي مكان العرض أيضاً فقد كانت تفوح برائحة البخور وهكذا أنتزع أرسلان حاسة ثانية من جمهوره، أما الثالثة والتي لم نكن نتوقعها فهي حاسة التذوق، حيث الممثلين يقدمون الجوز والزبيب للمشاهدين، وإن إختيار هذه النماذج لم تكن إعتباطاً ذلك كون منشأ هذا الطعام كوردستان التي أشتهرت به منذ مئات السنين وهي تعد من المحاصيل المهمة التي لها علاقة بالتراث (إن أجاز التأويل).

وهكذا بإتجاه الحواس الثلاث أنفة الذكر مع السمع والبصر يكون أرسلان قد أفلح في أستنطاق جميع الحواس عند المشاهدين، وهي سابقة جميلة في المسرح. في كل عمل مسرحي يجمع سالار بدرويش نرى البصمات الفنية الواضحة للأول على الأخير وعلى نطاق واسع للحد الذي لو رفع أسم أرسلان عن الإخراج ووضع كأكاه أحمد بدلاً عنه لما شعر المشاهدين المعتاد على متابعة أعمالها بالفرق الكبير. فما بالك لو كان الفنان أحمد سالار يشغل عدة مهام في هذا العمل ابتداءً من كاتب ومروراً بالممثل، ومدير الإنتاج، ومخرج مساعد (غير معلن)، وإنتهاء باليد الطولي له ليس في مجال الإخراج، حتى على صعيد الديكور، المناظر، الملابس وكل مايتعلق بسينوغرافيا المسرح إضافة

للموسيقى وإختيار الأغاني والإضاءة والماكياج وما الى ذلك...

في هذا العمل كما في أغلب المسرحيات التي يمثل فيها الفنان أحمد سالار والذي تجاوز الـ (٥٥) سنة من عمره يسعى أن يبدو شاباً يانعاً سواءً بملبسه أو حركاته وربما وفق في ذلك وأعجب مشاهديه.

كما أعجبنني أداء الفنان عباس ژاژلتي بعفوية تمثيلية وقوة شخصيته وحضوره الجميل على منصات العرض.

ومن بين الممثلات أجهدت الفنانة كوچر نوري بدور ختجاو نفسها في إنجاح شخصيتها وأعتقد أنها أفلحت في ذلك بحدود طيبة.

أغلب الأصوات التي أدت الأغاني في هذه المسرحية لم تكن تخلو من نشاز، كما لم يكن العزف يخلو منه أيضاً.

أهم ما لفت إنتباهي في هذا العمل وجود الأسهاب والخوف في التفاصيل الزائدة ربما بولغ فيها، حيث كان بالإمكان إختصار مدة العرض الى مقارب الساعة بدلاً عن ١, ٥٠ وبذلك كان يوفر المخرج لنفسه بعض الهفوات التي رافقت العمل، ويركز في إبداعه على جوانب عديدة مهمة في العمل...

مشهد الدمى «البرقي» الذي نفذته الطفلتان جاء ضعيفاً ومفتعلاً. دمج المؤلف محاور عدة في مسرحيته هذه أمتدت من الأسطورة، والملحمة، والحكاية، والواقع، والحلم، وربطها بالواقع الكرديستاني المعاش. اما الحكاية فهي نقلت أما على لسان الراوي أو شاهدناها كحدث واقع تجري مفرداته التمثيلية أمامنا. اما استخدام الراوي في هذه المسرحية فهو مألوف ومتداول وعرفت به بدايات المسرح العربي مذ كان القصصون أو الحاكاوتي في بلاد الشام ومصر والعراق قبل المئات السنين يحكي قصص ويطولات من التراث في المقاهي وتتطرق موضوعاتها عن قصص وحكايات ألف ليلة وليلة، وأبو زيد الهلالي، وعنتر بن شداد، وما الى ذلك. وجميعها كانت البدايات الحقيقية للتمثيل في المنطقة.

وعودة لمسرحيتنا التي غاب فيها النوم عن أعين الناس، وداهمهم الأرق والقلق وغاب عنهم الحلم، وبغيباب الحلم غاب الأمل أو بغيبابهما تنذر الأحداث بالخطر يعمد الراوي - أن يحكي حكاية من عمق التراث لكن يقاطع مراراً من قبل حشد الممثلين سعياً منهم للخلاص من القصص والغور في سبر أحداث الحاضر وإستلهاهم الدروس والعبر من

حال أختلت الموازين وهرب (الحلم) بعيداً برموزه الواضحة من أعين الناس... كما أن الظلام لو أسدل ستاره على المكان أفقدت الألوان جمالها ورونقها وموسيقيتها...

أعتقد أن تعامل إرسالان المخرج مع سالار المؤلف في العمل المسرحي شراكةً يكون مصدر نعمة ونقمة في آن واحد. فهو نعمة لأنه يوفر الوقت ويختصر الزمن وشراكتها تسهل في التعمق في الأحداث وتحليل الشخصيات وفلسفة العمل وما إلى ذلك، إضافة للدعم الفني بما توجد به قريحة سالار كمؤلف ومخرج وممثل... وهو نقمة لأن مرافقة سالار المؤلف والأستاذ والمربي لإرسالان المخرج والطالب يقيد إرسالان، وقد يخرجه في حال أراد أن يتمرد على أفكار أستاذه، وعلى هذا الأساس لا بد أن نعرف أن إرسالان سيكون بالمأل أسير ملاحظات سالار، الأمر الذي يحول دون تطوير إمكاناته ويضعف خياله وإبداعه وربما يقيدته إلى حد كبير، لاسيما عندما تلعب المجاملة والدبلوماسية أدوارها في العلاقات وأمام الممثلين والممثلات، وبالتالي سيبقى إرسالان ملاحظاً ومتهماً من قبل أقلام النقاد في مسرحياته بأن لأحمد سالار الحصة المهمة في التحرش في مجال المهام الإخراجية وسينوغرافيا المسرح.

وأنا شخصياً أرى من الضروري بمكان ترك إرسالان لوحده في الساحة ليطلق العنان لأفكاره وخياله بعيداً عن التأثيرات الخارجية على الأقل لكي لا يعزى جهده للآخرين ويكون في منأى من إتهامات الإعتقاد على غيره.

من جانب آخر لو أبتعدت قليلاً عن الموضوع لا بد من القول أن كانت أعداد كبيرة من الفنانين المسرحيين أبتعلتهم القنوات السمعية في جوفها الواسع لكن إرسالان تحدى ذلك، لا بل أستطاع أن يوفق في تواصله مع المسرح وعمله في قنوات التلفاز المختلفة دون أن تبطله، وقد سجل بذلك تميزاً عن أغلب المسرحيين. ولكن لا بد من التنويه: اليس من المغامرة بمكان أن يقوم بإخراج ثلاث مسرحيات خلال ستة أشهر، وهي مسرحية (جنازية أحمد مختار جاف) تأليف أحمد سالار، و (أغنية التم)، والمسرحية الأخيرة موضوعة بحثنا هذا؟ وما مدى النجاح الذي حققه إرسالان في هذه المسرحيات؟ اليس حري به أن يقلل من نشاطه لكي يركز على إبداعه؟ هل جنح إلى الكثرة بدافع الشهرة؟ أم لتفعيل الحركة المسرحية الراكدة؟ أم...؟ لماذا أقتصر الإخراج في هذه الفرقة على إرسالان تحديداً؟ لماذا حجبت فرص العمل أو الإخراج المسرحي عن الكثير من الفنانين خارج هذه الفرقة؟ أسئلة كثيرة تطرح نفسها وسأعمد إلى جعلها مفتوحة.

مجرياتها... الصياد كامران وهو البطل (أحمد سالار) الذي رأى الكثير في سفر حياته يتحول السمك الذي يصطاده من البحر إلى ذئب شرس ومفترس! تتداخل الأحداث لتنتقلنا إلى مكان تواجد الأمير أو الملك الذي جسده شخصيته الفنان عبدالقادر مصطفى وأعتقد واجه صعوبة في تجسيد دوره ووزيره الفنان جليل سعيد الذي لم يفلح في استثمار قصر قامته بالقياس لطول الملك لإنتزاع أو الأخرى استثمار حالات الكوميديا والآثار والإستفادة من المتناقضات... الملك والوزير بالرغم من كارتونيتهما تحيط بهما أعداد من المتألفين والإنتهازيين والمتملقين من أرباب السوابق.

في جانب آخر تلفت غايتنا الحقيبية المعززة بجوازات السفر والتأشيرات والمثلثة بالدولارات والكنوز تنذر بالخطر نتيجة تغيير الإلتماء والظروف السياسية، وترك الجماهير أمام خطر مخالب الذئب الذي يتربص وينتهاز الفرص المؤاتية للإنتقاض على الفريسة!! أما الأحفاد (الأطفال والذين أدوا أدوارهم أفضل من الكبار وكانوا عفويين وجميلين فقد جمعوا حول جدتهم التي تسعى لشحذ خيالاتهم وتحويلها إلى لعبهم وفرفشاتهم يرصدون من خلالها ما آلت إليه مصائر الناس، ويندهشون بما أبتلى بها الصياد وسنارته...

ينتصب المعلم الفنان وليد عارف في مكان آخر ساعياً لإعادة درسه، يتوجه إلى الجمهور بين الفينة والفينة ويناقشهم عن بديهة حاصل $1 + 1 = 2$ ولكن عندما تختلف الحقيقة والبديهة ولا يصبح الحاصل اثنين فإن اثنين لن يكونا مجموعاً $1 + 1 = 1$!! وليس من شك هي سفسطة مقصودة يراد بها الاثارة.

يتجمع الناس لإنتخاب الشخص المناسب للدفاع عن قضيتهم يصار إلى تهيئة أجواء المحكمة ويحضر الشهود والقضاة. ولكن يعود المعلم مع طلابه إلى إدراجهم (الدرس الأول)... يدخل الصياد بملابسه الجميلة الفلكلورية ويقامته المستقيمة وكأنه قد حضر حفلة عرس ينادي حبيبته ويجمع الموجودين ليلقي درساً في العشق ويدعو للعودة إلى الكدح والنضال لغد مشرق ليعود فيه الحلم يدغدغ مخيلة الناس وليناموا بعيداً عن القلق والأرق وبيتعدوا عن الخطر.

هكذا تتداخل الأحداث وتنقلنا من حالة إلى أخرى، من درس إلى آخر، ومن موقع إلى آخر، وكلها تصب بالمال في الواقع المعاصر الذي تعيشه كردستاننا وتحذر من مغبة وجود خلل ما في تجربتها التي يتربص الذئب بها ويحلم للإيقاع بها لينقض عليها في

مرثية الشاعر أحمد مختار الجاف

تجز الضمير الجمعي للمجتمع الإنساني

سائد المعروف

إن أي عمل فني أو أدبي جيد، يدخل القلب بدون جواز، يوقظ العقل، وينعش النفوس، ويغذي الأرواح، خصوصاً إذا كان جمال ذلك العمل تحفة فنية خارقة الجمال ومتكاملة الأتقان. وقد توافر كل ذلك في المسرحية البكائية (لأحمد مختار جاف) فالمنهج الوصفي والوعي التاريخي الجمالي، ربطه بأحكام مؤلفها الأستاذ (أحمد سالار) بالماضي القومي للشعب الكردي إرتباطاً فيه يتبادل كل من الحاضر والماضي صلات خصبة تتجدد بها قيم الماضي، وتقوّم بها جهود الحاضر ذلك أن الماضي ذو سلطان دائم عن طريق الوعي والإحاطة به، ثم إتخاذ موقف منه سلباً أو إيجابياً، والحاضر كذلك لا يكون ذا شأن لا يتجاوزه ذلك (الماضي في جانب من جوانبه، على زن يكون -الحاضر- ذا سلطان على الماضي إذا أضاف جديداً يحملنا على معاودة النظر في تقويم تراثنا الماضي تقويماً جديداً، بل ربما يحملنا على تقويم نظرتنا الى التراث.

وإذا توافرت الأسس السابقة لا بد أن ينتهي بنا النظر في كل عمل أدبي -من جوانبه المختلفة- الى النتائج التركيبية للنظرات التحليلية الخاصة بكل مسرحية وهكذا فعل الفنان (أحمد سالار) في مسرحيته الرائعة (مرثية الشاعر أحمد مختار الجاف) فهو -أحمد- ومنذ عشرين عاماً يحاول إيجاد صيغ جديدة من الموروث الشعبي الكردي وتراثه الثر وصياغتهما بيد معلم مقتدر من صنعته، في دراما تصاعديّة تحمل في طياتها الفعاليات الشعبية القديمة الشبيهة بالدراما وتوليفها مع الحاضر المعاصر المعاش فعلياً بكل اشكالاته وتعقيداته. وإحترام (ديالوجات) -حوارات- داخلية فيها عبق الماضي الموروث، مختلطاً بوهج العصرية بكل اشكالاتها وأزماتها الإنسانية. فبكائية الشاعر الشهيد (أحمد مختار جاف) (١٩٠٢-١٩٣٥) الذي جسدها (سالار) في لوحات فنية رائعة، صاحبته أشعار (الجاف) الخالدة عن الحرية والمعاناة القومية للشعب الكردي، ضجّت بها المؤثرات الصوتية التي أبتدعها (سالار) لينبت الوجدع الإنساني الذي كابدة (الجاف) الذي أستشهد في عزّ شبابه، في سويداء قلب الإنسان الكردي المعاصر، وليحصد بعد ذلك فعل التأثير المباشر في نفوس المشاهدين الذين

إن فرقة مسرح السلیمانیة التي سميت فيما بعد بفرقة أحمد سالار تثنياً لخدماته الجليلة في المسرح الكردي، ولكونه أحد أهم روادها كاتباً ومخرجاً وممثلاً ومربياً للأجيال هذه الفرقة التي تدفقت نشاطاتها المستمرة في الآونة الأخيرة والتي تميزت عن خواتمها من الفرق لتبعث على الغبطة والسرور وتخفف من الآسى الذي يشعر به جمهور المسرح في المنطقة في العقد الأخير من هذا الزمن لانطفاء بريقها وخفوت إبداعها والكلام يتعلق بالفرق المسرحية الباقية...

وليس من شك أن لدعم وزارة الثقافة والمديرية العامة للثقافة والفنون الجيد الدور المهم في تفعيل نشاطات هذه الفرقة، إضافة لدعم السادة المسؤولين.

بالوقت الذي نأمل أن نشاهد المزيد من الإبداع من هذه الفرقة النشطة في عطائها فمني النفس أن تلتفت وزارة الثقافة والجهات ذات العلاقة الى بقية الفرق، والأخذ بيدها الى بر الإبداع وإنقاذها من سباتها العميق، ونتمنى نحن الفنانين أن تدعم جميع الفرق المسرحية دون مفاضلة أحدها على الأخرى لهذا السبب أو ذاك...

في مسرحيتهما الإحتفالية

سالار ودرويش يخلعان عن الفرائث ثياب أحرانها

سائد المعروف

بعد أن ابكنا، وأدمى قلوبنا، في (مرثية أحمد مختار جاف) مسرحيته قبل الأخيرة، والتي شاهدناها أواخر العام الماضي، قدم لنا قبل مدة الفنان الكبير (أحمد سالار) من المسرح الإحتفالي مسرحية - يوم تحولت السمكة ذئباً - بعد أن أستل خيوط نسيجها من الموروث الكردي العريق. ومن الفلكلور الكردي الثرّ، فالف ثيمتها والبسها ثياب الواقع المعاش اليوم، وبصراحة معهودة فيه، وبسخرية لاذعة، لاتصل حد التجريح، أخرجها لنا الفنان أرسلان درويش هذان الثنائيان - سالار ودرويش - ومعها أعمدة المسرح الكردي الأساتذة الرواد الأوائل (طلعت سامان) و(فرهاد شريف) تتعزز على عطاءاتهم (صحة) المسرح الكردي المروج بالكثير من الهموم والشجون والأتراح، لكون جميع نتاجاتهم المسرحية جادة وهادفة تبنت فكراً، وتربي ذائقة، وتزرع جمالاً وإحساساً شفيفاً في نفوس مشاهديها، وبالأخر تحصد فناً وأعجاباً منهم.

من نافلة القول، وفي المثل الدارج، من أن فلان من الناس مثل: (السمك مأكول مذموم!!) بل هو محبوب جداً لفائدته العظيمة لمن يأكله، وبنفس الوقت (زفيراً) رائحته كريهة بعد الإنتهاء من أكله!! فيا ترى كيف حول -سالار- سمكة وادعة -مأكولة أبدأ- الى ذئب عدواني مفترس؟؟ على مسرح (مؤسسة الشهيد) الدائري، كان ذلك اليوم، الذي تحولت فيه السمكة الى ذئب، بفرقة موسيقية مؤلفة من خمسة عازفين - بضمنهم مغني - وثلاث ممثلات، وعشرة ممثلين رئيسيين، وثلاث فتيات صغيرات، وأربعة طلاب وأستاذهم.

وبعد نهاية العرض الأول للمسرحية في ٢٠٠٢/٢/١٥، وتحديد الساعة الخامسة والنصف مساءً من يوم الخميس، عرفنا بأننا -كمجتمع- بكل تلاوينه الموزائيكية والأثنية وبسلطته ومؤسساته وأحزابه وحركاته ومنظّماته. فينا -السمك والذئب- المُستغل والمستغل.

الضعيف والقوي، إلا أن أكثرنا شراً، هو ذلك الضعيف الفقير -السمكة- الذي خدمته الظروف والحظ، فتسامق للأعلى فتحول من -سمكة الى (قرش) ومن ثم الى

أصطفقت أياديهم لـ(سالار ومسرحيته) الخالدة. قد أستشعر المشاهدون بعذاباتهم على مدى التاريخ الإنساني لشعبهم الكردي العريق بالأصل والفصل وبعبادات إنساننا المعاصر في عالمنا -النائم- عفوياً النامي، المسمى بالعالم الثالث!!... فقد عثر مخرج ومعد وممثل المسرحية -أحمد سالار- على صلات وثيقة ما بين الماضي والحاضر وربطها بحبكة شديدة، سمّرت الحضور من المشاهدين في كراسيهم على مدى ساعة ونصف رغم حرارة جو -قاعة الشعب- وصراخ أطفال الفنانين الذين جلبتهم أمهاتهم جهلاً بقيمة المسرح وقديسيته.

بديكور بسيط فيه أيادٍ ملطخة أكفها بالدماء، مرفوعة فوق أسنة الرماح، ذكرنا - سالار. بمأساة الطف والحسين شهيد كربلاء، وتراجيديا الحلاج، وثورة الزنج. فزرع في أعماقنا -كمشاهدين- بذور الرهبة والخوف من تلك الحياة التي عاشها شاعرنا الخالد - أحمد مختار جاف- وحصد فناً راقياً فيه روعة الإبداع وجمالية العرض وبأنارة متواضعة -بسبب ضعف التيار الكهربائي- بهربها إنظارنا حين سلطها على زوايا المسرح المعتمة، فأنطق الظلام، مزواجاً الأنارة مع البناء الدرامي للمسرحية، تزوج الماء بالطين، وقاد جموع الممثلين الذين فاق عددهم على خمسين، قيادة القائد البار، إلا أنه -سالار- فاقهم تمثيلاً وأداء وإخراجاً، ولأول مرة في أربيل وفي هذه المسرحية بالذات أرى أكثر من عشر ممثلات تفوقن على زملائهن من الممثلين وهذا فخر عظيم للفنانة الكردية، إن مسرحية -الشاعر أحمد مختار جاف- كسب متميز للمسرح الكردي وإضاءة وضوءاً لماضيهِ وحاضرهِ، ومستقبلهِ.

ملاحظة:

المسرحية من تأليف وتمثيل الفنان أحمد سالار ومن إخراج أرسلان درويش.

ولنا كلمة أخيرة نسريها همساً في آذان (سالار ودرويش) من أننا بحاجة ماسة جداً إلى نصوص محلية كردية فيها (نفس درامي) أكثر من حاجتنا إلى (مسرحيات إحتفالية)، فما زالت صدورنا مشخنة الجراح تنز وجعاً وتئن همماً، وب(الدراما) المتصاعدة إلى ذروة المأساة، نصل إلى قمة التفاؤل بالمستقبل.

ذئب- ناسياً قضية وطنه كردستان، وشعبه وقضيته الملحة في التأزر والأخوة والتضامن. ومن ثم حق تحقيق المصير، نعم -الذئب- موجود فينا -فلا يخلو (زور من واوي)- كما هو في المثل السائد على السنة الناس، إلا أننا بوحدتنا وبتأخينا نحد من تكاثر ذلك الذئب -حتى لا تصبح ذئباً عدة. فتأكل ما حققناه من مكاسب بعد إنتفاضة آذار العارمة عام ١٩٩١، من برلمان وحكومة للإقليم وديمقراطية ومطالبتنا الملحة لفدرالية ضمن عراق تعددي ديمقراطي موحد، لقد وخز كل من -سالار ودرويش- البيروقراطية والروتين والمحسوبة والمنسوية والتعالى على الناس البسطاء والإنتهازية والديماغوجية مجسدين ذلك بشخصية -الباشا- (عبدالقادر مصطفى) ووزيره النفعي (جليل سعيد)، من المعروف عن المسرح الدائري من أن بلا ستارة -حاجز- ما بين جمهوره المشاهدين لزيادة التأثير والتأثر، وإن ديكوره، السقف والجدران، وهذا توظيف صحيح لخدمة النص والإخراج وذلك بأدماج المشاهدين بين حيطان المسرح الأربعة وتحت ديكور المسرحية الأعلى وفي الجوانب.

ساعة من الوقت قضيناها في (يوم تحولت السمكة ذئباً) ما بين الموسيقى والغناء وعشرات اللوحات المعبرة والموحية ل(فراشات) بعمر الورد هن (شنگه أحمد سالار، چيا محمد، كنار عبدالرحمن) والثلاث سيدات تميزت بأدائها بينهن (نهاية عثمان) وبزت قرينتيها (كوچر نوري) و(شهلا محمد) وأكثر من خمسة عشر ممثلاً، بزهم جميعاً بحضوره المسرحي وبصوته الجمهوري لمخارج الألفاظ (أحمد سالار) قام بدور كامران - (عبدالقادر مصطفى) بدور -الباشا- الذي جهد نفسه في أن -يتأني ويتلعثم- وهو ينطق بكلمات النص المسرحي حتى يظهر لنا مقدار تفاهة -الباشا- تمثيلاً.

وتبقى السيدة (رمزية قادر) حساسة وذكية جداً في تصميم الأكسسوارات والملابس، وخاصة في إختيارها للألوان الزاهية التي زينت بها (فراشات) المسرحية ومثلاتها، وتبقى إحتفالية (يوم تحولت السمكة ذئباً) نقيضة، البكائية (أحمد مختار جاف) الدرامية، والتي أراد أن يقول لنا من خلالها من أنهما قادران على خوض جميع صنوف المسرح ومدارسة واتجاهاته وأقصده بهما (سالار ودرويش) رغم أن رائد المسرح الإحتفالي في العالم العربي هو المغاربي (عبدالكريم رشيد)، فهو المسرح الإحتفالي بلا حدث ولا قصة، بل مسرح القائي ولوحات راقصة تعبيرية وغناء وموسيقي توصل جميعها ما يريد قوله المؤلف والمخرج من خلال شخص المسرحية على رغم كثرتهم.

الخشبة لما تزل فاعلمه

تشخيصية تحولت الى كرنفال

بيان احمد سعيد

رغم كل ما قيل ويقال عن المسرح، ورغم ظهور نزاعات حداثوية وآراء فلسفية، ووجهات نظر متعددة بصدد موضوعة المسرح، فإن الحقيقة تبقى بأن لهذا الفن رواده، وعشاقه ومريديه بل أن البعض قد أرتبط به وجدانياً فأضحى يتحدث عنه ويملاً أيامه طرباً به، ولاعجب فهو ساحر جذاب، عملاق حين يتحدث، طفل يغفو ساعة يسدل الستار.

وها هي مسرحية (تشخيصية أحمد مختار جاف) تتحول الى كرنفال فغصت القاعة المخصصة للعرض بالعاشقين، فجلس من جلس وظل واقفاً أو جالساً على الأرض من سعى بقدميه لمتعة الحواس وهنا سجلنا لقاءً مع فرقة مسرح (سالار) القادمة من مدينة أربيل والتي أتحفتنا براءة (التشخيصية).

* الفنان (أحمد سالار) كاتب العمل ومؤدي أحد أهم أدوارها أهلاً بك، ما شعورك بعد كل هذا الغياب عن مدينتك السلیمانية؟

- حواسي أنفتحت هنا، التربة هنا، والوجود هنا، فالسلیمانية هي الكل وأنا الجزء، ما الذي يقوله الإنسان في لحظة لا تتكرر كثيراً وسعادة ترقص لها الروح وتخلق.

* كيف ترون الفن المسرحي في إطار التجربة الكردستانية؟

- الفن المسرحي الكردي استطاع أن يثبت وجوده أيام النضال السري وأدى واجباته بشكل يفتخر به، دافع عن حق ووجود شعب وعزز من المعنويات العامة لدى الكرد.

الآن الفن الكردي يمر بمرحلة أخرى ويتجه الى مجرى جديذ والنتيجة هي الأعمال الجميلة التي نشاهدها الآن على الساحة المسرحية الكردية.

* من هو المبادر لتقديم هذا العمل في السلیمانية؟

- يوجد شعور وإحساس متشابه بين الفنانين في كل مكان المبادرة جاءت من قبل اتحاد فناني كردستان، ولأقول هم ولانحن، لأن هذه التسميات لا يوجد لها أي أساس، علينا أن نقدم ما هو أفضل وأجمل. والعمل هذا (تشخيصية أحمد مختار جاف) وردة

مهداة الى صدر مدينة السلیمانية.

* ما رأيكم بالعمل التشكيلي الذي قام به الفنان (أسماعيل خياط) والذي يتمثل برسم أرضية للسلام في كردستان في منطقة پيرر؟

- كرنفال لوني، شعور جميل، وتنفيذ هذا العمل وفي هذا المكان إنما هو البديل عن السلاح وإستعماله لغة اللون، إنه حسن ربيعي جميل للكرد، نتوقع من (خياط) المزيد من العمل الفني الهادف.

* كما تحدثنا مع الفنانة (روبار أحمد) والتي تعد من نجوم العمل، هل بإمكانك الحديث عن دورك في (تشخيصية أحمد مختار جاف)؟

- شاركت كمصممة حركة العمل، أما دوري من ناحية التمثيل فقد أدت دوراً صغيراً أمام العملاق (أحمد سالار) وهذا فخر لي، كما كنت بديلة عن شخصيتين لأملأ الفراغ في العمل وهذا واجب فني وأملنا أن نرضى المتلقي.

* الفنان (أرسلان درويش) هل ترى أن هناك إختلافاً من الناحية الإخراجية بين هذا العمل وأعمالك الإخراجية الأخرى؟

- حاولت في (تشخيصية أحمد مختار جاف) أن أوجد مجموعة من المعطيات الإخراجية الجديدة، كما حاولت أن أعمل بقدرة أكاديمية لصنع تشكيلات وإنجاز ترتيبات العمل الإخراجي، هذه الإحتفالية للأستاذ (أحمد سالار) حاولت أن اتعامل معها بشكل أكاديمي كإحتفالية كردية، هذا العمل يأتي بعد إنقطاع وإبتعاد عن الأجواء الفنية في السلیمانية، كذلك فهو بعد أكثر من ثلاثين تجربة فنية عملت فيها على مسرحيات عراقية وعربية وأعمال كلاسيكية.

كما أن هذا العمل هو الرابع للأستاذ (أحمد سالار) الذي نفذته إخراجياً قبل وبعد الإنتفاضة.

* كيف تقيم وجودك في مدينتك السلیمانية؟

- إبتعادي عن السلیمانية ترك حينياً في قلبي لها ولجمهورنا وأصدقائنا.

الفنانون هم أنوار الطريق أستطاعوا أن ينجزوا الكثير وأن يفعلوا الكثير، يالأسف بعض الظروف في كردستان خلقت حواجز وهي حواجز وهمية، ونحن واثقون أنها لن تبقى وستزول ونحن قمنا بخطوات عملية لإعادة لحمة ووحدة كردستان خدمة للحركة التحررية لشعب كردستان.

مخرج المسرحية التي جذبت جمهور أربيل والسليمانية :

معين خطابنا المسرحي مرتبط بحركة تحرر شعبنا (الكوردية)تي

أعدده: درسيم توفيق

يعتبر الفنان المسرحي المعروف أحمد سالار أحد أعمدة الحركة المسرحية في كردستان العراق، مسار حضوره المسرحي تمثيلاً وإخراجاً وتأليفاً يرجع لثلاثة عقود خلت. أسس في ثمانينات القرن الماضي (فرقة مسرح سالار) وتبنى إتجاهاً في العمل المسرحي عرف بالغنائي أو الإحتفالي.

بعد مباشرته العمل كعضو في أول برلمان كردستاني منتخب منذ عام ١٩٩٢ أبتعد الفنان أحمد سالار عن المسرح وجمهوره، في مبادرة جريئة منه عاد منذ عامين الى الوسط الفني وشارك في عدة أعمال مسرحية شكل زخماً جديداً ودفعاً قوياً لتنشيط الحركة المسرحية في أربيل العاصمة. وتبعه أخيراً إعلان إعادة تشكيل (فرقة مسرح سالار) من جديد ضم نخبة ممتازة من فناني المسرح من الجنسين ومن جيلي المخضرمين والشباب ليشكل رافداً ثرياً يصب في مسار الحركة المسرحية الكردستانية.

آخر نشاط مسرحي لهذه الفرقة جاء ضمن موسم مسرحي اقامته مديرية السينما والمسرح التابعة لوزارة الثقافة في أربيل. عرضت خلاله (فرقة مسرح سالار) مسرحية (مأتم أحمد مختار جاف). وهو عبارة عن نص كولاجي -إن جاز التعبير- أعده الفنان أحمد سالار عن حادثة إغتيال الشاعر الكردي الراحل أحمد مختار بگ جاف، موظفاً هذه الحادثة للتعبير عن الموقف الواجب إتخاذه من قبل كل فرد كردستاني أزاء هذه المرحلة الإنتقالية الحساسة من حياة شعب إقليم كردستان العراق.

عرضت المسرحية لمدة ثلاثة أيام متتالية في أربيل وحضره جمهور غفير، بعدها عرضت المسرحية في الاونة الأخيرة في السليمانية لمدة يومين متتاليين وشهدت أقبالاً منقطع النظير أيضاً. شارك في الأداء عدد كبير من أعضاء وعضوات الفرقة وتم تقديم العرض بالنسق

الإحتفالي المعروف والمعتاد لمسرح سالار، اخرج هذا العمل المسرحي الفنان أرسلان درويش.

وللوقوف على حيثيات هذا العمل المسرحي وتبادل أطراف الشجون حول واقع الحركة المسرحية، كان لنا هذا اللقاء مع مخرج (مأتم أحمد مختار جاف) الفنان أرسلان درويش:

- إن هذا النهج ليس مرتبطاً بمرحلة نضالية بعينها، وإنما تمتد معطياته كما رسخها نضال (البارزاني الخالد) لتشمل المراحل اللاحقة، وتغدو نهجاً لحياتنا، خاصة وهي تبلور مقياساً أولياً لتقييم صحة المسار وجدوى المعطى الحقيقي لأي جهد إبداعي كردي في إرتباطه بقضية شعبنا العادلة ومساهمته في دفع العجلة الى الأمام ونحو الأفضل.

إن إتساع الوعي والفهم المدرك للتعامل الجاد والمسؤول مع طبيعة المرحلة السياسية والتأريخية التي تمر بعيداً عن المباشرة المستهلكة. وبطبيعة الحال فهذا النهج متناسق مع جماهيرية الفن المسرحي في تكوينه، ودوره الفاعل قبل الإنتفاضة وبعدها (رغم إختلاف المرحلتين) في أذكاء وعي الإنسان الكردي أمام مهامه الوطنية. ولعل هذا ما يجعلنا واضحين في تأكيد نهج الكوردية تي ورسالته في (تشخيصية أحمد مختار جاف) كما في سابقتها وفي ما تليها أيضاً.

* ولكن اليس من بديل لهذا النهج في المسرح؟

- لقد أفرزت حركتنا المسرحية حتى قبل الإنتفاضة أشكالاً مختلفة من التوجه، قدمت عن طريقها صورة ما تزخر به تجربتنا المسرحية من تنوع وتكامل يجسد حالة صحية لحركة مسرحية ناهضة، ولكن كانت بعضها موعلة في التيه والغموض الفكري بدعوى التجريب والتحديد والنخبوية المتحججة بالذلكات الشكلية.

ولكن ظل خطابنا المسرحي الرصين يستقي من النهج الأصيل المرتبط بالحركة التحررية الكردية ليستمر مؤثراً وفاعلاً في تشوير الروح المعنوية للإنسان الكردي في مقاومته ودعمه للتمسك بهويته القومية وعدالة قضيته أمام سياسات النظام الوحشية في قمع وإبادة هذا الشعب والنيل من روحه الثورية. إذأ فباستطاعة هذا النهج أكثر من غيره الماضي المرير وحمل حلمه معه وهو يعرف جيداً كيف يستخلص العبر من هذا الماضي ليحاور به الحاضر، أن هذا النهج لديه الجرأة التي قاوم بها العدو ليصارع بها سلطته الوطنية في كل ما يراه ناقصاً أو سلبياً في أدائه، ليؤدي بذلك ما على عاتقه من

مسؤولية ثقافية وتاريخية.

التي تجتمع فيها عناصر الفرجة وتشكلها نوع من التظاهرة الشعبية المتشعبة بالموسيقى والحركات التعبيرية والتكوين في الفضاء، إضافة الى مرجعيتها في الذاكرة الكردية، ولا أظننا قد أدرنا جهداً لكي نقدم عرضاً مسرحياً كردياً يتصل بكل الوسائل.

- بالطبع أن مسألة الفن والسياسة يجب أن تترايط في وحدة متفوقة الإستهداف والإصابة، وباعتقادي لا يمكن أن نتصور عملاً فنياً أو أدبياً دون خلفية سياسية. لذلك فالنظرة التي لتأخذ في الإعتبار وعي الشرط السياسي، من شأنها في النتيجة تكريس هيمنة ما هو سائد من في حياة مجتمعنا ومكاشفة السلطة بانتقاداتها وطروحاتها الواعية لإمكانيات هذه السلطة وسياسته وأيضاً لا يمكن أن نتحدث عن مجتمع متقدم آت دون أن نتحدث عن الطرائق والكيفيات، أي عما يختزنه الواقع نفسه من إمكانيات تؤهله لأحداث النقلة المتوخاة.

من خلال ربط لوحاتها (العقد) فيها بشكل واضح وبالتالي الحصول على الحرية الذهنية لتكوين أحكامه الخاصة، تجاه ما يراه من شخصيات وأحداث ومواقف. وقد أثر بالمضي قدماً بهذه التقنية في هذا العرض الذي امتاز بتوليف بعض الشخصيات والمشاهد المسرحية من نصوصه السابقة بهدف تعميق وأثراء الخط الدرامي والفكري للحدث الأساسي في المسرحية.

* كيف تم إستقبال عرضكم المسرحي هذا في مدينة السليمانية؟

- أستقبلنا ومسرحيتنا بكل حب وحفاوة، ولعل الإستقبال الجماهيري الكبير الذي لاقاه هذا العرض يعكس فاعلية النهج وصحة المسار الذي نحن عليه. فجمهورنا المسرحي رغم ما يقال حول إعتكافه وإبتعاده عن دور العرض المسرحية، لا يترك أية فرصة سانحة إلا ويعبر فيها عن عشقه وتجمعه حول ما يؤثره من عروض مسرحية ترتبط بوجدانه وتعبير عن الأمة وآماله، وبالفعل هكذا فعل جمهورنا المسرحي في مدينة أربيل، حيث غضت قاعة ثقافة السليمانية وممراتها بالمشاهدين كما تحشد قسم آخر كبير في يومي العرض خارج القاعة وأمطرونا بحبهم الصافي ولعهم بمشاهدة رائدنا المسرحي أحمد سالار. وهو يقف على الخشبة مثلاً، وفناناً شامخاً غاب سنيماً عدة عن مدينته الحبيبة، ولاننسى ما لمسناه من مودة أخوية نابضة بكل معاني الإحترام من زملائنا في (اتحاد فناني كردستان) الذين يسروا لنا كل أسباب الراحة والنجاح ولقد كان لوسائل الإعلام دوراً بارزاً في منح هذا العمل ما يستحقه من إهتمام.

* لم كل هذا الحضور الكبير للعناصر الإحتفالية في العرض؟

- بالطبع، فالمسرحية أعتمدت طقساً إحتفالياً كردياً هي (كوتقل) أو التشخيصية

في الهم المسرحي...

لكي لانحرت البحر!

أرسلان درويش

إن القيمة الحقيقية للفن تكمن بلاشك في المضمون في الجوهر والمدى وما يحقق هذا الفن من فعل، والعمل الدرامي، الذي يتوفر له المضمون الناضج والتجربة الناضجة سيكون هو الأفضل بكل تأكيد، فلا يمكن تصور أعمالاً جيدة دون وضوح ونضج في الرؤية الفكرية للإنسان وللمجتمع، ولهذا كان من الطبيعي أن لا يعيش الفنان الكردي منسلخاً عن تراثه الثقافي والإنسلاخ عن التراث هو أول المراحل التي يمر بها الفنان نحو الإغتراب، ولهذا كان على مبدعينا الربط بين مفاصل العملية الإبداعية، من جذرها الأول، جذرها الحامي (الموروث الحضاري والتراثي) ولو رجعنا الى تأريخ حركتنا المسرحية لوجدنا حالة الإلتئام هذه بدأ بعنوان أول مسرحية كردية للمرحوم عبدالرحيم رحمي هكاري (ممي ثالان) مروراً بمحاولات النابغة (بييرة ميسرد) في (فرسان مريوان الاثنى عشر) و(محمود آغاي شيوه كقل) و (متم و زين) وتعصيماً بعشرات المسرحيات ذات المضامين الكردية المستقاة من التراث والملاحم الكردية لكتاب ومسرحيين تواصلوا مع عطاءات تجريرتنا المسرحية، لعل أبرزهم رائدنا المسرحي (أحمد سالار) الذي بلور طابعاً مسرحياً كوردياً عرف بالمسرح الإحتفالي الكردي منذ منتصف الثمانينات... واليوم ونحن نشهد حالة النكوص التي تمر بها حركتنا المسرحية لجملة من العوامل التي أنا لست بصدد الخوض فيها الآن، حيث تناولتها كتابات أخرى عديدة بات ملحاً أن نبوتق جهودنا، كُتاباً ومخرجين وممثلين، رواداً ومخضرمين وشباب، نحو العمل والبحث عن صيغة كردية للمسرح، توجد الحلقة المفقودة بيننا وبين الجمهور. والتراث لن يكون عائقاً إذا تحررنا في فهمه ووعينا دوره الحقيقي ونزعنا القدسية السلفية عنه، وتعاملنا معه بحرية وفق مقاييس العصر ومعطياته.

حينها تتصلب الأرضية التي نقف عليها، ولا أعني هنا بالطبع أن يتلون الجميع بلون واحد وأن نتبنى نسقاً أو أسلوباً واحداً في أعمالنا المسرحية، لأن هذا الضرب من الهراء وعدم التنوع التي لا يتكامل بدونها مشهدنا المسرحي. فالفن تجربة مستمرة ومتقدمة باستمرار لكن ما ينبغي التأكيد عليه هو أن يكون هناك مسرحاً مضمونه كوردياً بمعنى أن

يعكس مشاكل هذا المجتمع وما يصبوا اليه، ودمج القومي بالإنساني لكي يكون أداة تغيير وبناء، فالحوار وتفاعل التجارب والتأثير والتأثر، هو بحث في سبيل ظهور مسرح كردي كامل الملامح، يستطيع أن يكون طاقة تفجر وتقدم وبناء في المجتمع الكردي الباحث عن هويته على مستوى جميع الأصعدة... ولكن بعيداً عن التخبط والضياع والتقمص الخائب لما هو ليس متناغم مع حاضرنا ولا ينتمي لماضيها ولا يرتقي لمستقبلنا، بل يضع أصحابها في هامش التبعية (للآخر) وفي موقع من يحرت البحر!! فكم من جهود وأعمال ضاعت وتبخرت كفقاعات الماء رغم ما طبل لها، لأنها لم تدرك ذاتها وإصالتها وما منوط بها من مسؤوليات تبتغي منها أن تكون في الطليعة تحمل مشاعل النور المستمدة من مواقفنا الكردية الأصلية ونارها الخالدة، لا أن تتذيل المسيرة مستفقدة مسارها، إذن لا بد من فهم المشهد الشمولي التاريخي العريض للإبداع... ليس مبدعاً من لا يفهم المناخ الفكري والحضاري لشعبه وأمتة، ومتى وثقنا بذاتنا وتحررنا من عقدة (الخواجة) وحاورنا همومنا ومشاكلنا الكردية وتناولناها بصدق وجرأة ووضوح، عندها نستطيع أن نفتح نافذة مشرعة على العالم... بهواء حر وطييق وخاص، ونحرت في أرض خصبة...

شاني

لن أنسى يوم ٢٠٠١/٦/١٢، وسيظل محفوراً في ذاكرتي، لأنني شاهدت في هذا اليوم الكبير أحمد سالار، ولأول مرة في حياتي، يمثل على خشبة المسرح، في مسرحية (كذّبة كتي أحمد مختار جاف) من تأليفه، وإخراج الفنان أرسلان درويش.

منذ عرفت سالار كمخرج في منتصف الثمانينات، كنت أتمنى أن أشاهده كممثل أيضاً، ألا أنه لنجاحه في ثلاثيته المعروفة، (نالي وحلم أرجواني، الصقر يحلق عالياً، وأحمد الجزيري)، وإتباعه أسلوب المسرح الإحتفالي الذي أقتنر بأسمه، جعله يعزف عن التمثيل، وينصرف الى الإخراج، لتأصيل المسرح الكردي في هذا الأسلوب.

ولعل إنتخابه بعد الإنتفاضة عضواً في برلمان كردستان، أبعدته عن الإخراج ولم يقدم خلال عشر سنوات سوى عمل واحد، غير كمؤلف ظل يرفد المسرح الكردي بنتاجاته. هذا الركود الذي أصاب سالار، فسر الى أنه بداية قطيعته مع المسرح. ولكن عودته اليه، كممثل وليس مخرجاً، أدحض هذا التفسير.

قبل أن أشاهد أداء سالار، كنت أعتقد أن هناك قلة من الممثلين الكرد يجيدون أداء طريقة ستانسلافسكي وفاختانكوف، أمثال كامران روؤف، سمو عزيز، وآزاد جلال، ولكن عندما شاهدت أداء سالار، عرفت أنه أفضلهم أداء لهذه الطريقة. لا أقول هذا مجاملة، وإنما إنصافاً لفناننا الحُجول الكبير.

فليس من السهولة بعد قطيعة ربع قرن تقريباً من التمثيل، وتجاوز الرابعة والخمسين، إن يتألق المرء في أداء هذه الطريقة التي ينبغي أن تتوفر لدى أصحابها بالإضافة الى قدرة الالتقاء المرونة الجسمانية، ليستطيع فناننا هذا في تجسيد هذين العنصرين، لتقمص الشخصية والتركيز بمهارة فائقة، ولا أعالي إذا قلت أن الدقائق الخمس التي أداها كانت بحد ذاتها مشهداً منودرامياً كافياً، لتعليم طلبة معهد الفنون الجميلة، كيفية تمثيل طريقة ستانسلافسكي وفاختانكوف.

لقد ابكيتنا ياسالار، لأنك أعدتنا الى شبابنا، ولأنك عدت الى شبابك، وقدمت درساً رائعاً في الفن والأخلاق، لهذا الجيل والجيل السابق، عندما عدت الى المسرح أولاً، وعندما أبدعت فيه ثانياً...

محي الدين زنگنه

وقطع عليه أسترساله في الحوار الذي يجري مع باكوري، أحادياً ومن جانب واحد حسب. دخول رجل شامخ، أخرجه من نفسه، وسرق كل إهتمامه. يقيناً أعرفه. أسعفيني أيتها الذاكرة المنخورة؟...

لم يطل به البحث في ثنايا ذاكرته. هتف سريعاً «سالار» أنه سالار الفنان المسرحي... أو... أو... «سيرانو» كما كان الطرفاء يدعونه، وقد صدق. فالرجل في شاعرية «سيرانو» وشفافيته وعلو روحه. وقد استطاع خلال فترة وجيزة أن يفرض إحترام الفن، حد التقديس في زمن وفي واقع كان الكثيرون يزدرون الفن، وينظرون الى الفنان نظرة أستصغار.

مازلت أذكر تلك الواقعة التي جرت له في السبعينات، حيث كانت الفوضى تضرب بأطنابها في مدينة السليمانية. والأمن مفقوداً. وكان هو عائداً إلى منزله، ذات ليلة، فتصدى له ثلة من اللصوص ليسلبوه. ولكن ماكادوا يقتربون منه حتى تعرف عليه أحدهم. فصرخ «كوژينة... مامدستا سالارة» فأسقط في أيديهم، وشلهم الخجل، فأحاطوا به، بأعتزاز بالغ، سوراً. يحرسونه ويحمونه، حتى أوصلوه إلى منزله، وألستهم لا تكف عن الأعتذار والاستغفار...

تلك قوة السلطة الفن وعظمتها، التي ينفرد بها الفنان الأصيل، تفرض إحترامها وطاعتها، طوعاً، حتى على الفئات المنحرفة، وتربيتهم وتعلمهم.

إن سالار، والحمدلله اضاف وهو ما يزل يرنو إليه، لم يفرض إحترامه على اللصوص حسب بل على الزمن أيضاً، الذي لايجرؤ حتى الان أن يلعب به كما لعب بنا جميعاً. وعاد بذهنه القهقري إلى أيام كان سالار يتردد عليه في بغداد، يجالسه ويستمع إلى نبرات صوته الرجولي العريض. ترى ماذا لو غنى أو قرأ المقام بصوته الأوبرالي الضخم، أما كان حقق لنفسه فيها شأناً لا يقل عن شأنه في المسرح، أخ... أخ...

«کاک ئەحمەد سالار باوکی شانۆی کوردییە، ئەحمەد سالار، ئەگەر کورد
نەبواوە حیسابی تری بۆ ئەکرا، ئەحمەد سالار فیعلەن فەنانیکی گەورە و
ماندوو، بێرەوهری سه‌یرم له‌گه‌ڵ کاک ئەحمەد سالار هه‌یه»
(شەمال سایب - سالی ۱۹۸۴ هه‌ولێر)

- عەبدولرەحمان بێلاف - گوڤاری هه‌رێم ژماره (۲۶۹) (۲۶) ی نهورۆزی ۲۷۰۱ ی
کوردی.

به‌خێر بێن ده‌نگی ناشتی

پرووناک ره‌ئوف

له‌و رۆژه‌وه‌ که مامۆستای مه‌زن (فوئاد ره‌شید به‌کر) به‌ردی بناغه‌ی
شانۆی کوردیی له‌ کوردستانی عێراقدا دانا، که ئەمڕۆ ده‌کاته ۷۵ سالی
ته‌واو تا ئیستا کاروانی ئەم هونه‌ره‌ په‌سه‌نه‌ له‌ به‌ودایه‌، هه‌رگیز له‌ خزمه‌تی
داگیرکه‌ر و چه‌وسینه‌ردا نه‌بووه‌، له‌ رۆژانی سه‌خت و دژواردا ناوه‌رۆکی
شانۆنامه‌کامان به‌ریه‌ره‌کانی و به‌گه‌ژداچوونه‌وه‌ بوون، هونه‌رمه‌ندانی کورد
شایه‌تی سه‌رده‌م و وێژدانی گه‌ل بوون.

له‌م رۆژانه‌دا (تیپی شانۆی سالار) که له‌م شاره‌دا گه‌شه‌ی کرد و چه‌ندین
شاکاری پیشکه‌ش کرد، له‌ شاری هه‌ولێری نازیه‌وه‌ به‌ته‌داره‌کیکی نوێوه
به‌دلی پر له‌ خۆشه‌ویستییه‌وه‌، به‌عه‌زمی ناشتیخوازانه‌ و سۆزی یادگاره
شیرینه‌کانه‌وه‌ به‌عه‌شقی هونه‌ری کوردیی په‌سه‌نه‌وه‌، سه‌ردانی شاره
خۆشه‌ویسته‌که‌یان کرد و له‌گه‌ڵیاندا به‌شداریی کۆته‌له‌که‌ی (ئەحمەد موختار
جاف)یان کرد، خه‌لکی شاری سلیمانیش به‌خۆشحالییه‌وه‌ پیشوازبان له
هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ کاک (ئەحمەد سالار) و هاوڕێکانی کرد، ده‌ست له‌ناو
ده‌ست و به‌ئیراده‌یه‌کی پته‌وه‌وه‌ بۆ چه‌سپاندنی ناشتی.

هونه‌رمه‌ندان که هه‌میشه‌ ئالای ناشتی و ئازادی و دیموکراتییان به‌رز
پاگرتوه‌، ئەم‌جاره‌ش ده‌بی بیسه‌لمین که له‌ پیناوی لابرندی خاله
ده‌ستکرده‌کاندا ده‌بی ببینه‌وه‌ به‌و کورده‌ی که هه‌میشه‌ له‌ تالی و له‌ شادیدا
پیکه‌وه‌بووین، ده‌ستمان له‌ یه‌ک که‌له‌پچه‌دا بوو، له‌ یه‌ک سه‌نگه‌ربشدا بۆ

به‌شی چواره‌م

نرخاندن و رېپورتاجی رۆژنامه‌یی

نازادی دهجنگاین، هونهرمه‌ندانى سلیمانى به‌دلیكى بیگه‌رده‌وه به‌لینیان تازه‌کرده‌وه که ده‌بى له‌گه‌ل هونهرمه‌ندانى هه‌ولیرى قه‌لا و مناره‌دا بینه شوورەى پۆلايين بۆ پاراستنى ناشتی.

* پۆژنامه‌ى پیتوان، ژماره (٦) سالى یه‌که‌م، چوارشه‌مه ١/٨/٢٠٠١

هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار

شادبوونه‌وه به‌خۆزگه‌یه‌ک پر به‌سینه

مه‌ریوان عه‌لى

تیپى شانۆى سالار به‌بانگه‌یشت و میواندارى یه‌کیته‌ى هونهرمه‌ندانى کوردستان و به‌مه‌به‌ستى نمایشکردنى شانۆبى (کۆته‌له‌که‌ى ئه‌حمه‌د موختار جاف) له‌ شارى هه‌ولپه‌روه هاتنه‌ شارى سلیمانى، ئه‌م نمایشه له پۆژانێ (٧/١٠-٩) له هۆلى پۆشنیبری سلیمانى نمایش کرا و له‌لایه‌ن هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار-هوه نووسراوه و هونهرمه‌ند ئه‌رسه‌لان ده‌رویش کارى ده‌ره‌یتانێ ئه‌نجام داوه.

له دیداریکدا له مامۆستا ئه‌حمه‌دمان پرسى له دواى ١٢ سال هاتنه‌وه سه‌ر شانۆ؛ ئایا چ هه‌ستیک بوو، به‌پزتان چۆن له‌مه ده‌دوین واته له دواى ئه‌و ماوه‌یه له‌گه‌ل بینه‌ردا له‌سه‌ر ته‌خته‌ى شانۆ پیتک شادبوونه‌وه؟

- شادبوونه‌وه‌ى ئۆخه‌ى به‌چه‌شنه‌ها خۆزگه، شادبوونه‌وه‌ى ئۆخه‌ى به‌کامى دل به‌خۆزگه‌یه‌ک پر له‌ سینه، وه‌نه‌بیت من دا‌پرا‌بووم له‌ شانۆ له‌و چه‌ند ساله‌دا یا له‌ کارى هونهرى به‌ل‌کو له‌ سینه‌مادا وه‌کو ده‌ره‌یتنه‌ر کارم کردووه، وه‌ک نووسه‌ر و به‌چه‌نده‌ها کتیب به‌رده‌وام بووم، به‌لام وه‌ک ئه‌کتەر راسته‌ بۆ سه‌ر ته‌خته‌ى شانۆ ماوه‌ى ١٢ سالێکى پیتچوو پاش گه‌رانه‌وه‌یه‌ک به‌تایبه‌ته‌ى له‌م به‌ره‌مه‌دا که یه‌کیکه له‌ هه‌ولانه‌ى که داومه له‌ پیتناوى ئه‌وه‌ى شانۆیه‌کى کورده‌وارى نه‌ک ته‌نها په‌نگ و رواله‌ت به‌ل‌کو به‌گیان و ژیان و پانۆراما که‌یه‌وه کوردیى و کورده‌وارى بیت ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌و هه‌ولانه و گه‌رانه‌وه‌یه بۆ که‌شى کۆته‌ل، کۆته‌ل به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه

به‌تایبه‌ته‌ى کۆته‌لى جاف له‌ناو کورده‌واریدا به‌سه‌رکردنه‌وه‌ى شتیکی رابردووه و ده‌بیتیته‌وه لپه‌دا که کراوه بۆ که‌سیکه که شایسته‌ى ریتیکى تایبه‌ت بوو له‌ناو خیل و عه‌شیره‌ته‌که‌یاندا لپه‌دا چه‌ند توخمیکى سه‌ره‌کی هه‌یه له‌ توخم و بايه‌خه هه‌ره بئه‌رته‌یه‌کانى هونهرى دراما، له‌پیشیانوه هونهرى گیترا‌نه‌وه یا دووباره ژيانه‌وه و لاسایى کردنه‌وه‌ى، ئه‌وه‌ى ئه‌رستۆ تپۆره سه‌ره‌کیه‌که‌ى هونهرى له‌سه‌ر بنیات ناوه ئه‌وه له‌ کۆته‌لدا توخمیکى سه‌ره‌کیه‌، پاشان له‌ قسه‌کاندا وپردى جیا به‌یت و بالۆزه‌ى جیا به‌، گۆرانى و پیا‌هه‌لدانى تیا به‌، شاعیر شیعیر ده‌خوینیته‌وه به‌سه‌ریدا، که‌لوپه‌لى که‌رسته‌کانى دپته‌ ئارا بۆ کۆته‌ل، ئه‌مه له‌خۆیدا ئه‌و توخمه سه‌ره‌کیانیه‌ى شانۆى تیا‌دا به‌هاته له‌باره بۆ ئه‌وه‌ى که ببیته دراما، چونکه خۆى له‌ شپوه‌ى دا‌بو‌نه‌ریتیکى کورده‌وارى نیمچه دراما دا به‌، که چه‌ند هه‌نگاوێکى ماوه ببیته دراما ده‌نا خۆى درامایه.

٧٧ سال له‌ میژووی شانۆى کوردی

له‌ گه‌وره‌ترین پیتانگه‌دا... بۆ پۆزى جیهانیى شانۆ

هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار (به‌شى شپه‌ر) ده‌بات!

- پیتانگه‌که هونهرمه‌ند و شانۆگه‌رییه‌کانى نیتوان سالانى (١٩٢٦-٢٠٠٢) ده‌گریته‌وه، واته میژووی (٧٧) سالى شانۆى کوردی ده‌گریته‌ خۆ.

* چ هونهرمه‌ندیک زۆتر به‌ره‌م و ئاماده‌ی هه‌یه له‌و میژووه‌ى تۆ ده‌ستینانت کردووه؟

- ئه‌و هونهرمه‌نده‌ى زۆترین ئاماده‌ی و به‌شداری هه‌یه له‌و به‌رواره‌ى دیاریم کردووه، هونهرمه‌ند (ئه‌حمه‌د سالار)، که (به‌شى شپه‌ر) به‌رده‌که‌وپیت له‌ زۆری به‌ره‌م و زۆری خزمه‌ت.

* (به‌درخان) ژماره (١٨) ٢٢/٢/٢٠٠٢ هونهرمه‌ند سه‌ردار خدر.

سلیمانی له پیشوازی هونه‌رمه‌ندانى تیپى شانۆى سالاردا

كاتژمیر (٧)ی سەرله‌ئێواره‌ی رۆژی ههینی ٢٠٠١/٧/٦ یه‌کیته‌ی هونه‌رمه‌ندانى کوردستان له‌ژێر سیبهری دروشمی (هونه‌ر په‌یامی ئاشتی و پێکه‌وه‌ ژيانه) له‌ ده‌روازه‌ی شارى سلیمانی پیشوازی له‌ هونه‌رمه‌ندانى تیپى شانۆى سالار کرد که له‌ شارى هه‌ولێرى خۆشه‌ویسته‌وه‌ هاتوون بۆ شاره‌جوانه‌که‌ی خۆیان شارى سلیمانی دلگیر؛ مه‌به‌ست له‌م سه‌ردانه‌ی تیپى شانۆى سالار پێشکه‌شکردنى شانۆی کۆتله‌که‌ی ئەحمه‌د موختار جافه که له‌ نووسینی مامۆستای هونه‌رمه‌ند ئەحمه‌د سالار و له‌ ده‌رهینانی هونه‌رمه‌ند ئەرسه‌لان ده‌رویش-ه‌ شایانی باسه‌ واپرپاره‌ رۆژانی ٩- ٢٠٠١/٧/١٠ ئەم شانۆیییه‌ له‌ هۆلی رۆشنییری شارى سلیمانی نمایش بکریته‌.

* کوردستانی نوێ، ژماره ٤٢٩٨، شه‌مه ٢٠٠١/٧/٧

ئه‌حمه‌د سالار:

ئێمه‌ هه‌میشه‌ دژی شه‌ربوویین

ئا / ناسۆ ره‌حیم

له‌سه‌ر بانگه‌یشتی (یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کوردستان) رۆژانی ٩- ٢٠٠١/٧/١٠ له‌ هۆلی رۆشنییری سلیمانی (تیپى شانۆى سالار) له‌ شارى هه‌ولێره‌وه‌ بوونه‌ میوانی شارى سلیمانی و شانۆگه‌ری (کۆتله‌که‌ی ئەحمه‌د موختار جاف)یان نمایش کرد، که له‌ نووسینی (ئه‌حمه‌د سالار) و له‌ ده‌رهینانی (ئه‌رسه‌لان ده‌رویش) بوو، سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن مامۆستا فه‌ره‌یدون دارتاش سه‌رۆکی (یه‌کیته‌ی هونه‌رمه‌ندانى کوردستان) ده‌ به‌خێره‌اتن کران و هیواى خواست هونه‌رمه‌ندان بینه‌ سه‌رقافلێ ئاشتی له‌ کوردستان. پاشان له‌گه‌ڵ ده‌ست پێکردنى شانۆگه‌رییه‌که‌ و ده‌رکه‌وتنى هونه‌رمه‌ند مامۆستا ئەحمه‌د سالار له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆدا جه‌ماوه‌ری هونه‌ردۆستی سلیمانی به‌شه‌وقه‌وه‌ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ و هۆله‌که‌یان پر چه‌پله‌پێزان کرد:

١- ئەحمه‌د سالار ٢- رۆبار ئەحمه‌د ٣- ئیسماعیل قادر ٤- قادر مسته‌فا ٥- نیاز له‌تيف ٦- نازه‌نین عه‌بدوڵه‌حمان ٧- رزگار سدیق ٨- عه‌باس ژاژله‌بی.

شایه‌نی باسه‌ رۆژی چوارشه‌مه ٧/١١ سه‌عات ١٠ی سه‌ره‌له‌به‌یانی کۆرپێکی خۆپندنه‌وه‌ی نمایشه‌که‌ بۆ هونه‌رمه‌ند (دانا عه‌لی سه‌عید) سازکرا. هه‌فته‌نامه‌که‌مان له‌ کۆتایی نمایشه‌که‌دا سه‌باره‌ت به‌م سه‌ردانه‌یان چه‌ند پرسیارپێکی ئاراسته‌ی هونه‌رمه‌ند مامۆستا (ئه‌حمه‌د سالار) کرد.

* پاش دابراپێکی زۆر له‌ گه‌رانه‌وه‌تدا بۆ شاره‌که‌ت هه‌ست به‌چی ده‌که‌ی؟
- هه‌ست به‌خۆشی و ئاسووده‌بوونپێکی زۆر ده‌که‌م، بوونی ئەم جه‌ماوه‌ره‌ زۆره‌ی شانۆ له‌ سلیمانی مایه‌ی خۆشحالییه‌.

* پێتان وانیه‌ ئەم سه‌ردانه‌تان دره‌نگ وه‌خت بوو، نه‌ئه‌کرا وه‌ک هونه‌رمه‌ندان ئەم هه‌نگاه‌تان پێش ئاشتبوونه‌وه‌ی هه‌ردوو حزبی ده‌سه‌لاندار بێت؟

- ئێمه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک هونه‌رمه‌ندان هاوده‌نگ و هاوسۆز بووین ئەتوانم بلێم له‌ کاتی شه‌ریشدا دل نزیک بووین له‌گه‌ڵ هونه‌رمه‌ندانى ئێره‌، ئێمه‌ هه‌میشه‌ دژی شه‌ر بووین، هیوام وایه‌ ئەمه‌ هه‌ولپێکی تر بێ بۆ ئاشتی و پێکه‌وه‌ ژيان.

* ئاواره‌بوونت له‌ سلیمانی چی لێ سه‌ندی و چی بێ به‌خشیت؟
- من هه‌ست ئەکه‌م ئاواره‌ نیم، له‌ هه‌ولپێریم یا له‌ سلیمانی؛ هه‌موو کوردستان مالێ خۆمه‌.

* هاوالاتی، ژماره (٣١) یه‌کشه‌مه ٢٠٠١/٧/١٥

ئهحمهد سالار:

پيشكه شكر دنى كوته له كهى ئهحمهد موختار جاف

له سلیمانی رووخاندنی دیواره ږیگرهکان و دنگدانه بو ناشتی

ږاپوړت: بوټان جهلال

چون هونهرمه ندانی کوردستان له روزه هره تال و شه به یخوونه دژواره کاندای خاوهن هه لوتیستی دلسوژانه ی خوږان بوون و دژ به شهر و ته شه نه کردنی شهر ی براکوژیدا دیواری قه دهغه کردنی بوون، نه مړوکه ش که ناشتی له کوردستاندا بهرقه راره و هه نگاوی پیشکه وتووی ناوه، هونهرمه ندانی کوردستان به هه مان شپوه هه لوتیستی دلسوژانه ی خوږان بو چه سپاندنی ناشتی و ته بایی دوویات ده که نه وه، نه وه تا له هه نگاویکی ده ستپیشخه ریانه ی ناشته واییدا، له و روزه نه ی ږاږدوو تیبی شانوی سالار له هه ولیروه که یشته شاری سلیمانی. له وی چه ند چالاکیه کی هونهریبان پیشکه ش به جه ماوهری سلیمانی نازیز کرد.

سه باره ت به م سهر دانه ی تیپی شانوی سالار بو نه وی و تیشک خستنه سهر نه و که شته یان، چاومان به ماموستای هونهرمه ند (ئهحمهد سالار) کهوت، له سهره تا لیمان پرسى:

* له سلیمانی چیتان پیشکه ش کرد؟

- بو ماوه ی دوو روزه شانوگه ری (کوته له کهى ئهحمهد موختار جاف) که له دهره یانای هونهرمه ند (نهرسه لان دهر ویش) ه نمایش کرا.

* چون پیشوازبتان لی کرا؟

- پیشوازیبه ک له سهر هه موو جوړه ناست و ږکیفه کان بوو، له گه ل میواندربیه ک که بو هیچ تیپیک و دهسته به کی هونهرمه ندان تا نه مړو له سلیمانی نه کراوه، هه ر له گه ل هه لدانه وه ی په رده ی شانودا ده که وتینه ژتیر نوقل و چه پله و گوډ بارانیک که ته خته ی شانوکه ده بووه که رنه فالیکى ږهنگاوپره نگى خو شه ویستی و دلنه وایی.

* نه و دهست پیشخه ریبه هونهریبه چ خزمه تیک به بره ودان به پرۆسه ی ناشتی ده که یه نیت؟

- و ایزانم نه و ههسته ی که ږر بوو له خو شه ویستی و ږتیرلیتان، خو ی له خویدا فیستیقالیکى گه لیک نازدار بوو که جه ماوهری شاری سلیمانی پیشانیان دا، به ر له هه موو شتیک رووخاندنی دیواره ږیگره کانه که باشته رین دنگدانه بو ناشتی و ته بایی بو میلله ته که مان، نه گه ر نه و پیشوازیبه ی جه ماوهری سلیمانی بو نیمه پیشوازیبه کی هونهری بوو، به لام له کاتیکى ناسکدا چوارچتوبه کی سیاسی هه ره حساسی هه یه.

* له ناینده دا نیازتان نیبه له و جوړه نالوگوږیبه هونهریبانه دا به رده وام بن؟

- به لئ نیاز وایه نالوگوږی نه زمونونه کانی سهر دان و به ره می هاوبه شی هه ردوولا پتر بکه یین، هه ندی ږروژه ی هونهریبه گه وره له سهر ناستی کوردستان له نارادایه به تایبه تیش که له م نزیکانه خه ریکین پیشانگایه کی شپوه کاری بو سهرجه م هونهرمه ندانی شپوه کاری شاره کانی کوردستان ساز بکه یین.

له درتزه ی ږاپوړته که ماندا ږر سپاریکمان ناراسته ی هونهرمه ندی دهره یینه ر (نهرسه لان دهر ویش) کرد و لیمان پرسى:

* نمایشی شانوگه ریبه که تان لای بینه ر و هونهرمه ند و ږه خنه گرانی شانوی له سلیمانی چون هه لسه نگیندرا؟

- کارکردن له و جوړه نمایشه واته له شانوی ناهه ننگسازیدا، تایبه تمه ندیبه کی خو ی هه یه، چونکه نه و تهرزه ږتیبازه که به شانوی ناهه ننگسازى کوردی له ناوه راستی هه شتاکانه وه ناسراوه و زاده ی نه زمونوی هونهریبه ده وله مه ندی ماموستا ئهحمهد سالاره، زه حمه ت بوو بو دهره یینه ریکى تر کاری تیا بکات و به و نیازه ی که جیاوازی هه بیته له گه ل شانوگه ریبه کانی دیکه و له هه مان کاتیشدا گیانی نه و شانویبه به رجه سته بکات، به هه ر حال توانیمان بیروکه ی شانوگه ریبه که به میتودی هونهریبه ږیکوییک بکه یه نینه بینه ران، جه ماوهریش چ له هه ولیر و چ له سلیمانی

زۆر له نمايشى شانۆگه ريبه كه رازى بوون، پتوبستيشه ئاماژه بهوه بكه پين دوا به دواى نمايشى شانۆگه ريبه كه له سليمانى، كۆرپىكى ههلسهنگاندنى په خه يى بۆ هونه رمه مند (دانا عهلى سه عيد) سه باره ت به كار هونه ريبه كانى شانۆگه رى (كۆته له كهى ئه حمهد موختار جاف) سازكرا و، دهسته به كيش له شانۆكاره ناسراوه كانى كورد سه رنجى خۆيان له سه ر ئه و به ره مه مه ده ربرى.

* براهه تى، ژماره (۳۴۳۹) شه مه ۲۱ى ته مموز ۲۰۰۱

له سليمانى بينه رانى شانۆ

ئاميزيان بۆ شانۆيى كۆته له كهى (ئه حمهد موختار جاف) كرده وه

ئه ده ب و هونه ر

دواى ئه وهى رۆژى هه ينى ۲۰۰۱/۷/۶ له سه ر داواى به كپى تى هونه رمه ندانى كوردستان و له ژتير دروشمى (هونه ر په يامى ئاشتى و پي كه وه ژيانه) تپى شانۆى سالار له هه ولي ره وه گه يشتنه شارى سليمانى و له لايه ن هونه رمه ندانه وه پيشوازيبان لى كرا و رۆژانى ۹-۲۰۰۱/۷/۱۰ كات (۷)ى ئىواره ئه م تپيه له هۆلى رۆشنبىرى به ئاماده بوونى بينه رى كى زۆرى شانۆيى (كۆته له كهى ئه حمهد موختار جاف)يان نمايش كرد ئه م شانۆيى به نووسىنى مامۆستا (ئه حمهد سالار) و ده ره ينانى (ئه رسه لان ده رويش) بوو، كۆته لگى رانى نمايشه كه ش برى تى بوون له (ئه حمهد سالار، رووبار ئه حمهد، ئيسماعيل قادر، نياز له تيف، قادر مسته فا، نازه نين عه بدولر حمان، رزگار سديق، عه باس ژاژله يى، كوچهر نوورى، سه روه عه باس، جه ليل سه عيد، هونه ر ئه حمهد، دانا سه لاح، به همهن حاجى، زانا سه عاد، شه هرام ناميق، سه عدون عومه ر، شاخه وان مسته فا، شوپش عه بدولر حمان، عه لى ره زا، هه قال سه لاح)، هه روه ها چه ند هونه رمه نديكى مۆزى كى هاوكارى ئه م نمايشه يان كرد كه ئه وانيش (زاهير محه مه د، نياز محه مه د، لوقمان سايبير، بورهان محه مه د)ى گۆرانيبيژ بوون.

ئه م ئه زمونه نوپيه ي تپى شانۆى سالار و هونه رمه ند ئه رسه لان ده رويش دريژه پي ده رى چه ند كارى كى شانۆيى مامۆستا ئه حمهد سالاره كه بۆ خۆى

له نپو شانۆى كورديدا شتيازيكى ئاههنگسازى تايبه ته به سوود وه رگرتن له كولتوور و كه له پوورى كوردى و به رفرمان خستنى ئه و دوو لايه نه يه به شتيازيكى شانۆيى نووى و ئه زموونى.

(كۆته له كهى ئه حمهد موختار جاف) سوود وه رگرتنه له شانۆيى (كاتى هه لۆ به رز ده فرى، جه زىرى وانى ئه فىن ده لى ته وه، كه ئه فىن مه زنتر ده بيت، نالى و خه نوپى كى ئه رخه وانى) و بنىادنانه وهى ده قى كى نووى له گه ل پروداوى شه هيدكردنى شاعى رى نيشتمانپه روه ر ئه حمهد موختار به گى جاف، ئه م شانۆيى به هه لى ك بوو بۆ لا بردنى ده مامكه كانى سه ر بكورژانى و هه لايستنه رانى شه ر له هه موو سات و سه رده مي كدا، و بانگه شه يه كيش بوو بۆ دۆزبنه وهى دروستكه رى نه هامه تپيه كانى كۆمه لگه و داكو كى كردن بوو له به ها جوانه كانى كوردستان و كوردايه تى و گه و ره يى ئاشتى و ئاسووده يى و ته بايى نپو كۆمه لگه ي كوردى، به زۆرى ئه م ئامازانه له زارى ئه حمهد موختار جاف-ه وه ده درا به گوپى ئاماده بوواندا، كۆته له كهى ئه حمهد موختار جاف هه لى كى جددى و كارى گه ر بووه بۆ به گه ر خستنى كه لتوورى كوردى به شتيازيكى ئىستاتى كى له به رجه سته كردنى جووله و سه ما و به كار هيتانى ده نگ به مۆزكى كى كوردانه له سه رپاى نمايشه كه دا.

شايه نى باسه دوپى چوار شه مه كات ۱۰ى سه رله به يانى كۆرپى ك بۆ خويندنه وهى ئه م نمايشه بۆ هونه رمه مند (دانا عه لى سه عيد) سازكرا.

* ئه ده ب و هونه ر، كوردستانى نووى، ژماره (۲۵۰۳) پينچ شه مه ۲۰۰۱/۷/۱۲

هارمۆنيا

به ره هم عه لى

ئىتر ئه مه هونه ره به رز و جوانه كهى ئه حمهد سالارى پى رى شانۆكارانى كورده، هه موو جارى جه ماوه ر له هۆله كانى شانۆزىز ده بن و ئه حمهد سالار به نه غمه يه كى نووى، به ئاههنگى كى تازه... به ئامى تى كى هونه رى گه رمتر باوه شيان بۆ ده كاته وه و سه رله نووى ئاشت ده بنه وه... جارى كى دى قه ره با لى هۆله كانى شانۆ سى خناخ و گه رم ده كاته وه.

ئىوارەى رۆژى ۲۰۰۱/۶/۱۲ لە ھۆلى گەل لە ھەوليرى پايتەختدا، سەرلەنۆى عاشقانى شانۆ و ھونەردۆستان و تىنووانى نمايشە قەشەنگەکان، كورته ژوانىكىيان لەگەڵ ئەحمەد سالار و ئەرسەلان دەرويشدا ھەبوو، ئەو دوو ھونەرمەندەى دوو سەئىك لەمەوبەر، ھەر لە ھەولير ژوانى (لەژير تاراي سورمەچنا) و (ئاھەنگىك لە ھەوارگەى ياران)يان بۆ بەستين... ئەمجارەيان لە (كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف)دا يەكيان گرتەوہ... ئەوان ھاتبوون ھۆكارەكانى مەرگى ئەحمەد موختار ساخ كەنەوہ بۆ جەماوەر، بەلام خەلك پاش بينينى نمايشەكە، زۆر راستى ترى بۆ پروون بۆوہ، ئەوان لەو نمايشەدا پىتيان گوتين كى ھۆلەكانى شانۆى ساردوسى كردۆتەوہ! پىتيان گوتين كامەيە ئەو بەرھەمەى جەماوەر بەتاسەوہ ريز بۆ بينينى دەگرن! خودى ئەحمەد سالار بەو نواندنە بەرزە و بەو جموجۆلە گەنجانەيەى، بۆى ساغ كردينەوہ كە كى توانا و تاقەتى ئەفراندى ماوہ و كى نەيماوہ!... ھونەرمەندە بەئەزمونەكان... كچەكان... مندالەكانى نىو كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف. ئەو ئىوارەيە بەتېكرا و پىكرا ماندووويون... گەلى ماندووويون، تاوہكو خەمى ئيمەيان سريەوہ، ئاخىر سالار و دەرويش ئەمە سىبەمىن جارە ئەم گۆرانپانەمان لە ھەولير بۆ دەچرن و پەيامە پيرۆزەكەى شانۆى كوردپان بەروودا دەدەنەوہ، ھەر لە خوشيدابن ئەى ئەو جەماوەرەى بەسەروسىماى پر تەوس و ھەزەوہ ريز لە ھونەرى بەرز دەگرن، سەرکەوتوو بن كچان، كوران، ھونەرمەندان كە ئەو ئىوارەيەش تىنوويتيتان شكاندين، دەستخۆش ئەرسەلانى دەرھينەر بۆ داھينانت. ماندوو نەبى ئەحمەد سالار كە پاش ئەو ھەموو تەمەن خزمەتە و ئەو چەندىن سال دايرانە، ئيمەت ھەستاندەوہ سەريى بۆ ئەوہى چەپلەبارانت بکەين، ھەر ئاوەدان بى ھۆلەكانى شانۆ.

* برايه تى - ئەدەب و ھونەر - ژمارە (۲۳۱) ھەينى ۲۰۰۱/۶/۱۵

به‌اشی پینجه‌م

وینه و بیبلوگرافیای کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند و ژیاننامه

ز	ناوی بهره‌م	نووسین	دهره‌یان	نواندن	وهرگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوێن	قاره‌مانی بهره‌م
۱۳	نۆتومبیلچی		✓				✓				۱۹۷۲	سلیمانی	
۱۴	کیچ			✓			✓	✓			۱۹۷۰	سلیمانی	
۱۵	پینج کەس لە نۆتیایکدا		✓				✓	✓			۱۹۷۰	سلیمانی	
۱۶	پیسگە‌ی تەریبەر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۲	سلیمانی / جەرلێز	✓
۱۷	چالی جەرگی پسرێژن		✓	✓			✓				۱۹۷۲	بەغدا / جەرلێز / سلیمانی	
۱۸	گۆلی خۆتاوی / نۆمریت		✓				✓				۱۹۷۲	بەغدا	
۱۹	بەزۆر بوو بە دکتۆر		✓				✓				۱۹۷۶	سلیمانی	
۲۰	زیانی تووتن		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۳	سلیمانی	✓
۲۱	دوا گۆزانی		✓				✓		✓		۱۹۷۳	سلیمانی	✓
۲۲	شاعیر رووبیول		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	✓
۲۳	بازرگانی شەر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۰	بەغدا	✓
۲۴	لانه‌وازان		✓					✓			۱۹۷۳		

بیلۆگرافیی کاره هونه‌رییه‌کانی هونه‌ره‌مانه

ز	ناوی بهره‌م	نووسین	دهره‌یان	نواندن	وهرگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوێن	قاره‌مانی بهره‌م
۱	خەبات			✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	✓
۲	سپۆرت لەبیرینی			✓			✓				۱۹۶۸	بەغدا	✓
۳	رومیو و جولیت			✓			✓				۱۹۶۹	بەغدا	
۴	مانگ هەلباتن		✓				✓				۱۹۷۰	بەغدا	
۵	لەژێر خۆله‌مێشه‌وه		✓				✓				۱۹۷۱	بەغدا	
۶	تەوانە‌ی لەژێر دە‌ن		✓				✓				۱۹۷۱	بەغدا	
۷	من مرۆفم		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	
۸	قەبول		✓	✓			✓				۱۹۷۱	بەغدا	✓
۹	گەلۆز		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	✓
۱۰	کاوه‌ی ناسنگەر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۰	بەغدا / سلیمانی	✓
۱۱	تەفرۆت لیکراو			✓			✓	✓			۱۹۷۰	بەغدا	✓
۱۲	جەنابی موفەتیش		✓	✓		✓	✓	✓			۱۹۷۱	سلیمانی / بەغدا	✓

قاره‌مانی به‌ر شه‌م	شوین	میژوو	سینه‌ما	رادیۆ	ته‌له‌فزیۆن	شانۆ	کاری هونه‌ری	وه‌رگیڤان	نواندن	ده‌ره‌ئینان	نووسین	ناوی به‌ر شه‌م	ز
	سلیمانی/هه‌ولێز	۱۹۸۷			✓	✓	✓			✓		ته‌نه‌که	۳۷
	سلیمانی	۱۹۸۴			✓					✓		هاملیت	۳۸
	سلیمانی	۱۹۸۲				✓		✓		✓		نه‌گیییا له‌ نۆیس	۳۹
	سلیمانی	۱۹۸۶				✓		✓				کالیگولا	۴۰
						✓		✓				نۆتیلاۆ ده‌گه‌رتنه‌وه‌وه‌	۴۱
	سلیمانی	۱۹۸۶				✓	✓			✓		به‌ره‌وه‌ خۆز	۴۲
	سلیمانی	۱۹۸۷					✓	✓		✓		چایکا	۴۳
✓	سلیمانی	۱۹۸۶							✓			دوژمنی گه‌ل	۴۴
✓	به‌غدا	۱۹۷۲				✓	✓		✓	✓		گیانی گۆزان	۴۵
	ده‌وک	۱۹۸۰				✓	✓			✓		روبار	۴۶
	سلیمانی/به‌غدا	۱۹۸۷				✓	✓			✓	✓	نالی و هه‌رینه‌کی نه‌رخه‌واتنی	۴۷
	سلیمانی	۱۹۸۷						✓				ملوانکه‌په‌ک له‌هه‌لیت	۴۸
	سلیمانی/به‌غدا	۱۹۸۸				✓	✓			✓	✓	کاتی هه‌له‌وه‌رزه‌ نه‌فری	۴۹

قاره‌مانی به‌ر شه‌م	شوین	میژوو	سینه‌ما	رادیۆ	ته‌له‌فزیۆن	شانۆ	کاری هونه‌ری	وه‌رگیڤان	نواندن	ده‌ره‌ئینان	نووسین	ناوی به‌ر شه‌م	ز
✓	سلیمانی	۱۹۷۳			✓	✓	✓		✓			چه‌خماخه	۲۵
✓		۱۹۷۶			✓				✓			پالته‌ۆ	۲۶
✓	سلیمانی	۱۹۷۶				✓			✓			ئابلووقه	۲۷
	سلیمانی	۱۹۷۵				✓				✓		ره‌جه‌ب و بیبا و خۆزان	۲۸
✓	سلیمانی	۱۹۸۳				✓			✓			سه‌له‌ی نانکه‌ر	۲۹
	سلیمانی	۱۹۷۷				✓				✓		راپۆرت	۳۰
✓	سلیمانی	۱۹۷۷		✓		✓	✓		✓			نۆتیلاۆ	۳۱
	سلیمانی/موصل	۱۹۷۸				✓	✓			✓		خه‌ج و سیبا مه‌مه‌ند	۳۲
		۱۹۷۷			✓		✓		✓			لالۆ که‌رم	۳۳
	سلیمانی	۱۹۷۷				✓			✓	✓		وانه‌ی ره‌شه‌له‌ک	۳۴
	به‌غدا	۱۹۷۴				✓	✓			✓		په‌ردی ولات	۳۵
	سلیمانی	۱۹۹۰									✓	دله‌داران باران	۳۶

ز	ناوی بهره‌دهم	نووسین	دوره‌بینان	نواندن	وهرگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فزیۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قارده‌مانی بهره‌دهم
٦٠	مۆلەت		✓			✓	✓	✓			١٩٧٦	سلیمانی	
٦١	شەهین لە سەختەندا هیلا ئە ددکات	✓									١٩٩٤	هەرلێر	
٦٢	نەو ددەمی ئەقین مەزنیتر دەبی	✓									١٩٩٣	هەرلێر	
٦٣	گەمە پاشا			✓			✓				١٩٨٨	سلیمانی	✓
٦٤	لەوتر تارای سوزر مەچندا	✓				✓	✓	✓			١٩٩٧	هەرلێر	
٦٥	ناهنگی لەهەر ازگە یاراند	✓				✓	✓	✓			١٩٩٨	هەرلێر	
٦٦	دە چیرۆکی تەله‌فزیۆنی		✓	✓			✓	✓			١٩٨٢		✓
٦٧	قۆلابی چاودگان		✓			✓	✓				١٩٧٩	بەغدا	
٦٨	مۆلەت		✓			✓	✓	✓				سلیمانی	
٦٩	لازقانی		✓			✓	✓				١٩٨٠	سلیمانی	

ز	ناوی بهره‌دهم	نووسین	دوره‌بینان	نواندن	وهرگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فزیۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قارده‌مانی بهره‌دهم
٥٠	جەزیری وانە ئەقین دادەدات	✓	✓			✓	✓				١٩٨٩	سلیمانی/بەغدا	
٥١	لە یادی مەحوری دا	✓	✓				✓					سلیمانی	
٥٢	سلیمانی یادی دووسەد سالە	✓	✓				✓					سلیمانی	
٥٣	جەنابی موفەتیش		✓	✓			✓	✓			١٩٧١	سلیمانی/بەغدا	✓
٥٤	مەم و زین		✓						✓		١٩٧٩		
٥٥	بلیت وزاو			✓				✓			١٩٧٣		
٥٦	بەر تۆبەری نوێ			✓				✓			١٩٧٣		
٥٧	کێشەیی چوون و نەچوون	✓	✓			✓	✓				١٩٩٠	سلیمانی	
٥٨	نێرگە بووکی کوردستانە			✓		✓				✓		عێراق/ئەوروپا	✓
٥٩	شیرۆ			✓	✓	✓				✓		عێراق/ئەوروپا	✓

ز	ناوی بهره‌دهم	نووسین	دهره‌ینان	نواندن	وه‌رگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهره‌دهم
۸۲	پانورامای هه‌له‌بچه	✓			✓	✓					۱۹۹۲	هه‌له‌بچه/سلیمانی/ قه‌لادزی	
۸۳	قه‌وانیکی به‌ک روو	✓									۱۹۷۰		
۸۴	پرسیاریکی بی وه‌لام	✓									۱۹۷۰		
۸۵	ئهو ده‌مه‌ی خۆر به‌ناگا دیته‌وه	✓									۱۹۷۱		
۸۶	گه‌روی پوستان	✓									۱۹۷۱		
۸۷	هه‌ب‌الملاک فی بابل		✓				✓				۱۹۷۰	به‌غدا	✓
۸۸	چاره‌نووسی ئاده‌میزاد					✓	✓					سلیمانی	
۸۹	شانۆبیه‌کی ته‌و او نه‌بوو	✓									۱۹۷۶		
۹۰	وه‌زی نوێ	✓					✓				۱۹۸۳	سلیمانی	
۹۱	(۸۰) ته‌لقه‌ ده‌رده‌کانی کوژمه‌ل	✓	✓	✓		✓			✓			به‌غدا	

ز	ناوی بهره‌دهم	نووسین	دهره‌ینان	نواندن	وه‌رگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهره‌دهم
۷۰	گه‌وه‌کانی قه‌ره‌جوع			✓				✓					✓
۷۱	دنیایی	✓	✓	✓				✓					✓
۷۲	سه‌ره‌تا له‌ کوژایدا			✓	✓	✓	✓				۱۹۸۷	سلیمانی	✓
۷۳	گه‌مه‌ی شارو پاشای گه‌مه	✓	✓			✓	✓	✓			۱۹۹۹	هه‌رلیر	
۷۴	شه‌رفی شارنیک		✓					✓			۱۹۹۱	سلیمانی	✓
۷۵	هه‌ب‌الملاک فی بابل			✓			✓				۱۹۷۱	بغداد	✓
۷۶	ساعه‌ صفر			✓						✓	۱۹۷۰	بغداد	✓
۷۷	زانکوکه‌مان	✓	✓			✓				✓	۱۹۷۶	سلیمانی	
۷۸	گالته‌جار	✓	✓				✓				۱۹۷۴	چیا	
۷۹	کاتی وینه‌ ده‌دوی		✓			✓	✓				۱۹۷۴	چیا	
۸۰	چالی جه‌رگی پسرین		✓		✓	✓					۱۹۷۴	چیا	
۸۱	کوژر توغلی				✓	✓					۱۹۸۱	سلیمانی	

قاردهمانی بهرهم	شویڼ	میژوو	سینه‌ما	رادیو	ته‌له‌فزیوون	شانو	کاری هونه‌ریی	وه‌رگیپان	نواندن	ده‌ره‌پنان	نووسین	نوی بهرهم	ز
✓	هه‌ولپتر	۲۰۰۲	✓						✓			زنجیره درامای مهمی تالان	۹۲
✓	هه‌ولپتر - سلیمانی	۲۰۰۱			✓	✓			✓		✓	کوتله‌لکه‌ی نه‌حصه‌ موختار جان	۹۳
✓	هه‌ولپتر	۲۰۰۰					✓				✓	پژژانی گول رنگ	۹۴
	هه‌ولپتر	۲۰۰۰				✓			✓		✓	شهو رژده‌ی ماسی بوو به‌گورگ	۹۵
	گوردستان - نه‌وروپا	۲۰۰۲	✓						✓			فلیمی زیان	۹۶
	هه‌ولپتر	۲۰۰۲				✓	✓					ماکیپت	۹۷

بەشى سەئىدەم

- 249 ..... باس لە شانۆى سالارەو بەزمانى عەرەبى
- 250 ..... مەرتىيە (أحمد مختار جاف) وحفريات القراء - حميد ريبوار
- 263 ..... مسرحية (اليوم الذي تحولت فيه السمك الى ذئب) - لطيف نعمان
- 270 ..... مەرتىيە الشاعەر أحمد مختار الجاف - سائد المعروف
- 272 ..... في مسرحيتهما الإحتفالية - سائد المعروف
- 275 ..... تشخيصية تحولت الى كرنفال - بيان أحمد سعيد
- 277 ..... معين خطابنا المسرحي مرتبط بحركة تحرر شعبنا - أعداد درسيم توفيق
- 281 ..... لكي لانحرث البحر - ارسلان درويش
- 283 ..... أحمد سالار - فن وأخلاق - صباح هرمز
- 284 ..... كلمات من قصة (علي مردان ينفجر بدموع من حصى وحجر) - محي الدين زنگنه

بەشى چوارەم

- 285 ..... - نرخاندىن و رېپورتاژى رۆژنامەيى

بەشى پىنجەم

- 287 ..... - وئىنە و بېبىلوگرافىيەى كارەكانى ھونەرمانەند و ژياننامە

ناوەرۆك

- 5 ..... ھونەرمانەند ئەحمەد سالار - ھەمىد رېبوار

بەشى يەكەم

- 7 ..... - شانۆيىيەكان
- 9 ..... رۆژانى گۆل رەنگ
- 63 ..... كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف
- 81 ..... ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ
- 121 ..... ئەوانەى توونى بابا چوون

بەشى دووهم

- 145 ..... - باس لە شانۆى سالارەو
- 146 ..... چەمكى ئاھەنگ لە شانۆى سالاردا - نىھاد حاجى
- 153 ..... شانۆى سالار - مېژوويەك بۆ شانۆى كوردى - محەمەد نزار
- 159 ..... زمان لە شانۆى سالاردا - لوقمان غەرىب
- 167 ..... نمونەى كاربگەرى كەلەپوورى كوردى لە شانۆى كوردیدا - م. ئىبراھىم ئەحمەد سەمۆ
- 180 ..... شانۆيى (وانەى رەشەلەك)ى ئەحمەد سالار - ھەمە كەرىم ھەورامى
- 187 ..... كۆتەلەكەى (ئەحمەد موختار جاف) و ھەل كۆلەينەو ھەكانى خوتىندەو - ھەمىد رېبوار
- 196 ..... ھېما و ئامازەكان لە كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف - جوان حوسەين
- 207 ..... شانۆگەرى ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ، سەرەتاي شانۆيەكى رەسەن - محەمەد نزار
- 205 ..... كۆتەلەكەى ئەحمەد سالار لە ناو ماچبارانى عاشقانیدا - ھەمىد رېبوار
- 220 ..... لە كۆتەلەكەى شانۆيىيەو بۆ شانۆى ديوەخان - لوقمان غەرىب
- 225 ..... ناسنامەى شانۆيەك لە گەللەبووندا - تارىق كارتىزى
- 232 ..... ھەرزىكى شانۆيى لە نەخشە و پلانتيكى نويدا - جەليل سەعید
- 234 ..... شانۆگەرى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) كارتىكى... - جەليل سەعید
- 236 ..... كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف نمايشيىكى پر لە پرسىيار - رېبوار محەمەد
- 239 ..... سلىمانى پيشوازى لە كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف دەكات - گۆفارى شاكار
- 242 ..... ئەحمەد موختار جاف لە ھەولتەرەو گەراپەو سلىمانى - گۆفارى گولان

